Оплату pocztową uiszczono gotówką

Ч. 26 (192) Львів, дня 3. липня 1938. Рік VI.

Наша Нива

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ВІДВІДУЙМО НАШІ ВІДПУСТОВІ МІСЦЯ! УЛАДЖУЙМО ПРОЦЕСІЇ В ПОЛЕ, ЩОБ ГОСПОДЬ БЛАГОСЛОВИВ НАШІ НИВИ!

Празник Пресв. Евхаристії

В неділю, 26. червня українське населення Львова гідно відсвяткувало Празник Пресв. Евхаристії. В год. 9.30 в храмі Св. Спаса о. Мітрат Д-р Йосиф Сліпий, Ректор Богословської Академії, відправив соборну Службу Божу в сослуженні о. д-ра В. Лаби, о. д-ра Г. Костельника, о. прот. П. Табінського та інших наших священиків. Діяконував о. П. Козіцький. Співав міш. хор під проводом проф. Прокоповича. В год. 10.15 вийшла процесія з церкви Св. Спаса на Ринок, де вже зібралися були процесії з усіх львівських церков. На переді у процесії йшли братства з хоругвами, члени Т-ва »Зоря« й »Воля« з прапорами й орхестрами, Евхаристійна Круція та малих дітей з прапором, Марійська Дружина Студенток, Марійська Дружина Пань, Міщанське Братство, Т-ва »Орли« й »Будучність« з прапорами. Потім йшло вище Духовенство; під бальдахимом ніс Найсв. Тайни о. Мітрат Д-р Й. Сліпий. Маленькі дівчатка стелили цвітами дорогу Евхаристійному Ісусові. При чотирьох престолах, біля Нар. Торговлі, ратушу, дому »Просвіти« і крамниці Вінклєра відчитано св. Євангелія й відправлено суплікацію. Цілий Ринок вкрили процесії з гарно вишитими хоругвами, співали хори, грали орхестри. Кільканацять тисяч львівських Українців торжественно віддало належний поклін Евхаристійному Ісусові.

—o—

ЗА ЩО СУДЯТЬ СВЯЩЕНИКІВ?

Перед львівським судом стануть незабаром греко-католицькі священики, о. Я. Шкільник з Германова, о. О. Гулевич з Люзини, о. Й. Еліів з Мшани та о. Й. Шуст. Вони відповідатимуть за зміну прізвищ парохіян, з —і на —ий.

БУРІ З ГРОМАМИ І ГРАДОМ

Сильна буря з лискавицями і громами навістила минулого тижня в ночі Львів і околицю. У Львові громи не зробили більшої шкоди, зате в Ременові, Каменополі, Германові, Білці Шляхотській та в багатьох селах Золочівщини громи спричинили пожежі. В Острові коло Красного згоріли від грому хата й будинки Мих. Загородного, який вирятував худобу, але небезпечно попарився. Місцеве населення вважає, що Загородного постигла кара за непошанування свят, бо він на Зелені Свята працював коло сіна. Злива прибила сильно збіжжа. Градові бурі спричинили великі шкоди на Лемківщині та в інших околицях.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 3.

Світильником тіла є око. Коли твоє око буде просте, все твоє тіло буде ясне; коли ж твоє око буде лукаве, все твоє тіло буде темне. Коли отже світло, що в тобі, є темрява, то яка ж велика буде сама темрява! Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого полюбить; або одного буде держатися, а другим стане погорджувати. Не можете Богу служити і мамоні. Длятого говорю вам: Не журіться вашою душею, що вам їсти або пити; ані вашим тілом, у що одягнутися. Чи душа не більш корму, а тіло більш одежі! Глядіть на птиці небесні, що не сіють, ані не збирають у стодоли, а ваш Отець годує їх; чи ви не много ліпші, як вони! І хто з вас журячись, може додати собі зросту на один локоть! І одежею чого вам журитися! Подивіться на пільні лелії, як ростуть; не працюють, ні прядуть. Кажу вам, що ані Соломон у всій своїй славі не одягався так, як одна з них. Коли ж пільну траву, що сьогодня є, а завтра вкидається її у піч, Бог так одягає: оскільки ж більш вас, маловірні! Не журіться отже, кажучи: Що їсти-мемо, або що пити-мемо, або в що одягнемося! Бо всім тим погане журяться: знає преціиь ваш Отець небесний, що вам треба того всього. Шукайте ж перш царства Божого і Його правди, а се все доложиться вам.

(Матей, гл. 6, ст. 22—33).

ДУХОВНА НАУКА.

Ісус Христос у Своїх науках залюбки покликується на живу природу: пташок, квіти, доспілі лани жита і т. д. Християнство у своїй науці і поступованні Святих завжди дуже прихильно відноситься до живої і мертвої природи. Чому! Бо і рістня і звірята та пташки, як каже учений Віктор Катрайн, уявляють — зображують пречудну силу і велич Бога. У їх маленькому, але якже дивному і цікавому житті слідна рука Господня і дивлячися на їх поставу і життя, видається людині, що бачить завжди молоду і живу виставу штуки Божих архитворів, де вогненними буквами виписана споконвічна Мудрість, Могучість і Доброта. От тому то християнство завжди відносилося зі співчуттям до звірини і гостро пятнувало всякі жорстокости і зле або шкідницьке відношення до живої природи, зазначуючи виразно, що людина є відповідальна перед Богом за дочасні добра і мусить віддати обрахунок зі способу господарення ними. Тим самим християнство, опираючись на Св. Письмі, осуджує бездумне вигублювання звірят і всякі жорстокости (Лука 12, 6). Право людини вбивати звірину, слушно завважує один відомий письменник, є обмежене до права оборони і права істнування. Виховання молодого покоління мусить іти по тій лінії, а практика заходу — де в третю неділю по Сошествію голоситься науки про правильне відношення людини до природи — є зовсім згідна з духом Христової науки і християнського передання.

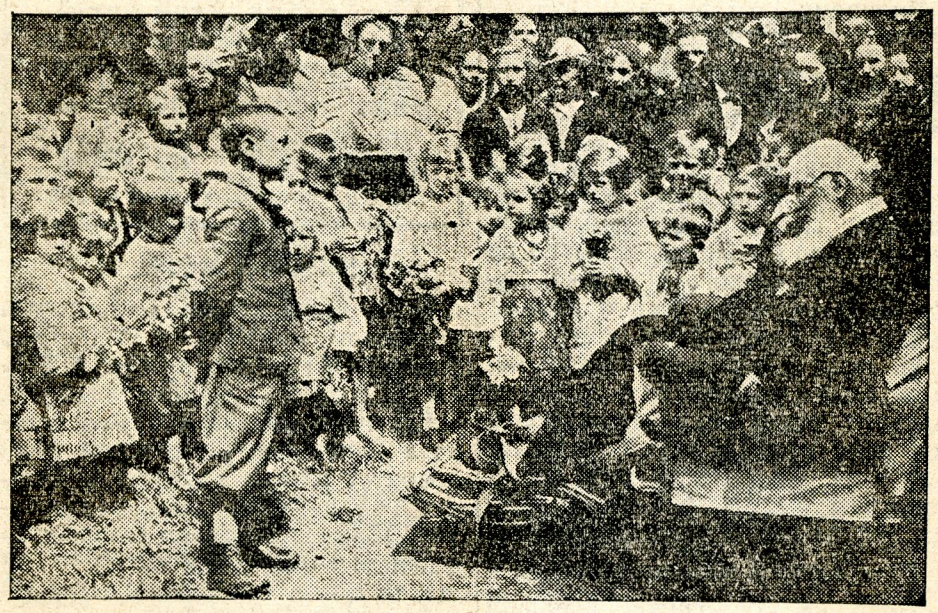

ВПреосв. Митрополит Кир Андрей у Святоюрському саді серед української дітвори. На світлині бачимо, як Івась Кульчицький, учень хлопячої школи ім. Грінченка, складає Ексц. Митрополитові подяку від усіх дітей за обильні жертви у доживлюванні дітей „Рідної Школи" та захоронок у Львові.

Повстання на сов. Україні

Москва дуже занепокоєна повстанчим рухом на сов. Україні. В Полтавщині були бої між повстанцями і військами ГПУ. Українські селянські маси винищують представників совітської влади, палять державні будинки, колгоспи, магазини і збіжжя. На сов. Україну вислано московські війська, окремі частини ГПУ, що мають перевести велику чистку. ГПУ викрило багато революційних осередків у червоній армії на сов. Україні; арештовано й розстріляно сотки українських комуністів і старшин. Червоний терор шаліє чимраз дужче на сов. Україні. Москва почуває себе дуже непевно на Україні та хоче затопити її в морі крови. Та ніякі, хочби й які криваві, переслідування не вбють українського народу, що змагає до повного визволення зпід червоного московського ярма.

—×—

ХТО Є ПРАВДИВИМ ПРИЯТЕЛЕМ ПРАЦЮЮЧОГО ЛЮДУ?

Ще недавні ті часи, коли бідаки одинокий свій рятунок бачили в ріжних червоних, радикальних і соціялістичних „приятелях". Але, Богу дякувати, ті часи вже раз на все минули. Большевики на землях нашої рідної України ясно показали, який то „рай" для працюючого народу вони готують. Розстріли, переслідування, масовий голод і невільництво в СРСР відкрили очі всім. Тепер нема вже в нас ніодного бідака, що шукав би порятунку в большевизмі.

Але є ще, на жаль, темні люди, що вірять агентам радикалів, чи соціялістів, мовляв вони визволять працюючих зпід ярма панів. Не бачать, що це все фальш і брехня. Коли б усякі радикали, чи соціялісти прийшли до влади, вони напевно „помогли б" нашому селянинові й робітникові так само, як „помогли" большевики.

Соціялісти й радикали найбільше нападають на католицьку Церкву і всюди проголошують, що Церква є ворогом народу, що вона помагає панам гнобити бідних людей. А завзялися соціялісти на Церкву якраз тому, що бачать добре, як Церква не лише словами, але й ділами помагає вбогим робітникам і селянам, а через те видирає нарід із кігтів соціялістичних і радикальних гієн.

Це одна з найбезличніших неправд, коли хто каже, що католицька Церква тримає з панами і помагає їм гнобити працюючих. Навпаки, Церква на кожному кроці словом і ділом боронить працюючих перед визиском.

Соціяльна справедливість наступить на світі напевно не заслугами соціялістів і радикалів, а саме заслугами католицької Церкви. Імена великих Папів — оборонців працюючого люду, таких, як Лев XIII. і теперішній Св. Отець Пій XI. дають запоруку, що вбоге робітництво й селянство від Церкви і лише від Церкви дочекається здійснення своїх слушних прав на людське життя, на відповідну платню і добробут. Папи ставлять ці справи дуже рішучо — і недалекий цей час, коли вже і найнесвідомішим людям спаде з очей блахман соціялізму, а одиноким борцем за соціяльну справедливість і проти визиску працюючих лишиться св. католицька Церква. І вона побідить, на радість працюючих бідаків. Побідить не революціями, не вогнем і кровю, а великою заповідю Христа Спасителя про любов ближнього, як себе самого.

—o—

ЛБ АН УРСР
Ж. №

Що діється в світі

АРЕШТУВАЛИ »ПРЕЗИДЕНТА« У. С. С. Р.

Великий шум викликало арештування в Києві Григорія Петровського, „президента" совітської України. Він 19 літ був на цьому становищі вірним слугою Москви, виконував кожний її наказ. Одначе Сталін не довіряє тепер ніодному Українцеві. Останній „старий большевик", співробітник Леніна, втратив ласку Сталіна і пішов на „совітську емеритуру", себто в тюрму, відтак на заслання й розстріл, так, як усі інші старі комуністичні діячі. На місце Петровського призначили малосвідомого селянина Митрофана Сердюка.

НАСТУП КОМІНТЕРНУ

Ґенеральний секретар комінтерну Димітров написав у московській »Правді« про завдання комінтерну в Европі. Димітров хоче при помочи робітництва перевести наступ проти европейських держав, особливо фашистівських. Робітники мають переводити страйки, заворушення й саботажі, щоб ослаблювати военний промисл і псувати комунікацію. Робітничі союзи Франції й Англії мають помагати державам, загроженим фашистами. Революційний рух робітників має усунути всі уряди, прихильні фашизмові. — Але все те, щоб у цілій Европі запанувала така найстрашніша неволя, як у совітах, якої досі не було ще ніде на світі!

ВИКРИЛИ ТАЙНУ РАДІОСТАЦІЮ ТРОЦЬКІСТІВ

На Білорусі викрили аґенти ҐПУ тайну радіостацію »Союзу визволення Росії«, яка виступала була остро проти Сталіна. Ця радіостація троцькістів була в лісничівці серед ліса. При її здобуванні згинуло багато ґепістів. Двох троцькістів убили, двох тяжко ранених забрали до лічниці. До столиці Білоруси, Мінська, прибули окремі відділи ҐПУ, зложені з Китайців, які переводять масові арешти й розстріли.

НЕУСТУПЧИВІСТЬ СУДЕТСЬКИХ НІМЦІВ

Переговори між чеськими міністрами й представниками судетських Німців не дають покищо висліпів, бо Німці не хочуть відступити від домагань широкої автономії. Провідник чеських Німців, Генляйн, вибирається знов до Льондону. Німеччина зірвала договір з Чехами про доставу вугля, щоб у цей спосіб примусити Чехів до більших уступок судетським Німцям.

ВІДЛОЖЕННЯ ГОСТИНИ АНҐЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ

Анґлійський король Юрій VI. мав приїхати до Франції зі своєю жінкою Єлисаветою 28. м. м. Одначе через несподівану смерть матери королеви Єлисавети, гостину відложили до 19. липня. Париж уже готовився до величавого приняття анґлійської королівської пари. Ці приготування коштували 20 міліонів франків. В останній хвилині викрили приготований замах на королівську пару. Багато чужинців виселено з Парижа.

ВІЙНА В КИТАЮ

Японці ведуть дальше наступ на Ганков, мимо великої повені Жовтої Ріки. Крім того Японці наступають в північному Китаю на міста Сіянфу і Льоян, щоб перетяти »червоний шлях«, яким китайці дістають поміч від большевиків. В Шангаю китайські терористи вбивають Китайців, що співпрацюють з Японцями.

Цікаві дрібниці

Хто хоче мати добре світло і гарну, чисту церкву, мусить вживати тільки свічок „КЕРОС"!

Дивні пригоди борсука.

В білий день появився в Дрогобичі на вул. Ґрунвальдській гість з лісів, борсук. Як побачили його малі хлопці, зачали ловити. Це не подобалося борсукові. Коли хлопці окружили його, він кинувся на них і кільком їм так покусав ноги, що вони окровавлені втікли. Борсук переплив став і хотів покинути негостинне місто, одначе його таки зловили. Але скоро роздумали, що борсукові краще жити в лісі, як у клітці, і пустили борсука на волю.

Новонароджене телятко спинило поїзд.

В Анґлії одна корова паслася в лісі. Коли прийшов її час, вона вибрала собі чомусь місце на залізничому шляху і вродила телятко. Надіхав поїзд, але ні корова, ні телятко не мали сили піднятися. і втечи зі шин. Машиніст спинив поїзд і оглядав гарне телятко. Корова на радощах лизала руки людям, що не переїхали її телятка. Подорожні перенесли корову й телятко зі шин до ліса. Аж тоді надбіг пастух. Про цю корову та її телятко пишуть тепер по цілім світі.

Тайна смаку у пчіл.

Знаменитий німецький учений пізнав тайну смаку пчіл. Пчола, так як і людина, відріжнює чотири роди смаку: солодкий, квасний, гіркий і солений. Соки, які для нас є солодкі, для пчіл не викликують ніякого вражіння, доки не дійдуть до багато вищого стану сцукріння. Тому квіти мусять виділовати дуже сильні медові соки (нектар), щоб звернути на себе увагу пчіл. Показується, що деякі цукри є навіть трутиною для пчіл. На розчини соли пчоли вражливі більше, ніж люди, зате на гіркість пчоли дуже невражливі.

Щоб воробці не їли черешень.

Ніщо не відстрашує воробців так, як кіт. Тому, коли хочемо прогнати їх від черешень, поставмо на дереві такого страшака, що подобав би на кота. Найліпше надається до цього шкірка з заяця або крілика, випхана соломою. В голову треба вставити очі з головки великої шпильки або з кусків зеркала. В Німеччині вживають котячих голов з блискучими очима, які виробляють фабрики зі звичайної бляхи.

Електрична людина.

До Парижа приїхав незвичайний Мадяр, Імре Догані. З нього виходить сильна електрична струя. Він ділає так, як динамо-машина, що достарчує електричність. Лікарі та інжинєри роблять з ним ріжні досліди, одначе не можуть довідатися, звідки походить його незвичайна сила.

З українського життя

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК НА ЗАКАРПАТТІ

З днем 15. м. м. зачав виходити в Ужгороді перший український щоденник на Закарпатській Україні »Нова Свобода«. Досі виходив в Ужгороді вже 39 літ український тижневик »Свобода«, який видавав о. А. Волошин, дуже заслужений український патріот. »Свобода« незвичайно багато причинилася до національного освідомлення закарпатських Українців. Тепер тижневик уже не вистарчав. Витаємо з радістю цей новий осяг наших закарпатських братів.

100 ЗЛ. КАРИ ЗА КОЛЬПОРТАЖ часопису »Христос Наша Сила«.

П. Лев Кобаний з Любової (Новий Санч) хоче активно причинитись до поширення католицького світогляду і тому ревно поширює наш часопис у своїй околиці. Але п. Кобаний стрічається постійно з перепонами і труднощами, від нього домагаються навіть якогось уповноважнення від... воєвідства, або староства. Не помагають нічого вияснювання п. Кобаного, що часопис »Христос Наша Сила« поборює комунізм і що на кольпортажу леґальної католицької ґазети не треба ніякого дозволу. Коли він виказався посвідкою видавництва, відповіли йому, що посвідка не має значіння, бо »ту воєвудзтво краковске«. Адміністраційна влада засудила п. Кобаного на 100 зол. кари за кольпортаж нашого часопису.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

РОЗРИТІ МОГИЛИ

Якісь невисліджені досі дикуни розкопали могилу невідомого стрільця УҐА, похованого в Реклинці, а хрест з могили викинули. Слідуючого дня патріотичні селяне з Реклинець уладили на місці розритої могили врочисту панахиду. Теж з інших околиць приходять відомости про нищення і профанацію українських могил. Нищення могил поляглих у війні героїв є ознакою найбільшого здичіння, і хто допускається цього негідного злочину, не варта зватись людиною.

ВИБУХ НА МОГИЛІ УСС. У ВІВСЮ

У Вівсю на майдані була могила УССтрільців, що згинули там у часі боїв світової війни. В 1934. влада наказала розкинути могилу. Невідомі люди висипали на тому самому місці курган. Мин. місяця поліція зігнала людей і веліла його розкопати. Підчас розкопування повстав у кургані вибух бомби, що ранила четверо людей.

БАНДИТСЬКИЙ НАПАД НА КООПЕРАТИВУ

В ночі на 23-го червня невідомих ще 8 бандитів, озброєних в криси й револьвери напало на кооперативу »Єдність« в Желдці, пов. Жовква. В моменті, коли крамар коло 10-ої вечором замикав кооперативу, напали на нього бандити, повалили його на землю й загрозили револьвером, як би кричав. Коли побіч кооперативи проходив підсолтис, бандити повалили його теж і замкнули в сінях. Відтак бандити зробили собі малий баль, взяли собі пива, поналивали в склянки, взяли собі ковбаси, також і муштарди, а відтак забрали трохи товару, (дотепер ще не знати як багато з причини браку інвентури) решту товару й обстановку кооперативи знищили, чи порозкидали. Ніхто не чув цього пиру, бо в той час була сильна буря, що в тім часі спричинила в другому селі пожежу, так, що бандити спокійно три години панували в кооперативі. Цікаво, що попереднього дня якісь невідомі напасники також атакували кооперативу, де спав крамар. Вони зачали добиратися, а крамар відстрілювався зі страшака. Крамар був ранений. Його перевезли до лічниці в Жовкві.

Подібні напади озброєних осібняків на українські кооперативи були теж в інших околицях, а саме в Чишках і Утішковичах. золочівського повіту.

РОЗПОЛІТИКОВАНИЙ ЗАЛІЗНИЧНИК

Першого дня Зелених Свят у місц. Запитів коло Львова касієр на залізничій стації не хотів продати білетів до Львова багатьом нашим селянам, кажучи: »То певно на Яновські цментаж! Ютро!« Селяни мусіли йти пішки до Львова. Цікаво, яке право має касієр політикувати при продажі білетів, відмовити білетів Українцям та інтересуватися ціллю подорожі громадян. Можеби дирекція залізниць у Львові повчила шовіністичного урядника з Запитова про його обовязки.

ВІД ВОЛИНІ ПО ҐОРҐАНИ
МИЛО „ЦЕНТРОСОЮЗ" знане

УВАГА!

Висилаємо всім нашим П. Т. Кольпортерам, що залягають за передплату, рахунки з переказами, які прохаємо якнайскорше полагодити, бо в противнім разі здержимо висилку нашого часопису.

Адміністрація.

Купуйте там, де добрий товар, дешеві ціни, Вас не обманять і гріш іде в свої кишені!
„ОМА" Львів, площа Краківська 12, (біля Вел. Театру)
Одинока українська крамниця готових одягів і матеріялів
вже від 9 зол. убрання, сталі ціни

ЧИТАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

На Службу Божу!

Багато школярів у часі гарячих вакацій залишає церкву і не ходить у неділю на Богослуження. Вони думають, що як за ними не стежить око вчителя, або не погрожує ремінець тата, то їм можна залишати найсвятіший обовязок християнський: бути учасниками Служби Божої. Вони забувають, що око Господнє все бачить. І як Бог благословитиме нам самим, нашим родинам, нашій батьківщині, коли вже недозріла молодь так тяжко Його зневажає?! Отож у тому мусить прийти рішуча поправа. Всі памятайте, що якраз побожна участь у Службі Божій є не тільки виконанням дуже важного християнського обовязку, але також приносить благословення — вічне і дочасне.

—х—

ТАНОК МЕТЕЛИКА

Тихо-ніжно крилоньками
Метелик веслує,
З комашками - сестричками
Квіточки цілує.
Біленькі пестить лілеї,
В росі мие личко,
В тендітній летить киреї,
Легко і розкішно.
Понад луги, понад віття
Крильця відхиляє,
В сині неба, в сяйві сонця
Радісно літає.
Люблять метеликів діти,
Ручки витягають,
На творіння гарне, Боже,
Мило поглядають.

О. Год.

Моя перша плавба

Не мігби я сказати, щоб вода, головно дуже зимна, впливала добре на мій настрій. Про мою першу стрічу з зимною водою розказували мені пізніше дещо мої батьки, та про це не хочу ширше розговоритися. І потім — як далеко в минулі дитячі роки сягне моя память — я боявся зимної купелі. (Можливо ділала тут далека віддаль від Чорного моря). І може якраз тому кажуть люди, що я в гарячій воді купаний. Навіть зимні туші і в дома і в школі не змінили моєї вдачі і настрою.

Одначе жадоба плавання на воді і під водою взяла в мене шляхотний верх над усіма іншими почуваннями й я ні сіло ні впало став пливаком і моряком. Бо чиж може школяр витримати, як бачить, що його товариші збивають з дощок »дарабу« і пускаються на ній плавати по глибокій воді.

Ні! Не може! І я не міг. І хоч на відчалюючій переповненій »дарабі« стояло з трудом кількох малих »ґнотів«, проте й я забажав збільшити ряди нашої сільської фльоти. Одним заячим (беріть під увагу скорість і довжину) »шусом« відбився я від матері землі і знайшовся на краю »чердака«. Моряки (в котрих я не викупив передтим »шіфкарти«), невдоволені таким ненадійним співтоваришем, цілим ворожим гуртом гулькнули з »веслами« в мій бік, а та дрантива дараба, використовуючи наше внутрішнє непорозуміння, хитрим маневром перехилилася в один бік, і плаваюча братія знайшлася в воді, а менша ростом частина під водою.

Думаю, що навіть при переході через Червоне море менше було страху, метушні і крику, ніж при нашім виході з глибокої калабані.

Правда, деякі з наших трохи перестудилися, деяких, до котрих і я належав, »висушили« батьки гнучким прутом, але якраз отсі водні »хрестини« зробили нас лицарями води.

Ми заснували свій водний гурток і цілі вакації проводили в воді або на березі ріки. Правда, повисихали ми і почорніли як Абісинці, а новою дарабою плавали цілими днями; розуміється робили ми при тім деякі старання, щоб наші дорогі тати не приходили нам з поміччу і »висушуванням«.

О. Г.

Наше оповідання

Як Петро з Максимом погодилися

Під липою на колоді сиділи ґазди. Це ж неділя, відпочинок. Пообідали, тай з хати, нащо має муха тяти.

Нині ґазди зговорилися за процес:

— А не чули ви котрий, як там Петро Бритва з Максимом Колодкою! — Та ще правуються! Вже буде пів року! — Не знати, котрий виграє! — От! Ні один не виграє, ні другий не виграє! То суд виграє! — Ая! Кажуть, що Петро вже півнивок заставив.— І не знати, котрий винен! Петро чи Максим! — Один винен, і другий винен! Один загонистий, другий впертий. — От нехай би йшли до якої школи, або до читальні, а чого до суду! — То ж бо й є, що вони не читають ні книжок, ні ґазет, обидва несвідомі, тай волочаться по судах!

І вмовкли ґазди. Аж вкінці озвався Микола Голуб:

— А я їх погоджу! Я маю таке лікарство, що напевно зведе їх назад до купи.

— Хе, хе, хе! Та пробуйте! Але шкода! — засміялися ґазди.

А Микола Голуб таки направду порішив погодити процесівників. Таки зараз по вечірні пішов найперше до Петра Бритви. Слово по слові, тай каже:

— А ви, Петре, щось там з тим Максимом теє... — Ая! Правуємося! Вже ось рік буде! Але я цього діда навчу! — відказує Петро гнівно. — А може би ви, Петре, якось погодилися обидва! — каже Микола лагіденько. — Що! Я! З ним! А не доченає він. — Але ж бо і ви, Петре, вже витратилися чимало на цей процес! — каже Микола. — А щоби я навіть мав з цеї хати піти, то не подарую йому! — лютився Петро. — Ей! Так не можна казати! Та ж колись перед Богом станете обидва. Я вам, Петре, таки зо щирого серця раджу, перепросіться, тай вже! — каже Микола.

А Петра, якби хто шилом шпигнув. Як не скочить до Миколи, як не крикне:

— Хто! Я маю перепрошувати! Забірайся мені з хати! Я не потребую адвоката! А щоби він на колінах повзався, а щоби він каміння гриз, то я йому не подарую! То злодій, то люципер, то рабівник...

— А я тобі кажу, Петре, що він ангел, і ти ангел... На! Подивися! — сказав Микола, добуваючи з кишені якусь карточку, і тицьнув Петрові під ніс.

Видивився Петро на карточку, і як занімів. Це була фотографія на памятку першого св. Причастія, ще з дитячих літ. Відразу між хлопцями пізнав себе у білій блюзчині, зі свічечкою в руках, а зараз коло нього стояв Максим, теж у білій блюзчині. Обидва як рідні брати.

— Ну, пригадуєш собі той день! — питає Микола. — Пізнаєш себе! Видиш там Максима! Чи не були ви, як ангели, лиш тепер ви поробилися інакші! Що-ж ти на те!

Але Петро стояв мовчки. Зіняковів. Усіми думками перенісся в свій безжурний, дитячий вік. О, тоді було гарно. Всі хлопці жили з собою, як діти одної мами.

А Микола Голуб дальше говорив:

— А памятаєш, Петре, як ваші мами тобі з Максимом справляли однакові убрання! А памятаєш, як ви оба з Максимом усе сиділи в школі в одній лавці! Як раз учителька хотіла пересадити вас окремо, а ти дуже плакав. А памятаєш, як ми пасли корови на вигоні, а тобі залізло шкло в ногу! Як тоді Максим ніс тебе на плечах аж до самого дому. А подивися, як навіть тут на фотографії ви обидва тримаєтеся за рученята.

Петрові заперлилися дві сльозини в очах, і відвернувся до стіни. А Микола Голуб говорив:

— А подивися, Петре, скільки нас на оцій фотографії вже бракує! Згинули на війні, у злиднях, а деякі дома. Порахуй, Петре! А ми теж незадовго зійдемося на цвинтарі один коло одного, а потім перед Богом. Але з яким лицем! За скибу землі, за колик у плоті, хочеш душею платити! Чи це мудро! Чекай, я йду зараз по Максима Колодку! Я з ним теж поговорю. Я хочу, щоби ви нині знову взяли себе за руки, як рідні брати.

— Йди, йди! Клич його нині! — озвався нарешті Петро.

А на другу неділю уже всі люди знали, що Петро Бритва з Максимом Колодкою погодились.

О. Горицвіт

10 СОТ. НА МІСЯЦЬ ХТО НЕ ВИДАСТЬ НА ЗАЙВІ РЕЧІ?

А кожний культурний чоловік за цих 10 сот. закупить найбільше хосенну річ — а саме новий, ілюстрований, релігійно-національний місячник

„Пресвятая Богородице Спаси Нас“

Річна передплата 1 зл., піврічна 0.60 зл. — Редакція і адміністрація Львів — Японська 7, II п.

Господарські справи

ЩО РОБИТИ В ЛИПНІ?

По сінокосах господарі приготовляються вже до жнив. Треба упорядковувати обійстя, вичистити стодолу й шпихлір, висіркувати комору, повинищувати вовчка й інших шкідників. Як стемніє, треба нищити мухи валком на стелях. Обірник держати в тіні. Памятати про дахи й паркани, очистити керниці, направити дах над студнею. Наливати води до корит і бочок, щоб не розсихалися. У спеки часто поїти худобу й коні, пильнувати, щоб мали воду безроги, кури й пси, особливо ті, що замкнені й не можуть самі собі шукати прохолоди. Тримати в чистоті жолоби, корита й відра.

На городі на початку липня ще можна посіяти скороспілі огірки й цукровий горох. Як на капусті появляться шкідники, скропити її бордоським плином. Обривати квіти на бараболях і помідорах, щоб надармо не висуловались. Варити варення (конфітури) з ріжних овочів, маринувати гриби.

В саді очкувати яблуні, груші, черешні, нищити гнилі овочі, гнізда гусениць, мшиць і інших шкідників. Мшиці треба скроплювати відваром тютюну з додатком сірого мила (2 кг. мила на 100 літрів води). Замісць тютюну можна дати на 100 літрів води півтора літри нафти і 1 кг. сірого мила. Не продавати за безцін садівникам овочів на деревах. Самому, або спільно, кооперативно, братися до торговлі овочами, а напевно заробимо далеко більше.

В пасіці усунути в час трутнів, приготовити запасові рямці, пильнувати червлення і спинювати природню рійку. Липень — це час найбільшого пожитку, на який пасічники чекають цілий рік.

Не пускати худобу на луки, призначені на отаву. На інші луки пускається худобу щойно 2 тижні по косовиці, щоб трава зміцнилася.

В полі зараз по зібранні збіжжя переорати стерню і засіяти ріпою стернянкою або стручковими ростинами на зелений гній. Також треба засіяти люцерну, гірчицю, кінський зуб, як резервову пашу до квашення на зиму, що може дуже придатися, як хибне сіно й конюшина. Треба обезпечити збіжжя від граду й вогню.

„Рій“

купує ВІСК і МІД, виробляє ВОЩИНУ, продає ПАСІЧНИЧЕ та САДІВНИЧЕ приладдя, ТЕЧІ до оприскування садів, ОПРИСКУВАЧІ і т. п.

ЛЬВІВ, Руська 20, Городецька 14
тел. 279-45

ПРИЙМУ від зараз самітного чоловіка, середніх літ, що добре визнавався би на веденні 80 морг. господарства після вимог аґрономії. Рекомендації Парох. Уряду й Кружка »Сільського Господаря« конечні. Зголошення: Гр.-Кат. Парох. Уряд, Журавно.

Товариство Взаїмних Обезпечень „ПІСТЕР“ у Львові,

вул. Руська ч. 20., тел. 205-47 приймає до обезпечення:

а) ВІД ОГНЮ хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товарі, як теж будинки вільні від примусу обезпечення,

б) ВІД КРАДЕЖІ-ВЛОМУ домашне урядження, товарі в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, урядження церков, канцелярій і бюр, машини до писання і рахування і т. п.

в) ВІД ГРАБЕЖІ готівку при її переношенні і перевоженні.

З наших парохій

ЗАДНИШІВКА, ПОВ. СКАЛАТ. Місцевий Кружок Українського Католицького Союзу, що має 103 члени, розпродує масово часопис „Христос Наша Сила". Заходом ревного о. Пароха відбулися св. Місії минулого і цього року, які давали ОО. Редемптористи о. Ігумен Породко та о. Лемішка з Тернополя. Заходом Кружка УКС відбулася академія в честь Матери Божої та спільне свячене, на якому зібрано на прапор Кружка 13.50 зл.

ПЕНЯКИ, ПОВ. БРОДИ. Вже 90 літ обходять у нас торжественно День Свободи без ніяких перешкод. Аж цього року місцева влада приказала обдерти жовто-блакитні прапорці та вінці з памяткового хреста і придержала одного хлопця до полудня, потім допитувала людей. — Село побудувало величавий Кооперативний Дім, найкращий у повіті. Громадяни працювали безплатно. — На весіллю Ярослава Яцкова й Евгенії Нестор гості зібрали 3 зл. на українських інвалідів. Це гарний примір до наслідування. В селі розходиться що тижня 50 примірників часопису „Христос Наша Сила".

ХОРОСНО СТАРЕ (Львівщина). Братство Найсв. Тайн уладило спільне свячене для своїх понад 100 членів. Місцевий парох, о. І. Дорик, посвятив сніди і виголосив промову, заохочуючи викінчити почату будову Католицького Народнього Дому. Потім відбувся концерт з нагоди ювилею „Просвіти".

ХОРОСНО - ДЕРЕВАЧ. Відбулося перше свячене Кружка „Рідної Школи".

ГАВРИЛІВКА, ПОВ. НАДВІРНА. Під проводом ОО. Редемптористів Величковського й Зуба відбулася в нас 10-дневна св. Місія. Комуністи вели сильну аґітацію проти св. Місії, одначе неструджені ОО. Місіонарі перемогли всі перешкоди. Висповідалося 2.752 особи, до св. Причастя приступило 3020, учасників походу з місійним хрестом було понад 3.000. Успіх Місії був великий.

ЦЕТУЛЯ, ПОВ. ЯРОСЛАВ. Наша кооператива „Згода" уладила спільне свячене, на яке прибуло 81 осіб. Промовляли о. І. Бурий, п. П. Зелез, дир. ПСК у Ярославі, п. М. Ориняк, п. М. Маречко і п. Ст. Соляр, на кооперативні теми.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

КАЛЄНДАР — ЛИПЕНЬ 1938.

3 Н 3. по СОШ. МЕТОДІЯ.
4 П Юліяна мч.
5 В Евсевія
6 С Аґрипіни мч.
7 Ч РІЗДВО СВ. ІВ. ХР.
8 П Февронії
9 С Давида

СОНЦЕ сходить 3. ц. м. в год. 3,20, заходить в год. 19,36.

МІСЯЦЬ сходить 3. ц. м. в год. 10,32, заходить в год. 22,22. Перша чверть 4. ц. м. в год. 14,47.

—o—

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ.

ЩОБ З НАЙРАНІШИХ ЛІТ ПРИГОТОВЛЯТИ ДІТЕЙ ДО СВ. ПРИЧАСТЯ.

Св. Отця Папу Пія X. називають Папою Евхаристії, бо Його мудрі зарядження у справі частих, а навіть щоденних Причастій є наче поворотом до старохристіянської практики. Між тими спасенними вказівками є і та, що дозволяє і малих дітей допустити до св. Причастя, якщо вони є освідомлені в найважніших правдах віри і знають різницю між Хлібом небесним і хлібом земним.

Якнайбільше освідомлення під тим оглядом і вміле введення тих вказівок у практичне життя наших дітей — багато причиниться до піднесення реліґії і моралі. Ось і того просім у наших молитвах.

ЗА СОВІСНУ ПРАЦЮ.

Признання маляреві Евгенові Войтовичеві, зам. у Львові в Нар. Домі, Рутовського 22.

За намальовання до парох. церкви в Конюшкові двох запрестольних образів — Матери Божої і Пресв. Тройці — складаємо щире признання і подяку. Образи всім дуже подобалися, а що й ціна приступна, то поручаємо Вашу працю іншим Церковним Братствам. — Конюшків, 19. VI. 1938.

о. Микола Кулицький, парох;
провізори: Стадник Михайло, Воляник Микола, Мазурок Іван.

ЖЕРТВИ:

ДОБРОМІРКА, Збараж — М. Стець: 10,82 зл. на українських інвалідів.

ЛАБОВА, Лосє. — В Зелені Свята на доказ любови до поляглих наших Героїв зібрано 2,30 зл. на українських інвалідів і 5 зл. на добродійні цілі.

ЯЦКІВЦІ, Зборів. Т. Пташник зібрав на „Р. Ш." 4.11 зл. на весіллі Мих. Мниха.

КОРОТКІ ВІСТКИ

В Києві стане перед судом 8 секретарів компартії з цілої України за те, що не виконували наказів з Москви. — Найстарший син б. австрійського цісаря, Оттон, закупив у Бразилії більший маєток і там замешкає. — Чехи дальше переслідують словаків за їхнє домагання автономії. — Маршалом польського сойму вибрали по смерти Цара полк. Славека, найближчого співробітника марш. Пілсудського. — В Стрию припинили діяльність Повітового Руханково-Спортового Союзу. — В Злучених Державах Північної Америки згинуло в 1937 р. в нещасливих випадках 106.000 осіб, ранених було 9,900.000. — Арештували президента совітської Білоруси Наталевича. — Німецький учений Вальдман винайшов лік проти прищиці. — Совітського посла в Парижі, жида Суріца, арештували в Москві. — Підчас переправи на Бузі затонуло 9 осіб. — З Еспанії має вернутися до дому 10.000 італійців. — Американські Українки уладжують віча проти розвязання „Союзу Українок" у Галичині. — В Середній Азії в кірґізьких горах Тіянчан був сильний землетрус, що спричинив великі шкоди. — У Ворохті відбудеться від 3. до 12. липня в читальні „Просвіти" вистава української книжки і преси. — В Німеччині загострили протижидівські розпорядки. — В Перемишлі стшельци тяжко побили кільканадцять жидів. — Небувалий урожай заповідається в Америці. — До кінця цього року має виїхати з Австрії 70.000 жидів. — В Америці бойкотують японські вироби.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК.

ХТО ВБИВ АВЕЛЯ!

В большевицькому суді нещасні горожани „раю" признаються до всього, чого тільки хоче прокуратор, щоб тільки викрутитися від „стєнки".

— Чи підсудний знає, — питає червоний прокуратор, — хто вбив Авеля!

Підсудний встає, і перестрашений притакує:

— То я його вбив, товаришу прокуратор, з намови Троцького, німецької і японської поліції!...

„ДОБРЕ" СЕРЦЕ.

— Моя донечка має дуже добре серце. Не може дивитися, як я тяжко працюю.

— То певно вам помагає у праці!

— Але ж ні. Як тільки зачну працювати, зараз втікає з хати.

ЗІ СПОРТУ.

УКРАЇНСЬКІ КОПУНИ — „ПРОСВІТІ".

З нагоди ювилею „Просвіти" 4 українські дружини копаного мяча, „Україна", „Зоря" і „Степ" зі Львова та „Дністер" зі Самбора, уладили турнір на площі Сокола-Батька у Львові. Висліди турніру: Дністер — Степ 2:1 (1:1), Україна — Зоря 11:0 (6:0), Зоря — Степ 3:1 (1:1) і Україна — Дністер 8:1 (4:1). Всі дружини виявили гарну і жертвенну гру. Україна здобула мистецтво в турнірі та одержала прегарну чашу; інші дружини одержали плякети.

БОРИСЛАВ: СЯН — КАДІМАГ 3:1 (2:0)

ЗА СВІТОВЕ МИСТЕЦТВО В БОКСІ.

В Ню Йорку в боксерських змаганнях за мистецтво світа мурин Люї поконав німця Шмелінґа в 2 мінутах. Мурин ударив німця в нирки так сильно, що зломив йому ребро.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.

Гроші за передплату просимо слати по можності більшу нараз суму й одним переказом, бо інакше є непотрібні кошти.

Книжечку „Антихрист у наступі" ми розіслали нашим кольпортерам до розпродажі, за що вони одержуть 20%-тову провізію від розпродажі. Нерозпродані книжечки прохаємо скоро звертати як „еґземпляже зворотне" без оплати.

ЛІСКИ: о. М. Р. — Оголошення на відпуст запізно прийшло і неактуальне.

ТУРЄ ГОРІШНЄ: Ант. Залєвський, — належиться 1,80 зл. до 1. 7. 1938 р.

НА ВУЛИЦІ.

Поліціянт до прошака:

— Ов, то ви читаєте ґазету! А я думав, що ви не бачите.

— Я зовсім не читаю, тільки оглядаю образки.

Українська механічна пекарня „АС"
Львів — Водна 3. тел. 284-54
жадайте в кожній крамниці

Добре, що не жалуєте 20 сот!
бо книжечка „АНТИХРИСТ У НАСТУПІ" (7. ч. бібліотеки „Христіянська Книжка")
найбільше потрібна під нинішню хвилю. Замовляйте: „Мета" — Львів, Японська 7

Торговля вудженин і вируб мяса
Теодор Пявка
Львів — Руська 16, т. 259-74
Личаківська 87, „ 280-76

П. Т. Пром-банк, Львів. Сповіюсь, що поможете свому давньому щадникові й призначите мені короткоречинцеву позичку в висоті зл. 100.—. Як поруку долучую посвідки трьох щадників, що годяться ручити за мене вплаченими ощадностями. Наші ощадності разом перевищають зл. 100.—. З поважанням — Ярослав Губка.

Дрібна ощадність запевнює позичку під застав дрібної ощадности.
В ПРОМ-БАНКУ
Львів, Ґродзіцьких 1. І. п
тел. 292-15 і 200-15.

УКРАЇНСЬКА РОБІТНЯ ВЗУТТЯ
МИКОЛИ ДОВГАНИКА
Львів — Унії Люблинської 3.
(бічна Куркової)
на складі має нове взуття і виконує на замовлення; приймає всякого роду направки. — Поручається Впр. Духовенству

„Столь-тап" ІЛЬКІВ І ҐЕЛЕТА
Львів, Лєнартовича 4
дає запоруку найкращих столярсько-тапіцерських виробів
Найдешевші ціни

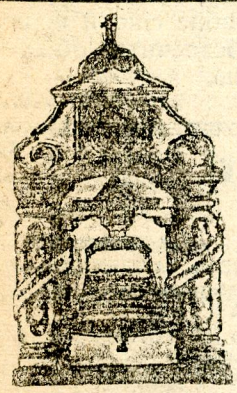

Найкращі Дзвони, Відливи, Плоскорізьби, Фіґури, всякі точення і т. п.
ВИКОНУЄ
одинока українська фірма
Михайло Брилинський
ЛЬВІВ, Замарстинівська 41, т. 283-56

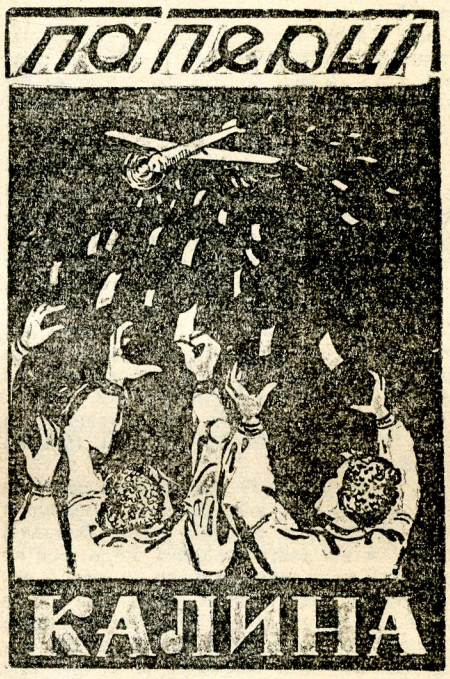

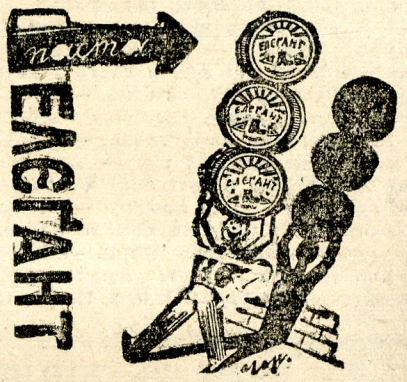

Бровнінґ „Перун"
стисло після рисунку з безпечником.
Новість 1938. Бельгійський фасон; 6. мм; репетує перед кожним стрілом і автоматично викидує гільзи. Сильний гук. Ідеальна оборона перед нападом. Люксусове виконання. Оксидована люфа, рукоять гарно крита. Вага 250. гр., 10. цм. довг. 7. цм. шир. Фабрична ґварантія на 5. літ. Ціна 6·95 зл., два 13·50 зл. Сто набоїв сист. „Фльоберт" 3.65 зл. Платиться при відборі. Адреса: „PERFECTWATCH" Wydz. 33, Warszawa 1. — Marjańska 11. Вистерігайтеся тандити, а жадайте тільки автоматів „Перун".

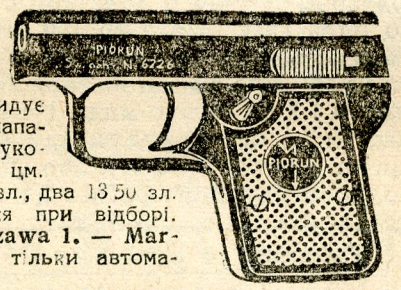

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД
машин до писання, рахування і шиття
ЮЛІЯН ЛОМАҐА
Львів, Валова 11. Тел. 228 70.
Найбільший вибір складових частин
Прецизна направа машин.

ЗА ОГОЛОШЕННЯ РЕДАКЦІЯ НЕ ВІДПОВІДАЄ

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 27 (193) Львів, дня 10. липня 1938. Рік VI.

Наш Хрест

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ВШАНУЙМО ПАМЯТЬ Б. НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ ҐЕНЕРАЛА МИРОНА ТАРНАВСЬКОГО!

ҐЕНЕРАЛ МИРОН † ТАРНАВСЬКИЙ

б. Начальний Вождь Української Галицької Армії

Ціла наша батьківщина у жалобі по смерти б. Начального Вождя Української Галицької Армії, ґенерала Мирона Тарнавського.

Дня 28. червня привезли з Бродів до Українського Шпиталю у Львові важко недужого ґен. М. Тарнавського. Лікарі ствердили запалення очеревної внаслідок пробиття шлункової виразки. Операції вже не можна було перевести. Ґенерал висповідався і приняв св. Причастя з рук о. Белея. Цілу ніч з 28. на 29. червня провели з Ним Його найближчі старшини, з якими Він розмовляв і сердечно розцілувався. Останні Його слова були: „Мусить бути добре, мусить скінчитися роздор". До останньої хвилі життя Ґенерал думав про нашу національну справу й вірив в її перемогу.

В середу 29. червня в год. 9.50 серце Ґенерала перестало битися. Тлінні останки зложено в каплиці Українського Шпиталю, відтак в 8. год. веч. перенесено до Храму св. Юра, де зложено їх на катафальку в правій наві. Домовина мала віко зі шкла, крізь яке видно було пок. Вождя в ґенеральському однострою. По обох сторонах домовини держали почесну сторожу б. вояки УГА. Без перерви проходили попри домовину б. військові та громадяни Львова, щоб віддати Йому останній поклін.

В четвер і пятницю від 6. год. рано до 12. впол. в храмі св. Юра правили Служби Божі одна по другій. В 6. год. веч. відправлено в обох днях панахиди при численній участи громадянства. В пятницю перенесли домовину Ґенерала на середину церкви. На високому катафальку, окруженому зеленю, видніла домовина, накрита жовтоблакитним прапором і червоною китайкою. Перед домовиною виднів образ Покійного, відтак хрест, на середині ґенеральська шапка. По боках чорна заслона, вгорі сиґня, творили жалібну декорацію, над домовиною вгорі виднів тризуб. Попри домовину без перерви, від досвіта до пізної ночі проходили б. військові, мужчини, жіноцтво, молодь і діти.

Львів прибрав жалібний вид. З усіх українських домів звисали великі чорні хоругви, на мурах численні жалібні оповістки.

В суботу 2. липня в год. 8,30 в Архикатедральному храмі св. Юра Преосв. Кир Іван в сослуженні о. Мітрата О. Базюка, о. д-ра Лаби, о. крил. Ю. Дзеровича, о. А. Пшепюрського, б. капеляна УСС, та о. Я. Чемеринського, відправив заупокійну Архієрейську Службу Божу в наміренні пок. Вождя. Перед домовиною станули дружина, донька, син і рідня Покійного, дальше делеґації Армії УНР, УГА, члени б. уряду ЗУНР. Цілу церкву виповнили б. військові. Співав святоюрський міш. хор.

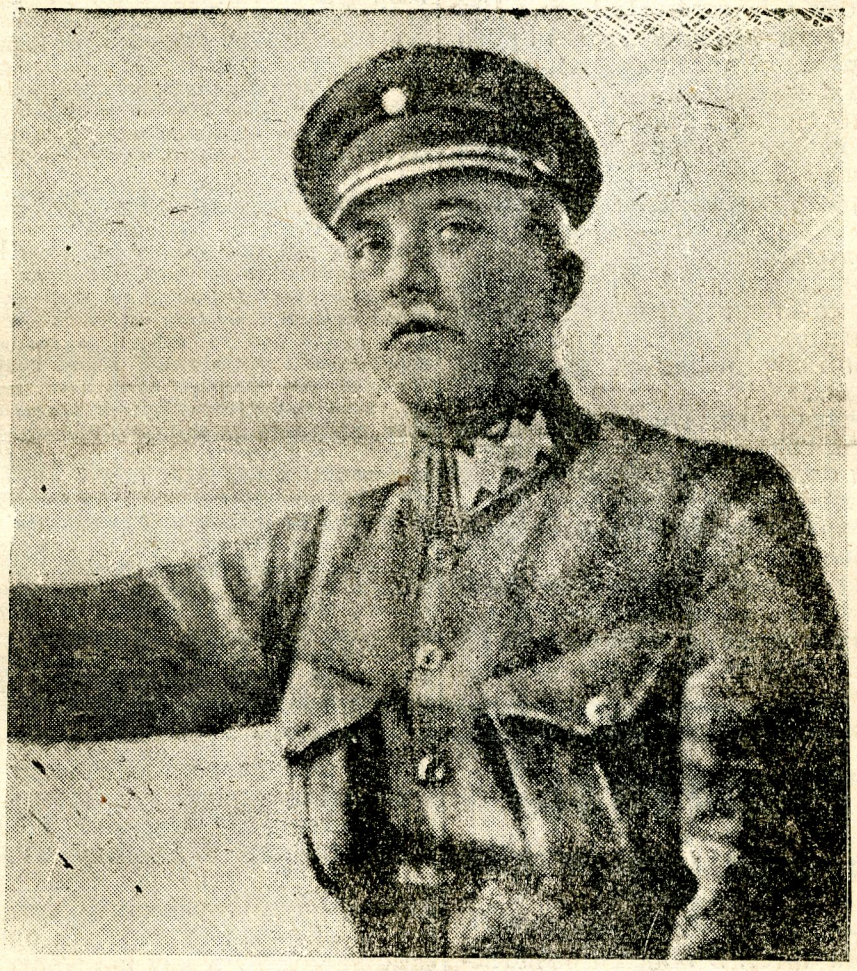

На подвірі св. Юра вівтар прикрашено великим жовтоблакитним прапором з відзнакою УГА та двома чорними прапорами по боках, перепоясаними ґенеральськими відзнаками. Перед вівтарем уставлено високий катафальок, покритий чорним сукном.

В год. 4, після відправи похоронного обряду, з храму св. Юра вийшли Преосв. Іван, Преосв. Никита, о. Мітрат д-р Й. Сліпий, о. Мітрат О. Базюк, Ігумен Студитів о. Климентій Шептицький та понад 100 священиків з цілого краю. Праворуч каплиці на фотелі засів ВПреосв. Митрополит Кир Андрей в окруженні Владик, ОО. Мітратів і Духовенства.

Коли виносили домовину з храму, заграли сумно трембіти з балькону. Домовину уставили на високім катафальку; по боках горіли смолоскипи, стояла почесна сторожа, по 10 б. старшин і підстаршин з кожної сторони. Перед домовиною стояли три адютанти Покійного, Д. Паліїв, В. Старосольський і Р. Купчинський; середній держав малинову подушину з відзнакою Ґенерала. Зправа уставилося Духовенство, зліва б. члени Уряду ЗУНР, численні делеґації, решту подвіря заняли довгими рядами б. військові по відділах УГА.

ВПреосв. Митрополит Кир Андрей відправив панахиду; о. прал. Л. Куницький виголосив проповідь, в якій підкреслив великі особисті прикмети Ґенерала, що командував 100-тисячною армією та вів її до перемог під кличем — Бог і Україна.

Відтак виголосив палку промову в імені військових дир. А. Палій, голова „Молодої Громади". Він представив лицарське життя Ґенерала, Його велику любов до УСС та УГА, вкінці закінчив рапортом:

„Пане Ґенерале! Голошу слухняно, що до звіту стануло кільканадцять тисяч Твоїх старшин і козаків. Вибач, що не в одностроях, але Ти не дав такого наказу. Прости, що не справляємо Тобі гетьманського похорону, без сурмів, літаврів, гарматніх вистрілів і жалібних верблів. Чуєш, як гуде вербель наших сердець і плачуть по Тобі трембіти нашої верховини? (В цій хвилині заграли тужно трембітарі з балькону храму св. Юра. Вся „стара война" заплакала по свому улюбленому Командантові. Сльози заблестіли на очах усіх). **Пращай, Пане Ґенерале, в похід на безконечну путь! Про Тебе залишилася світла память в нашій історії!"**

Заграли Святоюрські дзвони і з ними дзвони цілого княжого города Львова й Галицької Землі.

Домовину Ґенерала зняли з високого катафальку та перенесли під голос верблів на площу св. Юра, де уставили її на другому катафальку. Біля домовини уставилася рідня й члени Уряду ЗУНР. Відбулася остання дефіляда товаришів зброї перед Начальним Вождом: — »Молода Громада«, делеґації з урнами, делеґації б. старшин й вояки з трьох корпусів, інваліди, політичні вязні і інші.

В год. 5.20 вирушив з площі св. Юра похоронний похід. На переді несли хрест, вкритий чорним серпанком, потім йшов отаман д-р Ст. Шухевич, відтак чета старшин, дальше делеґації з цілого краю, що несли понад 160 вінців. Між ними були вінці від б. Уряду ЗУНР, Армії УНР і УГА, від УКС, „Орлів", „Будучности", Марійських Тов., від усіх наших установ і товариств, від жіноцтва, студентської молоді, багато вінців було від Лугів.

Дальше йшли довгими рядами б. військові з І., ІІ. і ІІІ. Корпусу УГА; між ними було кількадесять священиків і кільканадцять жінок. Йшли інваліди УГА, б. політичні вязні зі своїм капеляном **о. Кладочним.**

Потім йшов збірний хор (120) осіб, 4 трембітарі з Річки коло Косова в гуцульських одягах; за ними несли в урнах землю з Барилова, родинного села ґен. Тарнав-

ЛБ АН УРСР
Ж. №

ського, з Черниці, Золочева, Галича, Маківки, Лисоні, Бережан, Яворівщини, Копичинець, Чорткова, Річки й Белза.

Опісля несли хоругви. За ними йшли двома рядами Сестри Служебниці, Отці Студити зі своїм Ігуменом о. Климентієм Шептицьким, коло 100 священиків, о. Мітрат д-р Й. Сліпий, Преосв. Іван і Преосв. Никита з вищим Духовенством. Перед караваном йшли три адютанти Покійного.

Чотири карі коні везли каравн з домовиною, на якій висіли вінці від рідні. За караваном йшла рідня, члени Уряду ЗУНР, делегація УГА й Армії УНР, інвалідів, політ. вязнів, політ. угрупувань, центральних установ, товариств, жіноцтва, молоді. Дальше йшли довгими рядами службовики і працівники всіх наших установ і заведень та фабрик, інтеліґенція, міщанство, робітництво, селянство. Грало 12 орхестр. Похід замикали Луги під проводом свого голови б. полк. Р. Дашкевича, і чета старшин. Загалом у поході взяло участь понад 20.000 осіб. Цілий похід сфільмував п. Ю. Дорош, директор „Фотофільму", першого українського фільмового виробництва у Львові.

В 8 год. веч. Преосв. Іван зачав панахиду над могилою в асисті о. Мітрата Й. Сліпого та вищого Духовенства. Опісля промовив сильним голосом перший голова Уряду ЗУНР, сідоглавий през. д-р Кость Левицький. Він сказав між іншим:

До відкритої могили сходить великий Лицар, Начальний Отаман тих, що заприсягли визволити нашу славну Україну. Його вірні стрільці і представники усього українського народу зійшлися тут, щоб супроводжати Його на останньому шляху, до місця вічного спочинку. Цей хрест — це знамя терпіння - боротьби й віри в перемогу правди, народу, що змагається за волю і життя. В часах лихоліття являються великі діячі, до яких належав і пок. Ґенерал. Він ціле життя приготовлявся до великого зриву, щоб станути Начальним Вождом рідного Війська. На цьому становищі Він видержав характерно, непохитно і славно до самого кінця силою свого духа, силою любови й віри в українську націю. Світла постать великого Лицаря — це зразок грядучим поколінням. Він закликав невсипущою працею творити цінности, гартувати духа нації, єднатися й одностайно ставати в слушний час. Тому цілий український нарід клонить голови перед домовиною великого Лицаря, який хоч відходить від нас тілом, духом остане між нами. Сьогодні дух Ген. Тарнавського лине поміж наших Стрільців і тих усіх, що впали на полю бою, щоб їх потішити і звістити їм, що український нарід живе, творить нові цінности, і не спочине, аж доки не здобуде кращої долі. Ми Тебе, Батьку Отамане, Начальний Вожде УГА, не забудемо, доки віку стане. Вічная память від роду в рід!

З доручення ВПреосв. Митрополита промовляв о. крил. д-р В. Лаба, б. начальний духовник УГА. Він у зворушливих словах передав вислови співчуття від Ексц. Митрополита для вдови, дітей і рідні Ґенерала, та представив Його лицарські чесноти.

Найстарший ранґою полк. Бізанц сильним голосом в імені всіх старшин і вояків УГА запевнив Ґенерала, що всі вони виповнятимуть Його заповіт — вірно служити Батьківщині.

При звуках пісні „Видиш, брате мій" спустили домовину Генерала в могилу. Трембітарі тужно затрембітали, полилися стрілецькі сльози...

Зачали висипати землю з урн, кидати грудки на могилу, з короткими словами звіту. Час від часу голосили трембіти, хлипали б. вояки, пращаючи на віки свого Найдорожчого Вожда.

Вже зовсім стемнілося, як могилу Вожда вкрили численні вінці. Високий хрест з відзнакою УГА стоїть на сторожі вічного спочинку Вожда.

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 4

А як увійшов у Капернаум, приступив до Нього сотник, благаючи Його і кажучи: Господи, мій слуга лежить дома розслаблений і тяжко мучиться. І каже йому Ісус: Я прийду і уздоровлю Його. А сотник у відповідь сказав: Господи, я недостойний, щоби Ти входив під мою кришу, а тільки скажи слово, і одужає мій слуга. Бо і я чоловік поставлений під властю, що маю під собою воїнів; і кажу сьому: Іди, і іде; а другому: Прийди, і приходить; і слузі моєму: Зроби се, і робить. А Ісус почувши здивувався і сказав до тих, що ішли за Ним: Істинно кажу вам, навіть в Ізраілі не знайшов Я такої віри. І кажу вам: Що многі від сходу і заходу прийдуть і засядуть з Авраамом і Ісааком і Яковом у царстві небеснім; а сини царства будуть викинені у тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. І сказав Ісус сотникові: Іди, і як увірив єси, нехай тобі буде. І одужав слуга в ту годину. (Матей, гл. 8, ст. 5—13).

СВ. АП. ПЕТРА И ПАВЛА.

Коли ж прийшов Ісус у сторони Кесарії Филипа, питав Своїх учеників, кажучи: За кого люди уважають Сина Чоловічого! А вони сказали: Одні за Йоана Хрестителя, а другі за Іллю, інші ж за Єремію або за одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого Мене маєте! Симон же Петро у відповідь сказав: Ти є Христос, Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блажений єси Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров обявили тобі, а Мій Отець, що на небесах. А Я тобі кажу, що ти єси Петро, і на сій скалі збудую Мою Церкву і ворота пекольні не переможуть її. І дам обі ключі Царства Небесного, і що звяжеш на зелі, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесах. (Матей, гл. 16, ст. 13—20).

ДУХОВНА НАУКА.

Сотник, що прохає в Ісуса уздоровлення свого слуги, це прекрасний приклад особливо для хлібодавців, як вони повинні відноситися до своїх слуг. Коли хлібодавець рахує тільки на те, щоб як та пявка виссати з наймита всі життєві соки, а не думає про те, якби його здорово поркормити і справедливо з ним розрахуватися, або здержує йому вислуженину, такий хлібодавець мусить знати, що його гріх кличе до неба за пімстою. Теперішній час скрути дає нагоду недобрим людям визискувати бідних робітників і молодих служниць. Деякі хлібодавці платять їм смішно малі гроші, але забувають, що Бог не дасть їм благословення за кривду бідного. Навпаки, справедлива платня, людяне трактування служби, дбання за їх душі — оце добрі прикмети хлібодавців, які зєднують їм серце служби і вдоволяють Самого Христа, Котрий, як Сам сказав, прийшов другим служити.

НАДАННЯ ВІПУСТІВ СТАРЕНЬ

НАДАННЯ ВІДПУСТІВ СТАРЕНЬ

Апостольська Столиця, на прохання ВПреосв. Митрополита Кир Андрея грамотою з 18. 5. 1938. р. ч. 5458, зволила надати старенькій церковці в Глинянах, в якій відновилася в чудесний спосіб 1936. р. ікона Розпяття, відпусти у слідуючі празники: 1) Вознесення Господнього, 2) Пресвятої Евхаристії, 3) Різдва св. Івана Хрестителя, 4) Успення Божої Матері, 5) Воздвиження Хесного Хреста. З огляду на те, що культ відновленої ікони незвичайно поширився — поручається це нове відпустове місце памяті Впр. Духовенства і вірних.

Гр.-кат. Парохіяльний уряд у Глинянах.

Вже вийшло й є в розпродажі друге число нового релігійного журналу

»ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ СПАСИ НАС«

Не жалуйте 10 сот., щоби закупити цей журнал, бо нині годі обійтися кожному Українцеві-християнинові без доброго релігійного часопису. Річна передплата тільки 1 зл. — Голосіться на кольпортерів, яким даємо 20% провізії, та шліть замовлення на адресу Адміністрації журналу: »**Пресвятая Богородице Спаси Нас«, Львів, — Японська 7. II. п.**

НАШЕ СЕЛО ВИГИБАЄ

В селі Гаї Старобрідські, п. Броди, в 1937. р. було 28 випадків смерти, а тільки 24 родження. Причина цьому — т. зв. „біла смерть", штучне зменшування числа уродин, нехіть родичів мати більше дітей, як одно-двоє. Як так дальше піде, то багато наших сіл, у яких подібно діється, як у Гаях, будуть скоро вигибати. До того ще велика смертність наших датей на селах, і такі суспільні недуги, як сухоти, венеричні, піянство й ін., які спустошили наші села гірше від війни. Проти цього мусимо всіми силами боротися, якщо не хочемо вигибати. так, як Франція.

Лицарське життя

Ґенерала Мирона Тарнавського

Буйно й бурхливо переводив свої молодечі роки хлопчина з бистрими очима; той хлопчина, що йому вже тоді доля призначила бути Начальним Вождом Української Галицької Армії. Безжурно проводив дитячі дні Мирон Тарнавський у домі свого батька, священика в селі Барилові, радехівського повіту, де прийшов на світ 1869. р. Потім прийшли школи, наука і ґімназія. Після ґімназії однорічна військова служба. Старшинська школа у Львові, це був перший військовий вишкіл будучого ґенерала і Начального Вожда УГА. Її покінчив ступнем »ляйтнанта«. Хоч манила його військова служба, проте не зараз рішився вступити до війська на стало, бо тоді в нашім громадянстві »криво дивилися на активного старшину«, як з докором висловлюється сам Ґенерал у своїх споминах. Врешті рішився і в полку піхоти в Тарнові розпочав свою військову карієру.

Мрією кожного офіцира було дістатись до Відня. Тимчасом мрією Тарнавського було перенестись до Золочева, між своїх людей. З вибухом світової війни пішов у ранзі капітана у перші бої і під Радивиловом перейшов свій перший вогненний хрест. З великим болем переживав він жахливу трагедію українського народу, що невинно гинув з рук Мадярів. На фронті був ранений, виздоровівши, вернув знов на поле бою.

В 1916. р. приділено Його до Коша У. С. Стрільців, відтак командував Він Леґіоном УСС на фронті. За те, що непохитно боронив УСС перед вищою військовою владою, перенесли Його до 35. австрійського полку на початку 1918. року. По берестейськім мирі з Українською Державою, Австрія вислала свої війська на Придніпрянську Україну. Тарнавський у ранзі майора був приділений на референта українських справ при команді дивізії, що пішла за Збруч. На тім становищі він зробив дуже багато доброго для Української Держави. Іменований командантом 16-го мазурського полку, перевіз його з Наддніпрянщини до Кракова, а сам виїхав до Львова. Польська влада його арештувала і вивезла до табору в Домбю. Там захорів і дістав дозвіл на виїзд за кордон. Виїхавши, дістався до Станиславова в лютім 1919. р. і тут віддав себе до розпорядимости українського уряду.

Полковник Тарнавський обняв зараз команду II. Корпусу УГА і дістав ступінь ґенерала. Прийшли найважчі часи Української Галицької Армії — відворот. Потім один світлий момент зриву під Чортковом, знов відворот і перехід армії за Збруч. З наказу диктатора Петрушевича став Ґен. Тарнавський Начальним Вождом УГА на місце ґен. Грекова і під його командою відбувся перехід за Збруч. І знов один великий чин — Вождь веде свою армію, обеднану з армією Симона Петлюри, у похід на Київ. По світлій побіді приходить відворот зпід Києва, потім тиф і всі страхіття чотирокутника смерти. В тім чотирокутнику довелось ґен. Тарнавському пережити найбільшу трагедію: щоб ратувати улюблену армію перед повною загибіллю серед тифу і пошестей, заключив перемиря з Денікіном. Українська влада поставила його перед суд за зраду держави. Суд очевидно виправдав Ґенерала, не знайшов за ним ніякої вини, бо Начальний Вождь ділав якраз для добра держави.

Разом з цілою УГА перейшов ґен. Тарнавський весь її тернистий шлях, шлях слави і горя, який закінчився табором інтернованих в Тухолі. По повороті на волю поселився бувший Начальний Вождь у Черниці бридського повіту. Відбудував хату на звалищах старого двора і посвятився хліборобській праці. Жив у затишному селі і відпочивав після важкого і такого буйного життя. Але на Зелені Свята все приїздив до Львова; брав участь у всенароднім поході на Янівський і Личаківський цвинтар, щоб відвідати могили тих, що були найдорожчі його серцю.

*

З Ґенералом Тарнавським відійшла в могилу одна з найсвітліших постатей українських визвольних змагань. Це був чоловік великого військового знання і гарячий український патріот. Він належав до тих людей, що своє життя, повне жертв і посвяти, віддали службі за найвищу справу народу. Це був муж хрустально чистого характеру, крізь життя йшов завжди прямим шляхом чесноти й справедливости; ненавидів зло і всяку нечесть, яка не мала до нього ніякого доступу. Був лицарський так супроти друга як і ворога, був живим прикладом лицарськости. Задля цих прикмет шляхотної людини тішився ґен. Тарнавський загальною пошаною і щирими симпатіями. Умер тихо і спокійно, бо до останньої хвилини зберіг у своїм серці живу й кріпку віру про краще майбутнє української нації.

Нехай легкою буде Йому земля, нехай память про Нього вічно живе між нами!

ЧИТАННЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Поклін Вождові

Мовчки й повагом ішов я на Святоюрську Гору поклонитися востанне тлінним останкам Вождя.

— Пане, де лежить ґенерал? — вирвав мене з задуми бідно зодягнений молодий робітник.

Ага! І ти, сину великого міста, йдеш поклонитися Вождові?

— Ходіть зі мною, кажу, і входимо у Божий храм. Підходимо ближче. Чотирох б. вояків Галицької Армії стрункo стоять востанне коло коханого ґенерала.

На домовині лежить стрілецька шапка з червоною обвідкою — ґенеральською.

А за шклом домовини бачу Його. Спокійний, поважний.

Гей, гей, а кілька тижнів тому бачив я Його, як дуже поважно хрестився і молився на Стрілецьких Могилах у час Зелених Свят. Бо ми, молоді, бачили Його все тільки серед своїх — стрільців-молодців, що великої хвилі дожидають.

І завжди на цвинтар приїздив. Стояв високий і своїми синіми лагідними очима поглядав на нас, молодих юначок і юнаків, що густими лавами приходимо на Великі Поминки. А ґенерал дивився, гей би думу думав, гей би сили наші юнацькі важив... Що буде з покоління того?! І здається, Вожде Наш Коханий, Ти з того перегляду вдоволений був, бо зморщок невдовілля не було на Твому гарному лиці. І не лискавиці гніву палали в Твоїх очах, а пестив-голубив Ти нас, молодих, Твоїми голубими добрими очима.

І не зморщаться зморщками гніву, і не блиснуть Твої очі вогнем невдовілля! Але клянемося на Твоїй стрілецькій жовнярській могилі, що всі служитимемо святій Справі, котрій Ти, Вожде, проводив. Ти зза могили гетьманувати нам будеш і ми виповнимо всі Твої найтяжчі наказа. Твій Великий Дух нехай нам проводить, нехай веде: до борні, до слави, до перемоги! Так нам, Боже, допоможи!

О. Г.

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Гродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

Купуйте там, де добрий товар, дешеві ціни, Вас не обманять і гріш іде в свої кишені!
„ОМА“ Львів, площа Краківська 12, (біля Вел. Театру)
Одинока українська крамниця готових одягів і матеріялів
вже від 9 зол. убрання, сталі ціни

Що нам робити

Пишуть до нас і питаються молоді люди, що мають з собою робити. Відповідаємо: йдіть до ремесла, або до фахових шкіл, бо дуже важна справа для нашої нації, а вам самим дасть добрий хліб у руки, бо слушно кажуть, що в ремісника — золота рука.

Отже хто має скінчену сільську школу і 16. рік життя і нема в нього грошей на ґімназію або фахову школу, нехай іде до якогонебудь ремесла. Такий учень ремесла — термінатор вчиться ремесла 3—4 роки і за той час 3 роки ходить до **фахово-доповняючої** школи. Оплата в ній — 2 зл. річно. Треба тільки подбати, щоб ремісник, у якого працюємо, **мав право приймати учнів і щоб хлопця,** по 2—3 тижнях проби, **вписав до цеху.**

По терміні можна здавати на челядника, а згодом і на майстра, котрий власне має право приймати і вчити термінаторів.

Хлопців найкраще давати до своєї бурси, бо в ній дадуть добре виховання і він не пропаде для Бога і для нації. У Львові місячне удержання з мешканням коштує 30 зл. в бурсах при вул. Пасічній ч. 2. бічна Личаківської (трамвай ч. 1) і при вул. Бартосівної ч. 3. (трамвай ч. 4).

Про фахові ґімназії, ліцеї і т. д. напишу другим разом.

О. Год.

Приємна праця, а висліди великі

Ощадність — це клич нинішнього світа. Та ощадність не полягає тільки в грошах, а більша сила ощадности лежить саме в щадженні часу, що вже ніколи не вертається. Використовуймо найменшу хвилину на хосенний чин, добре діло.

Тепер літньою порою прийдеться нам молодим мандрувати на ріжні відпусти, прощі, прогулки, на дальші, чи на поблизькі села, народні здвиги і т. п. Тому мусимо і той час, призначений може і на приємний відпочинок, використати — як годиться нам молодим — у користь для себе й нашого народу.

Цей час прогульок найкраще надається на пропаґанду - поширювання здорового друкованого українського слова серед нашого народу. Знаємо, що культуру народу найкраще міриться почитністю добрих часописів і книжок. Отже пригляньмося, як і які часописи читають наші довколичні села. Стараймося на місці зарадити лихові.

В кожній українській родині мусить бути добрий часопис. Справді це літо, брак гроша, але добра воля не знає перешкод. Пять сотиків мусить стати й найбіднішого, щоби закупити найдешевший наш тижневик »Христос Наша Сила«.

Про вагу читання часописів зайве вже нині повторювати. В західніх краях у кожній хаті є по два й три часописи, бо це висококультурні народи й хоч числом нераз менші, ніж ми, а мають свою державу. Тому використовуймо всякі праці й прогульки, стрічі на поширення перш за все нашого доброго, християнського часопису. Гарні висліди такої праці певні!

І. М.

Наше оповідання

Недовірок

Битим шляхом на возі їхав зредукований учитель і селянин-господар. Під гору завели балачку:

— »Казала мені сьогодні жінка — почав селянин, — щоб я не їхав до міста, бо їй снилися два трупи. — Таке дурне говорити, чи це має якийсь звязок? Зрештою, я й поза тим не вірю, щоби існував ще другий світ, в якому мешкав би Бог, а все те, що навчають священики — байки. Я вже стільки книжок прочитав і не міг переконатися про це. Знаю, що всьо, що кругом діється, повстає само від себе, а опісля так уже укладається, що одно з другого твориться. Я думаю, що й »пани«, от, як ви, також в ніщо не вірите, але ви, інтеліґенція тримаєте зі священиком, то мусите вже так говорити, я це розумію«...

— »Видно, що ви лише такі книжки читали — відповів учитель, — з яких не можна більше нічого довідатися. І ліпше було би для вас, якби ви були зовсім їх не читали, але пропало. Тепер старайтеся пізнати другу сторону медалі, читайте такі книжки, де про це пишеться. Але дивно мені, що ви нас інтеліґентів уважаєте за таких облудних людей, що тільки вдаємо віру. Щож, не буду вас багато переконувати — знаю одно, що скільки я не перебув ріжних нещасть і клопотів на дорозі життя, віри не втратив, а противно, ще її скріпив. Так і ви глядіть на життя, вдумуйтеся в Христову науку і скоро пізнаєте, що всі людські видумки зміняються і гинуть, лише Христові засади вічно незмінні — завжди виграють, Його слова сповняються. Думайте і переконайтеся, що і ваша вперта невіра переміниться у віру«.

Зі скорим поспіхом напроти них надіхав самохід. Коні скочили вбік і оба разом з возом вивернулися до рова. Нащастя, нічого злого не сталося, тільки трохи потовклися.

Учитель встаючи промовив: ще хвиля і були би два трупи. Селянинові було трохи неприємно, тому вперто мовчав...

о. М. Г.

„Рій“
купує ВІСК і МІД, виробляє ВОЩИНУ, продає ПАСІЧНИЧЕ та САДІВНИЧЕ приладдя, ТЕЧІ до оприскування садів, ОПРИСКУВАЧІ і т. п.
ЛЬВІВ, Руська 20, Городецька 14
тел. 279-45

Що діється в світі

ХОТІЛИ ВІДІРВАТИ УКРАЇНУ ВІД МОСКВИ.

В половині липня ц. р. відбудеться в Москві великий політичний процес. Перед судом стануть: Петровський, б. президент сов. України, Чубар, б. голова уряду УССР, Косіор, б. ґенеральний секретар компартії України, і 64 визначних українських і білоруських комуністів. Їм закидають, що вони намагалися відірвати Україну і Білорусь від Москви при підтримці посторонніх держав.

ДАЛЬШИЙ НАСТУП ҐЕН. ФРАНКА.

Війська ґен. Франка перервали фронт на кастельонському фронті і зближаються до Валенсії. Національні літаки дальше бомбардують пристані червоних, унеможливлюючи їм доставу зброї. Ґен. Франко заповів, що буде конфіскувати всі кораблі, що доставляють зброю та харчі червоним.

ВЕЛИКІ СОВІТСЬКІ МАНЕВРИ

Над польською границею зачнуться незабаром величезні маневри совітської армії, що триватимуть 2 місяці. В них має взяти участь два і пів міліона вояків, тисячі літаків і танків. Недавно відбулися великі маневри над румунською границею.

ІТАЛІЙСЬКО-ЮГОСЛОВЯНСЬКИЙ СОЮЗ

Голова югословянського уряду, Стоядіновіч, приїхав до Венеції, де відбув важні наради з італійським міністром закордонних справ, Чіяном. Кажуть, що Італія й Югославія мають заключити військовий союз.

АНҐЛІЙСЬКА ПОЛІТИКА НА БАЛКАНАХ

Анґлія не хоче допустити до того, щоб Німці й Італійці поділилися впливами на Балканах. Тому Анґлія дає позичку Румунії та Греції на зброєння та узалежнює їх від себе.

ЖАХЛИВА ВІЙНА В КИТАЮ.

Китайці знов прорвали тами на Жовтій Ріці, викликуючи повінь. Чанґ-Кай-Шек заявив, що це совітські військові дорадники намовили його до цього масового затоплювання земляків, щоб тільки стримати японців. Одначе японці дальше наступають на теперішню столицю Китаю, Ганков.

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД
Машин до писання, рахування і шиття
ЮЛІЯН ЛОМАҐА
Львів, Валова 11. Тел. 228-70
Найбільший вибір складових частин
Прецизна направа машин.

З українського життя

УКРАЇНЦІ У ПРЕМІЄРА СКЛАДКОВСЬКОГО

Ґен. Складковський приняв делеґацію з Чортківщини, а саме пос. Барана і голову кружка »Р. Ш.« в Чорткові д-ра Росляка в справі заборони дальшої будови будинку ґімназії і ліцею »Р. Школи« в Чорткові. Після того премієр приняв о. прал. Куницького в справі положення політичних вязнів.

З черги посол Витвицький представив справу виступу одного ротмістра уланів проти кінної бандерії, що витала Преосв. Кир Никиту в часі його канонічної візитації.

ЗАБОРОНА БОГОСЛУЖЕНЬ І ЗАКРИТТЯ ЦЕРКОВ НА ХОЛМЩИНІ

У цілім ряді сіл і парохій на Холмщині адміністраційна влада позамикала православні церкви. Побожне населення, щоб мало де молитись, будувало в багатьох місцевостях молитовні доми. Влада опечатує теж доми молитви. У багатьох парохіях священикам заборонено правити богослуження і наказано покинути парохії. Всі священики неетатових парохій дістали письменні заборони хрестити, вінчати і хоронити померших. В Ощові (грубешівський повіт) адм. влада розібрала церкву. Те саме наказано зробити місцевому населенню трьох інших сіл (Конилів, Хоснів, Ласків). Всіх священиків неетатових парохій покарано гривною по 50 зол. кожного »за нелеґальні збори«, себто за те, що внаслідок закриття церков відправляли богослуження під голим небом. Крім того в тих священиків переведено ревізії, деколи в неприсутности священика, підчас ревізій позабирано метрикальні і взагалі всі парохіяльні книги. До кінця травня замкнено 100 православних церков. — З такої роботи може бути користь хіба одним комуністам.

ЗАБОРОНА ДИТЯЧИХ САДКІВ

Філія Рідної Школи в Сяноці внесла ще в березні подання про заснування дитячих садків у літі до староств у Сяноці, Коросні, Березові і др. Досі ще зі староств нема ніякої відповіди. А тільки відізвалось короснянське староство і заборонило заснувати в своїм повіті українські дитячі садки, хоч існує наказ міністерства освіти не робити перешкод.

МАСОВІ АРЕШТИ

Поліція з кількох сусідних повітів перевела масові ревізії по селах Рівенщини (Волинь). Придержали кількасот людей, по переслуханню їх звільнили, а 70 арештованих перевезли до вязниці в Рівному. Арештованим закидують комунізм.

ЗАМИКАЮТЬ ДОСТУП УКРАЇНСЬКІЙ МОЛОДІ ДО ШКІЛ

До вступного іспиту до державної ґімназії в Сокалі зголосилося 25 українців. З того перепали при іспиті 24 ученики, тільки один здав іспит. Але не думайте, що цей щасливець дістався до ґімназії, бо не приняли навіть того одного. — У Львові до педаґоґічного музею здавало вступний іспит 14 українців. Хоч їх відповіді при іспиті були без порівнання ліпші від відповідей польських студентів, всі вони іспиту не здали і до ліцею їх не приняли. Браком місця в ліцею не можна тут заслонитись, бо на 40 місць зголосилось 34 учнів. Ціль у цьому тільки одна: довести до того, щоби для українських шкіл забракло українських учителів. — Подібні практики непринимання українських учнів до шкіл є і в інших місцевостях.

Цікаві дрібниці

ВАЖНЕ ДЛЯ ДЯКІВ І ЦЕРКОВНИХ ПАЛАМАРІВ, що займаються продажею офірок. — Чи Ви знаєте, що фабрика свічок »КЕРОС« виробляє спеціяльно для Вас ріжнокольорові офірки. 1 кґ. тих офірок — около 350 свічечок — коштує всього 2.60 зл. Попросіть Вашого Отця Пароха, або Старшого Провізора, щоби, як будуть замовляти до церкви свічки у фабриці »КЕРОС«, замовили і для Вас з кільо офірок. Попробуйте, а не пожалієте.

Сповідь — лік для хорих.

Один лікар оповідав, що нервово хорі далеко ліпше приходять до здоровля, якщо вони належать до католиків, а не до протестантів. Причиною тому є сповідь, яка має величезний вплив на заспокоєння розхитаних нервів. »Протестанти — сказав професор — не мають сповіді, а через те їхні пастори не можуть дбати про психольоґію вірників та про звязані з тим важливі для душі вірників питання«.

»Щастя« розведених.

Американський часопис запитав своїх розведених читальниць: чи почуваються вони щасливими, що розвелися з своїми чоловіками. Відповідь була зовсім несподівана: з 8.749-х розведених жінок тільки 500 відповіли, що вони не жалують. Усі останні, а особливо ті, що мають дітей, гірко нарікали на самих себе.

СУМНИЙ КІНЕЦЬ КАТА.

Один еспанський часопис подав зворушаючу вістку про сумний кінець одного з кривавих катів червоної Еспанії, який називався Люіс Фернандез Еспінар. Від ранньої молодости був піяком; підчас влади червоних став управителем вязниці в Альмерії, де вязнено закладників, католиків і священиків. Кожного вечера зовсім пяний приходив до вязниці і сам стріляв до вязнів. Особливу ненависть і завзятість мав до священиків.

І так на нього прийшов кінець, бо занедужав тяжко на рака. Лікарі заявили, що його стан безнадійний. Надійшов на нього час страшних терпінь і болів, які навіть не злагоджували ніякі застрики. Хворий шалів з болю, та кричав: »Я нікого не забив, — це не я був, — мене зневолено до цього«...

В останніх днях свойого терпіння почав жалувати, змінився. Безнастанно говорив: »Я католик, християнин, я хочу висповідатись! Приведіть мені священика!« — На жаль, ніхто не міг йому помогти, бо ніде не було священика. Його жінка сказала йому: »Як можемо тобі привести священика, коли ти їх майже всіх вистріляв?«. Так то помер Еспінар без релиґійної потіхи, за яку прохав і благав в обличчі смерти і Божого Суду.

КОРОТКІ ВІСТКИ

В Берліні занедужав на ниркове каміння през. д-р Е. Петрушевич. — Два совітські ґенерали втікли з Сибіру до японців. — Розстріляли жінку Літвінова, з походження Анґлійку. — Долинський староста припинив діяльність читальні »Просвіти« в Ріпнім і Струтині Нижнім. — Польща підписала торговельний договір з Німеччиною. — Ярослава Барановського, члена ОУН, засудили в Ротердамі на 2 місяці вязниці за те, що перейшов кордон з нелеґальним паспортом. — Німецький міністр пропаганди Ґебельс їде на Балкан. — Мадярський премієр Імпеді їде до Риму й Берліна. — Анґлія порозумілася з Німеччиною в справі австрійських довгів. — Французький »людовий фронт« розлітається, бо соціялісти й радикали відмовилися від співпраці з комуністами. — В цілому світі були великі бурі з громами, які спричинили багато шкоди. — Після небувалих спек, що доходили в нас до 40 степенів горяча, 3. ц. м., після зливного дощу, значно похолоднішало.

КАЛЄНДАР. — ЛИПЕНЬ 1938.

10 Н 4 по СОШ. САМСОНА
11 П Кира й Івана
12 В АП. ПЕТРА И ПАВЛА
13 С Собор 12 Ап.
14 Ч Косми і Дамяна
15 П ✝ Пол. Ризи Пресв. Богор.
16 С Анатолія і Мокія.

СОНЦЕ сходить 10. п. м. в год. 3.25, заходить в год. 19,32.
МІСЯЦЬ сходить 10. п. м. в год. 17,10, заходить в год. 1,38. Повня 12. ц. м. в год. 16,04.

КОРШМА В СЕЛІ, ВСЕОДНО — ЖИДІВСЬКА ЧИ НЕЖИДІВСЬКА, Є РОЗСАДНИКОМ ХОРОБИ, НУЖДИ І РОЗПУСТИ. ҐЕТЬ З КОРШМАМИ!

З великою користю читатимете книжечку »АНТИХРИСТ У НАСТУПІ« (Християнська Книжка« ч. 7). Голосіться масово в нашій Адміністрації до кольпортажі.

Повідомляємо, що п. Антонів Степан не має права інкасувати ніяких грошей у нашому імені і за нього не відповідаємо.

Адміністрація Видавництва »МЕТА«

ВСЯКІ БУДОВИ: церкви, школи, млини, ґартаки, віллі, Народні Доми — найдешевше приймає концесіонований майстер МУЗИКА ГАВРИІЛ, Львів 20, вул. Цісова 10

КАВА:
„ПРАЖІНЬ“
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

УКРАЇНСЬКА РОБІТНЯ ВЗУТТЯ
МИКОЛИ ДОВҐАНИКА
Львів — Унії Люблинської 3.
(бічна Куркової)
на складі має нове взуття і виконує на замовлення; приймає всякого роду направки. — Поручається Впр. Духовенству

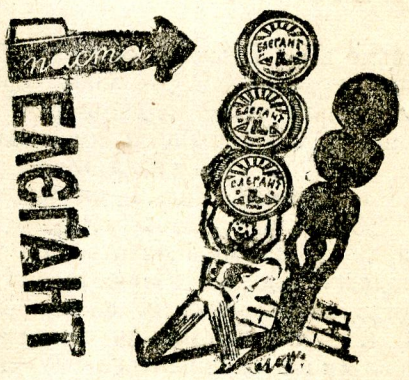

„Столь-тап“ ІЛЬКІВ і ҐЕЛЕТА
Львів, Лєнартовича 4
дає запоруку **найкращих столярсько-тапіцерських виробів**
Найдешевші ціни

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!
фахові інсталяції громозводів виконує електротехнічна фірма
„Е-КОМП“
Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

УВАГА!

Висилаємо всім нашим П. Т. Кольпортерам, що залягають за передплату, рахунки з переказами, які прохаємо якнайскорше полагодити, бо в противнім разі здержимо висилку нашого часопису.

Адміністрація.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький. Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора. Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 28 (194) Львів, дня 17. липня 1938. Рік VI.

Наш Хрест

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПРИГОТОВЛЯЙМОСЯ ТОРЖЕСТВЕННО ВІДСВЯТКУВАТИ ЮВИЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ.

ЧИ У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ Є КОМІТЕТ СВЯТА ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ?

СИЛА ДУХА

Бувають хвилі, коли люди й народи виявляють надзвичайну силу й гарт духа. В ріжних народів були хвилі підйому, що залишили по собі память на довгі літа.

Недавно пережив Львів і цілий край незабутні хвилі величавих похоронів Начального Вождя Української Галицької Армії, ґенерала Мирона Тарнавського. За столицею Львовом цілий край гідно й достойно вшанував світлу память Великого Лицаря і Вождя, Героя Стрілецької Легенди.

Замовкли на цей час усякі спори й сварки між ріжними партіями і ґрупами, не було ніяких ріжниць, був тільки один Великий Нарід, об'єднаний у спільній жалобі за Вождом своєї геройської Армії.

Такої єдности, дисципліни, порядку, поваги і взагалі сили духа, яка підчас цих похоронів вдаряла всіх, своїх і чужих, у нас уже давно не було.

Це немов віджив зперед 20 літ невмируший дух славної Української Галицької Армії, яка серед незвичайно важких умовин доказувала геройських діл. І хоч війна на три фронти, тиф, брак усього, чого треба до ведення війни, вкінці перемогла УГА, одначе духа її ніщо не знищило. Сини Галицької Землі, виховані в релігійнім дусі нашою гр.-кат. Церквою, та національно освідомлені муравлиною працею наших провідників народу, не впали духом, не заломалися в найтяжчих часах, але витривали до кінця чесно й гідно враз зі своїм улюбленим Вождом.

Такого геройського духа самопосвяти, єдности й дисципліни треба нам і надалі, особливо тепер, коли з усіх сторін йдуть чорні хмари. Дух єдности і згоди, який панував у нас підчас похоронів Незабутнього Вождя — не сміє уступити місце незгоді і міжусобицям. Не час тепер на дрібні порахунки між собою, коли рішається доля: бути, чи не бути українській нації там за Збручем.

В царстві сатани, над Дніпром, сталінські кати до решти вимордовують усіх тих, що помагали Сталінові панувати на Україні. Цілі села й повіти виселюють з України на далеку північ, а на їх місце спроваджують Москалів і ріжних Азіятів.

Москва хоче замінити нашу цвитучу Україну на прибіжище для міжнародньої збиранини з цілого світа, щоб вразі війни український нарід не міг одностайно повстати проти червоного ката.

Нам, галицьким Українцям, треба якнайбільше сили духа, єдности і згоди, щоб ми могли в рішаючих хвилях, які вже не за горами, відіграти будуючу ролю над Дніпром допомогти нашим незєдиненим братам вернутися до католицької Церкви і здвигнути велику Українську Державу.

Щоб ці великі завдання можна було виконати у слушному часі, мусимо напружити всі наші сили у творчій праці. Велика сила духа і єдність, які проявилися були у днях похоронів Вождя, повинні надалі кермувати нашим національним життям і вести його до щораз кращих осягів, аж до повної перемоги.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 5.

І як переплив на той бік у сторону Гадаринську, зустріли Його два біснуваті, що вийшли з гробів, дуже люті, так, що ніхто не міг переходити тою дорогою. І се вони закричали, кажучи: Що Тобі до нас, Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити? А недалеко від них паслося велике стадо безрог. І біси просили Його, кажучи: Коли виганяєш нас, пішли нас у стадо безрог. І сказав їм: Ідіть. А вони, вийшовши, увійшли в безроги. І кинулось усе стадо з кручі в море і потонуло в водах. А пастухи повтікали і прибігши до міста, розповіли про все і про біснуватих. І се вийшло ціле місто назустріч Ісусові і побачивши Його, просили, щоби відійшов з їх сторін.

(Матей, гл. 8, ст. 28—34).

ДУХОВНА НАУКА

Як жалюгідні є згадані в сьогоднішнім Євангелію нещасні біснуваті, — опутані злим духом, так неменше бідні є люди, в котрих загніздився налоговий гріх. Людина, опанована налоговим гріхом, так „зживається" зі своїм налогом - гріхом, що направду важко приходиться їй вирватися з того багна злої привички. І чи таким налогом буде піянство, чи карти, чи неморальне життя, чи може скупість, злість, гордість — усе це тримає душу при землі і не дає їй піднятися до Бога.

Тому людина з ранніх літ мусить боротися з ріжними пороками, які щойно запускають малі корінчики. Хто вже попав у нещасний наліг, нехай шукає рятунку в Ісуса Христа: молитва, піст, особливо ж часті св. Тайни і Покров Пречистої, невпинна чуйність над собою й увага, дадуть їм змогу зменшити силу й натугу налогу, а то й зломити злу привичку, а на тому місці дозволять засіяти квіття чесноти, зрошуване Христовою благодатю.

Останній шлях б. Начального Вождя УГА, бл. п. ґен. М. Тарнавського.

Стрілецькі поминки на Маківці

В неділю 7. серпня ц. р. відбудуться, як щороку, на горі Маківці біля Тухлі, пов. Сколе, всенародні поминки в память поляглих там же Українських Січових Стрільців у бою з Москалями в квітні 1915. р., що закінчився великою перемогою наших УСС. В год. 10.30 відправиться полева Служба Божа, відтак проповідь і панахида. Виділ Філії Товариства Охорони Воєнних Могил у Сколім просить усіх учасників цих поминок зберегти повагу і спокій, не датися спровокувати постороннім чинникам, не оплескувати проповіди, бо поминки мають характер чисто релігійний. Відбудеться збірка в користь Т-ва Охорони Воєнних Могил, яку переведуть священики, та продажа знимок памятникової плити. Ніяка інша збірка недозволена. Проситься слухати впорядчиків, які матимуть жовто-блакитні опаски. Орґанізований похід, особливо через Сколе, заборонений. У цих стрілецьких Поминках повинні взяти участь не тільки довколичні наші верховинці, але також громадянство і з дальших сторін, особливо наша молодь.

НА ВІЧНУ ПАМЯТЬ

Всіх бувших військових, які були в Українській Галицькій і Наддніпрянській Армії, як також усіх, що памятають пок. ґен. М. Тарнавського, як старшину золочівського 35. полку, просимо присилати свої спомини про Начального Вождя. Будемо їх по черзі друкувати. **Редакція**

ВІЙНА З ХРЕСТАМИ

В селі Будка Миринська, повіт Ковель, на Волині, комуністи знищили хрест і розкинули його на кусні по полі.

Поправа здоровля

ПРЕОСВ. ЙОСАФАТА КОЦИЛОВСЬКОГО

Перемиський Епископ, Преосв. Йосафат Коциловський, що перебув важку операцію щоки в одному з віденських шпиталів, вертається помалу до здоровля. Лікарі впевняють, що Преосв. Йосафат незабаром покине віденську лічницю. Бажаємо Преосв. Йосафатові якнайскоршого повороту до здоровля і до рідного краю.

ПРАЗНИК СВ. ІВАНА ХРЕСТ. У ЛЬВОВІ

У храмовий Празник св. Івана Хрестителя, в четвер 7. ц. м. до Святоіванської Лаври ОО. Студитів на Чернечій Горі зійшлося коло 1000 вірних з цілого Львова. Прибула процесія зі Знесіння з о. парохом В. Хариною. Торжественну Службу Божу відправив о. крил. д-р В. Лаба в сослуженні о. сов. Е. Дуткевича та о. д-ра О. Кладочного; діяконував о. Кипріян Шульган, студит. Співав гарно хор Петропавлівської церкви під проводом п. Цапа. До св. Причастя приступило понад 200 осіб. Після Служби Божої відспівано многоліття Св. Отцеві, ВПреосв. Митрополитові, Епископам, Ігуменові ОО. Студитів, о. Климентієві Шептицькому, о. крил. Лабі та українському народові. Проповідь про св. Івана Хрестителя виголосив о. д-р І. Гриньох. Відтак відправили водосвяття о. В. Харина та студити о. Кипріян Шульган, о. Іван Петерс і о. Сава Савицький. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей, якого приїзду очікували, не міг прибути й виголосити проповіди, як минулими роками, бо був занятий важними справами.

ПІСЛЯ ПОХОРОНІВ НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА

Діловий Комітет Похоронів Ґен. Мирона Тарнавського повідомляє, що жалоба б. вояцтва кінчиться у пятницю 29. липня. В неділю 7. серпня, як у сороковий день смерти Ґенерала, проситься відправити заупокійну панахиду.

У ЗАРВАНИЦІ

В суботу, 2. ц. м. прибуло до Зарваниці до 20.000 прочан. Найбільше процесій було з Теребовельщини. Всіх їх витав сердечно о. містодекан В. Головінський, який виголосив по Всеночнім прегарну проповідь. Вечором тогож дня відбулася величава процесія зі свічками до каплиці в лісі, де о. сов. Дерлиця виголосив проповідь про почитання Богородиці. Відтак у каплиці біля церкви понад 20 священиків відправило панахиду за душу бл. п. Ґенерала Мирона Тарнавського. Високопатріотичну проповідь про Покійного Вождя виголосив о. В. Дурбак. У неділю 3. ц. м. тисячі прочан приступили до св. Причастя. Відповідну проповідь підчас торжественної Служби Божої виголосив о. сов. Райх з Ілавча.

ЛБ АН УРСР

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники Христові! Кожного місяця з того місця пересилаємо Вам братній привіт і притім звертаємося з просьбою за Ваші жертви з Ваших терпінь і молитов за справи, які особливо потребують тієї надприродної піддержки.

Цим разом Голова Церкви ,— видимий Вожд католицького світа взиває Вас просити Христа, терпіти свої життєві хрести за будучність народу, за нашу дітвору. Ця особлива дбайливість св. Церкви за дітей покривається зі становищем, яке займав у цій справі Її основник, Ісус Христос.

Усі ми нераз чули про те, як Христос у часі Своєї прилюдної діяльности гуртував коло Своєї Особи тих найменших. — „Пустіть дітей до Мене" — говорив Христос — нехай приходять, бо їх є Царство Небесне".

Діти безпосередністю своїх почувань до Бога — своєю невинністю душі й серця мають по волі Спасителя бути взором для старших: як не будуть старші як діти, не можуть думати про те, щоб увійти до Небесного Царства.

Доля дітей лежить на серці Спасителя. Лагідний звичайно Христос стає острим і рішучим, коли йде про охорону дітвори перед згіршенням і перед моральною руїною. Горе чоловікові, через котрого приходить згіршення тих, яких ангели безнастанно оглядають Лице Творця.

Наш Митрополит Андрей у своїй прегарній молитві за український нарід (ця молитва є вже в руках неодного члена Апостольства Хорих, а коли ще не є у всіх, то треба зголоситися до Секретаріяту Апостольства Хорих) взиває усіх, отже і Вас, що читаєте ці стрічки:

„Моліться, щоби молодь не тратила ніколи ласки св. хрещення, моліться, щоби ця молодь, кріплена ангельським хлібом Евхаристії, виходила на вартісних членів Церкви й народу, щоби діставала християнське виховання та образування, щоб знаходила чесну працю. Справа молоді, її виховання, її праці є першорядної ваги — розуміють це скриті та явні вороги Христа, Церкви й усякої релігії, — та за всяку ціну хочуть дістати у свої руки необмежене право до володіння над умом і серцем дітвори".

Апостоли Христові — Його співстрадальники! Спрямовуйте ваші страдання, жертви в тому напрямі, разом з цілою вселенською Церквою, просіть-моліть Христа: нехай українська дітвора від перших хвилин свідомости горнеться і працює для ідеї Христа, бо

Христос Наша Сила!

* * *

Чергова Служба Божа в наміренні Апостольства Хорих в понеділок 1. серпня 1938. в церкві Успення Пресв. Діви Марії у Львові в год. 7. рано.

* * *

На потреби Апостольства Хорих зложили: о. Ст. Ніцович з Базару 7.35 зл.; о. Гр. Дякон, Кропивник 5 зл.; Крук Дм., Топорів 2 зл. За жертиви щиро дякуємо — тих, що можуть, просимо за дальші дари.

* * *

Вписуйтеся в члени Апостольства Хорих! Адреса: Український Секретаріят Апостольства Хорих, Львів, Підвалля 9. І. м. 2.

Що діється в світі

МОСКВОФІЛЬСТВО НА ЗАКАРПАТТЮ ЗАНИКАЄ

В 60-ти селах Закарпаття відбулись громадські вибори. На 1139 вибраних мандатів українські угруповання здобули 553 мандати, Жиди, Мадяри, Чехи й Німці разом 133, а москвофіли 450. З цього наглядно видно, що українська національна стихія взяла вже верх над москвофільством. Через брак національної свідомости на Закарпаттю москвофільство було дуже розпаношилось, тимбільше, що давніше підпомагали його Мадяри, а тепер підтримують Чехи.

НАСТУП РУМУНІЗАЦІЇ

На українських землях в Румунії засновують ріжні румунські товариства курси румунської мови для дорослих. Щоби приманити Українців до науки по румунськи, обіцяв православний румунський митрополит Висоріон безплатно дрова і пасовисько в церковних лісах тим, що ходитимуть на науку.

ЯК ЗАЧАЛИСЯ ЖНИВА В ІТАЛІЇ

Муссоліні сам зачав жнива в Італії. Він працював як звичайний робітник, розібравшись до пояса. Після працьовитого дня Муссоліні виголосив промову до радія таки на полі, заявляючи, що Італія має досить свого хліба і не боїться голоду, хоч як про це вже наперед трублять комуністичні і жидівські часописи.

ПАЛЕСТИНА В ОГНІ

В останніх днях дійшло знов до кривавих боїв Жидів з Арабами. Досі місцеві Араби нападали на Жидів, що приїздять з цілого світа до Палестини, щоб з неї зробити жидівську державу. Тепер Жиди зачали собі кидати бомби і стріляти до Арабів. В Гайфі тільки одного дня вбили 21 Арабів і ранили 92; Жидів було 6 вбитих, 11 ранених. Англійці повісили Шльому Табачника, який застрілив Араба. Жиди цілого світа домагалися уласкавлення Шльоми, а коли їх не послухали, зачали мститися на Арабах, по старому жидівському звичаю „око за око, зуб за зуб". Англійці спровадили багато війська до Палестини й завели воєнний стан. Цілу Палестину обдротували кільчастими дротами, щоб не передиралися до неї Араби з сусідніх країв. Та ці дроти мало що помагають і постороні Араби дальше помагають своїм палестинським братам нищити Жидів. Жиди вже зачинають тратити надію, що збудують свою державу в Палестині. Таки ніде їм не є так добре, як у нас, де наші селяни виставляють коло них варти і пильнують нераз і в день і в ночі, коли Жидам страшно...

ВІЙНА ТРИВАЄ ДАЛЬШЕ

В Еспанії і в Китаю жахлива війна триває дальше, спричинюючи страшну руїну. Большевики стараються всіми силами продовжати війну в Еспанії і в Китаю, щоб потім на руїнах заложити своє царство антихриста. Та це їм не вдається, бо світ уже прозрів і відвертається від них.

З українського життя

Без сповіди вмирають...

Польський уряд заключив з Ватиканом договір у справі церков і ґрунтів, що належали колись до уніятської Церкви, а які тепер мають перейти на власність римо-кат. Церкви й держави.

Як відомо, український нарід приняв хрещення в часі, коли ціла Христова Церква була в єдності й признавала Папу Римського як свого Зверхника. Коли настав роздор, українські землі відпали від єдности разом зі Східною Церквою. В Берестейській Унії 1596. р. наші владики вернулися знов до єдности з Римом. Царська Росія кроваво здавила Унію на Волині, Підляшші й Холмщині і примусила гр. кат. уніятів перейти на православя. Тепер колишні уніятські церкви і ґрунти мають перейти до римо-католиків, хоч вони були власністю гр. кат. Церкви та українського народу.

В дні 6. ц. м. у варшавському соймі відбулася велика дискусія над законом про затвердження укладу між Ватиканом і польським урядом у справі земель, костелів (церков) і каплиць, загарбаних царською Росією.

З Українців забирали голос посли о. Волков і Скрипник з Волині та пос. Ст. Баран з Галичини. О. посол Волков порівнав історію незєдиненої православної церкви в історичній і теперішній Польщі, і домагався створити комісію для розгляду подій на Холмщині. Положення незєдинених православ. українців у Польщі подібне тепер до часів зперед Хмельниччини, коли то посол Древінський так промовляв у соймі в 1620. р.:»Церкви в селах і містах позамикали, церковне майно зрабували, священиків розігнали, без сповіди і св. Причастя люди вмирають«...

Посол Скрипник вказав на погубну політику уряду й польського громадянства супроти православних Українців.

Велику промову виголосив посол д-р Ст. Баран з Тернополя. Він пригадав, що царська Росія знищила тому 100 літ Унію на Волині й Холмщині, при помочі війська і розстрілів українських уніятів. Після війни зачався великий натиск і нагінка на православних. 150 православних церков замінили на костели зараз у перших роках приналежности Холмщини до Польщі. Римо-католицька Церква виступила з претенсіями до тих церков і маєтків, які колись були уніятськими, а потім перейшли до православних, хоч до них більше право має українська греко-католицька Церква. Від початку 1938. р. на Холмщині й Підляшші замкнули і запечатали 35 правосл. церков, зруйнували і спалили 33 церкви. В Угрині розібрали правосл. церкву, побудовану 1911. р., яка ніколи не була уніятською. В Королівці збурили мурована церкву. В інших селах мають теж збурити церкви, одначе місцеве українське православне населення стереже їх в день і в ночі.

В останніх часах покарали багато православних священиків за те, що відправляли богослуження, гривною від 200—500 зл., або арештом від 1 до 4 місяці.

Українське православне населення, якого у Польщі є около 5 мільйонів, домагається охорони, бо польська конституція забезпечує релігійну свободу.

Свою промову, яка викликала велике враження, закінчив посол Баран словами, що українські посли з Галичини, греко-католики, будуть голосувати проти закону, в обороні прав українського народу.

Опісля промовляли ще польські посли, які старалися боронити нищення православя неправдивими фактами. В голосуванні сойм приняв закон звороту правосл. церков і їх дібр у користь римо-кат. Церкви великою більшістю проти українських і деяких польських голосів.

ПРАЦІ В КРИЛОСІ

В Крилосі коло Галича, як ми про це писали, відкопано в землі фундаменти катедри князя Ярослава Осьмомисла, одного з наймогутніших володарів Галицько-Волинської Держави. Цього року вже відновлено дальші археольогічні праці в Крилосі під проводом дра Пастернака. Тепер шукають слідів княжих палат і оборонних мурів старинного княжого Галича.

РОЗВЯЗАЛИ

Брідське староство розвязало читальню „Просвіти" і кружок „Р. Ш." в Підкамені. Воєвідський уряд в Станиславові розвязав чит. „Прасвіти" в Верині. Староство в Бродах припинило в діяльності „Луг" у Немячах. Долинське староство розвязало чит. „Просвіти" в Ріпнім і Струтині Нижнім, крім того „Сокіл" в Струтині Н. Староство в Зборові припинило діяльність читалень „Просвіти" в Гулаківцях та Озірній. Кремянецьке староство не дало дозволу на заснованя філії Т-ва ім. Л. Українки в Кремянці.

ЗАБОРОНА 16 ДИТЯЧИХ САДКІВ У ЧОРТКІВЩИНІ

В Чортківщині задумувало українське громадянство уладити в 21 селах діточі садки під проводом Рідної Школи. В перших днях мая внесла філія Р. Ш. в Чорткові зголошення про намір уладити ці садки.Староство довший час не давало ніякої відповіди, аж доперва 28. червня, коли вже все було підготовлене до урухомлення садків, прийшло повідомлення, що староство не дозволяє на відкриття садків у 16 селах.

НАСТУП ПОЛЬСЬКОГО СТУДЕНТСТВА НА УКРАЇНСЬКЕ СЕЛО

Польські студенти з Варшави при помочі студентів медиків, зорганізували на це літо 200 мандрівних таборів на т. зв. »східних кресах«, щоб нести між українське й білоруське населення »польского духа і польскон культурен«. Це має бути так звана польська лінія Мажіно, що сягатиме від Вильна до Львова. В кожнім таборі буде лікар і ветеринар, щоб отак лекше наблизитись до населення, а крім того буде ще кількох пропаґандистів, які мають українське й білоруське селянство „навертати" на польське. На ту »патріотичну« акцію зібрали вони около 100 тисяч золотих. Але можемо запевнити варшавських паничиків, які йдуть »на креси«, що шкода грошей і труду. Український і білоруський селяни добре свідомі своєї національної приналежности і не дадуться зловити на вудку варшавських медиків, чи ветеринарів. Впрочім, чи вміють хоч два слова по українськи, чи білоруськи оті паничики, що вибираються »навертати креси"?

ЧИТАННЯ ДЛЯ ЖІНОЦТВА

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ В ЧЕСТЬ СВ. ОЛЬГИ

Великий Ювилей Хрещення Руси-України зачинаємо святкувати з днем св. Ольги, в неділю 24. липня.

Як до цього світлого Ювилею приготовляються усі Українці-християни, щоб його гідно й достойно відсвяткувати, так українські християнські жінки повинні особливо приготовитися, щоб якнайбільш величаво зустрічати день св. Ольги, їх великої Патронки.

В день св. Ольги відбудуться величаві церковні торжества, які започаткують Ювилейний Рік Хрещення України.

Одначе крім церковних торжеств, треба, щоб наше свідоме жіноцтво зорґанізувало святочні сходини, академії й концерти в українських релігійних і освітніх товариствах, та в цей спосіб гідно вшанувало память нашої першої Святої.

В кожній українській хаті, читальні, кооперативі, чи в іншім товаристві, повинен пишатися гарно прибраний образ св. Княгині Ольги, що підготовила хрещення нашого народу.

Треба вже заздалегідь подбати, щоб усе українське жіноцтво, а з ним і ціле наше громадянство відсвяткувало память великої Святої, Княгині Ольги, яка була взором побожної жінки, доброї матери, вірної подруги й мудрої Володарки України.

—о—

Жінки-лицарки

Ішли разом з мужчинами — бувшими вояками Української Галицької Армії — поклонитися востаннє свому Вождові — Ґенералові Тарнавському.

Десь далеко трембіти голосили-плакали, за Незабутнім Вождом ридали. Та жінки-лицарки гейби не зважали. Сміливий їх крок, бадьора постава. Таким самим кроком ішли вони на велику Стрічу — на криваву борню, за волю України.

Аж земля згинається, аж каміння стирається, а серце твоє на радощах живіше бється, що не перевелися наші геройські княгині Ольги, Марти Борецькі, Софії Ружинські й десятки-сотні інших, що по лицарському боролися за Рідний Край.

І голову відвертаю на хвилину: і бачу похилені, поморщені постаті стареньких бабусь. Це тії, котрих синам Вождь проводив.

І бачу вас, українських жінок, котрих мужі геройсько служили Найлюбішій Дружині — Дорогій Україні.

І вас, молодих матерей бачу, як показуєте діточкам домовину Того, що боровся за краще майбутнє народжених і ненароджених іще дітей України.

Українські матері! Покажіть своїм дітям свого Ґенерала і вложіть в їх дитячу душу й серце, в їх кров і мозок, і в кожну частинку тіла: що немає більшої любови, як хто душу свою положить за Рідний Край.

Та, ось кругом біле квіття біліє, червоним платтям червоніє. Що це біліє, хто це червоніє? Це маленькі дівчаточка Святоюрську Гору собою заквітчали, Вождові в дарі вінці посплітали. Білі рученьки вінці сплітали, серденька молитву говорили:

О, дай нам Боже України гарненько навчитись Матір нашу шанувати, Матері нашій служити, Матір нашу кохати - величати!

Святі слова молитви мішалися зі срібним згуком боєвої сурми, що пращала — та не ридала. Що кликала - взивала, жіночі серця поривала вірно служити, всю силу віддати — Великій Справі!...

О. Годунько

—о—

Кухонні поради

СМАЖЕНИЙ АҐРЕСТ

Вибрати зернята з овочів. Овочі можуть бути лише зелені. Заварити раз; залити холодним соковиком. Другого дня злити соковик, заварити і теплим залити аґрест. Третього дня знов злити соковик, додати чверть кґ. цукру на 1 л. рідини і вкинути аґрест на окріп. Досмажувати 10 хвилин.

ДЖЕМ ІЗ АҐРЕСТУ

Найвідповідніший на джем (мармеляду) є аґрест червоний. На 1 фунт овочів 80 дкг. цукру. Овочі почистити, заварити. Розварені перетерти через сито. На густий соковик дати мармеляду і цілі овочі в рівній пропорції. Варити на сильному вогні, вважаючи, щоби не припалилися. До гарячого джему додати бензоесу.

КИСІЛЬ З АФИН

Налити на пів кіля чисто перебраних і вимитих афин три шкляники води, поставити на вогонь і коли закипить, всипати туди 1 шклянку цукру. Зварити так, щоби ягоди потріскали. На ту кількість взяти 1/2—3/4 шклянки бараболяної муки, розпустити її в такій самій кількості холодної води і влити тонкою струєю до кипячих афин, мішаючи весь час, щоби не повстали грудки. Коли так покипить ще 2-3 хвилини, можна вилити кисіль на полумисок і подавати гарячий або холодний. Окремо подають до нього цукор або молоко, а також бішкопти.

КИСІЛЬ ІЗ АҐРЕСТУ

Взяти зеленого, незрілого аґресту, почистити від стебелинок та вусиків, обмити й розрізати кожну ягоду на половину. Дальше поступати так само, як при кисілі з афин, лише взяти більше цукру.

ПАЛЯНИЧКИ З ТЕРТОЇ БУЛКИ

3 яйця, 3 ложки молока, дрібку соли, посічи дрібно кропу. Це все добре убити вилками, додати 4-5 ложок тертої булки, вимішати й ложкою кидати на гарячий смалець, формуючи на кругленькі паляничкі. До того салатка зі сметаною.

КРЕМ ІЗ ШУМОМ

Убити шум з 4 білків, присипати 1 ложку муки й ложкою кидати на кипяче молоко (пів літри молока). Варити на краю кухні хвилину. Обертати — виймати осторожно на полумисок. Опісля кинути до молока кусник ванілії й кипятком залити жовтка, розколочені з 3 ложками цукру й 1 ложочкою муки. Крем поставити на парі й убити, аж згусне. Шум зложити у віночок на полумиску, а в середину дати крем і убрати полумисок вишнями.

Розвязали „Союз Українок"

Два місяці тому ґродзьке староство у Львові завісило діяльність Союзу Українок. Тепер львівське воєвідство затвердило рішення староства і розвязало Союз Українок. Між причинами розвязання подано те саме, що подало було староство, отже політичну діяльність в товаристві. Той закид виглядає дуже дивно, бо ось недавно в Варшаві радив польський жіночий конґрес і приняв зовсім політичні резолюції. Чи тільки польським жінкам вільно „займатись політикою"?

Головний Виділ Союзу Українок вніс відклик до міністерства внутрішніх справ, а як і це не поможе, то внесе скаргу до Найвищого Адміністраційного Трибуналу.

Голова Союзу Українок, п. Мілена Рудницька, видала заклик до всіх філій, кружків і членів Союзу Українок. В ньому зазначує, що „як довго розпорядок про розвязання С. У. не є правосильний, до того часу всі ми є членами Союзу Українок". Закликає не робити ніяких виступів на власну руку, задержати рівновагу духа, бо вже в недалекому часі українське жіноцтво знов стане у зорґанізованих рядах до національної праці.

—о—

ВІД ВОЛИНІ ПО ҐОРҐАНИ

мило „ЦЕНТРОСОЮЗ" знане

До Чайкович

Обі львівські хлопячі бурси, з вул. Пасічної та Бартосівної, вибралися 19. ц. м. до Чайкович. Усіх зібралося 33 осіб.

У Рудках висіли ми з залізниці, уставилися в трійки, і з піснею на устах помашерували до Чайкович гарним гостинцем, що вється серед лісів і піль.

Майже по годиннім марші ми станули на подвірю українського шляхтича Якова Городиського. На подвірю ми застали повно людей, що оглядали нерукотворчий образ Матери Божої з Дитятком Ісусом на шибі старенької хатини, і шептали молитви. В хаті співали пісні до Пречистої Діви в Чайковичах.

Старенька хатина вже добре встрягла в землю і похилилася так, що треба добре схилити голову, щоб не вдарити в одвірок на порозі.

І знадвору і з середини видно виразний образ Матери Божої на шибі.

В кожного з нас мимоволі вгинаються коліна. Клякаємо й відмовляємо молитви.

Неодин подумає собі, чому це не сталося в місті, тільки у цьому спокійному, затишному селі.

Відчуваємо, що людина почувається тут щасливіша, ніж у великому місті, серед гамору життя.

Це місце багате в ласку Божу. Досі вже було багато чудесних уздоровлень, вимолених від Матери Божої, як також від цілющого джерела, що випливає зпід вікна з нерукотворним образом.

Ось одну жінку з Сулимова приголомшив грім. Вона перестала говорити, не могла взяти страви до уст. Виздоровіла від чайковицької води.

Пилип Беринда, літ 50, з Чайкович, довго лічився у Львові на очі, та нічого не помагало. Коли помолився при образі Матери Божої на шибці — виздоровів.

Не всі уздоровлення записують — хоч це треба конче робити в Парохіяльнім Уряді в Чайковичах, чи у своїм місцевім.

У Чайковичах — глухі чують, хромі ходять, сліпі провиджують.

Ми стрінули Михайла Саса з Дрогобича, що виздоровів нагло, хоч мав спараліжовані ноги і вже 7 літ не ходив. Лікарі казали, що недуга невилічима.

— Тоді — каже Сас, — я офірував собі, що мушу бути в Чайковичах, бо чув багато від людей про появу Божої Матери, хоч як мені відраджували й говорили, що не доїду, по дорозі згину, бо це було зимою. Та я подумав собі:

„Як я буду щось варта в Матері Божої, то Вона мене вирятує, а як ні, то згину!"

В Дрогобичі всадили мене до поїзду. Цілу дорогу я молився гарячо і сильно вірив, що Чайковицька Мати Божа мені поможе:

— „Бо добрі ліки знає;
Вона людей рятує з моря,
Вона в серце, повне горя —
Спокій і мир вливає"... —

як це у пісні співається. Я приїхав до Рудок. Поїзд станув. Я оглядаюся, щоб хтось мене висадив з поїзду, і в тій хвилині почув силу в ногах. Стаю на одну й другу ногу, так, як тому сім літ.

(Тут сильно зворушений перериває оповідання і втирає сльози з очей).

— А коли це сталося? — питаємо.

— То було 22. лютого 1938. р. Я сам висів з поїзду і за три чверти години зайшов пішки до Чайкович разом з іншими людьми, що туда йшли.

— Чи ви перебуваєте відтоді в Чайковичах — хтось спитав.

— Ні! Я тільки час від часу приїзджаю до Чайкович. Особливо, як є якесь свято, то мені не дасть святкувати в Дрогобичі. Тягне мене до Чайкович!

Серед народу, що збитою лавою обступив довкола Саса, чути зітхання, деякі жінки втирають сльози.

Ціле подвіря повне людей, але всі поводяться так, як у церкві. Заходимо до хати і вписуємося до книги.

Дехто купує образ Чайковицької Матері Божої, пісні, фотоґрафії, інші купують свічки, запалюють їх і ставлять у хаті перед образом.

Пополудні оглянули ми обі місцеві церкви, св. Івана Хрестителя і св. Миколая. Багато цінних пояснень уділив нам місцевий парох о. Юрій Кміт, відомий український письменник.

Деякі з наших хлопців викупалися в Дністрі, що перепливає під Чайковичами. Вечором рушили ми на стацію і в 7. год. вже були у Львові, вдоволені з такої небуденної прогулки.

Юл. Ко.

Цікаві дрібниці

ВАЖНЕ ДЛЯ ДЯКІВ І ЦЕРКОВНИХ ПАЛАМАРІВ, що займаються продажею офірок. — Чи Ви знаєте, що фабрика свічок „КЕРОС" виробляє спеціяльно для Вас ріжноколірові офірки. 1 кґ. тих офірок — около 350 свічечок — коштує всього 2.60 зл. Попросіть Вашого Отця Пароха, або Старшого Провізора, щоби, як будуть замовляти до церкви свічки у фабриці „КЕРОС", замовили і для Вас з кільо офірок. Попробуйте, а не пожалієте.

ОСТОРОЖНО З ПЧОЛАМИ!

В Німеччині рій пчіл напав на селянина, що орав на полі. Хоч селянин обганявся, як міг, пчоли покусали його так сильно, що селянин умирає в лічниці. Коні, покусані пчолами, погинули.

ВОВКИ В СЯНІЧЧИНІ

Із Закарпаття перейшли вовки на Лемківщину, до громади Черемха в Сяніччині. Вовки наробили багато шкоди.

І МЕДВЕДЯМ УЖЕ ДОСИТЬ ВІЙНИ

Еспанським медведям уже надокучила довголітня війна і вони втікають масово до Франції, щоб не чути „воєнної музики" гармат. Тепер у французьких лісах біля еспанської границі так багато медведів, що селяни мусять робити облави на них. Медведі роблять великі шкоди, нападають на стада худоби і навіть на села.

ТЕЛЯ З ДВОМА ГОЛОВАМИ

В Канаді на одній фармі вродилося телятко з двома головами. Воно ссе і їсть раз одним, другий раз другим писком. Досі двоголові телята мали звичайно одну голову мертву і скоро гинули. Канадійське теля зовсім здорове.

ПРОКОВТНУВ КУЛЮ

Підчас суперечки між двома товаришами, Карловичем і Новосацьким,останній вистрілив до другого. Куля пробила щоку, відбилася і впала до горла, а Карлович проковтнув кулю, рятуючи життя. Новосацького засудили на 3 роки вязниці.

СТАРАЙТЕСЬ РОЗВЯЗАТИ ЦЮ ЗАГАДКУ!

Є такі наші села, містечка й міста, де крім іншої української преси розходиться часопис „Христос Наша Сила" в пятьдесять, сто, двіста, а навіть і триста примірниках. А знову є місцевості, де й люди не бідні, і здається свідомість в них немала, а українська преса не має в них попиту, і наш тижневик, призначений перш усього для найширшого загалу, там в маленькій скількості розходиться.

Це справді загадка! Хто, свідомий великої ваги української преси, а зокрема релігійної, в імя вищого добра нашого народу постарається розвязати цю немилу загадку? До праці час наглить!

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Гроші прохаємо присилати тільки одним переказом, бо ми за кожний переказ платимо найменше 5 сот.

Про зменшення чи здержання висилки часопису прохаємо нас повідомляти або на переказах, або на звичайній картці з допискою „газетне замувєне" (латинкою) з пошт. опл. 5 сот.

Нерозпродані числа можна звертати в запакуванні з допискою „егземпляже звротне", без пошт. оплати. Подати, хто звертає.

10 СОТ. НА МІСЯЦЬ ХТО НЕ ВИДАСТЬ НА ЗАЙВІ РЕЧІ?

А кожний культурний чоловік за цих 10 сот. закупить найбільше хосенну річ — а саме новий, ілюстрований, релігійно-національний місячник

„Пресвятая Богородице Спаси Нас"

Річна передплата 1 зл., піврічна 0.60 зл. — Редакція і адміністрація Львів — Японська 7, II п.

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД
машин до писання, рахування і шиття
ЮЛІЯН ЛОМАҐА
Львів, Валова 11. Тел. 228-70.
Найбільший вибір складових частин
Прецизна направа машин.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисел"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

З великою користю читатимете книжечку »АНТИХРИСТ У НАСТУПІ« (Християнська Книжка« ч. 7). Голосіться масово в нашій Адміністрації до кольпортажі.

„Рій"
купує ВІСК і МІД, виробляє ВОЩИНУ, продає ПАСІЧНИЧЕ та САДІВНИЧЕ приладдя, ТЕЧІ до оприскування садів, ОПРИСКУВАЧІ і т. п
ЛЬВІВ, Руська 20, Городецька 14
тел. 279-45

о. Ярослав Ґурґула, довголітній парох Томашівець, к. Войнилова, помер 26. 6. у 65. році життя. Покійний був ревним священиком, побудував величаву муровану церкву в Томашівцях.Тому в Його похоронах узяло участь багато священиків і всі вдячні парохіяни.

В. И. П.!

ПОДЯКА

Оцим складаємо щиру подяку Всеч. о. Деканові Зарицькому і всьому кондеканальному Духовенству за участь у похоронах бл. п. о. Ярослава Ґурґули, пароха в Томашівцях. Дякуємо о. Собчакові, о. Дудикевичеві та о. Косові за проповіди, о. Павлюкові та його Рідні за поміч і розраду, о. Ґаєвському і всім кревним, церковній службі, всій інтеліґенції, селянам і хорові за участь у похоронах.

ВДОВА, ДІТИ І ВНУКИ.

ЖЕРТВИ:

БЕРЛИН: 2,25 зл. на українських інвалідів, збірка на весіллі Мик. Горащука.

КОЦЮБИНЧИКИ: 11 зл. Ст. Федусь на церкву св. Ів. Богослова у Львові.

ДОБРОМІРКА: 5,45 зл. о. Смик Б. на українських інвалідів, збірка на поминках.

ГРИМАЛІВ: 9 зл. В. Вербовецький, збірка на добродійні цілі.

Повідомляємо, що п. Антонів Степан не має права інкасувати ніяких грошей у нашому імені і за нього не відповідаємо.

Адміністрація Видавництва »МЕТА«

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. В а ц и к. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

Історія з плотами

Міністр внутрішніх справ видав недавно розпорядок, щоб відновити всі плоти й доми. В цілім краю зробився великий рух з плотами. Ціла та історія відбилася голосним відгомоном у соймі. Посол А. Тарновський ствердив, що в цілім краю влада непокоїть мешканців комісіями, наказує малювати плоти навіть плетені, ставити скрізь штахети, відновляти будинки, а навіть бурити негарні доми й будинки, хоч вони ще надаються до мешкання. Це все має бути виконане в речинці від 3 до 14 днів. Мешканці міст і сіл спершу робили рекурси, а коли робітники під охороною поліції зачали валити плоти, зачали виконувати ці розпорядки, як хто міг. Плоти білили вапном або і гноївкою... На передніпку і в такому короткому часі годі виконати ці розпорядки, бо вони суперечні з засадою законности, ображають почуття права і підривають повагу влади.

Посол Кшечунович ствердив, що місцева влада вразі недодержання речинця виконання наказу, нищить плоти й будинки. Мальовані вапном плоти і навіть живоплоти виглядають так, якби в краю була якась зараза. У Славкові повісився з розпуки малоземельний Слівода, бо не мав грошей на віднову стодоли.

Премієр Складковський обіцяв, прослідити всі надужиття і продовжити речинець виконання наказаних робіт, аж до скінчення робіт у полі.

КАЛЄНДАР — ЛИПЕНЬ 1938.

17 Н 5 ПО СОШ. АНДРЕЯ.
18 П Кирила і Методія.
19 В Атанасія.
20 С Томи.
21 Ч Прокопія.
22 П Панкратія
23 С † Антонія печер.

СОНЦЕ сходить 17. ц. м. в год. 3.32, заходить в год. 19.27.

МІСЯЦЬ сходить 17. ц. м. в год. 21.04, заходить в год. 8.43. — Остання чверть 20. ц. м. в год. 13.19.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК.

НА ВСЕ Є РАДА

— Дуже дякую вам за витягнення мене з води. Я дав би вам 50 зл., але маю тільки 100 зл. вкупі.

— Не шкодить. Скакайте ще раз до води, а я вас витягну — і буде рівно сотка!

Товариство Взаїмних Обезпечень „ДНІСТЕР" у Львові

вул. Руська ч. 20., тел. 205-47 приймає до обезпечення:

а) ВІД ОГНЮ хатні й господарські рухомости, худобу, пашу, збіжжя, товарі як теж будинки вільні від примусу обезпечення,

б) ВІД КРАДЕЖІ-ВЛОМУ домашне урядження, товарі в крамницях і складах, готівку, векслі, вартісні папери, урядження церков, канцелярій і бюр, машини до писання і рахування і т. п.

в) ВІД ГРАБЕЖІ готівку при її переношенні і перевоженні.

Хтож цього ще не знає?

що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки в крамниці **„ОМА"** — **ЛЬВІВ,** площа Краківська 12. (біля Великого Театру).

Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАҐАЄМО!

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Ґродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький. Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 29 (195) Львів, дня 24. липня 1938. Рік VI.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІҐІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ВІДСВЯТКУЙМО ГІДНО СВІТЛИЙ ПРАЗНИК ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СВЯТОЇ, ВЕЛИКОЇ НАШОЇ ВОЛОДАРКИ КНЯГИНІ ОЛЬГИ ТА ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ ХРЕСТИТЕЛЯ УКРАЇНИ СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА!

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ МИТРОПОЛИТ КИР АНДРЕЙ кінчить у пятницю 29. липня ц. р. 73 роки Свого життя, повного апостольської праці й жертви для Христової Церкви й Українського Народу. В цей день уродин Архієрея благаємо всі Всевишнього, щоб зберігав нам Князя нашої Церкви й Народу на многая і благая літа!

Ген. М. Тарнавський на фронті під Києвом 1919. р. (Образ Е. Козака).

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 5.

І се принесли до Нього розслабленого, що лежав на постелі. І побачивши Ісус їх віру, сказав розслабленому: Кріпися, сину, відпускаються тобі твої гріхи. І се деякі з книжників говорили собі: Сей хулить. А Ісус, побачивши їх думки, сказав: Чого ви думаєте лукаве у ваших серцях? Бо що лекше сказати: Відпускаються тобі твої гріхи, чи сказати: Встань і ходи? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має на землі власть відпускати гріхи, тоді каже розслабленому: Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому. І встав і пішов до свого дому. А нарід, побачивши, стривожився і прославляв Бога, що дав таку силу людям.

(Матей, гл. 9, ст. 2—9).

ДУХОВНА НАУКА

Коли книжники почули, що Христос прощає гріхи, соблазнилися, кажучи, що один тільки Бог має право відпускати гріхи. Ось тому Христос на доказ, що Він якраз є правдивим Богом, робить чудо — уздоровляючи недужого. Св. Євангеліє повне описів чудес, що їх учинив Христос на доказ Свого Божества. Але книжники не на те робили закиди Христові, щоб навернутися до Нього, а тому, щоб увести заколот і відвернути людей від Учителя.

Те саме діється тепер. Ніякі намагання, ні найвищі науки не всилі підкопати поваги св. Письма і Божескости Христа. Одначе знаходяться люди, що бажають виполоти з сердець людей найкращий цвіт, посіяний самим Духом Святим на хрещенні — св. віру.

Деякі роблять це просто зі своєї дурноти і незнання Тайн св. віри, інші, щоб затуманити своє зледащіле серце, інші, ось як комуністи, щоб, усунувши віру, перещіпити хабаз фальшивої науки, щоб повести людство до нехибної катастрофи.

Заборолом проти тих затій мусить нам стати часте визнання св. віри, ось хочби побожне і щоденне зговорення „Вірую", читання і ширення добрих книжок і часописів, що відкривають перед нами ширше знання релігійних правд, а перш усього практичне щоденне св. життя з віри.

Хто так поступає у своєму житті, і не дає послуху фальшивим пророкам, вовкам в овечій шкурі — до того звертаються надійні слова Христові: „Блаженні, що повірили, хоч не бачили", — бо в позагробовому, другому житті, вони побачать Бога лице в лице, і будуть радіти-раювати Тим, Котрому вірили і жили так, як наказує св. віра.

Перед Великим Ювилеєм

Головний Діловий Комітет Свята Християнської України взиває найдальше до 1. серпня ц. р. заложити у всіх місцевостях Галицької Землі Місцеві Ділові Комітети Свята Християнської України. Про оснування і склад Місцевих Комітетів треба негайно повідомити Головний Діловий Комітет (Львів, вул. Новий Світ 22).

В цілому краю зачинаються ювилейні торжества з днем св. Ольги в неділю, 24. липня, коли то гомін дзвонів усіх інших церков (від год. 12. до 12.15) сповістить цілому світові, що український нарід зачинає святкувати свій найбільший ювілей. У день св. Володимира, в четвер, 28. ц. м. від год. 12. до 12.15 знов дзвонитимуть усі дзвони в усіх наших церквах у память нашого великого князя-хрестителя.

Діловий Комітет видав відповідну книжечку з матеріялами до уладжування ювилейних торжеств — »З нами Бог« (ціна 1 зл.), яка улекшить працю Місцевим Комітетам. На днях вийдуть: ювилейний молебен »Нова радість«, ювилейні відзнаки, медалики, наліпки, образи хрещення, і т. д., які повинні бути в кожній українській християнській хаті.

Дружина Княгині Ольги

У Львові 12. ц. м. повстала нова організація українського жіноцтва. До Головної Ради тої організації належать: І. Бережанська, О. Голіянова, К. Голубцева, А. Капустякова, К. Малицька, Л. Метельська, д-р С. Парфанович, М. Рудницька, Л. Савойкова, О. Сухова, Е. Тишинська, О. Ціпановська й О. Шепаровичева. У програмовій заяві читаємо між іншими: „Визнаємо велике значіння релігії як одного з найбільших виявів людського духа і велику ролю Церкви, як морального й державотворчого чинника. Приймаючи засади християнської віри й цивілізації в основу духового розвитку Нації і вважаючи ідеальним станом релігійну єдність Нації, обстоюємо вимоги релігійної толеранції та протиставляємося релігійним роздорам внутрі Нації".

В інших напрямних кажеться, що „найвищим наказом вважаємо працю в тому напрямі, щоб Українська Нація заняла належне їй місце побіч усіх інших культурних націй світу"; родину вважається основою нації, а жінка має займати в родині належне їй становище; завдання жіноцтва — це плекання і розвиток традиції, національної культури, народньої творчости, виховання нових поколінь. Признається конечність сильного проводу й послуху йому, забезпечення всіх прав людині, підпорядкування всіх особистих інтересів — інтересам нації.

—::

Перша українська Свята

»Вона була предтечею християнської землі, як денниця перед сонцем і як зірка перед досвітом, вона сіяла, як місяць у ночі. Вона перша ввійшла в царство небесне від Руси і славлять її сини Руські, як начальницю: бо і по смерти молить Бога за Русь«..

Так написав київський літописець чернець Нестор по смерти св. Княгині Ольги, якої світлу память святкуємо в неділю 24. ц. м.

Ніхто з великих князів і володарів Української Землі не заслужив собі більшої похвали наших літописців і пошани і цілого нашого народу, як св. княгиня Ольга.

Про життя св. Ольги є багато ріжних переказів. Як 10-літню дівчинку незвичайної краси привіз її князь Олег до Києва, де виховував її на подругу для свого сина, Ігоря. Вона мала словянське імя — Прекраса; при вінчанні з Ігорем дістала імя Ольги. З її подружжа з князем Ігорем уродився Святослав, один з найславніших наших князів, хоробрий лицар і вождь, якого назвали Завойовником.

Коли Деревляни (українське племя, що мешкало там, де тепер північно-східна Волинь і Полісся) збунтувалися і вбили князя Ігоря, княгиня Ольга завела лад, закріпила порядок, закон і справедливість у своїй великій державі. Вона об'їздила цілу державу, і на місці розглядала важніші справи, відбувала суди.

Коло 957. року княгиня Ольга поїхала до Візантії (Царгороду), де приймали її з великими почестями. Тодішній візантійський цісар, Константин Багрянородний ходів оженитися з кн. Ольгою, щоб приєднати до своєї наймогутнішої тоді держави в світі ще й Україну. Кн. Ольга не могла йому відмовити, тільки заявила, що хоче наперед приняти християнську віру, і щоб сам цісар був її хрестним батьком. Сам патріярх, найвищий достойник Церкви на Сході, охрестив кн. Ольгу, і надав їй імя Олени, візантійської цариці, що відкопала з землі хрест, на якім був розпятий Христос. Літописець оповідає, що коли Ольга охрестилася, »радувалася душею і тілом«. Патріярх навчав її Христової віри, а кн. Ольга »як губка всякала в себе нову науку«. Поблагословив її патріярх на дорогу, кажучи: »Благословенна ти еси в Руських князях, бо полюбила світло й оставила тьму. Тебе будуть благословити Руські синове до останнього роду«.

А кн. Ольга відповіла: »Нехай Твої, Владико, молитви збережуть мене від сітей ворогів«. Коли-ж цісар знов зачав просити її, щоб вона вийшла заміж за нього, Ольга пригадала йому, що християнський закон забороняє женитися хрестному батькові зі своєю хрестною донькою.

В Києві пробувала княгиня Ольга навернути на християнство сво-

ЛБ АН УРСР

го сина, Святослава. »Я пізнала Бога й радуюся — говорила до сина. — Якщо і ти пізнаєш Бога, будеш теж радуватися«. Одначе Святослав перебував у постійних воєнних походах і не хотів покидати своєї віри. На старості літ кн. Ольга мусіла витримати облогу Києва Печенігами, аж доки не вернувся Святослав і не розгромив їх.

Померла кн. Ольга в 967. році, проживши близько 80 літ. »І плакали за нею — оповідає літописець — син, внуки, і люди всі плачем великим«. Її похоронили по християнськи в Києві, але, на жаль, не знаємо, де похована ця велика княгиня.

Народ уважав її наймудрішою зі всіх людей і дає залюбки її імя своїм донькам. Вона була взором вірної подруги, доброї матери, мудрої володарки, побожної християнки. Була живим прикладом християнських чеснот, підготовила хрещення наших предків так, що її внук, князь Володимир міг його завести без більших перепон.

За її величезні заслуги для християнства, Церква признала її святою. В день її празника, 24-го липня, цілий український нарід молиться гаряче до нашої першої Святої, княгині Ольги, щоб у цих важких часах заступалася за ним перед престолом Всевишнього і вимолила для нього кращу долю.

Земля горем сповита...

Знаємо, що Холмщина була улюбленою землею короля Данила. В Холмі, столиці тієї землі, наш славний володар перебував дуже радо і дуже любив те місто. І добре жилось тоді холмській землі під опікою дбайливого короля-господаря.

Тепер ця сама земля зрошена сльозами. Споміж усіх земель, замешкалих Українцями, Холмщина може найбільш просякла горем і сльозами. По берестійській унії, себто після того, коли в місті Бересті українські Владики 1596. року признали єдність Католицької Церкви і зверхність Папи, Холщина була уніятською, зн. греко-католицькою, як Галичина. По розборі Польщі холмська земля дісталась під панування Москви. Царська влада ненавиділа унію з Римом і тому почала жорстоко переслідувати греко-католиків Українців на Холмщині. Жорстокими переслідуваннями серед моря сліз, крови і мук невинного населення Москва згнобила унію і насильно завела православя. Про ті страшні муки і переслідування наших братів з холмської землі ми знаємо дуже мало. Бо польська пропаганда ширила всюди погляд, що населення Холмщини це Поляки і що це якраз Поляки терплять за Унію, хоч в дійсності українське населення несло мученичє життя і мученичу смерть за єдність Церкви.

Тепер знов терпить ціла Холмщина. Про тамошні події були інтерпеляції в соймі, були промови наших послів у соймі і сенаті. З них знаємо про події, що хвилюють і страшно болять цілий український нарід. Українське населення Холмщини дуже побожне, воно радо вернуло б до релігії дідів і прадідів, дуже радо приняло б греко-католицизм і вернуло б до єдности, до унії з Римом. Воно просить і благає за греко-католицькими місіонарями і священиками. Але тим замкнений доступ на Холмщину, їм туди не вільно йти.

Про події на Холмщині писали ми в попереднім числі: Сотки замкнених православних церков. Грубі десятки християнських церков розібрано, зруйновано, або потайки хтось в ночі спалив і досі ні в одному випадку не викрито злочинців. Матеріял з розібраних церков віддають на якісь »доми людове«. Притім профанується релігійні святощі і нищиться цінні памятки культури. Побожне населення будує тимчасові доми молитви, але й цього йому не вільно. Православним священикам забороняють сповняти душпастирські обовязки; є багато випадків, що за відправу богослуження священиків карають, арештують, замикають в монастирі до арешту, накладають високі кари, 500, а навіть 1.200 золотих.

В обличчю сумних подій, які переживає тепер холмська земля, об'єднався цілий український нарід, без ріжниці віроісповідань. В обороні православних братів з Холмщини стануло все греко-католицьке громадянство. Це є свідоцтво сили народнього духа. Воно дає нам надію, що наші брати побідно перебудуть чорні дні і діждуться кращої долі.

З наших парохій

ЗАРВАНИЦЯ. По скінченні візитації Жидачівщини, Преосв. Кир Никита виїхав до Зарваниці. Вже в переддень св. Івана Хрест. зійшлося до Зарваниці коло 20.000 вірних; між ними було багато зі Станиславівської Дієцезії. Вечором відбулася величава процесія зі свічками до каплиці в лісі. Прегарну проповідь виголосив о. І. Плавюк з Товмача, який проповідав теж на другий день підчас Служби Божої. В день св. Івана Хрест. рано приступило до св. Причастія багато тисяч вірних. Сповідало коло 50 священиків. Архієрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Никита в сослуженні зарваницького декана, о. Яремака та інших священиків. В суботу 9. ц. м. вечором підчас процесії до каплиці і в неділю 10. ц.м. виголосив прегарні проповіди о. В. Дурбак зі Львова. В неділю 10. ц.м. Преосв. Кир Никита відправив Архієрейську Службу Божу. Народу було до 20.000. Велика буря перешкодила прибути багатьом процесіям. В понеділок 11. ц.м. по Всеночнім Преосв. Кир Никита виголосив дуже повчаючу проповідь про життя св. Петра і Павла, а в сам празник обох Апостолів відправив Архієрейську Службу Божу і виголосив дуже змістовну проповідь про Верховних Апостолів, порівнюючи св. Петра до сонця, що загрівав перших християн, а св. Павла до місяця, що світив у темряві поганства. Вірних було до 5.000, через бурі та жнива. Відпустове кіно висвітлювало Страсти Христові.

В Зарваниці, як і скрізь, вимагають ставити нові плоти, або білити й малювати, що дуже часто переходить сили власників. Старосство погрожує карами парохіяльному урядові. Сестри Василіянки викінчують свої забудування, щоб могли вести дитячий садок. Влада вимагає від усіх зарваницьких торговців, щоб посилали своїх дітей до польського дитячого садка. В цілій Підгаєччині заборонили дитячі садки в 25 селах, дозволили тільки в 12 селах. Кооператива в З. замкнена, бо арештували двох крамарів за протидержавну акцію. Поліція здирає жалібні опаски з прочан.

З українського життя

МАРКІЯНОВІ РОКОВИНИ НА БІЛІЙ ГОРІ

В Золочеві повстав уже комітет краєвого свята на Білій Горі. Комітет устійнив, що цьогорічне свято відбудеться на Білій Горі коло Підлися невідклично 31. липня без огляду на погоду.

ПЕДАГОГІЧНА ВИСТАВА

Дня 3. ц. м. зачинено першу українську педагогічну виставу. Виставу відвідало дуже багато українських громадян, між ними багато шкільної молоді. Були дні, коли виставу відвідувало по кілька тисяч людей. Рідна Школа може бути вдоволена, що вистава сповнила своє завдання. Вона була показом великої української культури; вистава виявила велике зусилля українського народу для виховання свого молодого покоління. Хоч обставини для української виховної праці дуже тяжкі і з кожним днем стають тяжчі, проте ця праця йде вперед і ніякі перешкоди не можуть її знищити. Вистава була одним з тих численних доказів, які маніфестують стихійну незломну волю українського народу до кращого життя.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ

В четвер, 14. ц. м. відбулася у львівськім магістраті перша розправа в справі вивласнення Українського Городу у Львові. Українці заявили на розправі, що площа Сокола-Батька не є на продаж і запротестували проти її вивласнення. Вивласнюючу сторону заступали представники війська, воєвідства і магістрату. Польська сторона обстоювала при вивласненню, вона іменувала оціночну комісію, що має перевести оцінку вартости Українського Городу. Комісія заявила, що до того потребує 6 тижнів часу. Через те розправу відложено. Таким чином справа Українського Городу вже майже перерішена. Але боротьбу за врятування площі Сокола-Батька треба довести до кінця. Не можемо допустити до того, щоб Українці втратили у Львові одиноку площу, що є власністю цілого народу, площу здобуту збірним зусиллям всеї нації.

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ

В Миколаєві над Дн. відбулась довірочна нарада в справі вивласнення площі Сокола-Батька. На нараді принято таку резолюцію: Протестуємо як найрішучіше проти насильного вивласнення площі Сокола-Батька у Львові, бо ця полоща є всенароднім добром українського народу, що добув її своїми жертвами.

Канадійські українці теж виступили одностайно в обороні Українського Городу. Це гарно свідчить про патріотизм наших заокеанських братів. Кілька поважних орґанізацій канадійських Українців вислало телеґрами до польського премієра ґен. Складковского в справі вивласнення Українського Городу. Вони заявляють, що їхні товариства посилали гроші на купно української площі і що ця площа є всенароднім майном. Вони просять премієра, щоби не забирати Українцям їх Городу.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ У ЩИРЕЧЧИНІ

В останньому часі поліція зі Щиреччини, скріплена поліцією зі Львова, переводить масові ревізії та арештування по селах щирецького повіту. Арештованих відводять до Львова. Причина ревізій та арештувань невідома.

БАНДИТСЬКІ НАПАДИ НА УЧАСНИКІВ ПОХОРОНУ ВОЖДА УГА

Серед темної ночі, коли учасники похоронів бл. п. Ґен. Тарнавського вертали фірами домів, в Сихові засіли на них якісь бандити і обсипали фіри градом гострого потовченого каміння. Напасники нападали на цілі валки возів, а навіть на умундуровані відділи Лугів. Чимало людей покалічено й побито гострим камінням. „Герої зза плота" показали тими бандитськими нападами свою „культуру".

Що діється в світі

З ЖИТТЯ БАЧВАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Національне життя наших братів, що живуть у Бачці в Югославії, гарно розвивається. Ніхто їх там не винародовлює, ані не заперечує їм права на своє власне національне істнування. В Керестурі, головнім осідку Бачванців, є вже дві великі українські школи, що мають разом 10 учителів — самих українців. Але це ще замало, тому наші брати в Керестурі почали будувати вже третю школу. Фундаменти нової школи посвятив визначний діяч серед бачванських українців, о. Михайло Фірак. При школі буде навіть купальня. Кошти будови виносять пів міліона динарів. Школу будує керестурська громада.

АНҐЛІЙСЬКА КОРОЛІВСЬКА ПАРА В ПАРИЖІ

Дня 19. ц. м. приїхала до Парижа анґлійська королівська пара, яку витали незвичайно величаво. Докладніше про цю королівську гостину подамо в черговому числі.

ЧЕХИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ

Чехи укріплюють німецьку границю, уставили гармати і скорострільні та забарикадували важніші переходи. Рухи чеських військ на границі хвилюють судетських Німців. Німецькі часописи гостро нападають на Чехів, які не хочуть полагодити німецьких домаганъ, тільки готуються до війни.

ҐЕН. ФРАНКО НАСТУПАЄ

Війська ґен. Франка ввійшли вже до провінції Валенсія і наближаються чимраз ближче до самого міста Валенсії. Червоні бороняться завзято, одначе не всилі встоятися перед кращим технічним вивінуванням національних військ і уступають з тяжкими втратами.

СОВІТСЬКО - ЯПОНСЬКА ВІЙНА НЕМИНУЧА

Дня 14. ц. м. відділ совітських військ увійшов до Манджурії та заняв місцевість Чанґ-Ку Фенґ, дуже важну для воєнних цілей. Японці вислали дві ноти з протестом і домаганням відкликання сов. військ з Манджурії. Совіти заявили, що ця місцевість належить до них і не відкличуть своїх військ. Японці загрозили, що самі викинуть большевиків. На Далекому Сході проголошено воєнний стан. Над манджурську границю їдуть безупинно великі транспорти совітських військ.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Привіт українських дітей

ВПреосв. Митрополитові Кир Андрееві

Маленькі діти нині
З подякою прийшли
І квітів повні жмені
В дарунку принесли.

І серце враз з квітками
До Ваших стіп кладуть
У щастю та здоровлю
Нехай Вам дні пливуть.

А ми будем до Боз'
Молитися щодня,
Щоби Вас хоронив
Його ласка свята!

Найдорожчому Батькові — українські діти в день Його уродин

В пятницю 29. липня цього року припадають сімдесятьтреті уродини Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, найбільшого Добродія й найліпшого Опікуна українських дітей. Не тільки у Львові, але і в цілому нашому краю дуже багато українських дітей користало і користає дальше з княжої щедрости нашого ВПреосв. Митрополита.

Тому в дні уродин Найдостойнішого Владики всі українські діти будуть щиро молитися до Господа Бога, щоб дарив кріпким здоровлям нашого Архипастиря ще довгі літа. Цього дня відправляться по всіх наших церквах Служби Божі в наміренні ВПреосв. Митрополита, в яких візьмуть участь і вдячні українські діти. Старші діти повинні приступити до св. сповіді та св. Причастя в наміренні Князя нашої Церкви й Народу.

В усіх українських дитячих садках, захоронках і таборах день уродин Владики треба вшанувати святочними сходинами з промовою, деклямаціями й піснями.

Нехай у дні 29. липня в цілім нашім краю лине з дитячих уст щира молитва до Всевишнього за Великого Батька українських дітей!

Перші промені

Так називається цікаво написана книжечка о. О. Годунька, оповідання з перших часів християнства на Україні. В ній описані події, що попередили хрещення наших предків і саме хрещення. Читаємо в ній про велику битву й перемогу кн. Володимира над Печенігами. Маємо опис чернечого життя в Печерському монастирі в Київі, облечин Теодосія, першої нашої школи. Вкінці довідуємося, як давно переписували книги, коли ще не було друкарської штуки. 9 гарних образків причиняється до кращого зрозуміння цієї гарної і повчаючої книжечки, яку повинна купити собі кожна українська дитина на памятку хрещення України. Ціна 30 сот., замовляти в видавництві „Моя Книжечка", Львів, вул. Сикстуська 39 а. Хто замовляє більше книжечок, дістає значний опуст.

Малі стрільці

Ох, як то добре, що Ігор Савицький ходив того року до школи не на селі, а в самім Львові. Він тепер на вакаціях веде перед. І добре веде!

Перше, бувало, зійдуться хлопці на пасовиську й давай погані і навіть гидкі збитки й забави грати. Тепер не те, о, не те.

Зі старих немальованих дощинок, з розвалених парканів витесали собі хлопці криві шаблі, поприбивали з лискучої бляхи гарні рукояти і попричіплювали з боку гейби старі козарлюги. Ще й Марійка від горбатої кравчині повитинала їм паперові зелені мазепинки на голови і стрільчики вже готові.

Ось умився в чистій росі сонящний ранок і вигнав хлопців на розлоге пасовисько.

— Позір! — командує »сотник« Ігор і двадцять школяриків стоїть тихо, аж їм в грудях віддих запирає.

— Відчисли! — і з дитячих уст падає: раз, два, раз, два!

— Молитва! — взиває сотник і вже стелиться українськими полями пісня-молитва:

Боже Великий, Єдиний!
Нам Україну храни!...

А як пролунали останні слова гимну, впав наказ: Петрусь Коренчук і Лавро Савлюк — виступіть вперед!

Хлопці виступили, а сотник голосно промовив:

Ми всі не годні були йти на похорон Пана Генерала Тарнавського. Всежтаки сплели ми вінок з барвінку. Ви оба його повезли до Львова і гідно понесли на вояцьку могилу. За добре виконання наказу іменую вас вістунами і вручаю вам тризуби. Носіть їх завжди гідно і не пляміть імени України.

При тих словах припняв обом відзнаку-тризуб, які хлопці купили за свої ощаджені гроші.

Відзначені вклонилися радісно і повернули на своє місце.

Тепер Ігор видав накази і хлопці-стрільці стали воювати, а потім воєнних козацьких пісень співати.

Десь далеко чути було дзенькіт гострих кіс, десь низом-низенько дзвеніли криві серпи, бо доспіло вже жито і наблизився час великих жнив.

Молоді школярики готовляться також на воєнне жниво. Коби то всі були готові!

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ЖИДІВСЬКИЙ РОЗУМ.

В школі учитель питає жидика:
— Мойше, де сидить розум!
— Він цілком не сидить, тільки ходить за інтересами, бо коли б сидів, то не був би розум!

—o—

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Гродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

Наше оповідання.

Князь і благовісник

(Виїмок з історичного оповідання „Хрест над Дніпром")

Останній зявився у князя Володимира Великого Андронікос, грецький мудрець і сказав:

— Великий і мудрий княже! Я чув, що до тебе приходили Болгари й намовляли тебе приняти їх віру. Чув я також, що приходили до тебе, княже, християни з Риму, захвалювати свою віру. Їх віра мало чим різниться від нашої. Вони вживають до Служби Божої опрісноків, або, як вони кажуть, оплатків, а Господь наш, Ісус Христос велів хлібом служити і так переказав апостолам.

Князь Володимир знав уже дещо про християнську віру, бо ще в дитячих роках слухав наук своєї бабуні, княгині Ольги, та й на дворі його було вже чимало християн, головно-ж дружинників - варягів, однак на ріжницях між обома християнськими обрядами ще не розумівся, бо вони його й не цікавили. Тому звернув мову на що інше. Він сказав:

— Приходили до мене жиди й казали: Німці та Греки вірують у Того, що ми Його розпяли.

А Грек відповів:

— Дійсно, ми віруємо в Того, що Його розпяли Жиди, але таке вже заповіли пророки. Одні заповідали, що Бог народиться, щоб спасти світ від первородного гріха, а інші, що Його розіпнуть на хресті і похоронять, а Він третього дня воскресне й вознесеться на небо. Жиди всіх цих пророків убивали, або проганяли. Колиж це все сповнилося: Господь Ісус Христос зійшов на землю, прийняв розпяття, третього дня по смерти воскрес і сорокового дня вознісся в небо — Жиди таки не вірували в Нього. І ждав Господь ще сорок літ, щоб Жиди покаялися. Однак вони не покаялися. Тоді Бог зіслав на них Римлян. Ті збурили жидівські міста, а їх самих розігнали по всьому світі.

— Так і Жиди говорили мені, що Бог за гріхи прогнав їх з Єрусалима, а Єрусалим віддав Римлянам. Але скажи мені ще, чого Христос зійшов на землю і такі великі муки прийняв?

— Коли радий будеш слухати, то скажу тобі від початку, чого Ісус Христос зійшов із неба на землю та стільки мук протерпів.

Андронікос почав вияснювати християнську віру на основі Святого Письма. Почав від сотворення світа. Говорив про щасливе життя в раю Адама й Еви; про їх гріх і про те, як Бог покарав їх за те прогнанням з раю, однак обіцяв, що зійшле Спасителя, Який спасе їх і нащадків від первородного гріха. Відтак говорив про життя Ісуса Христа та закінчив тим, що при кінці світа зійде Христос удруге з неба й тоді відбудеться страшний суд.

І тут розвинув Грек свій килим та сказав:

— Ось на цьому образі маєш намальований страшний суд!

І став пояснювати князеві:

— Ось-тут по правиці Найвищого Судді, Господа Ісуса Христа, бачиш, княже, праведників. Гляди, які вони веселі та щасливі, — бо вони йдуть у рай.

А тут — по Його лівиці — сумні, понурі, грішники. Вони йдуть у пекло на вічні муки.

Князь Володимир довго оглядав образ, зітхнув та сказав:

— Добре цим по правиці, горе тим по лівиці!

А Грек говорив дальше:

— Коли хочеш, княже, станути на страшний суд з праведниками по правиці — то охрестися!

Князь Володимир уже в душі рішився стати християнином, але не бажав іще виявляти своєї думки Грекові. Вважав, що ще завчасно виявляти свою прихильність до нової віри. Тому відповів:

— Пожду ще трохи, бо мушу ще нарадитися з моїми мужами.

Князь Володимир задержав вченого Грека ще кілька днів на своєму дворі і багато випитувався в нього не тільки про релігійні, але й про державні справи. А при відїзді обдарував його щедро, дякуючи за мудрі науки й поради.

Антін Лотоцький

ЗІ СПОРТУ

ДЕНЬ УСПІХІВ УКРАЇНСЬКИХ СПОРТОВЦІВ.

В неділю 17. ц. м. українські спортовці мали кілька гарних успіхів. І так Степаняк з „України" здобув перше місце в бігу наколесників на трасі 230 км. (Львів — Миколаїв — Стрий, Дрогобич — Самбір — Городок — Львів) і чашу дир. О. Левицького.

Боксерські змагання на площі Сокола-Батька виграли боксери України з боксерами Світезі у відношенні 11:5. — Перемиський „Сян" виграв з львівським ТСЛ змагання за вхід до А-кляси 4:1 (1:1). — У змаганнях між репрезентацією Львова Шлеська грали грачі „України", Скоцень Богурат, що причинилися до перемоги Львова (7:1). Скоцень стрілив 2 воріт.

Цікаві дрібниці

ЯК ПІДПИРАЄ І ЧОГО БАЖАЄ НАША РОДОВА ШЛЯХТА фабриці **„Керос“:** „Світло — 50 кг. свічок піввоскових пріма „В/2“ — ми вже дістали, а гроші вишлемо до двох неділь... Ми зі світла всі вдоволені. — Ростіть і множіться в своїй продукції і заповніть внедовзі своїми фабрикатами цілий свій ринок, а відтак підбийте і світовий для своєї продукції. — З християнським привітом: **о. І. І. Курлятович** — парох, **Василь Ручка - Кульчицький** — старший провізор. Кульчиці Шлях. 4. липня 1938“.

ЗА ТРИ ДНІ ДОВКОЛА СВІТА

Американський летун, міліонер Гаврад Юз, перелетів довкола світа, з Ню-Йорку через Атлянтик до Парижа, звідти через Москву, Сибір, Аляску, Канаду до Ню-Йорку. Час перелету тривав 3 дні, 19 годин, 14 мінут і 10 секунд. Перший облетів довкола світа літаком у 1933. р. Американець Віллі Пост у часі 7 днів, 8 годин і 48 мінут. Юз перегнав Поста на 85 годин.

ВЖЕ ЗАЧАЛИСЯ ЖНИВА

В цілім краю вже зачалися жнива. Добре заповідається збір жита щодо намолоту й соломи. Зате зі збором пшениці гірше, бо внаслідок останніх дощів вона вилягла. Овес і ячмінь заповідаються дуже гарно.

БРАК ОВОЧІВ

Приморозки і ріжні шкідники знищили цього року цвіт овочевих дерев, тому збір овочів буде на 30 — 50% менший, як минулого року.

ВІДКОПУЮТЬ НЕБІЖЧИКІВ

При розбудові гостинця на вул. св. Петра у Львові на краю церковного цвинтаря відкопали робітники два людські черепи і трохи спорохнявілих старих костей. Їх погребано на церковному цвинтарі.

ЖАХЛИВІ ЧИСЛА

В Польщі підчас праці гине річно майже 1.000 душ, а важко покалічених буває 20 тисяч. В Америці в 1937. р. згинуло підчас праці 19.500 осіб. Як бачимо, числа жахливі.

Читачі про наш часопис

»Знаєте, Отче Духовний, вже маю поза 70 літ, але признаюся Вам, що якби не часопис »Христос Наша Сила«, то я мабуть не читав би ґазети. Перед війною того не було, ґазети читали великі політики, а по війні — повиходило, правда, багато ріжних часописів, але я боявся першу-ліпшу читати — хто знає, що вона там пише? Зрештою ми були свідками, як наші люди псували собі голову тими большевицькими ґазетами. Тепер залюбки читаю цю нашу ґазету »Христос Наша Сила« і тішуся нею, а таких, як я, є багато. Але знаєте, вже мені трохи її замало, можеби там у Львові побільшили ту нашу улюблену ґазетку?«

Так говорить Михайло Баранин з Кобиловолок.

Від Редакції: Містимо цей цікавий голос нашого 70-літнього Читача, якому дякуємо за признання для нашої праці. Побільшення нашого часопису залежить тільки від наших Читачів, які точним і скорим присиланням передплати допоможуть нам побільшити наш часопис до 6 і навіть 8 сторін.

Нехай за серпом йде плуг

Зараз по зібранні збіжжа, ще заки копи звезено до стодоли, треба стерню спокладати, і то мілко, щоби захоплене поле якслід вичистити. Не радійте тим, що корова або кінь зможе на зеленій стерні попастися. Користь з цього така мала, що ні в десятій части не поверне шкід слідуючого року. Чим скорше спокладаєте стерню мілко, тим лекше позбутися хопги з поля. Бо тоді насіння всякої хопти (маку, кукілю, гірчиці), що розсипалось по стерні, рівно посходить і ціле поле скоро зазеленіє. А тепер пора вичистити поле бороною. І з тим не треба довго відтягати, бо чим хопта молодша, тим лекше борона повириває її з корінням. Коли спокладане (підкинене) поле під зиму щераз зоремо, але вже глубоко, то знищимо решту хопти, бо вона вимерзне, а що ще остане, знищимо весняною обрібкою.

Колиж не спокладаємо зараз, або зоремо глибоко тільки один раз, то з насіння хопти лиш мала часть зараз зійде. Решта перезимує в землі і посходить щойно на весну, якщо виоремо його наверх. І тоді хопта покриє ціле поле, коли воно вже засіяне збіжжам, або засаджене бульбою.

Отже покладаймо стерню як найскорше. Коли є змога, то дуже добре спокладене ще звалувати. А як уже конче мусимо пасти на стернищах, то ліпше пасти на покладі, коли хопта посходить.

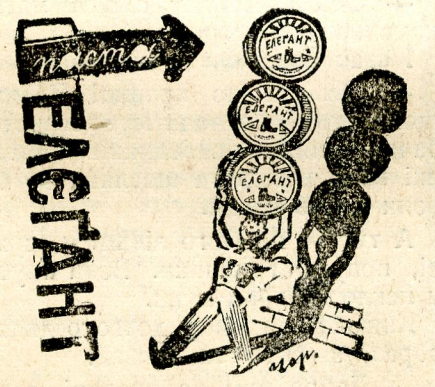

КАВА:
„ПРАЖІНЬ“
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл“
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

РОМАН КУЛИК,

літ 23, студент, рухливий діяч, урядуючий голова читальні „Просвіти“ і старшини „Лугу“ в Рудні к. Львова, помер 13. ц. м., в годину по виході з львівської тюрми. Він сидів 3 тижні в тюрмі, вкінці зачав голодівку, яку перервала вязнична сторожа, що насильно його зачала відживляти. Лікарі мають перевести секцію, щоб вияснити причину смерти. Похорон відбувся в Рудні 15. ц. м. при участи великої маси народу з цілої околиці.

В. Й. П!

ПОДЯКА УКРАЇНСЬКОМУ РІЗЬБАРЕВІ

Церковний Комітет у Настащині складає Вп. П. Михайлові Зваричеві, церковному різьбареві в Рогатині (Бабинці), щиру подяку і признання за гарне, мистецьке й недороге викінчення нового престола з кивотом. — Настащин, 7. липня 1938.

о. Дмитро Процик, парох.
Комітетові: Петро Содома, Йосиф Мачинський.

НЕ РОБІТЬ ЗАЙВИХ КОШТІВ!

Одного і того самого дня дістали ми від одного нашого передплатника аж три перекази, по 48 сот., вислані одного дня окремо за 3 числа нашого часопису. За кожний переказ платимо окремо, тому прохаємо дуже не робити нам зайвих коштів, тільки висилати одним переказом разом більшу суму. — Адміністрація.

КАЛЄНДАР — ЛИПЕНЬ 1938.

24 Н. 6 по Сош. Ольги кн.
25 П. Прокла і Ілярія.
26 В. † Собор св. Гавр.
27 С. Онисима.
28 Ч. † Володимира Вел.
29 П. Антиногена.
30 С. Марини муч.

Сонце сходить 24. ц. м. в год. 3.41, заходить в год. 19.19.

Місяць сходить 24. ц. м. в год. 0.37, заходить в год. 16. 43. — Нів 27. ц. м. в год. 3.53.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка“
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 1—8.

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!
фахові інсталяції громозводів виконує електротехнічна фірма
„Е-КОМП“
Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

Актуальна потреба! Перший у нас з тієї доби історичний образ:
ВОЖД УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ
Генерал-Четар ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ
на фронті під Києвом у серпні 1919 р.
Малював: Мистець Е. Козак.
Вийде на днях виданням Видавництва „Українська Преса“ у Львові, на вибагливому папері, в трьох кольорах, розміру 70×50 цм.
Ціна образу: 4 зл. Порто й опакування: 1 зл.
Хто до 31. липня ц. р. пришле замовлення й готівку 4 зл. — кошти порта й опакування покриває Видавництво!
Замовляти й пересилати гроші чеками органів Видавництва „Українська Преса“ у Львові, вул. Косцюшка, ч. 1. а., (ПКО 501.505) або поштовими переказами, з допискою на звороті:
„Ген. Тарнавський під Києвом“.
В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ позиген бути цей історичний образ!

„Рій“
купує ВІСК і МІД, виробляє ВОЩИНУ продає ПАСІЧНИЧЕ та САДІВНИЧЕ приладдя, ТЕЧІ до оприскування садів, ОПРИСКУВАЧІ і т. п.
ЛЬВІВ, Ринок 42, Городецька 14
Тел. 279-45

Повідомляємо, що п. Антонів Степан не має права інкасувати ніяких грошей у нашому імені і за нього не відповідаємо.

Адміністрація Видавництва »МЕТА«

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. Вацик. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

А ТОЖ ЦЬОГО ЩЕ НЕ ЗНАЄ?
що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки
в крамниці **„ОМА“** — **ЛЬВІВ,** площа Краківська 12. (біля Великого Театру).
Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета“ Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

ПІСЛЯ КОНФІСКАТИ НАКЛАД ДРУГИЙ

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 29 (195) Львів, дня 24. липня 1938. Рік VI.

Наша Віра Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ВІДСВЯТКУЙМО ГІДНО СВІТЛИЙ ПРАЗНИК ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СВЯТОЇ, ВЕЛИКОЇ НАШОЇ ВОЛОДАРКИ КНЯГИНІ ОЛЬГИ ТА ВЕЛИКОГО КНЯЗЯ ХРЕСТИТЕЛЯ УКРАЇНИ СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА!

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ МИТРОПОЛИТ КИР АНДРЕЙ кінчить у пятницю 29. липня ц. р. 73 роки Свого життя, повного апостольської праці й жертви для Христової Церкви й Українського Народу. В цей день уродин Архієрея благаємо всі Всевишнього, щоб зберігав нам Князя нашої Церкви й Народу на многая і благая літа!

Ген. М. Тарнавський на фронті під Києвом 1919. р. (Образ Е. Козака).

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 5.

І се принесли до Нього розслабленого, що лежав на постелі. І побачивши Ісус їх віру, сказав розслабленому: Кріпися, сину, відпускаються тобі твої гріхи. І се деякі з книжників говорили собі: Сей хулить. А Ісус, побачивши їх думки, сказав: Чого ви думаєте лукаве у ваших серцях? Бо що лекше сказати: Відпускаються тобі твої гріхи, чи сказати: Встань і ходи? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має на землі власть відпускати гріхи, тоді каже розслабленому: Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому. І встав і пішов до свого дому. А нарід, побачивши, стривожився і прославляв Бога, що дав таку силу людям.

(Матей, гл. 9, ст. 2—9).

ДУХОВНА НАУКА

Коли книжники почули, що Христос прощає гріхи, соблазнилися, кажучи, що один тільки Бог має право відпускати гріхи. Ось тому Христос на доказ, що Він якраз є правдивим Богом, робить чудо — уздоровляючи недужого. Св. Євангеліє повне описів чудес, що їх учинив Христос на доказ Свого Божества. Але книжники не на те робили закиди Христові, щоб навернутися до Нього, а тому, щоб увести заколот і відвернути людей від Учителя.

Те саме діється тепер. Ніякі намагання, ні найвищі науки не всилі підкопати поваги св. Письма і Божескости Христа. Одначе знаходяться люди, що бажають виполоти з сердець людей найкращий цвіт, посіяний самим Духом Святим на хрещенні — св. віру.

Деякі роблять це просто зі своєї дурноти і незнання Тайн св. віри, інші, щоб затуманити своє зледащіле серце, інші, ось як комуністи, щоб, усунувши віру, перещіпити хабаз фальшивої науки, щоб повести людство до нехибної катастрофи.

Заборолом проти тих затій мусить нам стати часте визнання св. віри, ось хочби побожне і щоденне зговорення „Вірую", читання і ширення добрих книжок і часописів, що відкривають перед нами ширше знання релігійних правд, а перш усього практичне щоденне св. життя з віри.

Хто так поступає у свому житті, і не дає послуху фальшивим пророкам, вовкам в овечій шкурі — до того звертаються надійні слова Христові: „Блаженні, що повірили, хоч не бачили", — бо в позагробовому, другому житті, вони побачать Бога лице в лице, і будуть радіти-раювати Тим, Котрому вірили і жили так, як наказує св. віра.

Перед Великим Ювилеєм

Головний Діловий Комітет Свята Християнської України взиває найдальше до 1. серпня ц. р. заложити у всіх місцевостях Галицької Землі Місцеві Ділові Комітети Свята Християнської України. Про основання і склад Місцевих Комітетів треба негайно повідомити Головний Діловий Комітет (Львів, вул. Новий Світ 22).

В цілому краю зачинаються ювилейні торжества з днем св. Ольги в неділю, 24. липня, коли то гомін дзвонів усіх інших церков (від год. 12. до 12.15) сповістить цілому світові, що український нарід зачинає святкувати свій найбільший ювілей. У день св. Володимира, в четвер, 28. ц. м. від год. 12. до 12.15 знов дзвонитимуть усі дзвони в усіх наших церквах у память нашого великого князя-хрестителя.

Діловий Комітет видав відповідну книжечку з матеріялами до уладжування ювилейних торжеств — »З нами Бог« (ціна 1 зл.), яка улекшить працю Місцевим Комітетам. На днях вийдуть: ювилейний молебен »Нова радість«, ювилейні відзнаки, медалики, наліпки, образи хрещення, і т. д., які повинні бути в кожній українській християнській хаті.

Дружина Княгині Ольги

У Львові 12. ц. м. повстала нова організація українського жіноцтва. До Головної Ради тої організації належать: І. Бережанська, О. Голіянова, К. Голубцева, А. Капустякова, К. Малицька, Л. Метельська, д-р С. Парфанович, М. Рудницька, Л. Савойкова, О. Сухова, Е. Тишинська, О. Ціпановська й О. Шепаровичева. У програмовій заяві читаємо між іншими: „Визнаємо велике значіння релігії як одного з найбільших виявів людського духа і велику ролю Церкви, як морального й державотворчого чинника. Приймаючи засади християнської віри й цивілізації в основу духового розвитку Нації і вважаючи ідеальним станом релігійну єдність Нації, обстоюємо вимоги релігійної толеранції та протиставляємося релігійним роздорам внутрі Нації".

В інших напрямних кажеться, що „найвищим наказом вважаємо працю в тому напрямі, щоб Українська Нація заняла належне їй місце побіч усіх інших культурних націй світу"; родину вважається основою нації, а жінка має займати в родині належне їй становище; завдання жіноцтва — це плекання і розвиток традиції, національної культури, народньої творчости, виховання нових поколінь. Признається конечність сильного проводу й послуху йому, забезпечення всіх прав людині, підпорядкування всіх особистих інтересів — інтересам нації.

ЛБ АН УРСР

Перша українська Свята

»Вона була предтечею християнської землі, як денниця перед сонцем і як зірка перед досвітом, вона сіяла, як місяць у ночі. Вона перша ввійшла в царство небесне від Руси і славлять її сини Руські, як начальницю: бо і по смерти молить Бога за Русь«..

Так написав київський літописець чернець Нестор по смерти св. Княгині Ольги, якої світлу память святкуємо в неділю 24. ц. м.

Ніхто з великих князів і володарів Української Землі не заслужив собі більшої похвали наших літописців і пошани і цілого нашого народу, як св. княгиня Ольга.

Про життя св. Ольги є багато ріжних переказів. Як 10-літню дівчинку незвичайної краси привіз її князь Олег до Києва, де виховував її на подругу для свого сина, Ігоря. Вона мала словянське імя — Прекраса; при вінчанні з Ігорем дістала імя Ольги. З її подружжа з князем Ігорем уродився Святослав, один з найславніших наших князів, хоробрий лицар і вождь, якого назвали Завойовником.

Коли Деревляни (українське племя, що мешкало там, де тепер північно-східна Волинь і Полісся) збунтувалися і вбили князя Ігоря, княгиня Ольга завела лад, закріпила порядок, закон і справедливість у своїй великій державі. Вона об'їздила цілу державу, і на місці розглядала важніші справи, відбувала суди.

Коло 957. року княгиня Ольга поїхала до Візантії (Царгороду), де приймали її з великими почестями. Тодішній візантійський цісар, Константин Багрянородний ходів оженитися з кн. Ольгою, щоб приєднати до своєї наймогутнішої тоді держави в світі ще й Україну. Кн. Ольга не могла йому відмовити, тільки заявила, що хоче наперед приняти християнську віру і щоб сам цісар був її хрестним батьком. Сам патріярх, найвищий достойник Церкви на Сході, охрестив кн. Ольгу і надав їй імя Олени, візантійської цариці, що відкопала з землі хрест, на якім був розпятий Христос. Літописець оповідає, що коли Ольга охрестилася, »радувалася душею і тілом«. Патріярх навчав її Христової віри, а кн. Ольга »як губка всякала в себе нову науку«. Поблагословив її патріярх на дорогу, кажучи: »Благословенна ти єси в Руських князях, бо полюбила світло й оставила тьму. Тебе будуть благословити Руські синове до останнього роду«.

А кн. Ольга відповіла: »Нехай Твої, Владико, молитви збережуть мене від сітей ворогів«. Коли-ж цісар знов зачав просити її, щоб вона вийшла заміж за нього, Ольга пригадала йому, що християнський закон забороняє женитися хрестному батькові зі своєю хрестною донькою.

В Києві пробувала княгиня Ольга навернути на християнство сво-

го сина, Святослава. »Я пізнала Бога й радуюся — говорила до сина. — Якщо і ти пізнаєш Бога, будеш теж радуватися«. Одначе Святослав перебував у постійних воєнних походах і не хотів покидати своєї віри. На старості літ кн. Ольга мусіла витримати облогу Киева Печенігами, аж доки не вернувся Святослав і не розгромив їх.

Померла кн. Ольга в 967. році, проживши близько 80 літ. »І плакали за нею — оповідає літописець — син, внуки, і люди всі плачем великим«. Її похоронили по християнськи в Киеві, але, на жаль, не знаємо, де похована ця велика княгиня.

Народ уважав її наймудрішою зі всіх людей і дає залюбки її імя своїм донькам. Вона була взором вірної подруги, доброї матери, мудрої володарки, побожної християнки. Була живим прикладом християнських чеснот, підготовила хрещення наших предків так, що її внук, князь Володимир міг його завести без більших перепон.

За її величезні заслуги для християнства, Церква признала її святою. В день її празника, 24-го липня, цілий український нарід молиться гаряче до нашої першої Святої, княгині Ольги, щоб у цих важких часах заступалася за ним перед престолом Всевишнього і вимолила для нього кращу долю.

Земля горем сповита...

Знаємо, що Холмщина була улюбленою землею короля Данила. В Холмі, столиці тієї землі, наш славний володар перебував дуже радо і дуже любив те місто. І добре жилось тоді холмській землі під опікою дбайливого короля-господаря.

Тепер ця сама земля зрошена сльозами. Споміж усіх земель, замешкалих Українцями, Холмщина може найбільш просякла горем і сльозами. По берестійській унії, себто після того, коли в місті Бересті українські Владики 1596. року признали єдність Католицької Церкви і зверхність Папи, Холщина була уніятською, зн. греко-католицькою, як Галичина. По розборі Польщі холмська земля дісталась під панування Москви. Царська влада ненавиділа унію з Римом і тому почала жорстоко переслідувати греко-католиків Українців на Холмщині. Жорстокими переслідуваннями серед моря сліз, крови і мук невинного населення Москва згнобила унію і насильно завела православя. Про ті страшні муки і переслідування наших братів з холмської землі ми знаємо дуже мало.

Тепер знов

Про тамошні події були інтерпеляції в соймі, були промови наших послів у соймі і сенаті. З них знаємо про події, що хвилюють і страшно болять цілий український нарід. Українське населення Холмщини дуже побожне, воно радо вернуло б до релігії дідів і прадідів, дуже радо приняло б греко-католицизм і вернуло б до єдности, до унії з Римом. Воно просить і благає за греко-католицькими місіонарями і священиками.

В обличчю сумних подій, які переживає тепер холмська земля, об'єднався цілий український нарід, без ріжниці віроісповідань. В обороні православних братів з Холмщини стануло все греко-католицьке громадянство. Це є свідоцтво сили народнього духа.

З наших парохій

ЗАРВАНИЦЯ. По скінченні візитації Жидачівщини, Преосв. Кир Никита виїхав до Зарваниці. Вже в переддень св. Івана Хрест. зійшлося до Зарваниці коло 20.000 вірних; між ними було багато зі Станиславівської Дієцезії. Вечором відбулася величава процесія зі свічками до каплиці в лісі. Прегарну проповідь виголосив о. І. Плавюк з Товмача, який проповідав теж на другий день підчас Служби Божої. В день св. Івана Хрест. рано приступило до св. Причастія багато тисяч вірних. Сповідало коло 50 священиків. Архієрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Никита в сослуженні зарваницького декана, о. Яремака та інших священиків. В суботу 9. ц. м. вечором підчас процесії до каплиці і в неділю 10. ц.м. виголосив прегарні проповіди о. В. Дурбак зі Львова. В неділю 10. ц.м. Преосв. Кир Никита відправив Архієрейську Службу Божу. Народу було до 20.000. Велика буря перешкодила прибути багатьом процесіям. В понеділок 11. ц.м. по Всеночнім Преосв. Кир Никита виголосив дуже повчаючу проповідь про життя св. Петра і Павла, а в сам празник обох Апостолів відправив Архієрейську Службу Божу і виголосив дуже змістовну проповідь про Верховних Апостолів, порівнуючи св. Петра до сонця, що загрівав перших християн, а св. Павла до місяця, що світив у темряві поганства. Вірних було до 5.000, через бурі та жнива. Відпустове кіно висвітлювало Страсти Христові.

В Зарваниці, як і скрізь, вимагають ставити нові плоти, або білити й малювати, що дуже часто переходить сили власників. Староство погрожує карами парохіяльному урядові. Сестри Василіянки викінчують свої забудування, щоб могли вести дитячий садок. Влада вимагає від усіх зарваницьких торговців, щоб посилали своїх дітей до польського дитячого садка. В цілій Підгаєччині заборонили дитячі садки в 25 селах, дозволили тільки в 12 селах. Кооператива в З. замкнена, бо арештували двох крамарів за протидержавну акцію. Поліція здирає жалібні опаски з прочан.

З українського життя

МАРКІЯНОВІ РОКОВИНИ НА БІЛІЙ ГОРІ

В Золочеві повстав уже комітет краєвого свята на Білій Горі. Комітет устійнив, що цьогорічне свято відбудеться на Білій Горі коло Підлися невідклично 31. липня без огляду на погоду.

ПЕДАГОГІЧНА ВИСТАВА

Дня 3. ц. м. зачинено першу українську педагогічну виставу. Виставу відвідало дуже багато українських громадян, між ними багато шкільної молоді. Були дні, коли виставу відвідувало по кілька тисяч людей. Рідна Школа може бути вдоволена, що вистава сповнила своє завдання. Вона була показом великої української культури; вистава виявила велике зусилля українського народу для виховання свого молодого покоління. Хоч обставини для української виховної праці дуже тяжкі і з кожним днем стають тяжчі, проте ця праця йде вперед і ніякі перешкоди не можуть її знищити. Вистава була одним з тих численних доказів, які маніфестують стихійну незломну волю українського народу до кращого життя.

ДОЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ

В четвер, 14. ц. м. відбулася у львівськім магістраті перша розправа в справі вивласнення Українського Городу у Львові. Українці заявили на розправі, що площа Сокола-Батька не є на продаж і запротестували проти її вивласнення. Вивласнюючу сторону заступали представники війська, воєвідства і магістрату. Польська сторона обстоювала при вивласненню, вона іменувала оціночну комісію, що має перевести оцінку вартости Українського Городу. Комісія заявила, що до того потребує 6 тижнів часу. Через те розправу відложено. Таким чином справа Українського Городу вже майже перерішена. Але боротьбу за врятування площі Сокола-Батька треба довести до кінця. Не можемо допустити до того, щоб Українці втратили у Львові одиноку площу, що є власністю цілого народу, площу здобуту збірним зусиллям всеї нації.

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ

В Миколаєві над Дн. відбулась довірочна нарада в справі вивласнення площі Сокола-Батька. На нараді принято таку резолюцію: Протестуємо як найрішучіше проти насильного вивласнення площі Сокола-Батька у Львові, бо ця полоща є всенароднім добром українського народу, що добув її своїми жертвами.

Канадійські українці теж виступили одностайно в обороні Українського Городу. Це гарно свідчить про патріотизм наших заокеанських братів. Кілька поважних орґанізацій канадійських Українців вислало телеґрами до польського премієра ґен. Складковского в справі вивласнення Українського Городу. Вони заявляють, що їхні товариства посилали гроші на купно української площі і що ця площа є всенароднім майном. Вони просять премієра, щоби не забирати Українцям їх Городу.

МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ У ЩИРЕЧЧИНІ

В останньому часі поліція зі Щиреччини, скріплена поліцією зі Львова, переводить масові ревізії та арештування по селах щирецького повіту. Арештуваних відводять до Львова. Причина ревізій та арештувань невідома.

БАНДИТСЬКІ НАПАДИ НА УЧАСНИКІВ ПОХОРОНУ ВОЖДА УГА

Серед темної ночі, коли учасники похоронів бл. п. Ген. Тарнавського вертали фірами домів, в Сихові засіли на них якісь бандити і обсипали фіри градом гострого потовченого каміння. Напасники нападали на цілі валки возів, а навіть на умундировані відділи Лугів. Чимало людей покалічено й побито гострим камінням. „Герої зза плота" показали тими бандитськими нападами свою „культуру".

Що діється в світі

З ЖИТТЯ БАЧВАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Національне життя наших братів, що живуть у Бачці в Югославії, гарно розвивається. Ніхто їх там не винародовлює, ані не заперечує їм права на своє власне національне істнування. В Керестурі, головнім осідку Бачванців, є вже дві великі українські школи, що мають разом 10 учителів — самих українців. Але це ще замало, тому наші брати в Керестурі почали будувати вже третю школу. Фундаменти нової школи посвятив визначний діяч серед бачванських українців, о. Михайло Фірак. При школі буде навіть купальня. Кошти будови виносять пів міліона динарів. Школу будує керестурська громада.

АНҐЛІЙСЬКА КОРОЛІВСЬКА ПАРА В ПАРИЖІ

Дня 19. ц. м. приїхала до Парижа анґлійська королівська пара, яку витали незвичайно величаво. Докладніше про цю королівську гостину подамо в черговому числі.

ЧЕХИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ

Чехи укріплюють німецьку границю, уставили гармати і скорострільні та забарикадували важніші переходи. Рухи чеських військ на границі хвилюють судетських Німців. Німецькі часописи гостро нападають на Чехів, які не хочуть полагодити німецьких домагань, тільки готуються до війни.

ҐЕН. ФРАНКО НАСТУПАЄ

Війська ґен. Франка ввійшли вже до провінції Валєнсія і наближаються чимраз ближче до самого міста Валєнсії. Червоні бороняться завзято, одначе не всилі встоятися перед кращим технічним вивінуванням національних військ і уступають з тяжкими втратами.

СОВІТСЬКО - ЯПОНСЬКА ВІЙНА НЕМИНУЧА

Дня 14. ц. м. відділ совітських військ увійшов до Манджурії та заняв місцевість Чанґ-Ку Фенґ, дуже важну для воєнних цілей. Японці вислали дві ноти з протестом і домаганням відкликання сов. військ з Манджурії. Совіти заявили, що ця місцевість належить до них і не відкличуть своїх військ. Японці загрозили, що самі викинуть большевиків. На Далекому Сході проголошено воєнний стан. Над манджурську границю їдуть безупинно великі транспорти совітських військ.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Привіт українських дітей

ВПреосв. Митрополитові Кир Андрееві

Маленькі діти нині
З подякою прийшли
І квітів повні жмені
В дарунку принесли.

І серце враз з квітками
До Ваших стіп кладуть
У щастю та здоровлю
Нехай Вам дні пливуть.

А ми будем до Боз'
Молитися щодня,
Щоби Вас хоронила
Його ласка свята!

Найдорожчому Батькові — українські діти в день Його уродин

В пятницю 29. липня цього року припадають сімдесятьтреті уродини Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея, найбільшого Добродія й найліпшого Опікуна українських дітей. Не тільки у Львові, але і в цілому нашому краю дуже багато українських дітей користало і користає дальше з княжої щедрости нашого ВПреосв. Митрополита.

Тому в дні уродин Найдостойнішого Владики всі українські діти будуть щиро молитися до Господа Бога, щоб дарив кріпким здоровлям нашого Архипастиря ще довгі літа. Цього дня відправляться по всіх наших церквах Служби Божі в наміренні ВПреосв. Митрополита, в яких візьмуть участь і вдячні українські діти. Старші діти повинні приступити до св. сповіді та св. Причастя в наміренні Князя нашої Церкви й Народу.

В усіх українських дитячих садках, захоронках і таборах, день уродин Владики треба вшанувати святочними сходинами з промовою, деклямаціями й піснями.

Нехай у дні 29. липня в цілім нашім краю лине з дитячих уст щира молитва до Всевишнього за Великого Батька українських дітей!

Перші промені

Так називається цікаво написана книжечка о. О. Годунька, оповідання з перших часів християнства на Україні. В ній описані події, що попередили хрещення наших предків і саме хрещення. Читаємо в ній про велику битву й перемогу кн. Володимира над Печенігами. Маємо опис чернечого життя в Печерському монастирі в Києві, облечин Теодосія, першої нашої школи. Вкінці довідуємося, як давно переписували книги, коли ще не було друкарської штуки. 9 гарних образків причиняється до кращого зрозуміння цієї гарної і повчаючої книжечки, яку повинна купити собі кожна українська дитина на памятку хрещення України. Ціна 30 сот., замовляти в видавництві „Моя Книжечка", Львів, вул. Сикстуська 39 а. Хто замовляє більше книжечок, дістає значний опуст.

ВЕСЕЛИЙ КУТИК

ЖИДІВСЬКИЙ РОЗУМ.

В школі учитель питає жидика:
— Мойше, де сидить розум!
— Він цілком не сидить, тільки ходить за інтересами, бо коли б сидів, то не був би розум!

—o—

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Гродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

Наше оповідання.

Князь і благовісник

(Виїмок з історичного оповідання „Хрест над Дніпром")

Останній зявився у князя Володимира Великого Андронікос, грецький мудрець і сказав:

— Великий і мудрий княже! Я чув, що до тебе приходили Болгари й намовляли тебе приняти їх віру. Чув я також, що приходили до тебе, княже, християни з Риму, захвалювати свою віру. Їх віра мало чим різниться від нашої. Вони вживають до Служби Божої опрісноків, або, як вони кажуть, оплатків, а Господь наш, Ісус Христос велів хлібом служити і так переказав апостолам.

Князь Володимир знав уже дещо про християнську віру, бо ще в дитячих роках слухав наук своєї бабуні, княгині Ольги, та й на дворі його було вже чимало християн, головно-ж дружинників - варягів, однак на ріжницях між обома християнськими обрядами ще не розумівся, бо вони його й не цікавили. Тому звернув мову на що інше. Він сказав:

— Приходили до мене жиди й казали: Німці та Греки вірують у Того, що ми Його розпяли.

А Грек відповів:

— Дійсно, ми віруємо в Того, що Його розпяли Жиди, але таке вже заповіли пророки. Одні заповідали, що Бог народиться, щоб спасти світ від первородного гріха, а інші, що Його розіпнуть на хресті і похоронять, а Він третього дня воскресне й вознесеться на небо. Жиди всіх цих пророків убивали, або проганяли. Колиж це все сповнилося: Господь Ісус Христос зійшов на землю, прийняв розпяття, третього дня по смерти воскрес і сорокового дня вознісся в небо — Жиди таки не вірували в Нього. І ждав Господь ще сорок літ, щоб Жиди покаялися. Однак вони не покаялися. Тоді Бог зіслав на них Римлян. Ті збурили жидівські міста, а їх самих розігнали по всьому світі.

— Так і Жиди говорили мені, що Бог за гріхи прогнав їх з Єрусалима, а Єрусалим віддав Римлянам. Але скажи мені ще, чого Христос зійшов на землю і такі великі муки прийняв?

— Коли радий будеш слухати, то скажу тобі від початку, чого Ісус Христос зійшов із неба на землю та стільки мук протерпів.

Андронікос почав вияснювати християнську віру на основі Святого Письма. Почав від сотворення світа. Говорив про щасливе життя в раю Адама й Еви; про їх гріх і про те, як Бог покарав їх за те прогнанням з раю, однак обіцяв, що зійшле Спасителя, Який спасе їх і нащадків від первородного гріха. Відтак говорив про життя Ісуса Христа та закінчив тим, що при кінці світа зійде Христос удруге з неба й тоді відбудеться страшний суд.

І тут розвинув Грек свій килим та сказав:

— Ось на цьому образі маєш намальований страшний суд!

І став пояснювати князеві:

— Ось-тут по правиці Найвищого Судді, Господа Ісуса Христа, бачиш, княже, праведників. Гляди, які вони веселі та щасливі, — бо вони йдуть у рай.

А тут — по Його лівиці — сумні, понурі, грішники. Вони йдуть у пекло на вічні муки.

Князь Володимир довго оглядав образ, зітхнув та сказав:

— Добре цим по правиці, горе тим по лівиці!

А Грек говорив дальше:

— Коли хочеш, княже, станути на страшний суд з праведниками по правиці — то охрестися!

Князь Володимир уже в душі рішився стати християнином, але не бажав іще виявляти своєї думки Грекові. Вважав, що ще завчасно виявляти свою прихильність до нової віри. Тому відповів:

— Пожду ще трохи, бо мушу ще нарадитися з моїми мужами.

Князь Володимир задержав вченого Грека ще кілька днів на своєму дворі і багато випитувався в нього не тільки про релігійні, але й про державні справи. А при відїзді обдарував його щедро, дякуючи за мудрі науки й поради.

Антін Лотоцький

ЗІ СПОРТУ

ДЕНЬ УСПІХІВ УКРАЇНСЬКИХ СПОРТОВЦІВ.

В неділю 17. ц. м. українські спортовці мали кілька гарних успіхів. І так Степаняк з „України" здобув перше місце в бігу наколесників на трасі 230 км. (Львів — Миколаїв — Стрий, Дрогобич — Самбір — Городок — Львів) і чашу дир. О. Левицького.

Боксерські змагання на площі Сокола-Батька виграли боксери України з боксерами Світезі у відношенні 11:5. — Перемиський „Сян" виграв з львівським ТСЛ змагання за вхід до А-кляси 4:1 (1:1). — У змаганнях між репрезентацією Львова Шлеська грали грачі „України", Скоцень Богурат, що причинилися до перемоги Львова (7:1). Скоцень стрілив 2 воріх.

Цікаві дрібниці

ЯК ПІДПИРАЄ І ЧОГО БАЖАЄ НАША РОДОВА ШЛЯХТА фабрищі **„Керос“:** „Світло — 50 кг. свічок піввоскових пріма „В/2“ — ми вже дістали, а гроші вишлемо до двох неділь... Ми зі світла всі вдоволені. — Ростіть і множіться в своїй продукції і заповніть внедовзі своїми фабрикатами цілий свій ринок, а відтак підбийте і світовий для своєї продукції. — З християнським привітом: **о. І. І. Курлятович** — парох, **Василь Ручка - Кульчицький** — старший провізор. Кульчиці Шлях. 4. липня 1938“.

ЗА ТРИ ДНІ ДОВКОЛА СВІТА

Американський летун, міліонер Гавард Юз, перелетів довкола світа, з Ню-Йорку через Атлянтик до Парижа, звідти через Москву, Сибір, Аляску, Канаду до Ню-Йорку. Час перелету тривав 3 дні, 19 годин, 14 мінут і 10 секунд. Перший облетів довкола світа літаком у 1933. р. Американець Віллі Пост у часі 7 днів, 8 годин і 48 мінут. Юз перегнав Поста на 85 годин.

ВЖЕ ЗАЧАЛИСЯ ЖНИВА

В цілім краю вже зачалися жнива. Добре заповідається збір жита щодо намолоту й соломи. Зате зі збором пшениці гірше, бо внаслідок останніх дощів вона вилягла. Овес і ячмінь заповідаються дуже гарно.

БРАК ОВОЧІВ

Приморозки і ріжні шкідники знищили цього року цвіт овочевих дерев, тому збір овочів буде на 30 — 50% менший, як минулого року.

ВІДКОПУЮТЬ НЕБІЖЧИКІВ

При розбудові гостинця на вул. св. Петра у Львові на краю церковного цвинтаря відкопали робітники два людські черепи і трохи спорохнявілих старих костей. Їх погребано на церковному цвинтарі.

ЖАХЛИВІ ЧИСЛА

В Польщі підчас праці гине річно майже 1.000 душ, а важко покалічених буває 20 тисяч. В Америці в 1937. р. згинуло підчас праці 19.500 осіб. Як бачимо, числа жахливі.

РОМАН КУЛИК,

літ 23, студент, рухливий діяч, урядуючий голова читальні „Просвіти“ і старшини „Лугу“ в Рудні к. Львова, помер 13. ц. м., в годину по виході з львівської тюрми. Він сидів 3 тижні в тюрмі, вкінці зачав голодівку, яку перервала вязнична сторожа, що насильно його зачала відживляти. Лікарі мають перевести секцію, щоб вияснити причину смерти. Похорон відбувся в Рудні 15. ц. м. при участи великої маси народу з цілої околиці.

В. Й. П!

ПОДЯКА УКРАЇНСЬКОМУ РІЗЬБАРЕВІ

Церковний Комітет у Настащині складає Вп. П. Михайлові Зваричеві, церковному різьбареві в Рогатині (Бабинці), щиру подяку і признання за гарне, мистецьке й недороге викінчення нового престола з кивотом. — Настащин, 7. липня 1938.

о. Дмитро Процик, парох.
Комітетові: Петро Содома, Йосиф Мачинський.

НЕ РОБІТЬ ЗАЙВИХ КОШТІВ!

Одного і того самого дня дістали ми від одного нашого передплатника аж три перекази, по 48 сот., вислані одного дня окремо за 3 числа нашого часопису. За кожний переказ платимо окремо, тому прохаємо дуже не робити нам зайвих коштів, тільки висилати одним переказом разом більшу суму. — Адміністрація.

КАЛЄНДАР — ЛИПЕНЬ 1938.

24 Н. 6 по Сош. Ольги кн.
25 П. Прокла і Ілярія.
26 В. † Собор св. Гавр.
27 С. Онисима.
28 Ч. † Володимира Вел.
29 П. Антиногена.
30 С. Марини муч.

Сонце сходить 24. ц. м. в год. 3.41, заходить в год. 19.19.

Місяць сходить 24. ц. м. в год. 0.37, заходить в год. 16. 43. — Нів 27. ц. м. в год. 3.53.

Актуальна новина! Перший у нас з тієї доби історичний образ:

ВОЖД УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ
Генерал-Четар МИРОН ТАРНАВСЬКИЙ
на фронті під Києвом у серпні 1919 р.

Малював: Мистець Е. Козак.
Вийде на днях Виданням Видавництва „Українська Преса“ у Львові, на вибагливому папері, в трьох кольорах, розміру 70×50 цм.
ЦІНА ОБРАЗУ: 4 зл. Порто й опакування: 1 зл.
Хто до 31. липня ц. р. пришле замовлення й готівку 4 зл. — кошти порта й опакування покриває Видавництво!
Замовляти й пересилати гроші чеками органів Видавництва „Українська Преса“ у Львові, вул. Косцюшка, ч. 1. а., (ПКО 501.505) або поштовими переказами, з дописком на звороті:
„Ген. Тарнавський під Києвом“.
В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ повинен бути цей історичний образ!

„Рій“
купує ВІСК і МІД, виробляє ВОЩИНУ продає ПАСІЧНИЧЕ та САДІВНИЧЕ приладдя, ТЕЧІ до оприскування садів, ОПРИСКУВАЧІ і т. п.
ЛЬВІВ, Ринок 42, Городецька 14
тел. 279-45

Повідомляємо, що п. Антонів Степан не має права інкасувати ніяких грошей у нашому імені і за нього не відповідаємо.

Адміністрація Видавництва »МЕТА«

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. Вацик. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

Читачі про наш часопис

»Знаєте, Отче Духовний, вже маю поза 70 літ, але признаюся Вам, що якби не часопис »Христос Наша Сила«, то я мабуть не читав би ґазети. Перед війною того не було, ґазети читали великі політики, а по війні — повиходило, правда, багато ріжних часописів, але я боявся першу-ліпшу читати — хто знає, що вона там пише? Зрештою ми були свідками, як наші люди псували собі голову тими большевицькими ґазетами. Тепер залюбки читаю цю нашу ґазету »Христос Наша Сила« і тішуся нею, а таких, як я, є багато. Але знаєте, вже мені трохи її замало, можеби там у Львові побільшили ту нашу улюблену ґазетку?«

Так говорить Михайло Бараник з Кобиловолок.

Від Редакції: Містимо цей цікавий голос нашого 70-літнього Читача, якому дякуємо за признання для нашої праці. Побільшення нашого часопису залежить тільки від наших Читачів, які точним і скорим присиланням передплати допоможуть нам побільшити наш часопис до 6 і навіть 8 сторін.

Нехай за серпом йде плуг

Зараз по зібранні збіжжа, ще заки копи звезено до стодоли, треба стерню спокладати, і то мілко, щоби захоплене поле якслід вичистити. Не радійте тим, що корова або кінь зможе на зеленій стерні попастися. Користь з цього така мала, що ні в десятій части не поверне шкід слідуючого року. Чим скорше спокладаєте стерню мілко, тим лекше позбутися хопги з поля. Бо тоді насіння всякої хопти (маку, кукілю, гірчиці), що розсипалось по стерні, рівно посходить і ціле поле скоро зазеленіє. А тепер пора вичистити поле бороною. І з тим не треба довго відтягати, бо чим хопта молодша, тим лекше борона повириває її з корінням. Коли спокладане (підкинене) поле під зиму щераз зоремо, але вже глубоко, то знищимо решту хопти, бо вона вимерзне, а що ще остане, знищимо весняною обрібкою.

Колиж не спокладаємо зараз, або зоремо глибоко тільки один раз, то з насіння хопти лиш мала часть зараз зійде. Решта перезимує в землі і посходить щойно на весну, якщо виоремо його наверх. І тоді хопта покриє ціле поле, коли воно вже засіяне збіжжам, або засаджене бульбою.

Отже покладаймо стерню як найскорше. Коли є змога, то дуже добре спокладене ще звалувати. А як уже конче мусимо пасти на стернищах, то ліпше пасти на покладі, коли хопта посходить.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ“
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

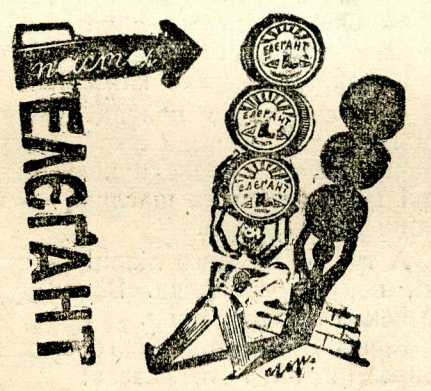

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка“
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 1—8.

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!
фахові інсталяції громозводів виконує електротехнічна фірма
„Е-КОМП“
Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

А тож цього ще не знає?
що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки в крамниці **„ОМА“** — **ЛЬВІВ,** площа Краківська 12. (біля Великого Театру).
Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редагує Колєгія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówk

ч. 30 (196) Львів, дня 31. липня 1938. Рік VI.

Наша Нива

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПЕРЕДНОВОК ТЯЖКИЙ НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ХЛІБОРОБІВ, АЛЕ І ДЛЯ КОЖНОГО ЧАСОПИСУ. ТОМУ НЕ ЗАБУВАЙТЕ ВИСЛАТИ ЯКНАЙСКОРШЕ ПЕРЕДПЛАТУ І ЗАЛЕГЛОСТИ, БО ІНАКШЕ ЗДЕРЖИМО ДАЛЬШУ ВИСИЛКУ НАШОГО ЧАСОПИСУ

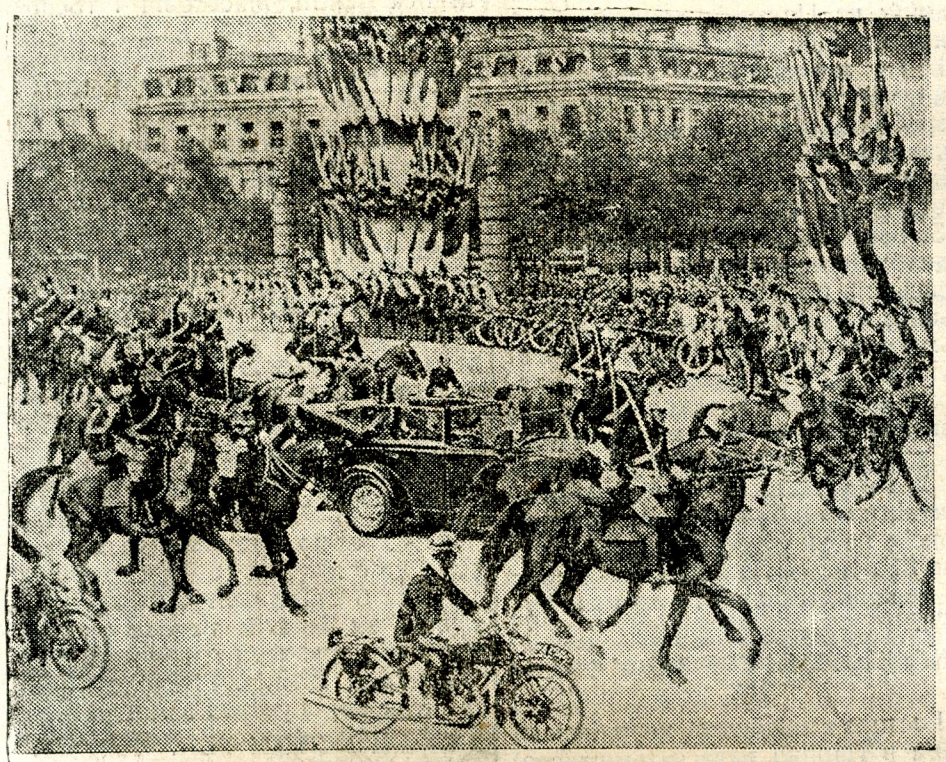

Англійський король з королевою переїздить самоходом вулицями Парижа, незвичайно гарно прикрашеними, окружений в ідділом кінноти.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 7.

І коли Ісус звідти відходив, Ішли за Ним два сліпці, що кричали і говорили: Помилуй нас, Сину Давидів. А як прийшов у дім, приступили до Нього сліпці і сказав їм Ісус: Чи вірите, що Я можу вам се зробити? Кажуть Йому: Так, Господи. Тоді діткнувся їх очей, кажучи: нехай вам буде по вашій вірі. І отворилися їм очі. І заборонив їм Ісус, кажучи: Глядіть, щоб ніхто не довідався. А вони вийшовши, розголосили про Нього по тій цілій землі. Коли ж вони відходили, привели до Нього чоловіка німого, біснуватого. І як вигнав біса, то німий заговорив. І дивувався нарід, кажучи: Ніколи не було щось такого в Ізраїлі. А фарисеї говорили: Силою діявольського князя виганяє бісів.

І переходив Ісус усі міста та села, навчаючи по їх божницях і проповідуючи Євангеліє царства і уздоровляючи кожну недугу і кожну неміч. І коли глянув на товпи, умилосердився над ними, що були утомлені й опущені як вівці, що не мають пастиря. Тоді каже Своїм ученикам: Жниво вправді велике, та робітників мало. Моліть отже Господа жнива, щоби вислав робітників на своє жниво.

(Матей, гл. 9, ст. 27—38).

—::—

ДУХОВНА НАУКА.

Ніжна просьба Спасителя просити Отця Небесного про робітників до Його винниці, особливо в теперішньому часі повинна знайти відгук усіх християн. Не тільки поганські краї, але й ті, де вже сіяло світло Христової науки, як ось над Дніпром, потребуватимуть апостолів, що нестимуть до них науку Євангелія. Мало того!

Теперішня праця душпастирів стрічає такі величезні труднощі, що потрібна їм поміч з неба для сумлінного виконання своїх обовязків. Споможіть їх у тім своїми молитвами! Не забуваймо, що Церква кличе на жниво також і світських добрих християн. Вони ширенням доброї книжки і часопису, відвідуванням хорих прикрашуванням церков, намовою до св. сповіди, до вінчання і т. п. можуть стати ревними й улюбленими помічниками Христовими в Його Царстві. Дай нам, Отче Небесний, як найбільше таких ревнителів, поклич Христе з нашого народу духовних і світських апостолів, дай їм Святий Душе, силу й витривалість у тій апостольській праці і сподоби їх у Твому вічному Царстві великої апостольської нагороди.

Увага! На переказах прохаємо все зазначити, за що висилається гроші!

Маркіянові поминки

В неділю, 31. липня, як щороку, Маркіянова Біла Гора коло Підлисся в Золочівщині зароїться від тисячів українських прочан з близьких і далеких сторін. Високий Маркіянів хрест-памятник вказуватиме дорогу нашим прочанам не тільки в цю неділю, але і на все життя, яким шляхом іти до здійснення релігійних і національних ідеалів. А стрілецька могила у стіп Маркіянового хреста — це наглядний доказ, що високі ідеали вимагають великих жертв, навіть жертви життя.

Біла Гора з Маркіяновим хрестом і стрілецькою могилою відсвіжує щорічно нашого духа й наповнює його сильним бажанням завершити велике діло Маркіяна.

Цього року Маркіянові Поминки відбудуться серед сумних обставин. Голосний плач наших холмських братів долітатиме аж на Білу Гору. Нечувані переслідування релігії над Дніпром унеможливляють у Києві, столиці кн. Володимира Великого, відсвяткувати світлий Ювилей хрещення святої Руси-України. Тому на нас, галицьких Українців, лежить великий обовязок бути готовими і поспішити з помічю нашим нещасним братам, як прийде слушний час визволення від релігійної та національної неволі царства сатани.

Коли ціла Біла Гора заповниться вірними, які разом зі своїм Владикою і священиками заносити муть гарячі мольби до Всевишнього за Боже благословення і кращу долю для українського народу, нехай ціла Галицька Земля злучиться з ними духом у своїх молитвах. Нехай ця єдність у молитвах започаткує єдність у ділах, якої нам так дуже потрібно.

Великий удар для св. Унії

Наші брати з Холмщини пишуть нам: Досі вже понад 100 церков розібрано, збурено, або спалено. Коли робітники під ослоною поліції зачинають валити церкву, всі люди з цілого села сходяться, від старого до найменшої дитини. Всі клякають і з плачем моляться. Звичайно тоді всі постять, і не дають їсти навіть худобі, яка ричить на ціле село, і додає ще більше суму. В селі Пригоріле на місці зваленої церкви мали бачити видіння Матери Божої. В селі Вакієві під час валення церкви один мазур кольоніст виліз на баню, щоб стягнути з неї хрест. Коли він вже стягав хрест, дали йому знати, що його одинока донька втопилася. Це викликало величезне вражіння в цілій околиці. Нищення церков по містах і селах Холмщини вийде на користь хіба сектантам, безбожникам і комуністам. Ті, що хочуть загнати холмщаків по збуренні церков до костелів — дуже помиляються. Велика пропасть між православними і католиками, яку тепер копають на Холмщині, загальмує на довгі літа поширення св. Унії на північно-західніх землях.

ПОЧАТОК ЮВИЛЕЮ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

В неділю, 24. ц. м. в празник св. Ольги о. крил. д-р В. Лаба відправив Службу Божу в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові; діяконував діякон Котів. О. пралат Л. Куницький виголосив відповідну проповідь. Від год. 12. до 12.15 дзвонили дзвони усіх українських церков Львова й цілого нашого краю на памятку світлого Ювилею Хрещення Руси-України.

НЕ РОБІТЬ ЗАЙВИХ КОШТІВ!

Одного і того самого дня дістали ми від одного нашого передплатника аж три перекази, по 48 сот., вислані одного дня окремо за 3 числа нашого часопису. За кожний переказ платимо окремо, тому прохаємо дуже не робити нам зайвих коштів, тільки висилати одним переказом разом більшу суму. — Адміністрація

ЗАБОРОНЮЮТЬ ДИТЯЧІ САДКИ

В Теребовельщині, Чортківщині, Борщівщині, Підгаєччині, Каменеччині та в інших повітах, заборонили цього літа заложити українські дитячі садки. Зате заложено в Галичині 2.000 польських „саможондових огрудкуф", у яких має бути 80.000 переважно наших дітей, бо звідки стільки польських назбирали би? У цих польських „огрудках" польські учительки учать наших дітей польських молитов, пісень, учать їх говорити по польськи, історії Польщі і т. д. Наші батьки повинні не допустити до винародовлення наших найменших. Коли забороняють садки „Рідної Школи", треба зорганізувати дитячі садки при церквах, спровадити наших монахинь, щоб вели постійні захоронки.

ПРИ ЗМІНІ АДРЕСИ ПОДАВАТИ ВСЕ СТАРУ АДРЕСУ!

В ОБОРОНІ ЦЕРКОВ НА ХОЛМЩИНІ

Посол д-р Ст. Баран з Тернополя вніс інтерпеляцію до премієра в справі тяжкого положення православної Церкви. В Турковичах давніше забрали великий мурований монастир з церквою, а 16. ц. м. розібрали церковцю, де був чудотворний образ Матери Божої. В містечку Лащові робітники поляки під ослоною поліції збурили велику церкву. Збіглося кілька тисяч православних, які плакали на вид бурення їх церкви. Тоді поліцаї пустили пса на малих дітей, і побили православних ґумовими палицями. Православним грозили, що як не перейдуть на римо-католицизм, то їх виселять. Збурено церкви і каплиці в 107 місцевостях. Покарано багато священиків і вірних, що боронили своїх церков.

ЗАГАДОЧНА СМЕРТЬ ПОЛІТ. ВЯЗНЯ

Посол д-р Ст. Біляк вніс інтерпеляцію у справі наглої смерти 24 літного студента Вол. Нидзи з Левандівки 11. ц. м. в тюрмі в Равічі. Його батько дістав повідомлення приїхати на похорон сина, який буцімто мав повіситися. Коли батько приїхав до тюрми, ствердив, що на шиї не було ніяких слідів повішення. Знов на лівій стороні лиця, під оком побачив червону пляму величини гроша, з якої текла ропа. Покійний був зовсім здоровий і не мав ніяких самовбивчих намірів. Тому посол Біляк просив міністра справедливости, щоб зарядив доходження, щоб устійнити правдиву причину смерти Вол Нидзи і винних потягнути до відповідальности.

ЛБ АН УРСР

З українського життя

ВИЇЗД ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА

ВПреосв. Митрополит Кир Андрей виїхав у понеділок, 18. ц. м. зі Львова до Підлютого, щоб відпочати по важких трудах і набрати нових сил до праці для добра нашої Церкви й народу.

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ В ТЕРНОПОЛІ

Дня 7-го ц. м. відбулося в Тернополі торжественне посвячення церкви оо. Редемптористів при вул. Острожського. Преосв. Николай Чарнецький відправив Архіерейську Службу Божу і посвятив церкву. Прегарну проповідь виголосив о. Породко, редемпторист. На це торжество прибули: Протоігумен ОО. Редемптористів, о. Й. Де Вохт, ігумен о. Ван-Де-Малє, ігумен о. Бульс, 500 паломників зі Станиславова, представники українських установ і великі маси вірних.

ПОМИНКИ НА МАКІВЦІ

В неділю, 7-го серпня відбудуться всенародні поминки на Маківці, біля Тухлі, пов. Сколе, на могилах Українських Січових Стрільців, які полягли там у 1915. р. в бою з москалями. В год. 10.30 полева Служба Божа, відтак проповідь і панахида. Учасники цих стрілецьких поминок подбають, щоб спокою і порядку ніхто не нарушив.

ПРИПИНИЛИ РОБІТНИЧИЙ ЧАСОПИС

Городське староство у Львові припинило видавання українського робітничого часопису „Гомін Краю". Видавництво внесло відклик.

ЗАБОРОНЯЮТЬ УЧИТИ РЕЛІГІЇ

Львівська кураторія заборонила гр.-кат. священикові о. Мих. Кисілеві в Коломиї вчити релігії у школі.

ЗНОВ РОЗКОПАЛИ МОГИЛУ

На Золотій Горі у Щирці коло Львова відділ робітників під охороною поліції розкопав камяну могилу, в якій спочивав хорунжий Полотнюк і інші вояки УПА. Поліція заявила, що зробила це на приказ воєвідства.

ЗА ЩО РОЗВЯЗАЛИ ГРОМАДСЬКУ РАДУ?

В Камінці Струмиловій на спеціяльному засіданні повітового виділу, розвязали громадську раду села Якимова за те, що вона ухвалила протест проти виласнення площі „Сокола-Батька" у Львові. Староста Франковський заборонив солтисам піддавати під голосування подібні резолюції. В тій справі посол В. Кузьмович вніс інтерпеляцію.

ЩЕЗЛА СВІДОМА УКРАЇНКА

В ночі з 20. на 21. ц. м. пропала зі стодоли 19-літня Ярослава Шпирка з Комарівка, пов. Бережани. Недавно перед тим одержала картку з погрозами, щоб перестала займатися працею в читальні, бо інакше жде її смерть. В Бережанщині вже пропали без сліду М. Пришляк та Р. Кадайський з жінкою з Гинович.

Релігійна боротьба на Холмщині

На засіданні сенату 14. ц. м. промовляв від Українців сен. О. Луцький. Він підкреслив, що „ревіндикація" незвичайно болюча для всіх Українців, бо до б. уніятських дібр найбільше право має гр.-кат. Церква, яку зовсім поминено при договорі з Ап. Столицею. Хоч конституція забезпечує свободу віри, від 1920. р. українське населення Холмщини втратило своїх 320 церков (на всіх 370), які перемінили на костели, розібрали або таки спалили. Без церков залишились місцевости, що мають 1000 і 2000 правосл. населення, замикають і палять церкви, побудовані православними після знесення Унії, навіть за Польщі. За відправу богослужень карають священиків високими гривними по 200 — 500 і навіть 1.200 зл., арештують і відвозять до монастирів.

„В одному томашівському повіті 2-го травня ц. р. у селі Тарноватці опечатали дім молитви, священикові вибили вікна і з доручення старости видалили з Тарноватки. Крім цього покарали його 2-місячним арештом. У селі Панькові розібрали церкву з доручення старости, а розбірки пильнували волосний війт та комендант постерунку в Тарноватці. Сталося це 22-го червня. В селі Корчині опечатали церкву 24-го квітня; з доручення старости мають її розібрати, або може вже розібрали. В селі Нелеців розібрали церкву 27-го червня. В селі Гопки розібрали церкву 27-го червня. В селі Моратин 27-го червня розібрали церкву, арештували 20 жінок і 4 мужчин, дошкульно їх побили і поранили, наслідком чого треба було їх примістити у шпиталі. В селі Зимно розібрали церкву 27-го червня. В селі Стенятин опечатали церкву 20-го червня. В селі Юрів спалено 25. квітня каплицю, а церкву в тім-же селі розібрано 23-го червня. В селі Ходиванці опечатано каплицю 22-го квітня, священика засуджено на 3 місяці арешту і виселено зі села Ходиванці. В селах Недежів, Підлядів, Пеніни, Рачитів розібрали церкви 27-го червня ц. р. У селі Жерники спалили церкву 30-го червня. Священика арештували і віддали до суду за відправу богослуження. В селі Підсадків розібрано церкву у 1937-го р., а з матеріялу побудовано школу. Староста Веляновські наказав розібрати каплицю, трупарню на місцевому цвинтарі. В селі Ляхівці розібрано церкву 28-го червня. В селі Ратків розібрано церкву 28-го червня. В селі Дутків розібрано церкву 25-го червня. В селі Кнічин, Ликошин, Старе Село розібрано церкву 25-го червня. — Люди днями і ночами не сплять, лише моляться. На площах біля замкнених церков клячать цілі села і не дають доступу поліції, щоб не взяла хреста на знак, що уже хто інший забрав цей маєток, у даному випадку католицька Церква. Все це мусить засмутити й охопити великим жахом кожного християнина".

Вкінці сен. Луцький перестеріг, що така політика небезпечна, а досвід 17. століття вчить, до чого вона доводить. Українці гр.-кат. сенатори не можуть віддати своїх голосів за предложеним законом, та це не буде протест проти постанови Апост. Столиці, лише протест проти болючих фактів, які трапляються майже щодня на Холмщині і Підлящші. Коли за дводенне припізнення в біленні плотів усувається старосту, то за те все, що діється на Холмщині, нема кари. „Остерігаємо, що така політика добра для Росії, але небезпечна для польської держави і для обох наших народів".

Що діється в світі

ПРИКОРДОННИЙ ПОЯС

Розпорядок польського уряду поширив прикордонний пояс на багато повітів Галичини, Волині й Полісся. І так на Лемківщині прикордонний пояс простягається на повіти новосандецький, горлицький, ясельський; короснянський, сяніцький і ліський; дальше на Бойківщині турчанський, дрогобицький, стрийський, долинський; і калуський; на Гуцульщині: коломийський, косівський і надвірнянський; на Покутті городенський, снятинський, на галицькому Поділлі заліщицький, борщівський, чортківський, копичинецький, теребовельський, тернопільський, скалатський, збаражський; зі зборівського повіту збірні громади: Богданівка, Озірна, Оліїв, Залізці і Залізці - місто. На Волині повіти здолбунівський, кремянецький, рівенський, костопільський і сарненський, частини луцького й дубенського повіту; на Поліссі повіти лунинецький і столинський. На такому великому просторі завели значні обмеження в набуванні землі для українців, в діяльности наших товариств, у господарському житті, що відбилося болюче передовсім на українському населенню тих 31 повітів. Прикордонний пояс — це новий „проєкт на зніщенє Русі"...

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ У ФРАНЦІЇ

Гостина англійської королівської пари в Парижі мала затьмити своєю величавістю гостину Гітлєра в Римі. На приняття анг. короля видано 100 міліонів франків тільки на саме приготування палати. На двірці привитав англійську королівську пару французький президент Лебрен з жінкою. Всі Французи всіх партій витали дуже сердечно анг. короля і королеву. Король спав у ліжку цісаря Наполеона, королева на ліжку королевої Марії-Антуанети (якій відтяли голову підчас французької революції). Англійський король Юрій VI. виголосив підчас великого приняття таку промову: »Мій дід прибув сюди в 1903. р. і заложив фундаменти під французько-англійський союз. Мій батько був тут у квітні 1914. р., щоб потвердити той союз, який незабаром потім перейшов боєвий хрест. Тепер з черги я тут прибув, щоб наш союз не стратив на своїй силі«. — Королева Єлисавета зараз другого дня рано телефонувала до своїх двох малих доньок. Це дуже подобалося Французам. Цілих чотири дні відбувалися величаві приняття, забави, військові паради. Французи гуляли цілими днями й ночами на вулицях Парижа, як це є у звичаю Парижан. Грали орхестри, пускали штучні вогні, окликам на честь королівської пари не було кінця. Останнього дня король відкрив памятник австралійських вояків, полеглих у світовій війні у Віерс-Бретонно. Опісля королівська пара відїхала до Льондону, де її дуже щиро витали. Королівська гостина затіснила співпрацю Англії з Францією в ділянці політичній, військовій і господарській.

ПОМЕРЛА РУМУНСЬКА КОРОЛЕВА

На замку Пелішор у Румунії померла 63-літна королева Марія, мати румунського короля Карла II, внучка англійської королевої Вікторії. В 17. р. життя вийшла заміж за князя Фердинанда, пізнішого короля Румунії. В цілій Румунії й Англії жалоба. Покійна тішилася великою пошаною Румунів. Підчас світової війни вона працювала у військовому шпиталі заразливих недуг як санітетка.

ЧОГО ХОЧЕ ГІТЛЄР ВІД ЧЕХІВ?

Гітлєр постановив предложити Чехам договір про ненапад на час від 3 до 5 літ, а за те Чхословаччина мала б стати невтральною державою, як Бельгія, зірвати союз з совітами, признати автономію для судетських Німців. Гітлєр зробив це після порозуміння з Англією.

ДАЛЬШІ УСПІХИ ГЕН. ФРАНКА

День 18. ц. м., другі роковини еспанської домашньої війни, обходили величаво в національній частині Еспанії. Війська ген. Франка заняли по завзятих боях три чверти Еспанії з двома третинами населення. Помалу, але постійно вперед посуваються національні війська і нищать розпучливий опір червоних. В останньому часі нац. війська здобули 18 місцевостей, дійшли до Сагунту, 20 км. від Валєнсії, зістрілили 41 червоних літаків. За два роки війни в Еспанії по обох сторонах було коло міліона вбитих у боях або розстріляних. Багато міст і сіл зовсім зруйновано. Тисячі церков і величавих будинків знищені. Половина майна цілої Еспанії знищена. На щастя, Еспанці чимраз більше відвертаються від большевиків, червоних підпалячів їхньої батьківщини. Катальонія хоче замиритися з ген. Франком після здобуття Валєнсії.

РІК ВІЙНИ В КИТАЮ

За рік японсько-китайської війни було 150.000 вбитих Японців і 250.000 Китайців. Ранених і пропавших без вісти нараховують з обох сторін на півтора міліона осіб. До того жахлива повінь затопила величезні простори Китаю, залила тисячі осель, викликала голод, холеру та інші недуги. Японці продовжають наступ на Ганкав, теперішний осідок уряду Чанг-Кай-Шека.

СОВІТСЬКО - ЯПОНСЬКА ПЕРЕПАЛКА

Большевики укріплюються на занятих позиціях у Манджурії та відкидають всі протести Японців. Між совітською і манджурською граничною сторожею дійшло по перестрілки на ріці Уссурі. Коли скінчать говорити посли, а зачнуть говорити гармати, невідомо, хоч це можливе кожного дня.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка"
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 1—8.

Адреса Ювилейного Комітету Свята Християнської України: Львів, вул. Новий Світ 22.

ЧИТАННЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Що нам робити?

Як не хочемо стати »простими« ремісниками, а можемо видати до 200 зл. річно на школу (деколи дають знижку), а хоч 300 зл. на річне удержання у Львові, то йдім до фахових (»заводових«) ґімназій і ліцеїв. Того вимагає від нас національний і особистий інтерес! Ми свідомі того, як тяжко роздобути гріш, але не забуваймо, що з нашого поту і кервавиці повстануть щиро українські міста і гріш, добутий торгівлею і промислом — посилить нашу працю у всіх ділянках нашого приватного і суспільного життя.

До фахових ґімназій можна вступити по 6 кл. вселюдних шкіл. Вступний іспит є обовязковий і треба бути приготованим на те, що українська молодь мусить бути добре підучена, а чому, то самі хіба добре знаєте... Я не буду тут писати про загально відомі в нас школи, як кравецька школа »Труду« у Львові, кравецька ґімназія СС. Василіянок при вул. Длуґоша 17, про коедукаційну купецьку ґімназію »Просвіти« при вул. Курковій ч. 14, або хоч би про поль. купецьку ґімназію при Стрілецькій площі, — бо вони нам відомі.

Я бажав би скермувати наших метких хлопців до інших галузей промислу, які в нас майже не існують, а мають величезні вигляди на будуче. Не забуваймо, що доброго фахівця люди всюди приймуть, ба, він сам зуміє створити власний варстат праці.

В нас нема ніодної дівчини, що мала б покінчену напр. гаптярську ґімназію (Варшава, вул. Казімежовска 60), або курс — забавковий (Варшава, пляц Тшех Кшижи 18). Кілько в нас є молодців, що покінчили б напр. школу хемічно гарбарську (Радом, Мальчевського 41), дарма, що ми, як хліборобська країна, маємо великі можливости в розвитку гарбарства. Нам треба б звернути увагу на годівлю дробу, а чи багато в нас спеціялістів? А така напр. приватна польська школа годівлі дробу існує в Юліні (п. Лохув). А коли вже тяжкі обставини не дозволяють нам піти до львівських фахових шкіл, виберіть собі школу в найближчому місті, але за всяку ціну стараймося мати якийсь фах у руках, бо інакше будемо народом без будучности й ніколи не вийдемо з пеленок нерозбудованого життя.

Про фахові ліцеї буде стаття другим разом.

О. Год.

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Гродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

До ремісничого табору „Орлів“

За місто, на лоно матери природи, на широкі простори Рідної Землі — тягне непереможна сила літом ремісничу молодь наших міст, що в тяжкій праці, на термінах і практиці, проводять свої молоді літа.

Вивести нашу ремісничу молодь з душних міських варстатів на широкі простори нашої Батьківщини, дати їй можність любуватися красою цієї землі, впиватися свіжим воздухом і купатися в ярких промінях ясного сонця і чистих водах наших рік — це справа великої ваги.

Кружок »Орлів« ім. князя Ярослава Осьмомисла у Львові при допомозі наших економічних установ і деяких добродіїв уладив цього року на Соколі біля Галича перший табор »Орлів« для працюючої молоді, що почався 24. червня ц. р.

*

В 4. год. молоді ремісники стояли рівно витягнені кольоною, готові до відходу. Очі їх жевріли горіючими вогниками молодечої сили, а думки їх плили там, де ще сьогодні мали розложити табор і зажити спільним життям вільних орлів.

— Позір! Відділ кроком руш! — впав приказ — і ранним ранком, тихими ще вулицями Львова роздався рівний стукіт кроків наших юнаків.

Пів години пізніше автобус ніс нас поміж розлогі й родючі поля, зелені левади, буйні ліси, людні села й містечка. З уст плили слова бадьорих пісень.

В Рогатині автобусова мандрівка скінчилася. Юнаки оглянули місто, а головно Малу Семінарію і пішки, з випакованими наплечниками, вирушили в дальшу дорогу.

Сонце гріло немилосердно, піт обливав молоді обличчя юнаків, та вони розсміяні, з гордо піднятими головами і з бадьорою піснею на устах йшли до своєї мети.

На 12 кільометрі відпочинок. Тут пообідали ми під опікою старенького, емеритованого директора школи, наймили дві підводи і вирушили в дальшу дорогу. Дощ щиро зрошував нас, та це не здержувало. Ми проїхали крізь Галич, давню столицю наших славних князів і пізним вечором доїхали до табору »Орлів« на Соколі.

Хрустальна вода бистрої Лімниці відсвіжила перший раз наші тіла, втомнені цілоденною подорожею. Вкоротці глибокий сон і тишина запанували в цілім таборі.

На другий день рано, коли люди з поблизьких сіл вийшли в поле до роботи, побачили, як високо вгору підоймався жовтоблакитний прапор і голосив усім, що там гартують свої сили молоді орли і приготовляються до великого лету, до світлої мети.

М. Щуровський.

Ми вас вже переконались?
що якостево найкраще і найдешевше є мило з подільської фабрики
„ЧАЙКА“
ЛЬВІВ, Богданівка, вул. Церковна 2.
тел. 268 98.

Наше оповідання

Великий задум

(Виїмок з історичного оповідання »Хрест над Дніпром«)

Одного вечора подався князь Володимир до хатини духовника Григорія, що стояла біля церкви св. Іллі. Священик Григорій сидів у своїй кімнаті та вчив свого внука словянської грамоти. Коли дочка сповістила батька, що прийшов князь Володимир і хоче з ним говорити, він вийшов напроти князя і поклонився низенько:

— Низенька й бідна моя хатина та прошу, ласкавий княже, в середину.

І ввійшли обидва в кімнату. Князь сів біля стола, а напроти нього господар.

На столі лежала відчинена книга. Князь Володимир узяв книгу в руки, оглядав її, листкував. Була вона писана гарним письмом, прикрашена образками, гарно розмальованими золотом, сріблом і червоним киноваром.

— Якою мовою писана ця книга? — спитався князь, що сам не вмів ще ні читати, ні писати.

— Словянською — відповів священик Григорій — а письмо придумали тому більше, як сто літ два вчені Греки з Солуня, Кирило і Методій, два рідні брати. Вони, хоч Греки родом, знали словянську мову, придумали письмо та переклали на словянську мову святі книги із грецької мови.

— А прочитай мені щось із тієї книги, чи я зрозумію — просив князь Володимир.

І священик став читати, а князь слухав уважно.

— Усе розумію! — тішився князь Володимир, коли священик скінчив читати.

— Ось бачиш, ласкавий княже, як розумно зробили св. Кирило й Методій, що переклали святі книги на зрозумілу всім Словянам мову. Римський Папа Миколай І. одобрив та поблагословив їх діло. Так повстав новий обряд християнської Церкви: словянський, споріднений із грецьким.

— О, саме того я й загостив до тебе, щоб довідатися, чи віра й обряд усе одно.

— Ні, княже ласкавий, віра є тільки одна. Ми всі християни віруємо в одного Бога. Обрядів є кілька. Вже в початках Церкви витворилися два: римський і грецький, а пізніше й інші. Ріжні обряди це так, як ріжні квіти в квітнику. Як нам, людям, ріжні квіти милі, так теж Всевишньому Богу милі ріжні обряди, аби лиш віра була одна! — говорив з запалом старий священик.

— А для нас, як ти думаєш: котрий обряд найкращий та найвідповідніший? — спитався князь.

Зчудувався священик Григорій, почувши таке питання з уст князя:

— Чому це цікавить тебе, княже? — спитався священик.

Тоді князь Володимир виявив йому свій намір покинути поганську віру та враз з усім народом прийняти іншу, кращу та правдиву віру.

У священика з радости аж лице засіяло.

— О княже ласкавий і мудрий, велика буде твоя заслуга перед Богом, коли поведеш увесь твій нарід на шлях спасення. А буде це тоді, коли приймеш, ураз із усім народом, єдино правдиву християнську віру. А найкращий для нашого народу цей обряд, котрий буде найбільше зрозумілий — словянський.

— І я теж так думаю тепер! — відповів князь Володимир — але всеж таки мушу ще порадитися з моїми мужами й почути їх думку.

— І добре зробиш, княже! — признав священик — бо краще, як нарід сам добровільно вибере собі віру й обряд. (Дальше буде).

Антін Лотоцький.

Важна справа

Щороку літом майже всі наші товариства уладжують ріжного рода пописи, фестини, концерти під голим небом. На такі імпрези сходиться нарід з довколичних місцевостей, і як вона добре підготована й випаде гарно, залишає замітне вражіння.

На жаль, на такі виховні пописи тягнуть звичайно найбільшого ворога людства — алькоголь. А коли це роблять читальні »Просвіти«, то треба пригадати, що перші видання »Просвіти« були звернені проти піянства, тої страшної язви, що в часах панщини витиснула рабське пятно на наші мнароді.

Вправді комітетові ріжних імпрез кажуть, що алькогольних напитків є найбільший дохід, але чи за марні гроші будемо кривити душею?

Нехай буде менше доходу, але зате буде внутрішне вдоволення. В буфеті можуть бути різні безалькогольні, овочеві напитки й соки, кваси, содова вода, лімоняди і т. п.

Наші літні імпрези повинні скрізь відбуватися без алькоголю, як годиться членам культурної нації, що шляхом тверезости й освітньої праці йдуть до кращого майбутнього.

І. З.

Цікаві дрібниці

ПАНЕ ПРОВІЗОРЕ! 19. серпня кожного року припадає велике свято Преображення Господнього. Звичайно буває в той день дуже гарячо й лише одні свічки „Керос'а", а то стеаринові пріма „С" не погнуться. Тому вже тепер Ви повинні подумати, чи не спровадити таки в фабриці скринчину тих свічок. Попробуйте, а не пожалієте! Замовлення адресуйте: Фабрика свічок „Керос" — Львів 15. вул. Окружна 108 а.

ДИВНА ПОЯВА

Мешканці Городенки бачили 29. 6. ц. р. дивне явище: на небі по заході сонця появилася смуга ясно-блакитного коліру, при чому частина неба була блідорожева. Це дивне явище тривало майже годину.

ДАРИ ДЛЯ КОРОЛІВСЬКИХ ДІТЕЙ

Доні англійської королівської пари, що гостювала минулого тижня у Парижі, одержали від Парижан: Старша малу книгозбірню французьких книжечок, молодша цікаву забавку: маленьку крамничку, в якій продають парижанки всякі квітки.

СМІХ ГОЛУБІВ

Заходом товариства „Приятелів природи" відбувся в місті Перт в Австралії показ цікавих родів птахів. Серед них був один ґатунок диких голубів, званих „коакабурра". Ті голуби видають зі себе звуки, подібні до сміху. Птахи в клітках непокоїлися великим числом осіб, що прибули на відкриття показу. А ще більше занепокоїлися, коли гамір нагло втих і зачав промовляти голова товариства. Одначе заледви промовив він кілька слів, як на салі роздався голосний сміх голубів. Цей сміх так поділав на людей, що і вони почали голосно сміятися. Голова товариства мусів перечекати, аж голуби успокояться і щойно тоді докінчив свою промову кількома словами, вказуючи, що з одним з див природи був „сміх" голубів, який заразив усіх зібраних.

ДИКА ДІВЧИНА

В турецьких лісах ловці найшли дівчину у віці 12 літ, яку схопили медведі, коли вона мала 2 роки. Вона була поросла шерстю, мала довге волосся, а нігті були незвичайно довгі і закривлені. Дика дівчина кидалася на людей, дряпала і кусала, помрукувала та облизувалася (замісць митися) як медвідь. Її примістили в домі для божевільних, де лікарі стараються її вилічити від медвежих привичок.

ГРАД УБИВ ДВІ ЖІНКИ

На терені громади Леліків на просторі одного квадратого кільометра впав град у виді брил леду, ваги до пів кг. Від удару граду погибли 2 жінки й згинуло кілька коров. Там, де перейшов цей град, усе знищене.

ГРІМ УДАРИВ У ЛІТАК

У великий пасажирський літак, що летів з Варшави до Букарешту, зараз за Чернівцями на Буковині ударив грім. Літак впав на землю і розбився. Погибло 14 осіб, 11 подорожних і 3 людей з обслуги літака.

Хтож цього ще не знає?

що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки

в крамниці **„ОМА"** — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. (біля Великого Театру).

Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

Добра господиня вживає найліпшого українського мила

„ЦЕНТРОСОЮЗ"

КАЛЄНДАР.

ЛИПЕНЬ — СЕРПЕНЬ 1938.

31	Н	7 по СОШ. ЯКИНТА
1	П	Серп. Мокрини
3	С	Симеона юрод.
3	С	Симеона прод.
4	Ч	Марії Магд.
5	П	Теофіля, Троф.
6	С	† Бориса і Гліба

СОНЦЕ сходить 31. ц. м. в год. 3,50, заходить в год. 19,10.

МІСЯЦЬ сходить 31. ц. м. в год. 9,27, заходить в год. 20,46. Перша чверть 3. серпня в год. 3.

ВСЯКІ БУДОВИ, публичні і приватні, церкви, школи, млини, тартаки, віллі, Народні Доми, приймає найдешевше концесіонований майстер МУЗИКА ГАВРИЇЛ, Львів, 20, вул. Цісова 10. (3-5)

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. В а ц и к. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

ДО ОСНОВНИХ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ

належить обезпечити від вогню також господарські знаряди, живий інвентар, хатню обстанову, одяги, білля і т. п.,

в ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „Д Н І С Т Е Р" у Львові, вул. Руська ч. 20.

З наших парохій

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО НА ЛИЧАКОВІ.

Ювілейні торжества з нагоди 950-ліття хрещення України започатковано у Петропавлівській Церкві дуже урочисто вже у навечерія св. кн. Ольги. Вечірню з Литією і ранні Богослужби в дні 24. 7. ц. р. відслужено в чудовоприбраній вінками церкві, серед котрих видно цвітистий напис „950-ліття Хрещення України". Співану Службу Божу відправив о. проф. М. Конрад, діяконували оо. Я. Чемеринський і О. Годунько. З огляду на велике число вірних Сл. Божу відправлено на дворі під місійним хрестом, прикрашеним великим папським і чудовими жовтоблакитними прапорами. Почетну сторожу держали „Соколи". Настрій серед дуже численних парохіян був піднесений. Чотири науки, виголошені в тому дні, усвідомили парохіян у значенні ювілею. Великим обходом довкола церкви закінчено Богослуження. В цьому ж дні (24. 7.) Марійська Дружина відсвяткувала академією своє свято під проводом свого невтомного Провідника о. Чемеринського. На ранній Богослужбі були діточки обох захоронок зі своїми опікунками. Перші ювілейні Богослуження з відповідними проповідями дуже причинилися до релігійно-національного підйому в нашій парохії. 17. 7. посвячено тут прегарний гаптований фелон; велика скількість релігійних часописів і книжок також причинюється до великого поступу Личаківської парохії.

П а р о х і я н и н.

У ПУСТОМИТАХ, п о в. Л ь в і в, на весіллі Івана Кучми зібрала Ксенька Москвяк від гостей 5 зол. на добродійні цілн. — Слава тим, що серед радости й забави не забувають про загально-національні справи! Дасть Бог, що й в Пустомитах і в сусідніх селах свідомість так зросте, що замісць видавати гроші на дорогі напитки, будуть жертвувати їх на національні цілі. Покищо наші люди так багато тяжко запрацьованого гроша пускають за алькоголь у чужі кишені. Вчинок громадян Пустомит — це гарний примір до наслідування. Загалом це село з приходом нового отця пароха оживає; коби тільки всі в єдности держалися, а Бог допоможе. Йдуть уже приготування до торжественного святкування великого Ювилею Хрещення України.

Н а д і й ч и н.

Присилайте передплату і вирівнуйте залеглости!

ЗІ СПОРТУ

РЕКОРД БОЖЕВІЛЬНОГО МАНЯЦТВА.

Недавно польська дружина ТСЛ з Левандівки, передмістя Львова, програла в Перемишлі з „Сяном" 4 : 1. Левандівські грачі з ТСЛ знані з розбивання на грищі своїх противників. Одного з них виключив з грища польський суддя за те, що копнув без мяча грача Сяну. На жаль кількох грачів Сяну вони таки розбили. Дня 24. ц. м. мали відбутися відплатні змагання на Левандівці. Польські часописи піднесли такий божевільний вереск, що, мовляв, в Перемишлі українська публика масакрувала поляків, що грачі ТСЛ були наражені на смертельну небезпеку і т. п. злобні клевети, виссані з пальця, бо в Перемишлі був повний спокій і порядок, — щоб тільки підюдити польську публику проти грачів Сяну. Одначе в останній хвилині ці змагання не відбулися, бо блада заборонила їх з огляду на публичну безпеку. Ці змагання відбудуться в неділю 31. ц. м. Вони повинні відбутися на нейтральнім грищі. „Сян" має заскаржити до суду польські часописи за знеславлення і злобні клевети.

Треба поважно застановитися, чи є можлива українсько-польська співпраця у спорті, коли там доходять до голосу такі божевільні маняки, що затроюють атмосферу на грищах і в пресі!

ВЖЕ ВИЙШОВ великий історичний образ:

ВОЖД УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ
Генерал-Четар МИРОН ТАРНАВСЬКИЙ
на фронті під Києвом у серпні 1919 р.

Малював: Мистець Е. Козак.
Вийде на днях Виданням Видавництва „Українська Преса" у Львові, на вибагливому папері, в трьох кольорах, розміру 70×50 цм.
ЦІНА ОБРАЗУ: 4 зл. Порто й опакування: 1 зл.
Замовляти й пересилати гроші чеками органів Видавництва „Українська Преса" у Львові, вул. Косцюшка, ч. 1. а., (ПКО 501.505) або поштовими переказами, з дописку на звороті:
„Ген. Тарнавський під Києвом".
В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ повинен бути цей історичний образ

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ!
КУПУЙТЕ ШКІРУ
в найбільшім українськім склепі
„ТОМА"
Львів, Ринок 7.
бо там шкіри найкращі і найдешевші.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

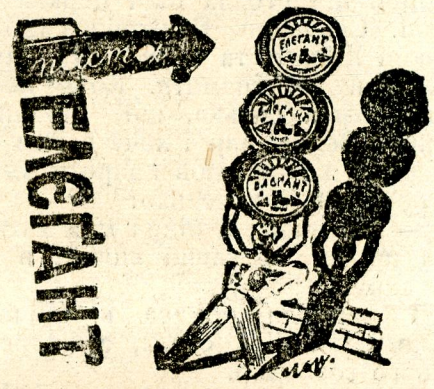

СОВІТСЬКЕ СЛІДСТВО.

А р е ш т о в а н и й: Вибачте, товаришу, але які маєте докази на те, що я мав мати дома тайну стацію телєґрафу без дроту!

Ч е к і с т: Найліпший доказ того це те, що ми перешукали цілий ваш дім і не знайшли ані куска дроту.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колєґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 31 (197) Львів, дня 7. серпня 1938. Рік VI.

Наш Христос Рідний Наш Спас

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПОПЕРЕДНЕ ЧИСЛО НАШОГО ЧАСОПИСУ НАМ СКОНФІСКУВАЛИ. ТОМУ, ЩО МИ ВЖЕ НЕ МОГЛИ ВИДАТИ ДРУГОГО НАКЛАДУ, ВИДАЄМО ТЕПЕР 6 СТОРІН. ЧАСТИНА АКТУАЛЬНОГО МАТЕРІЯЛУ З ПОПЕРЕДНЬОГО ЧИСЛА ВВІЙШЛА ДО ЦЬОГО ЧИСЛА.

Спільне Пастирське Послання

Епископату Галицької Церковної Провінції

З нагоди Ювилею 950-ліття Хрещення Руси-України

АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ
МИТРОПОЛИТ ГАЛИЦЬКИЙ, АРХІЄПИСКОП ЛЬВІВСЬКИЙ, ЕПИСКОП КАМЯНЕЦЬКИЙ,

ГРИГОРІЙ ХОМИШИН
ЕПИСКОП СТАНИСЛАВІВСЬКИЙ,

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ
ЕПИСКОП ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ

НИКИТА БУДКА
ТИТ. ЕПИСКОП ПАТАРСЬКИЙ

ГРИГОРІЙ ЛАКОТА
ТИТ. ЕПИСКОП ДАНІЙСЬКИЙ І ПОМІЧНИК ПЕРЕМИСЬКИЙ

ЙОАН БУЧКО
ТИТ. ЕПИСКОП КАДОЕНСЬКИЙ І ПОМІЧНИК ЛЬВІВСЬКИЙ

ЙОАН ЛЯТИШЕВСЬКИЙ
ТИТ. ЕПИСКОП АДАДЕЙСЬКИЙ І ПОМІЧНИК СТАНИСЛ

ДУХОВЕНСТВУ Й ВІРНИМ МИР О ГОСПОДІ І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

Всевишній Бог, Сотворитель вселенної, що в безконечному Своєму милосердю дав нашим предкам перейти з темряви поганства у світло Своєї Євангелії, нехай буде благословенний во віки, а Пресвяте Імя Його, Всемогучого, Всемилосерного і Вседоброго, нехай буде хвалене і благословенне во віки.

Св. Письмо, що містить у собі правди Богом обявлені і Богом подавані людству слова молитви, містить у собі слова благодарення, що ввійшли в текст Богослужень і на нашій землі та іменем нашого народу від 950 літ не перестають висказувати Всевишньому вдячність за ласку хрещення. Покоління, що зо св. Рівноапостольним Володимиром Великим прийняло хрещення і просвітилося світлом Євангелії, перше повторяло на хвалу Богові і благодарні пісні св. Письма і нашого обряду. А за ним 27 поколінь повторяло гими благодарення, гимн похвали на честь і славу Бога, в Тройці єдиного.

А ми, 28-ме й 29-те покоління по тих перших предках, дивимося на ту найбільшу історичну подію нашої минувшини з віддалі століть, але й з досвідом століть та з тою самою вдячністю, що й усі наші предки, - величаємо Всевишнього за дар християнства. Цей дар зробив наш нарід народом Божим, народом святим, народом християнським і культурним та в довгому ряді століть давав нам усе силу поборювати всі труднощі життя й зберігати спадщину дідів та прадідів, передаючи її будучим поколінням. Церква Ісуса Христа виховала наш нарід і зберегла його в численних сумних добах татарських наїздів, руїни й неволі. А виховувала нарід тому, бо є „стовпом і утвердженням правди" (I Тим. 3, 15), а зберігала нарід у часах руїни, бо її завдання „замісць Христа" (II Кор. 5, 20) учити, роздавати людям у Таїнствах Божу благодать. А тими двома речами — правдою і благодаттю — кормиться людина; на правді й благодаті спирається усякий поступ, усяка сила в людстві, бо „правда і благодать Ісусом Христом сталася" (Йо. 1, 17).

Коли цього року торжественно обходимо памятку тієї великої події, то передовсім тому, щоб і самим віддати Всевишньому хвалу, честь і поклін за ту благодать і правду та щоб тебе, Дорогий Наш Народе, зарохотити до вдячности й до оцінювання, чим було й чим є для нас християнство, та лучність з Вселенською, Соборною, Католицькою Церквою, в якій св. Володимир і наші предки прийняли хрещення. Бо Русь стала християнська в хвилині, коли ще не існувало нещасне розєднання. Ми стали тоді християнами католиками, себто злученими з цілим тодішнім християнським світом, що його найвищим зверхником Римський Папа.

Князь Володимир Великий. літом 988. р. віздить до Києва після перемоги над Греками. Незабаром по тій перемозі Князь Володимир охрестився.

В цю радісну хвилину 950-літнього Ювилею не хочемо пригадувати сумних і болючих подій історії нашого народу. З тих подій найсумніші та найбільш болючі ті нещасні обставини, які розбивали нарід на частини, що між собою завзято боролися, ставляючи в боротьбі брата проти брата. Від міжусобиць у княжих родах аж до теперішнього розбиття на партії і розділу між ріжні держави, уся наша історія назначена тим сумним знаком браку єдности. Як уже в родині Великого Володимира перше покоління оплакувало боротьби братів проти братів, так чи не кожне покоління боліло над внутрішніми боротьбами. Боже Провидіння поставило нас поміж Сходом і Заходом, що і в великій частині причинилося до тієї домашньої незгоди, що як чорна нитка тягнеться зі століття в століття. Можна б цю обставину оплакувати кровавими сльозами, якщо б у світлі християнської віри хрест і терпіння не були ознакою і завдатком Божої благодати. Спадщина св. Володимира назначена була від самого початку тяжким, великим хрестом — хрестом браку згоди й єдности. Той брак єдности сам собою спричиняв уже великі терпіння, які в кожному поколінні спливали передовсім на бідних людей. Той брак єдности може був також причиною, що вороги, які окружали наш нарід, не знаходили в ньому такої відпорної сили, що робить народи могутніми й великими державами. Тому мали вони й спромогу завдати нашому народові люті удари, які довели нас до стану розбиття, упадку й пониження, в якому наш нарід тепер знайшовся. Та якщо над тією руїною, що від століть триває, сяє знак хреста, то та недуга не на смерть, але на те, щоб явилася Божа слава в ній або через неї. Тому мимо жахливого положення, в якому наш нарід находиться, розбитий і розсіяний по всіх сторонах світа, запрошуючи його сьогодні до торжественного обходження 950-літнього Ювилею хрещення наших предків за св. Володимира, — робимо це не в сумній безнадійності на завтрішню днину, а навпаки у сильному переконанні, що наш нарід може власне через ті обставини, у яких його Боже Провидіння поставило, може, і певно, відповість Божому покликанню в історії людства.

До вдячности за минуле, до покірного признавання себе до тяжких гріхів, помилок та блудів нашого народу в історії треба нам долучити взнеслу, сильну надію, що Бог, у якого руках життя і розвій народів, дасть і нашому народові достаточний розвій усіх своїх, Богом даних, сил та достаточну єдність і силу, що з єдности виходить, щоб не тільки тішитися моральним і матеріяльним добробутом, етичною силою та культурним розвитком у християнській вірі, але й сповнити серед народів світа християнське завдання, яке Боже Провидіння у християнській вірі йому вказує.

Ми, всі Епископи Галицької Церковної Провінції, запрошуємо передовсім Преосвящених Епископів нашого обряду й наш нарід Закарпатської Руси, Югославії, Сполучених Держав Північної Америки й Канади, Румунії й Бразилії, щоб з нами злучилися, якщо на те дозволяють обставини, в обходженні цього празника.

Разом усі запрошуємо ввесь наш нарід, передовсім вірних на-

ЛБ АН УРСР
Ж. №

ших Епархій, а відтак і розпорошених по цілому майже світі еміґрантів. Лучімся в цьому році в ювилейних торжествах та обходах там, де вони тільки можуть відбуватися, а в тих торжествах уникаймо всього того, що ділить і розєднює, а шукаймо всюди того, що лучить і єднає. Даймо нашому Батькові у вірі, Великому Рівноапостольському Князеві св. Володимирові, ту потіху, щоб бачив свій нарід переслідуваний і терпячий, а сильний бодай тою силою, що Її дає моральна й духова єдність. Нехай будуть вони одним бодай у тих ювилейних обходах і в торжественному споминанні тієї великої події нашої історії, що й сама була стягом єдности і народові давала напрям єдности.

Діло св. Володимира й історія того діла впродовж близько десятьох століть ще не достаточно перестудіовані в самій науці історії. Тому й на першому місці звертаємося до всіх наших істориків з закликом і запрошенням піддати якнайвсесторонішим історичним дослідам не тільки початок християнства за часів св. Володимира, але й історію нашої Церкви від того часу аж до наших. До того самого запрошуємо й нашу студіюючу богословську і світську молодь. Нехай невпинно працюють над розясненням багатьох, досі ще невияснених, питань нашої історії. А в історичних студіях усі шукаймо передовсім історичної правди та оминаймо по змозі духа партійної боротьби, що й при наукових студіях шукає противника понизити або побороти.

А що наше положення між Сходом і Заходом уже в минулих століттях змушувало наш нарід неначе в собі самім перетравлювати, переживати й переборювати всі точки церковного загально світового розєднання і зєдинення Церков, нехай наша праця в тому напрямку йде до помирення й примирення поміж нами самими, щоб тим способом довести до замирення й примирення розділені Церкви. А до того помирення може найуспішнішою дорогою є дорога історичних дослідів, що веде до висліджения цілої правди.

Крім учених істориків прийдеться нам історію нашої Церкви, історію св. Зєдинення від початку аж до наших часів, так всесторонньо представляти для наших вірних, щоб вони цілком свідомо здавали собі справу з того, що св. Зєдинення нам принесло. Наше завдання буде наш нарід довести до такої релігійної свідомости, щоб кожний умів здавати справу, як каже св. Петро (I. Пет. 3, 15), з нашої віри і з кожної правди, яка входить у визнання нашої віри.

Нашим незєдиненим братам виявляймо передовсім любов. Вона є тією силою, що єднає, тією дорогою, що веде до єдности, до єдности церковної, суспільної і єдности народньої і до єдности християнської, яка була метою життя Христа, Його св. науки та Його страждань на хресті. Уникаймо всього того, що могло б наших незєдинених братів зразити або відіпхнути, уникаймо й кожного поступування, що могло б побільшувати все те, що нас розєднює.

Отців місіонарів, проповідників, провідників духовних вправ і отців катихитів не менше від всіх отців душпастирів: парохів, завідателів і сотрудників гаряче взиваємо, щоб їхня праця у цьому році була звернена до того, щоб утвердити наших вірних у вірі й скріпити в них християнське почування любови ближніх. Та любов, хоч з приказу Христа і з природи діла відкуплення мусить обнимати всіх людей цілого світа, повинна бути теж з природи теплішою, щирішою, глибшою для наших братів по крови, себто для нашого народу. Більше цього року, ніж досі, мусимо нашому народові пригадувати, скільки наші брати мусять терпіти в Радянській Україні від комунізму й безбожництва. Коли не можемо нічим помогти їм, то стараймося бодай нашими молитвами і жертвами випрошувати для них витривання в ласці Божій серед терпінь та увільнення від тих терпінь, що часом переходять усяку міру.

Обнимаючи широким серцем і широкою любовю Батьківщини всіх тих, що над Дніпром терплять, Ми далекі від того, щоб забувати на ті страждання й на ті небезпеки, що спадають з тої самої причини: комунізму й безбожництва на інші народи й на усі народи світа.

Так в історичних студіях, як і в практичному душпастирстві витягнім із забуття ясні й світлі постаті наших Архієреїв: такого Митрополита Ісидора, св. Йосафата, Митрополита Йосифа Рутського та тих багатьох мучеників, що за віру життя своє віддали на Білій Русі, Поліссі, Підляшші й Холмщині.

За Божою благодаттю та за молитвами всіх нас священиків й усіх Вас, Дорогі Брати й Сестри, 950-літній Ювилей принесе без сумніву великий хосен так цілій нашій Церкві, як і поодиноким парохіям та поодиноким душам і відповість потребі скріплення засад віри й життя з віри нашого народу на всіх ділянках його культурного розвою. А в тому успіху нехай нам Бог дасть передовсім усе те, що наближає нас до єдности, себто до єдности духа, до єдности мира, до єдности любови, до тієї єдности, що її усі, хоча б і до різних віроісповідань та до різних Церков належали, мусять передовсім уважати за найбільше добро християнської віри, спадщини св. Володимира. Щоб дійсно так сталося, щоб Ювилей був справді торжеством радости й торжеством любови, випрошуємо у Всевишнього Дателя всіх дібр якнайбільшого благословення на Вас усіх.

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога і Отця і причастя Святого Духа хай буде з усіми Вами. Амінь.

Дано в день Св. Верховних Апостолів Петра і Павла року Божого тисяча девятьсот тридцять восьмого.

† АНДРЕЙ, Митрополит

† ГРИГОРІЙ, Епископ Станиславівський

† ЙОСАФАТ, Епископ Перемиський

† НИКИТА, Епископ Патарський

† ГРИГОРІЙ, Епископ Данійський, Помічник Перемиський

† ЙОАН, Епископ Кадоенський, Помічник Львівський

† ЙОАН, Епископ Ададейський, Помічник Станиславівський.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 8.

І вийшовши, побачив багато народу і змилосердився над ними і уздоровив їх недужих. Якже настав вечір, приступили до Нього Його ученики, кажучи: Безлюдне є місце і година вже пізна; відпусти отже людей, щоби пішли в села і купили собі їсти. А Ісус сказав їм: Не потребують іти; дайте їм ви їсти. А вони Йому кажуть: Не маємо тут, — тільки пять хлібів і дві риби. А Він сказав їм: Принесіть Мені їх сюди. І звелів людям посідати на траві, та взявши пять хлібів і обі риби і поглянувши на небо, благословив і переломив і дав ученикам хліби, а ученики людям. І їли всі і наситилися і назбирали окрушин, що позістали, дванацять повних кошів. А тих, що їли, було пять тисяч мужів, крім жінок і дітей.

(Матей, гл. 14, ст. 14-21).

ДУХОВНА НАУКА

„Дайте ви їм їсти" — оті милосердні слова предоброго Христа були для св. Церкви наказом, щоб Вона, даючи людям душевну поживу, подбала й про земну для тих, що бідні і опущені. Добродійна діяльність св. Василія Вел., церковних братств, як напр. св. Івана Милостивого, поодиноких Епископів і священиків показує, що вони по змозі виконували волю Спасителя. Вони й далі охоче її виконають, але і християни, головно багатші, мусять памятати, що їх християнсько - суспільним обовязком є всіми силами і засобами підпомогти працю священика. Отже, чи то буде підмога для бідних, чи для дитячих захоронок — скрізь і всюди покажім свое серце і відчинімо широко долоню, даючи щедро для тих, про котрих упоминається Сам Богочоловік — Христос. Через свою щедрість ми напевно не потерпимо, бо Спаситель сторицею нам заплатить за це. Одначе, підпомагаючи бідного, робім це з любовю, скромно і без гордости, та й не забудьмо при роздачі дібр матеріяльних дати якесь добро духове, бо тоді милостиня наша буде Богу мила, а ближнім і нам самим корисна і приємна.

Початок ювилейних торжеств

У Підлютому, літній резиденції Митрополита

У празник св. княгині Ольги, неділю 24. липня ц. р. ВПреосвященний Митрополит Кир Андрей започаткував у Підлютому ювилейні торжества з приводу 950-ліття хрещення Руси - України. В год. 9. Ексц. Митрополит зачав правити торжественну Службу Божу в сослуженні о. проф. Ст. Рудя. Співав хор літників. Церква була переповнена літниками й місцевими селянами.

Після Служби Божої ВПреосв. Митрополит Кир Анрдей виголосив прегарну проповідь, повну глибоких думок. Ексц. Митрополит повідомив, що вийде ювилейне послання всіх українських гр.-кат. Владик не тільки з Галицької Церковної Провінції, але теж і з Закарпаття, Югославії та з Америки. Проповідь викликала незатерте враження у слухачів. Велика шкода, що її не передавало радіо.

Серед піднеслого настрою ціла церква відспівала римн - молитву: „Боже Великий, Єдиний". Многолітствіями та уділенням Архієрейського благословення закінчилося це величаве торжество, що започаткувало світлий ювилей хрещення святої Руси-України.

У Святоюрському храмі.

В неділю, 24. ц. м. в празник св. Ольги о. крил. д-р В. Лаба відправив Службу Божу в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові; діяконував діякон Котів. О. пралат Л. Куницький виголосив відповідну проповідь. Від год. 12. до 12.15 дзвонили дзвони усіх українських церков Львова й цілого нашого краю на памятку світлого Ювилею Хрещення Руси-України.

Святоволодимирські торжества на Личакові

Ювилейні торжества з приводу 950-ліття Хрещення України, започатковані в день св. Ольги, 24. 7., тривали аж до 28. 7. В тих днях вранці і ввечері правлено ювилейні молебни і виголошено відповідні науки. Вершком торжеств був день св. Володимира, 28. 7. Вірні процесійним походом, під проводом своїх отців, пішли на церковне подвіря під місійний хрест. Тут при чудово освітленому (у формі тризуба) і квітами прикрашеному престолі відслужено молебен при великому здвизі парохіян. Прегарну науку виголосив о. Я. Чемеринський, а вже чудова була хвиля, коли при срібному мерехтінні небесних зір вірні, з горіючим світлом у руках, прирікали держатися правдивого Світла — Христа Спасителя і відновили під проводом о. проф. М. Конрада обітниці хрещення. Піснею »Пречистая« і католицьким гимном закінчено це радісне Богослуження, що надовго залишиться в памяті і серцях усіх вірних Личакова.

Поклін Маркіянові на Білій Горі

В гарну соняшну неділю 31. липня Біла гора коло Підлисся зароїлася від тисячів українських прочан з близьких і далеких сторін. На високім Маркіяновім хресті повівав великий жовтоблакитний прапор. Коло 11. год. на Білу Гору прибув Преосв. Кир Іван, якого при вітальній брамі привітав о. дек. В. Пришляк в імені духовенства й вірних. Хор з Олеська відспівав »многая літа« і Владика в супроводі духовенства й вірних удався до каплиці, побудованій у стіп Маркіянового хреста. Архієрейську Службу Божу відправив Владика в асисті о. дек. Лиска та о. М. Фірака (родом з Золочівщини, редактора »Рідного Слова«, часопису для бачванських Українців у Югославії). Діяконували о. Шуневич і о. Оришкевич. Співав хор з Олеська. Прегарну проповідь про велике значіння для нас о. Маркіяна виголосив о. дек. В. Пришляк. Після Служби Божої промовив Преосв. Кир Іван, який у палких словах представив Шашкевича як взір для всіх тих, що хочуть погодити любов Батьківщини з любовю Бога, звернувся з гарячим закликом до молоді, щоб памятала, що до успіхів дійде тільки через Бога в злуці з катол. Церквою. Торжественним приреченням на вірність Христові, Преч. Діві Марії та українському народові та Архієрейським благословенням закінчив Владика своє слово, що зворушило до сліз зібраний народ. Опісля Владика з духовенством на могилі стрільця УГА відправив панахиду за душу о. Маркіяна та поляглих Героїв. Народу було до 20.000. Староство заборонило академію, яка мала відбутися пополудні. По дорозі поліція робила ріжні перешкоди нашим людям, завертаючи їх, записуючи за таблички при возах пашпорти для коней.

Ювилейні діла

За нами вже перші ювилейні торжества з приводу хрещення святої Руси-України, — два світлі празники перших українських Святих: св. княгині Ольги та св. кн. Володимира Великого.

Ювилейні Комітети Свята Християнської України, які повстали по всіх наших містах і селах, подбають, щоб у цьому Ювилейному Році повстали скрізь тривалі памятки, бо не самими словами, але **ділами** вшануємо гідно великий Ювилей.

ДБАЙМО ПРО БОЖІ ХРАМИ!

В першу чергу — це буде **будова нових церков,** де того конечно треба, **віднова** старих і знищених церков, поставлення іконостасу, мальования церкви, справлення образів, дзвонів і т. д. Мусимо подбати, щоб наші храми Божі в Ювилейному Році хрещення були гідні Того, Кому вони присвячені.

Наша національна честь наказує нам, щоб наші Доми Божі не тільки не уступали в нічому Домам Божим інших народів, але навіть перевищали їх під кожним оглядом. Наше народне будівництво і мистецтво, як різьби в дереві і металях, вишивки і т. п., таке прекрасне, якому рівного нема на світі. Українська церква не тільки зверха, але і внутрі повинна бути в чисто українському стилі, бо тільки тоді вона буде виявом українського творчого духа.

Але це ще не все. Замало дбати тільки про велич і красу наших церков. Бо може прийти такий час, коли до тих церков не буде кому ходити, як це є тепер у вилюдненій і безбожній Франції.

ПОШИРЮЙТЕ КАТОЛИЦЬКУ ПРЕСУ!

Св. Отець Пій XI. сказав: »Надармо будуєте величаві церкви, коли не маєте в своїх руках католицької преси, тої найсильнішої зброї наших часів«. І дійсно, — сучасне безбожництво має свій корінь у великому поширенні злої преси. Тому великим завданням католицької преси є виперти злі й погубні впливи злої преси. В кожній католицькій хаті повинен бути католицький часопис, католицька добра книжка. Щоб католицькі видання могли скоро поширюватися, треба відповідно зорганізувати їх кольпортажу. Ми вже нераз писали про потребу основування Братств Доброї Преси, які найкраще зможуть поширювати католицькі видання.

В цьому Ювилейному Році, в кожній українській місцевості повинен повстати відповідний **кіоск української католицької преси.** Про це подбають обовязково Комітети Свята Християнської України. В цьому кіоску (будці) коло церкви винні продавати передовсім ювилейні видання з нагоди Хрещення Руси-України, образи, відзнаки, медалики і т. п., як також наші релігійні часописи та книжки. Це роблять уже всі католики на цілім світі з великим успіхом. Поширення католицької преси є першим боєвим завданням Католицької Акції, до якої зобовязані всі католики численними закликами теперішнього Св. Отця.

ЗА РЕЛІГІЙНЕ И НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ НАШИХ ДІТЕЙ В УКРАЇНСЬКИХ ЗАХОРОНКАХ

Третя важна справа — це потреба забезпечити відповідний дорість нових визнавців, будучих пахоріян. Тому в кожній українській місцевості треба заложити **захоронку.** В ній українські діти цілий рік перебуватимуть під опікою наших монахинь, Сестер Василіянок, чи Служебниць, або світських вишколених настоятельок. В кожній місцевості є бідні сироти, або діти незаможних родичів, які потребують конечно опіки. Ціла громада повинна причинитися до побудування захоронки на відповідній площі.

Всі наші діти, від 3 до 7 року життя, повинні ходити до захоронки, або, як це називають — дошкілля. А в літню пору діти повинні переводити час у захоронках, що мають заступити сезонові дитячі садки, які у нас відбуваються досі звичайно тільки в липні та серпні. В українських захоронках наші діти наберуть сильного релігійного й національного духа, який добре і вміло защеплений, не покине їх вже ніколи в життю..

Справа захоронок і дошкіль належить тепер до найбільш пекучих, і від скорої та доброї її розвязки залежить у великій мірі наша будучність.

Є ще багато інших важних діл, які треба перевести в цьому Ювилейному Році. Наразі ставимо тут три найважніші з них — справа Божого Дому, поширення католицької преси та збереження для нашої Церкви й Нації нового покоління, без чого вся наша праця, хочби яка ревна, може розвіятися, як дим.

Працюймо з Богом, з думкою про нашу кращу вічну і дочасну будучність, а тоді праця наша напевно видасть багате жниво.

Адреса Ювилейного Комітету Свята Християнської України: Львів, вул. Новий Світ 22.

ВСЯКІ БУДОВИ, публичні і приватні, церкви, школи, млини, тартаки, віллі, Народні Доми, приймає найдешевше концесіонований майстер МУЗИКА ГАВРИЇЛ, Львів, 20, вул. Цісова 10. (3-5)

Важна справа

Щороку літом майже всі наші товариства уладжують ріжного рода пописи, фестини, концерти під голим небом. На такі імпрези сходиться нарід з довколичних місцевостей, і як вона добре підготована й випаде гарно, залишає замітне враження.

На жаль, на такі виховні пописи тягнуть звичайно найбільшого ворога людства — алькоголь. А коли це роблять читальні »Просвіти«, то треба пригадати, що перші видання »Просвіти« були звернені проти піянства, тої страшної язви, що в часах панщини витиснула рабське пятно на наші мнароді.

Вправді комітетові ріжних імпрез кажуть, що алькогольних напитків є найбільший дохід, але чи за марні гроші будемо кривити душею?

Нехай буде менше доходу, але зате буде внутрішнє вдоволення. В буфеті можуть бути різні безалькогольні, овочеві напитки й соки, кваси, содова вода, лімоняди і т. п.

Наші літні імпрези повинні скрізь відбуватися без алькоголю, як годиться членам культурної нації, що шляхом тверезости й освітньої праці йдуть до кращого майбутнього

І. З.

ПОМИНКИ НА МАКІВЦІ

В неділю, 7-го серпня відбудуться всенародні поминки на Маківці, біля Тухлі, пов. Сколе, на могилах Українських Січових Стрільців, які полягли там у 1915. р. в бою з москалями. В год. 10.30 полева Служба Божа, відтак проповідь і панахида. Учасники цих стрілецьких поминок подбають, щоб спокою і порядку ніхто не нарушив.

Наше оповідання

Вибір віри

(Виїмок з історичного оповідання »Хрест над Дніпром«)

Одного вечора подався князь Володимир до хатини духовника Григорія, що стояла біля церкви св. Іллі. Священик Григорій сидів у своїй кімнаті та вчив свого внука словянської грамоти. Коли дочка сповістила батька, що прийшов князь Володимир і хоче з ним говорити, він вийшов напроти князя і поклонився низенько:

— Низенька й бідна моя хатина та прошу, ласкавий княже, в середину.

І ввійшли обидва в кімнату. Князь сів біля стола, а напроти нього господар.

На столі лежала відчинена книга. Князь Володимир узяв книгу в руки, оглядав її, листкував. Була вона писана гарним письмом, прикрашена образками, гарно розмальованими золотом, сріблом і червоним киноваром.

— Якою мовою писана ця книга? — спитався князь, що сам не вмів ще ні читати, ні писати.

— Словянською — відповів священик Григорій — а письмо придумали тому більше, як сто літ два вчені Греки з Солуня, Кирило і Методій, два рідні брати. Вони, хоч Греки родом, знали словянську мову, придумали письмо та переклали на словянську мову святі книги із грецької мови.

— А прочитай мені щось із тієї книги, чи я зрозумію — просив князь Володимир.

І священик став читати, а князь слухав уважно.

— Усе розумію! — тішився князь Володимир, коли священик скінчив читати.

— Ось бачиш, ласкавий княже, як розумно зробили св. Кирило й Методій, що переклали святі книги на зрозумілу всім Словянам мову. Римський Папа Миколай І. одобрив та поблагословив їх діло. Так повстав новий обряд християнської Церкви: словянський, споріднений із грецьким.

— О, саме того я й загостив до тебе, щоб довідатися, чи віра й обряд усе одно.

— Ні, княже ласкавий, віра є тільки одна. Ми всі християни віруємо в одного Бога. Обрядів є кілька. Вже в початках Церкви витворилися два: римський і грецький, а пізніше й інші. Ріжні обряди це так, як ріжні квіти в квітнику. Як нам, людям, ріжні квіти милі, так теж Всевишньому Богу милі ріжні обряди, аби лиш віра була одна! — говорив з запалом старий священик.

— А для нас, як ти думаєш: котрий обряд найкращий та найвідповідніший? — спитався князь.

Зчудувався священик Григорій, почувши таке питання з уст князя:

— Чому це цікавить тебе, княже? — спитався священик.

Тоді князь Володимир виявив йому свій намір покинути поганську віру та враз з усім народом прийняти іншу, кращу та правдиву віру.

У священика з радости аж лице засіяло.

— О княже ласкавий і мудрий, велика буде твоя заслуга перед Богом, коли поведеш увесь твій нарід на шлях спасення. А буде це тоді, коли приймеш, ураз із усім народом, єдино правдиву християнську віру. А найкращий для нашого народу цей обряд, котрий буде найбільше зрозумілий — словянський.

— І я теж так думаю тепер! — відповів князь Володимир — але всеж таки мушу ще порадитися з моїми мужами й почути їх думку.

— І добре зробиш, княже! — признав священик — бо краще, як нарід сам добровільно вибере собі віру й обряд.

А на другий день скликав раду бояр і старшин міських.

Коли всі вже зійшлися, засів князь Володимир на княжому престолі та промовив до зібраних:

— Славні бояри та старшини городські! У дуже важній справі скликав я вас тут сьогодні. Ви знаєте, що відколи я вступив на київський престіл, невпинно старався я поширити межі нашої держави та збільшити її силу. І повелося це мені! — Сильна й могутня вже наша держава. Добрі сусіди шанують нас, а вороги бояться. Але бачу, що всі ці племена, що я їх злучив в одну державу, не почуваються ще одним народом. Треба нам чогось, що злучилоб усі ці племена в один нарід. А зробити це може тільки одна спільна віра. Словянська ж наша віра за слаба до цього та й не одна вона. Нам треба віри сильної та високої, яка всіх нас лучила б в одно. До мене приходили Болгари, Німці, Жиди та Греки, хвалили свої віри та намовляли, щоб їх віру прийняти. Я сам не хочу рішатися, яку віру прийняти, тому хочу наперед почути вашу думку.

На це Добриня, дядько князя Володимира, сказав:

— Воно й правда, княже, що нам треба одної віри, що злучила б усі наші племена в один нарід — але вибрати найкращу тут на місці важко. Маєш у себе мужів розумних і досвідних, пішли їх у чужі

ЧИТАННЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Що нам робити?

Як не хочемо стати »простими« ремісниками, а можемо видати до 200 зл. річно на школу (деколи дають знижку), а хоч 300 зл. на річне удержання у Львові, то йдім до фахових (»заводових«) ґімназій і ліцеїв. Того вимагає від нас національний і особистий інтерес! Ми свідомі того, як тяжко роздобути гріш, але не забуваймо, що з нашого поту і кервавиці повстануть щиро українські міста і гріш, добутий торгівлею і промислом — посилить нашу працю у всіх ділянках нашого приватного і суспільного життя.

До фахових ґімназій можна вступити по 6 кл. вселюдних шкіл. Вступний іспит є обовязковий і треба бути приготованим на те, що українська молодь мусить бути добре підучена, а чому, то самі хіба добре знаєте... Я не буду тут писати про загально відомі в нас школи, як кравецька школа »Труду« у Львові, кравецька ґімназія СС. Василіянок при вул. Длуґоша 17, про коедукаційну купецьку ґімназію »Просвіти« при вул. Курковій ч. 14, або хоч би про поль. купецьку ґімназію при Стрілецькій площі, — бо вони нам відомі.

Я бажав би скермувати наших метких хлопців до інших галузей промислу, які в нас майже не існують, а мають величезні вигляди на будуче. Не забуваймо, що доброго фахівця люди всюди приймуть, ба, він сам зуміє створити власний варстат праці.

В нас нема ніодної дівчини, що мала б покінчену напр. гаптярську ґімназію (Варшава, вул. Казімежовска 60), або курс — забавковий (Варшава, пляц Тшех Кшижи 18). Кілько в нас є молодців, що покінчили б напр. школу хемічно гарбарську (Радом, Мальчевського 41), дарма, що ми, як хліборобська країна, маємо великі можливости в розвитку гарбарства. Нам треба б звернути увагу на годівлю дробу, а чи багато в нас спеціялістів? А така напр. приватна польська школа годівлі дробу існує в Юліні (п. Лохув). А коли вже тяжкі обставини не дозволяють нам піти до львівських фахових шкіл, виберіть собі школу в найближчому місті, але за всяку ціну стараймося мати якийсь фах у руках, бо інакше будемо народом без будучности й ніколи не вийдемо з пеленок нерозбудованого життя.

Про фахові ліцеї буде стаття другим разом.

О. Год.

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Ґродзіцьких 1. І. п. тел. 292-15 і 200-15.

До ремісничого табору „Орлів“

За місто, на лоно матери природи, на широкі простори Рідної Землі — тягне непереможна сила літом ремісничу молодь наших міст, що в тяжкій праці, на термінах і практиці, проводять свої молоді літа.

Вивести нашу ремісничу молодь з душних міських варстатів на широкі простори нашої Батьківщини, дати їй можність любуватися красою цієї землі, впиватися свіжим воздухом і купатися в ярких промінях ясного сонця і чистих водах наших рік —, це справа великої ваги.

Кружок »Орлів« ім. князя Ярослава Осьмомисла у Львові при допомозі наших економічних установ і деяких добродіїв уладив цього року на Соколі біля Галича перший табор »Орлів« для працюючої молоді, що почався 24. червня ц. р.

В 4. год. молоді ремісники стояли рівно витягнені кольоною, готові до відходу. Очі їх жевріли горіючими вогниками молодечої сили, а думки їх плили там, де ще сьогодні мали розложити табор і зажити спільним життям вільних орлів.

— Позір! Відділ кроком руш! — впав приказ — і ранним ранком, тихими ще вулицями Львова роздався рівний стукіт кроків наших юнаків.

Пів години пізніше автобус ніс нас поміж розлогі й родючі поля, зелені левади, буйні ліси, людні села й містечка. З уст плили слова бадьорих пісень.

В Рогатині автобусова мандрівка скінчилася. Юнаки оглянули місто, а головно Малу Семінарію і пішки, з випакованими наплечниками, вирушили в дальшу дорогу.

Сонце гріло немилосердно, піт обливав молоді обличчя юнаків, та вони розсміяні, з гордо піднятими головами і з бадьорою піснею на устах йшли до своєї мети.

На 12 кільометрі відпочинок. Тут пообідали ми під опікою старенького, емеритованого директора школи, наймили дві підводи і вирушили в дальшу дорогу. Дощ щиро зрошував нас, та це не здержувало. Ми проїхали крізь Галич, давню столицю наших славних князів і пізним вечором доїхали до табору »Орлів« на Соколі.

Хрустальна вода бистрої Лімниці відсвіжила перший раз наші тіла, втомнені цілоденною подорожею. Вкоротці глибокий сон і тишина запанували в цілім таборі.

На другий день рано, коли люди з поблизьких сіл вийшли в поле до роботи, побачили, як високо вгору підоймався жовтоблакитний прапор і голосив усім, що там гартують свої сили молоді орли і приготовляються до великого лету, до світлої мети.

М. Щуровський.

Чи всі вже переконались?
що якостево найкраще і найдешевше є мило з подільської фабрики
„ЧАЙКА“
ЛЬВІВ, Богданівка, вул. Церковна 2.
тел. 268-98.

країни, нехай вони там на місці приглядаються ріжним вірам, а потім скажуть нам, що бачили, що чули. Тоді виберемо цю віру, яка буде нам по душі.

Сподобалося це князеві й він сказав:

— Добре. То ж виберіть зпоміж себе десять мужів. Нехай вони ідуть у чужі краї та приглянуться ріжним вірам.

І вибрали бояри й мужі городські десять досвідних мужів, що знали ріжні мови, а князевого дядька Добриню іменували провідником.

Не сподобалася послам ні віра, ні обряд Болгар і Німців. Коли прибули до Царгороду, Греки завели їх до церкви св. Софії.

Вже сама величавість і краса церкви захопили їх. А як вийшов патріярх у світлих ризах, а біля нього єпископи, священики й діякони — не могли Володимирові посли від них очей відірвати. Такого блеску, такої краси й величавости вони ще досі не бачили. І понісся церквою могутній чудовий спів. Посли піднесли очі вгору, й їм здавалося, що це співають ці святі й янголи, що зо стін споглядали на них зпоза хмар пахучого кадила.

Тут справді як у небі! Тут справді вітає правдивий і всемугучий Бог. Не хочемо іншої віри, тільки грецької! — пошіптували посли між собою.

Як вернули посли до Киева, зійшлися бояри та старшини, а князь Володимир промовив до них:

— Бояри й мужі городські! Повернулися посли, що ми їх вислали були приглянутися іншим вірам. І я скликав вас сьогодні, щоб ви довідалися від них про все, що вони бачили й чули.

І виступив Добриня та став говорити:

— Пресвітлий княже, бояри й ви мужі городські! Так, як ви поручили нам, ходили ми по ріжних землях та приглядалися вірам ріжних народів. Були ми в Болгар, але не добрий їх закон. Були ми у Німеччині й бачили там, як вони у своїх церквах відправляють багато богослужень. Але краси не бачили ми в них ніякої. А накінець прибули в Грецію, до Царгороду. І щойно там ми пізнали красу обряду та велич і славу Бога християн. Ми не знаємо, чи ми були на небі, чи на землі: бо нема на землі такого виду, ні краси такої. Знаємо тільки те, що там Бог між людьми вітає і їх богослуження найкраще з богослужень усіх країн. І ми не можемо забути краси тієї. Всяка людина, коли покушає солодкого, не прийме потім гіркого, так воно і з нами. А ви робіть, як знаєте, як воля ваша...

Один зі старих бояр завважив:

— Княже, коли б грецька віра була лиха, коли б була неправдива, то не прийняла б була її твоя бабуня, велика княгиня Ольга, що була наймудріша з усіх людей.

Князь Володимир радів, що все йде так по його думці.

— Легко прийде мені завести в Киеві християнство. А як Київ охреститься, то за ним скоро підуть усі інші городи та села.

Антін Лотоцький.

НЕЗВИЧАЙНО ЦІКАВА КНИЖЕЧКА

На днях появилась з нагоди ювилею 950-ліття Хрещення України — прегарна історична повістка **Антона Лотоцького** п. з.

„ХРЕСТ НАД ДНІПРОМ“

з 4 ілюстраціями Юліяна Крайківського.

Ціна книжечки 50 сотиків.

Хто замовить 10 книжечок — дістає 25% рабату і не платить коштів пересилки.

Ця книжечка надається до **МАСОВОГО** ширення на ювилейних торжествах. Замовлення посилати на таку адресу:

Видавництво **„СВІТ ДИТИНИ“**, Львів, вул. Зіморовича ч. 2.

(Шукаємо кольпортерів на добрих умовах).

ПРИ ЗМІНІ АДРЕСИ ПОДАВАТИ ВСЕ СТАРУ АДРЕСУ!

ЗАГАДОЧНА СМЕРТЬ ПОЛІТ. ВЯЗНЯ

Посол д-р Ст. Біляк вніс інтерпеляцію у справі наглої смерти 24 літного студента Вол. Нидзи з Левандівки 11. ц. м. в тюрмі в Равічі. Його батько дістав повідомлення приїхати на похорон сина, який буцімто мав повіситися. Коли батько приїхав до тюрми, ствердив, що на шиї не було ніяких слідів повішення. Знов на лівій стороні лиця, під оком побачив червону пляму величини гроша, з якої текла ропа. Покійний був зовсім здоровий і не мав ніяких самовбивчих намірів. Тому посол Біляк просив міністра справедливости, щоб зарядив доходження, щоб устійнити правдиву причину смерти Вол. Нидзи і винних потягнути до відповідальности.

Увага! На переказах прохаємо все зазначити, за що висилається гроші!

НЕ РОБІТЬ ЗАЙВИХ КОШТІВ!

Одного і того самого дня дістали ми від одного нашого передплатника аж три перекази, по 48 сот., вислані одного дня окремо за 3 числа нашого часопису. За кожний переказ платимо окремо, тому прохаємо дуже не робити нам зайвих коштів, тільки висилати одним переказом разом більшу суму. — Адміністрація.

З українського життя

У ДЕНЬ УРОДИН ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА

У 73-ті роковини уродин ВПреосв. Митрополита Кир Андрея, дня 29. VII. ц. р. в 9. год. рано о. пралат Л. Куницький відправив в каплиці на подвірі св. Юра у Львові співану Службу Божу в наміренні Митрополита. Співав гарно хор Святоюрської дяківської бурси. Вірних було значне число. Вкінці хор відспівав многоліття ВПреосв. Митрополитові, який перебуває тепер у своїй літній резиденції, Підлютому.

ПОПРАВА ЗДОРОВЛЯ ПЕРЕМИСЬКОГО ВЛАДИКИ

Стан здоровля Преосв. Йосафата Коциловського, перемиського Епископа, значно поправився. Владика почувається по тяжкій операції щоки зовсім добре, гарячки не має вже від двох тижнів.

ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ В ТЕРНОПОЛІ

Дня 7-го ц. м. відбулося в Тернополі торжественне посвячення церкви оо. Редемптористів при вул. Острожського. Преосв. Николай Чарнецький відправив Архієрейську Службу Божу і посвятив церкву. Прегарну проповідь виголосив о. Породко, редемпторист. На це торжество прибули: Протоігумен ОО. Редемптористів, о. Й. Де Вохт, ігумен о. Ван-Де-Малє, ігумен о. Бульс, 500 паломників зі Станиславова, представники українських установ і великі маси вірних.

ПАНАХИДА ПО БЛ. П. ГЕН. М. ТАРНАВСЬКИМ

В неділю, 7. серпня ц. р., як у сороковий день смерти бл. п. генерала Мирона Тарнавського, Начального Вождя Української Галицької Армії, відправиться панахиди у всіх наших церквах. Треба доложити всіх заходів, щоб ці заупокійні Богослуження випали торжественно й поважно.

ЗАСУДИЛИ СВЯЩЕНИКА

Суд покарав о. Михайла Гука з Ісконя на 3 місяці примусового арешту і 200 зл. гривни за його промову на ювилею „Просвіти" в Кривій, де він мів сказати, „що Українці невинно перебувають у вязницях, а суди карають невинних Українців на довголітню тюрму".

КАРАЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ

Староство в Перемишлі покарало о. Т. Дякова з Боршовичі гривною 30 зл. за те, що учив дітей поздоровляти учительку словами »Слава Ісусу Христу«. — Староство в Новому Санчі покарало гр.-кат. священика з Чирної гривною 500 зл., або 2 тижнями арешту за те, що роздав у церкві дітям календарці, видані О.О. Василіянами у Жовкві.

ЗІЗД УКРАЇНСЬКИХ ПІВОСЕЛЬ

Дня 28. м. м. на площі Сокола-Батька у Львові відбувся зізд 10 українських півосель з цілого Львова. Прибуло понад 600 дітей від 3 до 14 літ зі своїми провідницями. Діти передефілювали перед головою Т-ва »Українська Захоронка« п. Софією Раковою і представниками преси з окликами »гаразд« і з піснями. Приємно вражав зразковий лад, бадьора постава і здоровий вигляд дітей. Опісля діти засіли на площі до другого снідання. »Маслосоюз« прислав квасне молоко у пляшках, »Золотий Колос« печиво. Нагла злива примусила всіх дітей сховатися до будинків на площі. Т-во »Українська захоронка« вже 6 літ веде у Львові 10 півосель завдяки щедрій допомозі ВПреосв. Митрополита, наших установ і громадян.

ЗАБОРОНИЛИ ЖІНОЧИЙ ТАБОР „ОРЛІВ"

Повітове староство в Станиславові заборонило жіночий табор „Орлів", що мав відбутися на Соколі коло Галича від 1. до 16. серпня. Як причину подано, що провід табору не давав запоруки, що буде запевнена публична безпека. Товариство „Орли" внесло відклик до воєвідства.

КАРАЮТЬ ЗА „БОЖЕ ВЕЛИКИЙ" І МАЗЕПИНКИ

В Перемишлі кількасот хористів дістали кари по 30 зл. за те, що співали підчас Зеленосвяточного походу на Пакулицький цвинтар молитву „Боже Великий" і в той спосіб „в мейсцу публічним демонстрацийне оказалі нехенць для Паньства польскего"... Всі покарані внесли відклик. — Перемиська орхестра чит. „Просвіти" від 8 літ усе виступає у шапках, подібних до „мазепинок". Цього року по Зел. Святах члени орхестри дістали по 15 зл. кари за те, що „неправне носілі чапкі мазепінкі"...

РОЗКОПУЮТЬ МОГИЛИ

Війт з волости Наварія з кількома робітниками прийшов до Полянки, пов. Львів і викопав тлінні останки поляглих стрільців УГА з могили під церквою на городі одного господаря. Розкопав теж братську могилу на цвинтарі. Кости поляглих вивіз невідомо куди. Могилу під церквою зрівнано з землею. — У Скнилові під Львовом відділ робітників при асисті поліції розкопав стрілецьку могилу на місцевому цвинтарі, де спочивало 12 стрільців. Давніше їхні могили були розкинені по полях. У 1920. р. їх поховали разом у спільній могилі на скнилівському цвинтарі. Тепер забрали тлінні останки невідомо де.

ЗАМКНУЛИ ЧИТАЛЬНІ »ПРОСВІТИ«

Городське староство в Миколаєві над Дністром припинило діяльність усіх читалень »Просвіти« в окрузі суду в Миколаєві тому, що члени читалень брали участь у поході в Зелені Свята... Всі читальні внесли відклик до воєвідства.

МАСОВІ РЕВІЗІЇ ТА АРЕШТИ

Ревізії й арештування відбулися в Журавні, в селах Монастирець, Старе Село, Володирці, в Долинщині, в Бучаччині, Станиславівщині та Яворівщині. Причина ревізій і арештувань невідома.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ДИТЯЧІ САДКИ В СТАНИСЛАВІВЩИНІ И ТОВМАЧЧИНІ

„Поневаж пшеводнічка не одповяда вимогом пшевідзяним для пшеводнічек для огрудкуф дзеценцих і льокаль не одповяда пшепісом санітарним" — повітове староство в Станиславові заборонило дитячі садки на передмістю Станиславова — Бельведері, в Богородчанах Старих, Угринові Горішнім і Долішнім, Крехівцях, Микетинцях, Радчі, Підпечарах, Іваниківці, Викторові, Забережі, Ямниці, Угорниках. На подання кружка РШ в Боднарові нема відповіди. — В Товмаччині заборонено 8 садків, один дозволено. В Станиславівщині дозволено 10 садків, заборонено 15.

Що діється в світі

ЗАБОРОНА ЮВИЛЕЮ ХРЕЩЕННЯ В СССР

У звязку з ювилеєм 950-ліття хрещення Руси-України, московський митрополит Сергій заповів, що в дні 14. серпня, підчас ювилейних торжеств відчитають його пастирський лист. Одначе управа Союзу безбожників зажадала від державної влади заборонити обхід ювилейних торжеств. Комісаріят внутрішніх справ заборонив святкувати ювилей хрещення у СССР.

ЗМІНИ НА СОВ. УКРАЇНІ

Головою Найвищої Ради УССР вибрали Бурмістенка, головою президії Найвищої Ради, себто президентом УССР, вибрали Леоніда Корнійця. Головою ради народніх комісарів іменували Коротченка. Нові сталінські »держиморди« на сов. Україні досі незнані людці.

АНГЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ У ФРАНЦІЇ

Гостина англійської королівської пари в Парижі мала затьмити своєю величавістю гостину Гітлера в Римі. На приняття анг. короля видано 100 міліонів франків тільки на саме приготування палати. На двірці привитав англійську королівську пару французький президент Лебрен з жінкою. Всі Французи всіх партій витали дуже сердечно анг. короля і королеву. Король спав у ліжку цісаря Наполеона, королева на ліжку королевої Марії-Антуанети (якій відтяли голову підчас французької революції). Англійський король Юрій VI. виголосив підчас великого приняття таку промову: »Мій дід прибув сюди в 1903. р. і заложив фундаменти під французько-англійський союз. Мій батько був тут у квітні 1914. р., щоб потвердити той союз, який незабаром потім перейшов боєвий хрест. Тепер з черги я тут прибув, щоб наш союз не стратив на своїй силі«. — Королева Єлисавета зараз другого дня рано телефонувала до своїх двох малих доньок. Це дуже подобалося Французам. Цілих чотири дні відбувалися величаві приняття, забави, військові паради. Французи гуляли цілими днями й ночами на вулицях Парижа, як це є у звичаю Парижан. Грали орхестри, пускали штучні вогні, окликам на честь королівської пари не було кінця. Останнього дня король відкрив памятник австралійських вояків, поляглих у світовій війні у Віерс-Бретонно. Опісля королівська пара відїхала до Льондону, де її дуже щиро витали.

АНГЛІЯ ПОСЕРЕДНИЧИТЬ МІЖ НІМЦЯМИ И ЧЕХАМИ

На прохання чехословацького уряду англійський уряд вислав до Праги льорда Рансімена, щоб він розглянув справу на місці та поставив внески, що дали б змогу успішно покінчити німецько-чеські переговори.

ПОМЕРЛА РУМУНСЬКА КОРОЛЕВА

На замку Пелішор у Румунії померла 63-літна королева Марія, мати румунського короля Карла II, внучка англійської королевої Вікторії. В 17. р. життя вийшла заміж за князя Фердинанда, пізнішого короля Румунії. В цілій Румунії й Англії жалоба. Покійна тішилася великою пошаною Румунів. Підчас світової війни вона працювала у військовому шпиталі заразливих недуг як санітетка.

ДАЛЬШІ УСПІХИ ГЕН. ФРАНКА

День 18. ц. м., другі роковини еспанської домашньої війни, обходили величаво в національній частині Еспанії. Війська ґен. Франка заняли по завзятих боях три чверти Еспанії з двома третинами населення. Помалу, але постійно вперед посуваються національні війська і нищать розпучливий опір червоних. В останньому часі нац. війська здобули 18 місцевостей, дійшли до Сагунту, 20 км. від Валенсії, зістрілили 41 червоних літаків. За два роки війни в Еспанії по обох сторонах було коло міліона вбитих у боях або розстріляних. Багато міст і сіл зовсім зруйновано. Тисячі церков і величавих будинків знищені. Половина майна цілої Еспанії знищена. На щастя, Еспанці чимраз більше відвертаються від большевиків, червоних підпалячів їхньої батьківщини. Каталонія хоче замиритися з ґен. Франком після здобуття Валенсії.

РІК ВІЙНИ В КИТАЮ

За рік японсько-китайської війни було 150.000 вбитих Японців і 250.000 Китайців. Ранених і пропавших без вісти нараховують з обох сторін на півтора міліона осіб. До того жахлива повінь затопила величезні простори Китаю, залила тисячі осель, викликала голод, холеру та інші недуги. Японці продовжають наступ на Ганкав, теперішний осідок уряду Чанг-Кай-Шека.

РЕЛІГІЙНА ВІЙНА В ІНДОКИТАЮ

В Рангуні, столиці Бірми, були криваві бійки між мусулманами і буддистами. Причиною цього є книжка зі зневагою буддійської віри, яку написав мусулманин. Вбили 43 особи, ранили коло 300. Англійська влада намагається здусити бійки між населенням.

ВЕЛИКА СОВІТСЬКО-ЯПОНСЬКА БИТВА

На пограниччі Сибіру й Манджурії вивязалася велика битва між японськими і совітськими військами, які увійшли до Манджурії. Большевики мали 200 вбитих і ранених. Японці здобули 11 танків і 2 гармати.

ДО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ І КОЛЬПОРТЕРІВ!

Останнє число часопису „Христос Наша Сила" з 31. VII. ц. р. сконфіскували нам за вісти з Холмщини. Поліція забрала цілий наклад так, що вже було запізно друкувати і висилати другий наклад. Через цю конфіскату понесли ми велику втрату, особливо болючу тепер, коли підчас жнив звичайно менше надсилають нам грошей. Наші Кольпортери, розуміючи велике значіння католицької преси, допоможуть нам покрити втрати, коли негайно вирівнають свої залеглости, а Передплатники, коли заплатять довги і вишлють передплату за третій квартал або за другий піврік. Сучасне наше життя так складається, що всі мусимо поносити ріжні тягарі, але й всі помагаймо собі взаїмно переносити ці тягарі. А найкраще допоможете нам тоді, коли сповните свій обовязок супроти нашого часопису і цим улекшите нам сповнити наш обовязок супроти Бога, Церкви й Батьківщини.

Редакція й Адміністрація.

Цікаві дрібниці

ПАНЕ ПРОВІЗОРЕ! 19. серпня кожного року припадає велике свято Преображення Господнього. Звичайно буває в той день дуже гарячо й лише одні свічки „Керос'а", а то стеаринові пріма „С" не погнуться. Тому вже тепер Ви повинні подумати, чи не спровадити таки в фабриці скринчину тих свічок. Попробуйте, а не пожалієте! Замовлення адресуйте: Фабрика свічок „Керос" — Львів 15. вул. Окружна 108 а.

ДИВНА ПОЯВА

Мешканці Городенки бачили 29. б. ц. р. дивне явище: на небі по заході сонця появилася смуга ясно-блакитного коліру, при чому частина неба була блідорожева. Це дивне явище тривало майже годину

ДАРИ ДЛЯ КОРОЛІВСЬКИХ ДІТЕЙ

Доні англійської королівської пари, що гостювала минулого тижня у Парижі, одержали від Парижан: Старша малу книгозбірню французьких книжечок, молодша цікаву забавку: маленьку крамничку, в якій продають парижанки всякі квітки.

СМІХ ГОЛУБІВ

„Заходом товариства „Приятелів природи" відбувся в місті Перт в Австралії показ цікавих родів птахів. Серед них був один гатунок диких голубів, званих „коакабурра". Ті голуби видають зі себе звуки, подібні до сміху. Птахи в клітках непокоїлися великим числом осіб, що прибули на відкриття показу. А ще більше занепокоїлися, коли гамір нагло втих і зачав промовляти голова товариства. Одначе заледви промовив він кілька слів, як на салі роздався голосний сміх голубів. Цей сміх так поділав на людей, що і вони почали голосно сміятися. Голова товариства мусів перечекати, аж голуби успокояться і щойно тоді докінчив свою промову кількома словами, вказуючи, що з одним з див природи був „сміх" голубів, який заразив усіх зібраних.

ДИКА ДІВЧИНА

В турецьких лісах ловці найшли дівчину у віці 12 літ, яку схопили медведі, коли вона мала 2 роки. Вона була поросла шерстю, мала довге волосся, а нігті були незвичайно довгі і закривлені. Дика дівчина кидалася на людей, дряпала і кусала, помрукувала та облизувалася (замість митися) як медвідь. Її примістили в домі для божевільних, де лікарі стараються її вилічити від медвежих привичок.

ГРАД УБИВ ДВІ ЖІНКИ

На терені громади Леліків на просторі одного квадратого кільометра впав град у виді брил леду, ваги до пів кґ. Від удару граду погибли 2 жінки й згинуло кілька коров. Там, де перейшов цей град, усе знищене.

ГРІМ УДАРИВ У ЛІТАК

У великий пасажирський літак, що летів з Варшави до Букарешту, зараз за Чернівцями на Буковині ударив грім. Літак впав на землю і розбився. Погибло 14 осіб, 11 подорожних і 3 людей з обслуги літака.

ДО ОСНОВНИХ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ

належить обезпечити від вогню також господарські знаряди, живий інвентар, хатню обстанову, одяги, білля і т. п.,

в ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР" у Львові, вул. Руська ч. 20.

КАЛЄНДАР — СЕРПЕНЬ 1938.

7. Н. 8. ПО СОШ. † УСП. СВ. А.
8. П. Єрмолая, Параскевії.
9. В. † Панталеймона.
10. С. Прохора.
11. Ч. Калиника, Сергія.
12. П. Сили, Андроника.
13. С. Євдокима прав.

СОНЦЕ сходить 7. ц. м. в год. 4., заходить в год. 18.58.

МІСЯЦЬ сходить 7. ц. м. в год. 16.25, заходить в год. 0.25. Повня 11. ц. м. в год. 6.57.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ЗА КАТОЛИЦЬКУ МОЛОДЬ, що мусить ходити до некатолицьких шкіл.

Дуже часто дитина, вихована в католицькому домі, затрачує католицьку віру через те, що ходить до некатолицької школи. Є, на жаль, такі країни, де нема католицьких шкіл, напр., у червоному „раю"; деінде переслідують тих, що ходять до католицьких шкіл. Боліючи над таким станом, де дітвора і молодь наражені на втрату, або ослаблення своєї католицької віри, просім Небесного Учителя, щоби скрізь католики могли мати свої школи, щоб католицька молодь виховувалася тільки в католицькому дусі, бо того вимагає добро їх душ і справа католицької Церкви.

ЖЕРТВИ

НА ШПИТАЛЬ ІМ. МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО в часі протестів проти нападу посла Войцеховського на нашого ВПреосв. Митрополита, зібрали в парохії Славятин, пов. Підгайці, на весіллі у Соловія і Легкого 7.96 зл., у Легкого й Серембицького 7.68 зл., у Добровольського й Карпа 7.25 зл., у Мельника й Почитайла 5.53 зл., у Суховінського й Кравчука 2.22 зл., в церкві 6.11 зл., жертви кооперативи 5 зл., разом зібгано 41.75 зл., які вже переслано. — Примір, гідний наслідування!

ДЕ МОЖНА ПРОЧИТАТИ ПРО ХОЛМСЬКІ ПОДІЇ?

У нашому часописі сконфіскували зміст промови сен. О. Луцького в сенаті про події на Холмщині. Закон позволяє друкувати промови та інтерпеляції послів в цілості, інакше можуть бути сконфісковані. Наш часопис через свій наразі невеликий обем не може подати великих промов і інтерпеляцій у цілості. Тому цікавих відсилаємо до „Свободи", ч. 29 з 31. VII., де надруковані в цілості всі промови та інтерпеляції наших послів про холмські події. Хто хоче мати те число „Свободи", нехай звернеться до її адміністрації: Львів, Підвалля 7/III. „Свобода", з замовленням на це число, але нехай долучить 50 сот. у почтових марках.

ЗІ СПОРТУ

„СЯН" УВІЙШОВ ДО ЛІГИ

Дня 31. 7. ц. р. перемиський „Сян" зремісував 1:1 (1:1) у Львові з левандівським „ТСЛ" і цим запевнив собі місце у львівській окружній лізі. Одинокі ворота для „Сяну" стрілив Турко. Сян мав технічну перевагу над „ТСЛ". Українська львівська публика витала „Сян" незвичайно сердечно.

ВЖЕ ВИЙШОВ великий історичний образ:

ВОЖД УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ

Генерал-Четар МИРОН ТАРНАВСЬКИЙ

на фронті під Києвом у серпні 1919 р.

Малював: Мистець Е. Козак. Вийде на днях Виданням Видавництва „Українська Преса" у Львові, на вибагливому папері, в трьох кольорах, розміру 70×50 цм. ЦІНА ОБРАЗУ: 4 зл. Порто й опакування: 1 зл.

Замовляти й пересилати гроші чеками органів Видавництва „Українська Преса" у Львові, вул. Косцюшка, ч. 1. а., (ПКО 501.505) або поштовими переказами, з дописком на звороті: „Ген. Тарнавський під Києвом".

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ повинен бути цей історичний образ

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ!

КУПУЙТЕ ШКІРУ

в найбільшім українськім склепі

„ТОМА"

Львів, Ринок 7.

бо там шкіри найкращі і найдешевші.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ"

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл"

ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Хтож цього ще не знає?

що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки в крамниці „ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12 (біля Великого Театру).

Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.

НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.

У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

Добра господиня вживає найліпшого українського мила

„ЦЕНТРОСОЮЗ"

Іконостаси, вівтарі, кивоти, всякі інші роботи у обсягу різьби в камені і дереві, виконує і відновляє по дуже приступних цінах **Іван Весна,** Підберізці, п. Винники, коло Львова.

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!

фахові інсталяції громозводів виконує електротехнічна фірма

„Е-КОМП"

Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. В а ц и к. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА

„Кераміка"

ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а

тел. 296-19.

Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 1—8.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колєґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький. Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 32 (198) Львів, дня 14. серпня 1938. Рік VI.

Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІҐІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН

ціна 5 сот.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД ВШАНУЄ ГІДНО ПАМЯТКУ СЛАВНОГО ЮВИЛЕЮ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ СВЯТОЇ РУСИ-УКРАЇНИ НЕ ТІЛЬКИ СЛОВОМ, АЛЕ Й ДІЛОМ, ГІДНИМ ВЕЛИКОГО НАРОДУ!

ХРИСТОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

У днях всенародньої скорби, коли чорна гроза спадає на Твоє релігійне та національне життя, переживатимеш у цьому році радісні та повні глибокого змісту дні. Бо отсе минає девять і пів століття від того часу, коли світло Христової науки зійшло на українських землях. Зникали тоді з Української Землі ідоли поганства, а виростали величаві храми, христіянські святині, як видимі знаки нової, правдивої віри. Золотоверхий Київ — мати українських городів — почав пишатися хрестами - знаменами перемоги Правди над неправдою, Божого світла над силами темряви. І Дніпро широкий живіше рушив у Чорне Море, щоб світові понести вістку про духове відродження українських земель.

Девятьсотпятьдесять літ тому Україна ввійшла в сімю Христових народів. А водночас взяла на себе важкий обовязок сповнити велику історичну місію — почесне післанництво: бути оборонним муром Христового царства перед північними та східними ордами і плекати в себе, як дорогий самоцвіт, христіянську культуру за зразками давніх традицій Східньої Церкви. І це важне і відвічальне післанництво сповнила Україна впродовж віків. На сторожі Христової Правди і своєї національної чести ставила вона хоробрі кадри княжих дружинників та козацьких полків.

І САМЕ ЦЬОГО РОКУ СВЯТКУЄШ, УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ, ПАМЯТЬ ЦЕЇ ВЕЛИКОЇ ХВИЛИНИ, КОЛИ УКРАЇНА ПЕРЕБРАЛА СВОЮ ОСОБЛИВУ МІСІЮ У ХРИСТОВОМУ ЦАРСТВІ. Була це хвилина найважніша у Твоїй славній історії, тому і память про неї така світла, така радісна!

Справді, на превеликий наш жаль, серед цієї радости ювилейного року вдираються в наші душі примари тривожної дійсности, бо не можемо відсвяткувати того ювилею, так, як бажалиб цього наші серця. Не вийде на Дніпро Князь зі своїми непереможними дружинниками, ні Митрополит з почотом численного духовенства. Не пролунає на місці хрещення благодарний гимн для Всевишнього за Його велику благодать, не замають над берегами Дніпрових Хрестних вод наші релігійні та національні прапори. Жорстока дійсність на це не позволить.

Та може саме ось те преважне положення Твоє, Український Народе, усвідомить Тобі ще більше та ясніше вагу цього ювилею та Твоє величне післанництво в теперішню пору. Ювилей Хрещення Руси-України пригадує нам ту велику правду, ЩО ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІЇ МОЖЛИВЕ ТІЛЬКИ НА ТРИВКИХ ПІДСТАВАХ ХРИСТОВОЇ НАУКИ. Він повинен духово зєднити всіх, в кого бється українське серце. Як колись Христова віра з відрубних українських племен створила одну могутню націю, так і сьогодня память введення Христіянства повинна зродити в нас духа єдности, духа жертвенности та лицарськости, скріпити свідомість наших великих релігійних і національних цінностей та розпалити вогонь завзяття боротись за них до загину.

Тимто у цьому ювилейному році гідним відсвяткуванням найбільшої історичної події, Хрещення України, відновиш, Український Народе, всі свої сили, скріпиш віру в перемогу Правди над неправдою, світла над темрявою, євангельської справедливости над кривдою на Твоїй окривавленій Землі.

Нехай же цей ювилей буде передвістником нового часу, що гряде на українські землі, нестримною ходою, передвістником, що слідом за ним звершиться пророцтво св. Андрея, коли у столиці всіх українських земель на руїнах новочасного поганства щераз і назавжди двигнеться хрест, як знак Христового тріюмфу та нашого повного релігійного і національного відродження.

ПРОТЕКТОРАТ:

МИТРОПОЛИТ Греко - Католицької Провінції АНДРЕЙ ШЕПТИЦЬКИЙ, Епископ Станиславівської Дієцезії ГРИГОРІЙ ХОМИШИН, Епископ Перемиської Дієцезії ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ, Епископ в Югославії ДІОНІЗІЙ НІЯРАДІ, Епископ у Зєдинених Державах Північної Америки КОНСТАНТИН БОГАЧЕВСЬКИЙ, Епископ у Канаді ВАСИЛЬ ЛАДИКА, Епископ Помічник ЙОАН БУЧКО, Епископ Пом. ГРИГОРІЙ ЛАКОТА, Еп. Пом. ЙОАН ЛЯТИШЕВСЬКИЙ, Епископ НИКИТА БУДКА, о. МИХАЙЛО СІМОВИЧ, Ґенеральний Вікарій на Буковині.

ПОЧЕСНИЙ КОМІТЕТ „СВЯТА ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ"

Барвінський Василь, Бачинська Ольга, Білинська Марія, о. Біляк Григорій (Югославія), о. рект. Бойчук Авксентій, Бращайко Михайло (Ужгород), Брик Іван, о. Брикович Іван, Бурачинський Тит, Ваньо Теодор, о. Вергун Петро (Берлін), Витвицький Степан, о. Волошин Августин (Ужгород), Волошин Михайло, о. віцепров. Де Вохт Йосиф, Галібей Михайло, Галущинський Іван, Гарасимів Антін, Горбачевський Антін, рект. Горбачевський Іван (Прага), о. Горникевич Мирон (Відень), о. Гриник Василь, Грушкевич Микола, Ґижа Іван, Демидчук Семен (Америка), Дзеровичева Наталія, Децикевич Володимир, Дудаш Григорій (Руський Керестур, Югославія), Жовнірчукова Марія, Заяць Теодозій, Залозецький Володимир (Чернівці), о Злепко Ярослав (Чернівці), Казновський Антін, Каранович Володимир, Каратницький Модест, Карачевський Клим, о. Кміт Юрій, Кисілевська Олена, Кисілевський Володимир (Льондон), Кобринський Володимир, Ковач Михайло (Югославія), Конрадова Антоніна, Копач Іван, о. Костельник Гавриїл, Кравченко Уляна, о. рект. Кузич Іван, Кузьмович Володимир, Кульчицька Олена, о. Куницький Леонтій, Купчинський Роман, о. Кушнір Василь (Вінніпеґ, Ман. Канада), о. рект. Лабай Йосафат ЧСВВ (Рим), Левицький Володимир, Левицький Кость, Левицький Осип, Лепкий Богдан, Лепкий Микола, о. Лотович Володимир (Америка), Лоґуш Омелян, Луцький Остап, о. Малиновський Анатоль, Мандюкова Ярослава, о. Маркевич Йосафат ЧСВВ., о. Медвецький Андрій (Сигот, Бесарабія), Мельник Андрій, Мельничук Тома (Вінніпеґ Ман Канада), о. Мосора Михайло, о. Мохнацький Степан, Мудрик Андрій, Надраґа Олександер, Невицька Ірина (Ужгород), о. Оленьчук Михайло (Гамілтон, Онт. Канада), Олесницький Юлій, Павликовська Ірина, Павликовський Юліян, Палій Андрій, Панчишин Маріян, Пастернак Ярослав, о. Пеленський Андрій, Петрів Денис, Піддубчишин Ева (Америка), Радзикевич Володимир, Ракова Софія, Раковський Іван, о. Русин Олександер, Сінґалевич Володимир, о. рект. Сліпий Йосиф, ігум. Слободян Віра ЧСВВ., Смаль Петро, о. Сухий Володимир, Стефанівський Михайло, о. Тарнавський Филимон (Філядельфія, Па, Америка), Тарнович Юліян, Терлецький Омелян, Тершаковець Михайло, Тишинська Евстахія, о. архиманд. Ткачук Діонізій ЧСВВ. (Рим), Филипович Іван, о. Фірак Михайло (Руський Керестур, Югославія), Фіґолева Стефанія, Храпливий Евген, Хроновят Михайло, о. Цегельський Михайло, Ценко Микола, Ціпановськи Ольга, Цвйока Єротей (Чернівці), о. Шанковський Петро, Шепарович Юліян, о. ігум. Шептицький Климентій, Шкварок Юліян (Мондер Альта, Канада), о. Ядловський Степан.

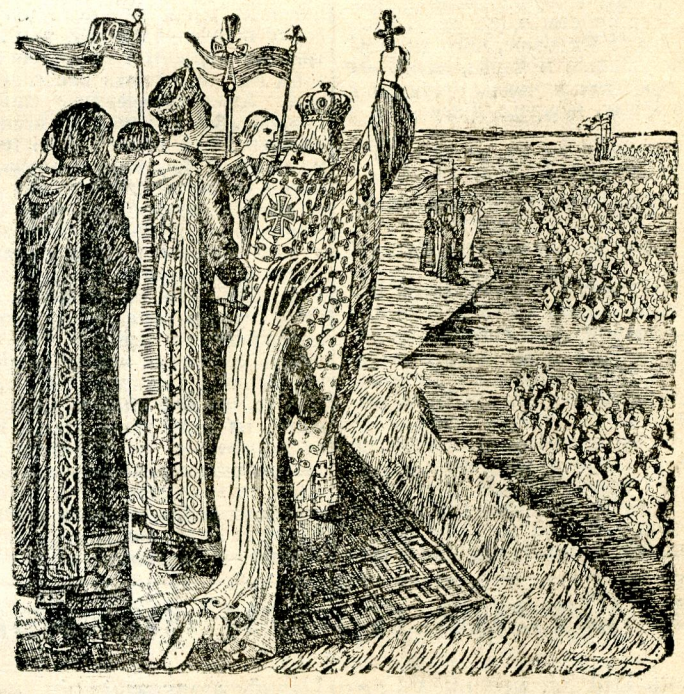

Хрещення наших предків у Києві 14. серпня 988. р. Митрополит благословить хрестом Киян, що стоять у Дніпрі. За митрополитом стоїть уже охрещений князь Володимир Великий, побіч нього клячить його дружина, княгиня Анна.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ „СВЯТА ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ"

ПРЕЗИДІЯ: Дзерович Маркіян, о. Дзерович Юліян, Глібовицький Василь, о. Малиновський Олександер, Данилевич Роман, Гнатишак Микола, Залозецький Володимир.

ЧЛЕНИ: Базюк Стефанія, о. Буць Олександер, о. Гриньох Іван, Дяків Леонтій, о. Іщак Андрій, Квасниця Іван, о. Квіт Омелян, Коновалець Мирон, Кравців Богдан, Кудрик Борис, Кузьмович Микола, Литвиненко Сергій, Лончина Богдан, о. Лукань Роман ЧСВВ., Матейко Катря, Охримович Іван, Петрик Петро, Редько Юліян, Рудницький Іван, Фіґоль Марія, Чехович Константин.

ЛБ АН УРСР
Ж. №

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 9.

І зараз принаглив Ісус учеників увійти в човен і наперед поплисти на другий беріг, заки не відпустить народу. І відпустивши нарід, вийшов на гору Сам один помолитися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, киданий филями,бо був противний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши Його, що йде по морі, стрівожилися, кажучи, що це мара і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокійтеся, це Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли це Ти, звели мені прийти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийди. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злякався і як став потапати, закричав, кажучи: Господи, рагуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв його і каже йому: Маловіре, чого ти сумнівався? І як увійшли в човен, затих вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонились Йому, кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

(Матей, гл. 14., ст, 22—23.)

—о—

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА.

І після шістьох днів взяв Ісус Петра і Якова і Йоана, його брата, і повів їх самих на високу гору. І переобразився перед ними і засіяло лице Його як сонце, а одежа Його стала біла, як світло. І це зявились їм Мойсей та Ілля, що розмовляли з Ним. А Петро звернувшись до Ісуса, сказав: Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построїмо тут три намети, Тобі один, Мойсеєві один і один Іллі. Як він ще говорив, се ясний облак отінив їх і се голос з облака казав: Це Мій Син улюблений, у Котрім Я уподобав Собі. — А ученики почувши, впали на своє лице і дуже полякалися. І приступив Ісус і дотикнувшись їх, сказав: Встаньте і не бійтеся. Коли ж звели свої очі, нікого не бачили, тільки Самого Ісуса. І як вони сходили з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Нікому не оповідайте цього видіння, доки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

(Матей, гл. 17., ст. 1—10.)

ДУХОВНА НАУКА.

Ісус Христос не тільки словом, а ще й прикладом навчає нас про велику вагу молитви. Не диво, адже Він говорячи про користи молитви, Сам сказав, що хто стукає, тому відчиняють, хто шукає, той знаходить. А проте як пояснити те, що люди часто нарікають буцім то Бог їх не вислуховує, або, що шкода молитися й ходити до церкви, бо як чоловік сам не заробить, то з неба ніщо йому не впаде, а в церкві і так нічого не дають.

Нещасні! Вони не знають, що часто не дістають, бо зле просять, бо скоро опускають руки, підняті до неба; вони забувають, що коли Господь не дає одного, то відплачує другим, нам направду потрібним добром; і не вдіяли б ми нічого, якби Бог не наділяв нас силою і здоровлям. Адже справедливо співає псальмопівець: „Він дає поживу всякому тілу, бо милість Його вічна". А ті незмірені цінності св. Тайн, благословень, ті духовні науки на покріплення наших сердець, що їх у церкві одержуємо, чи ж не є невичерпаною брилою золота, якої ми ніколи не в силі оцінити і гідно подякувати?! На щастя є величезна частина християн, що розуміють дар св. молитви. Нехай з їх уст і сердець плине щодня молитва за нашу церкву, за нарід, за тих, котрим руйнують злочинно храми Божі, за душі в чистилищі і взагалі нехай поручають Богові те, що має цінність на життя вічне, а навіть на чесне земне добро. Бо коли приятель просить у приятеля хліба, то не дістає каменя, а як рибу просить, не дістає змію, то чомужби Отець небесний не дав вам того добра, котрого у Нього просите — питає і напоминає до молитви Сам Син Божий — Христос.

Св. Отець проти расизму

Св. Отець Пій XI. приняв у Своїй літній резиденції у Кастель Ґандольфі питомців з Колеґії Поширення Віри, між якими були представники 37 народів. При цій нагоді Св. Отець виголосив промову, в якій виступив проти расизму, що тепер шириться в Італії під впливом Німеччини. Німці кажуть, що зі всіх рас найліпша арійська, біла раса, а зі всіх народів найліпший — німецький, який повинен панувати над усіми іншими народами.

Папа перестеріг питомців перед расизмом і осудив його, як нехристіянську науку. »Не хочемо нікого виключати з людської сімї« — сказав Св. Отець. Расизм і вибуялий націоналізм роблять великі ріжниці між людьми й народами. Цілий людський рід — це одна загальна людська раса і нема місця на окремі раси. Коли хто забуває своє імя й назву, то це великий моральний упадок. Хто виступає проти Католицької Акції, той виступає проти Церкви, проти Папи, а хто вдаряє в Папу, тоді — як каже французька пословиця — він гине. Йде про те, щоб бути людьми, а не дикими звірятами. Правдивий расизм можна найти в Колеґії Поширення Віри, де разом виховуються представники 37 народів. Усі вони сини тої самої матери (Церкви), тої самої родини, і всі виховуються при тім самім столі і в тій самій правді. Ісус Христос відкупив на хресті всіх людей, без ріжниці рас і народностей.

Що діється в світі

СОВІТСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА

В Манджурії, на пограниччу Сибіру та японської Кореї, дійшло до великої битви між совітськими та японськими військами. Японці відібрали від большевиків занятi ними місцевости Чанкуфен і Шасаопін. Совітські війська мали великі втрати. Зате совітські літаки й гармати обстрілюють міста в північній Кореї. Большевики зібрали пів мільона своїх вояків над корейською границею і зачали наступ на японські позиції. Хоч війна між Совітами та Японією ще не виповіджена, вже ведуться великі бої при участи літаків і танків (повзів). У большевицькій армії в Манджурії є багато Українців, які проливають кров не за Україну, а за її червоного ката...

ІТАЛІЯ ДБАЄ ЗА ЧИСТОТУ СВОЄЇ РАСИ

Італійський уряд заборонив Італійцям женитися з тубильцями, щоби вимішування італійської крови з арабською, муринською й абісинською не створило нижчого типу людини, ближчого колїровим расам, ніж італійській. Також поведено пропаганду проти Жидів в Італії. Заборонено чужоземним Жидам учитися на італійських університетах. Жиди підняли великий »ґевалт«. Мусоліні заявив, що расистівську справу буде послідовно й рішуче видвигати.

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПОСЕРЕДНИК У ПРАЗІ

До Чехословаччини прибув анґлійський політик, льорд Рансімен, який має на місці прослідити справу судетських Німців та інших народів у Чехословаччині, як Словаків, Українців і Мадярів та предложити полюбовну розвязку всіх тих справ. Від вислідів його праці залежить мир в Европі.

НЕВДАЛИЙ НАСТУП ЧЕРВОНИХ

Еспанські большевики, щоб рятувати Валенсію, розпочали наступ. Вони перейшли ріку Ебро, одначе нац. літаки знищили всі мости і в цей спосіб відтяли відворот червоним, які мають великі втрати.

КИТАЙСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА.

Китайський уряд уже покинув Ганков і перенісся до Чункіну. Японці дальше наступають і бють Китайців. Франція і Совіти доставляють великі транспорти зброї для ґен. Чанґ-Кай-Шека. В останніх днях розгорілися незвичайно кріваві бої на шляхах, що ведуть до Ганков.

З українського життя

ДОСТОЙНИЙ ГІСТЬ

Преосв. Діонізій Няраді, гр.-кат. Епископ Українців у Югославії, приїхав до Галичини. Достойний Гість відвідав Львів, Словіту, Унів і поїхав до Підлютого, де перебуває тепер ВПреосв. Митрополит Кир Андрей.

ПОМИНКИ ПО ҐЕН. М. ТАРНАВСЬКІМ

В сороковий день смерти бл. п. ґен. Мирона Тарнавського в неділю 7. ц. м., в каплиці на подвірю св. Юра, о. крил. д-р В. Лаба відправив заупокійну Службу Божу. До панахиди станули ще о. сов. Д. Семчишин і о. І. Клюс. Співав хор Святоюрської бурси дяків. Були б. військові та львівські громадяни у значному числі.

У цілому краю відправлено цього дня панахиди в 5. год. попол. при великій участи народу.

ПОМИНКИ НА МАКІВЦІ

Як щороку, 7. ц. м. відбулися на Маківці всенародні поминки на стрілецьких могилах. В год. 10.30 зачалася заупокійна Служба Божа. Проповіді виголосили о. Кремінський з Побука та о. З. Нарожняк з Конюхова. По проповідях відправили соборну панахиду. Народу було до 10.000. Порядок був зразковий.

КАРАЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ

Повітове староство у Львові покарало за відправу панахиди за душу полк. Е. Коновальця, о. Гр. Брезденя, завідателя Яричева Нового, гривною 100 зл., або 10 днів арешту, — о. дек. П. Пилипця, пароха Підлісок Великих, гривною 50 зл., або 5 днів арешту.

ЗАКРИЛИ ДИТЯЧИЙ САДОК

В Журавні закрили дитячий садок тому, що діти не співали в ньому „паньствовеґо гимну".

ІНВАЛІДСЬКІ РЕНТИ ДЛЯ Б. УКРАЇНСЬКИХ ВОЯКІВ

Право до ренти матимуть всі українські вояки, які стали інвалідами в часі від 1. листопада 1918. р. до 15. липня 1919. р. Щоб одержати ренту, український інвалід поза відповідними документами мусить доказати, що є льояльним громадянином. Останній речинець зголошень до дня 31. травня 1939. року.

БАНДИТСЬКИЙ НАПАД

У Чижикові під Львовом, замасковані злочинці, які говорили по польськи, напали в ночі з 24. на 25. м. м. на дім Касперських, свідомих Українців, які недавно перейшли на греко - католицизм. Залізними палицями й ножами побили тяжко Осипа, Павла і Степана Касперських, їх маму і жінку Степана, відтак здемолювали цілу хату. Повідомлений гр.-кат. парох о. О. Скульський в 2. год. ночи запричащав важко побитих, яких рано відвезли до українського шпиталя у Львові. Степан Касперський має зломану руку, ногу й одно ребро, побиту голову, Осип має побиту голову, плечі та повідбивані легені, Павло має побиту голову й потовчену руку, Анна, жінка Степана,, має побиту голову. Степан і Осип К., яких стан здоровля грізний, залишилися в шпиталі. В понеділок, 25. м. м. о. прал. Л. Куницький відвідав Чижиків, щоб подати потіху народові. Очікуємо вислідів слідства.

ЧИЖИКІВСЬКІ ПАТРІОТИ

В Чижикові під Львовом українські громадяни вижали спільно збіжжа Касперських, які впали жертвою бандитського нападу. Женці принесли вінок матері Касперських та побажали їй, щоб її три сини й невістки скоро видужали від бандитських побоїв. Це примір, гідний до наслідування скрізь, де є жертви сучасного лихоліття.

В Чижикові панує тривога. На паркані Андрія Пухальського, що недавно перейшов на греко-католицький обряд, хтось причіпив картку з написом у польській мові: »Пане Пухальський, як ви до 14 днів не вернетеся до того, чим ви були, то чекає вас таке весілля, як Касперських«... Також подібні погрози виписали до Розалії Гнатишин, б. голови Кружка »Союзу Українок«.

ЗАБОРОНЮЮТЬ ДИТЯЧІ САДКИ

В Теребовельщині, Чортківщині, Борщівщині, Підгаєччині, Каменеччині та в інших повітах, заборонили цього літа заложити українські дитячі садки. Зате заложено в Галичині 2.000 польських „саможондових огрудкуф", у яких має бути 80.000 переважно наших дітей, бо звідки стільки польських назбирали би? У цих польських „огрудках" польські учительки учать наших дітей польських молитов, пісень, учать їх говорити по польськи, історії Польщі і т. д. Наші батьки повинні не допустити до винародовлення наших найменших. Коли забороняють садки „Рідної Школи", треба зорґанізувати дитячі садки при церквах, спровадити наших монахинь, щоб вели постійні захоронки.

З наших парохій

Личаків. В неділю, 7. 8. відправлено по читаній і співаній Службі Божій панахиду за бл. п. ґен. М. Тарнавського при великій участи парохіян. — Вечором відбувся попис дітей з захоронки Горішнього Личакова. Вміло виведені гри, забави, віршики і т. п. виявили, які наглядні користи дає виховання в українській захоронці. Виховницям, п. С. Пилипів і Н. Стецівній належить признання за жертвенну працю над нашими найменшими.

Угорське, пов. Стрий. Дня 17. VII. відправив першу Службу Божу о. Маріян Шабан Ч.С.В.В. — Це торжество відбулося при співучасти двох оо. Ігуменів Ч.С.В.В., о. Метельського і великого здвигу народу з довколичних сіл. Це перший священик з Угорська, син незаможних родичів, що при допомозі добрих людей власною працею добився такого становища. При звуках місцевої орхестри впроваджено о. М. Шабана з приходства до церкви. Співав місцевий хор. Прегарну проповідь про велике значіння священичого звання виголосив о. Ігумен з Добромиля, а місцевий парох, о. А. Флюнт промовив коротко з нагоди цего торжества. Відтак відбулося стискання голов, роздача образків і обід на приходстві. Присутні подивляли прекрасну сталеву мурованy церкву, побудовану ще бл. п. о. Львом Горалевичем, довголітнім парохом, яка моглаби бути окрасою великого міста. Загальну увагу звертали чудові вікна-вітражі. Заходами місцевого пароха поставлено дуже гарний іконостас, роботи п. Івана Терпливця, помальований артистом малярем Могилевським, який саме тепер позолочують. Згадати треба, що Угорське, це одно з найсвідоміших сіл у Стрийщині, що задумує будувати великий Народній Дім, бо давна читальня вже не вистарчає.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ЖІНОЦТВА

Великі українські жінки

Жіноцтво в житті української нації мало і мусить мати в будучому велике значіння. Матері дають дитині перший посів релігійного життя, вони перші вяжуть дитину з рідною землею. Знаємо велику ролю св. Княгині Ольги в старій руській Державі. Вона підготовила хрещення наших предків.

А ось ще два приклади великої ваги жіноцтва в житті нашого народу.

І так наш великий Гетьман, Іван Мазепа, в найважчих хвилинах життя приходив за потіхою та порадою до своєї матери Магдалини, що стала пізніше ігуменею монастиря. Для Мазепи мати була найвірнішим другом, найкращою вчителькою. Їй він довіряв найбільше! Вона ж кріпила та заохочувала його до нестримної праці для України.

Раїна Могилянка, велика патріотка, зберегла цілий свій рід перед переходом на чужу віру та національність.

Таких прикладів можна б навести більше. При тім слід памятати, що жінка, мати - виховниця — тоді буде доброю матірю - дорадницею, коли її життя буде сперте на Бозі, на пошані закону Божого та особистій і національній гідности

Ст. Конрад.

Вага дошкільного виховання

Душа дитини найподатливіша на виховні впливи в роках 1 до 7, а тим самим добрий, чи лихий вплив у цих роках залишає тривкий слід на ціле життя, про що наші матері повинні постійно памятати.

„Українська Захоронка" та „Рідна Школа" розвивають свою працю в захоронках і дитячих садках. Але це ще далеко не все. Захоронки розвиваються звичайно тільки в містах і містечках, дитячі садки зорганізовані тільки на час жнив, а закон з 11-го березня 1932. р. про устрій шкільництва передбачує, що держава повинна засновувати дошкілля для виховання дітей у дошкільному віці.

Працювати на становищах вихователь і провідниць дошкіль можуть тільки жінки з відповідними кваліфікаціями. Вже й тепер свідоцтво скінчення захоронкарської семінарії необхідне для тих, що стараються про працю в захоронці, чи хоч би в дитячих садках.

Досі є в нас дуже мало зрозуміння для тієї переважної справи і треба боятись, що наші найменші перейдуть під опіку чужих вихователь, бо своїх немає. Ми ще не вміємо зазделегідь дбати про майбутнє і події життя застають нас непідготованими.

Немає сумніву, що дошкілля розвинуться і то розвинуться дуже скоро, тому треба подумати про відповідне число фахово вишколених вихователь дошкільних установ.

Є в нас школа для фахової освіти і підготови вихователь дошкіль. Це приватна Семинарія для вихователь дошкіль ім. Св. Йосафата С. С. Василіянок з українською мовою навчання у Львові при вулиці Потоцького ч. 95. Вона має управнення державних шкіл, то є право прилюдности. Наука триває 4 роки; до 1. кляси можуть зголошуватися кандидатки, що покінчили 6 кляс вселюдної школи. Приписаний вік кандидаток: 13—17 літ. Старші (18 літ) можуть бути приняті виключно по отриманні диспенси від віку, що її уділить Кураторія за стараннем Дирекції. До прохання про прийом до школи, які можна надсилати ще до 1. вересня ц. р., треба долучити перебіг життя, метрику, свідоцтво з останньої кляси і посвідку щеплення віспи. Місячна оплата за науку виносить 22 зл.

При школі є теж виховний Інститут, ведений фаховими силами, вселюдна 6-ти клясова школа і взірцево ведене дошкілля для дітей від 3—7 літ.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ СВ. КН. ОЛЬГИ

Українські дівчата, членки Кружка „Будучність" на Личакові, уладили 24. VII. ц. р. під проводом свого Провідника, о. Я. Чемеринського, гарну академію в честь св. Княгині Ольги. Вступне слово виголосила Павліна Дмитрів, відтак були деклямації й співи. Католицьким гимном закінчено цю незвичайно симпатичну академію, яка була гідним виявом пошани для великої української Святої Княгині Ольги.

ЯК ДОБРЕ И ДЕШЕВО ВАРИТИ

Так називається нова книжка, яку видало для наших жінок Видавництво »Жіноча Доля« в Коломиї. Це 430 приписів і куховарських порад для міських і сільських господинь і курсанток куховарських курсів. Про велику потребу такої книжки свідчить те, що це вже її четверте видання. В книжці пишеться про те, що мусить знати кожна господиня, чого треба для здоровля, як задовго варити страви, про доварювання страв, коли і скільки треба їсти, як подається їсти, як треба приймати гостей, як вариться зупи (юшки), городовину, мясо, риби, як печеться хліб тісточка, медівники, торти, як робиться запаси на зиму: мармеляду, повила, соки, варення (конфітури), сушениці і т. д. З того короткого перегляду видно, що книжка »Як добре й дешево варити« необхідна для кожної нашої господині.

ЯК РОБИТЬСЯ КОНФІТУРИ ?

1) Ягоди, призначені на конфітуру, мусять бути дозрілі (не перезрілі), свіжі, непотовчені, сухі, збирані в погідний день. На конфітури вживаємо тільки добірних овочів. 2) Соковик (сироп) приготовляємо в такий спосіб: на кожне кільо ягід призначуємо кільо цукру (з голови) і півтора шклянки води. Заварити соковик, дуже старанно вишумувати і тоді щойно класти дуже уважно ягоди. — 3) Хто хоче мати гарну конфітуру, мусить смажити потрохи, то значить: треба смажити раз, відставити на 10 хвилин, повторити ще двічі те саме, а відтак смажити на вільному вогні, доки ягоди не стануть прозорі. — 4) Конфітури не вільно смажити в начинні, вживаному до варення потрав. Найвідповіднішою є плоска мідяна мидничка, призначена спеціяльно на конфітуру, або камінна широка ринка. — 5) Найкраще шумувати конфітури, прикривши їх поверхню аркушем сірої бібули до фільтрування; по короткій хвилі здіймаємо бібулу, до якої приляже все шумовиння. Тут нема небезпеки, що ушкодимо ягоди. — 6) На пять хвилин перед відставленням конфітур з вогню, треба їх прикрити покришкою, нехай щераз заваряться. Ягоди, смажені в такий спосіб, лекше насякають соковиком і перестають спливати під гору. 7) Усмажені ягоди переливаємо уважно до порцелянової миски, а до слоїків складаємо їх, коли вже зовсім простигнуть. — 8) Слоїки мусять бути дуже чисті й зовсім сухі. — 9) Зложивши конфітури до слоїків, добре прикрити їх кружком білої бібули, замоченої у високопроцентовім араку. Слоїки завязуємо пергаміном. — 10) Конфітури треба переховувати в місцях сухих, провівних, холодних і чистих, вільних від інших ароматів, а особливо здалека від маринат, заливаних оцтом.

Жіночі вісти

КАРИ НА ДИКІ ПОДРУЖЖА. Фінляндський уряд введе у найближчому часі кари на осіб, що живуть у „дикому подружжі". Це дуже мудрий закон, бо як карається людей за прилюдн згіршаючі слова, то тим більше повинна бути кара на неморальне поступування.

В БОЛГАРІЇ уряд признав жінкам рівноправність.

ЖІНКИ НІМЕЦЬКИХ ПОСЛІВ за кордоном дістали з Німеччини поручення, щоб королевам і княжнам не складали глибоких двірських поклонів.

ПРОТИ ВИСОКИХ ОБЦАСІВ. У Німеччині жінкам при тяжких фабричних роботах не вільно носити мештів з високими обцасами, бо вони спричинюють нещасливі випадки при праці.

ДНІ БЛИЗНЯТ. У шпиталі в Данціґу трапився випадок, якого не було 12 років: у днях від 6—9. липня ц. р. приходили щодня на світ... самі близнята. В чотирьох днях народилося 5 дівчаток і 3 хлопців.

КОЛІРОВИЙ ДИМ. Елегантні пані Нью-Йорку курять тепер папіроски так спрепаровані хемічно, що дають дим у довільному колірі. Звичайно колір диму папіроски допасовується до коліру сукні. Домішка хемікалій зовсім нешкідлива для здоровля, ні не зміняє смаку тютюну. Коліровий дим виглядає дуже гарно.

СОНЯ ГЕНІ, найкраща совгарка світу, обезпечена на високу суму 3 міліони долярів!

НАЙБАГАТША ФІЛЬМОВА ЗІРКА — це Американка Мері Пікфорд.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Наше оповідання

Памятний день

(Виїмок з історичного оповідання »Хрест над Дніпром«)

У ранці, в середу, дня 1й. серпня 988 року, нарід юрбою спішив над ріку. Коли вже велика юрба заповнила Дніпровий беріг, вийшли священики й говорили людям про Тайну Хрещення. Говорили про первородний гріх перших людей. Адама і Еви, Ісуса Христа, що зійшов із неба, щоб спасти рід людський від цього гріха та що св хрещенням обмиваємося з цього гріха. Незабаром появився й митрополит з епископами і почотом духовенства, а за ними князь Володимир із княгинею Анною та зі своїм почотом.

Почалося насамперед водосвятя. Митрополит з епископами освячував серед молитов і співів воду в Дніпрі. По водосвятті митрополит промовив до народу:

— Кияни! Оце освятили ми воду Дніпра водою зі святої ріки Йордану. А свята ця ріка, тому, бо в ній хрестився Сам Господь Бог наш, Ісус Христос, і над цією рікою обявився Бог у Тройці Пресвятій. Своїм хрещенням установив Христос Тайну Хрещення для нас усіх. І ваш князь, що дбає не тільки про ваше тілесне добро, але й про душі ваші, хоче, щоб ви сьогодні очистилися св. Хрещенням від первородного гріха та стали дітьми Божими. Тож входіть у ріку — окремо жінки, окремо чоловіки!

І входили люди в ріку та стояли в воді, одні по шию, інші по груди, а діти при березі по груди. Маленьких дітей держали матері й батьки на руках.

Священики стояли здовж на березі й голосно читали молитви.

Неслися молитви та співи здовж ріки, а на лицях всіх людей малювалась радість. А на небі сяло сонце так ясно, так дуже ясно, як рідко. А все небо було чисте, чистісіньке, ні хмариночки на ньому не видко, тільки ясна синява простягалася над Дніпром і над Києвом, городом благословенним. А на землі царила тиша, ніде вітру навіть не чути — тільки спів і молитви линули до неба. Здавалося, що все небо й земля радіють, що стільки душ еднається у вірі Христовій.

А князь Володимир підніс руки до неба й молився:

— Боже, Ти, що сотворив небо й землю, глянь на нових Своїх людей і дай їм, Господи, побачити Тебе правдивого Бога, як бачили Тебе християнські країни. Закріпи в них віру правдиву й незмінну й мені поможи на супротивного ворога, щоб, надіючись на Тебе, переміг я його хитрощі та підступи його...

Скінчився обряд хрещення. Люди швидко зодягалися та помало стали розходитися вдоволені та щасливі, з надією на нове краще життя.

А митрополит сказав до князя Володимира:

В цей день, що його створив Господь, радіймо і веселімся в ньому. Княже, поки на землі житиме твій нарід, поти буде памятний і радісний цей день.

—

Так сповнилося пророцтво св. Андрея Первозваного, виголошене колись на київських горах, що: »Засіяє на цих горах благодать Господня«.

Антін Лотоцький.

—o—

Цікаві дрібниці

В ГОШЕВІ И ЗАРВАНИЦІ купуйте лише свічки, вироблені в нашій фабриці „Керос". Свічку „Керос" легко пізнати, бо кожна свічка має на долині витоплений знак „Керос". Котра свічка не має такого знаку, тої свічки не купуйте, бо та свічка не вироблена у фабриці „Керос", а один Бог знає ким і де.

АРТИСТИЧНА КОПІЯ НЕРУКОТВОРЕНОГО ОБРАЗУ МАТЕРИ БОЖОЇ В ЧАЙКОВИЧАХ

Фірма »Мемор«, Львів, вул. Рутовського 7, II. пов., видала артистичну копію нерукотвореного образу БОЖОЇ МАТЕРИ в Чайковичах у трьох красках; формат 25×30 м. (Оригінальний образ має 27×28 цм.). Образ роботи молодого артиста маляра Василя Конаша, що дуже вміло використав орнаменти й символіку оригінального образу та доповнив лице Богородиці й Дитині Ісусові. Друк на гарному картоні, робить дуже додатнє враження. Ціна 1.50 зл. Фірма зложила значний даток на будову каплиці в Чайковичах. — У Львові, 1. VIII. 1938.

о. Д-р Г. Костельник

У ПАЩІ ЛЬВА

До Львова приїхав цирк Станевских. Одного вечора, коли на арені виступали акробати, 27-літній сторож Л. Шумовський підійшов до клітки із львами, щоб провірити, чи все готове до їхнього виступу. У хвилині, коли він отворив клітку, лев схопив Шумовського за праву руку, відгриз чотири пальці й почав шарпати руку. На крик нападеного надбігла прислуга й вирвала Шумовского з лабет льва. Раненого відвезли до шпиталю.

ПЧОЛИ ВБИЛИ СЛОНА

Здавалося б, що слон має найгрубшу шкіру та що пчола не може його вжалити. Недавно в Америці, в одному звіринці, був такий випадок: у загороді для слонів росли старі дерева. На одному з дерев сидів рій пчіл. Один зі слонів прийшов до того дерева і зів галузку, на якій сидів рій пчіл. Другого дня слон лежав мертвий. В горлі слона знайшли цілий рій пчіл, які його скусали на смерть.

ОСТОРОГА ПЕРЕД ПРИЩИЦЕЮ

Прищиця може перенестися на людину, чито безпосередньо, чи за посередництвом молока хорої корови. Тому треба переварити кожне молоко, заки його спожиється. Одяг, взуття й руки людей, що стикаються з худобою, хорою на прищицю, треба дезинфікувати (очистити) 2 проц. розчином соди. Досі прищиця шириться в західній і середній Польщі, до нас, ще, на щастя, не дійшла.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка"
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 2—8.

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ!
КУПУЙТЕ ШКІРУ
в найбільшім українськім склепі
„ТОМА"
Львів, Ринок 7.
бо там шкіри найкращі і найдешевші.

КАЛЄНДАР — СЕРПЕНЬ 1938.

14. Н. 9. ПО СОШ. МАК.
15. П. Перен. мощ. св. Ст.
16. В. Ісаакія.
17. С. 7 отр. в Єф. Євд.
18. Ч. Евсигнія.
19. П. ПРЕОБРАЖ. ГОСП.
20. С. Дометія.

ПЕРЕСТОРОГА

На днях появився у продажі образок їх Ексц. Митр. А. Шептицького (бюст в окулярах з книжкою) розмір 16½x22½ цм., в чорній красці, та другий менший, формат листівки, з підписом: Митрополит Кир Андрей Шептицький, без подання видавця, автора та друкарні.

Оцим повідомляю Шановних Громадян, що авторське право образу є крадене, та перестерігаю перед купном цего образу, як речі краденої. Рівночасно прошу, хто мігби вислідити та подати мені адресу видавця цього образу, одержить нагороду 20 зл.

М. ШАЛАБАВКА
Львів, вул. Шептицьких ч. 11.

СОНЦЕ сходить 14. ц. м. в год. 4.10, заходить в год. 18.46.
МІСЯЦЬ сходить 14. ц. м. в год. 19.34, заходить в год. 7.41. Остання чверть 18. ц. м. в год. 21. 30.

БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ
ОЛЕКСАНДРА КУРОЧКИ
Львів, площа Векслярська ч. 1.
(ріг Бляхарської—Боїмів)

ВИКОНУЄ: всілякі бронзівничі роботи, а то: чаші, монстранції, окуття Євангелій, павуки, ліхтарі і т. д. — Виконує різьбу, а то: ризи, корони в золоті, сріблі і металі. — Приймає ріжні предмети до золочення, сріблення і ніклювання.

— Поручається ласкавим відвідинам Всеч. Духовенства. —

Замовлення з провінції полагоджує відворотною поштою.

Хтож цього ще не знає?
що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки
в крамниці **„ОМА"** — ЛЬВІВ, площа Краківська 12 (біля Великого Театру).
Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

Що робити в серпні?

По жнивах якнайскорше треба переорати стерню, приготовити ріллю під озимину. Як добре висохне збіжжа в полукіпках, звозити до стодоли, або складати в стирту. Треба негайно заасекурувати збіжжа в Товаристві »Дністер« перед огнем, щоби вразі пожежі не було втрати. При кінці серпня треба вже сіяти жито, найкраще сівалкою. Коли є посуха, треба привалкувати.

На сіножатах прочистити рови, переорати лихі луки, закінчити збір трав на насіння. Косити отаву. Пасти худобу лише тоді, як на луках мокро. Зрізати купки та позрівнювати кретовиння.

В саді виполоти буряни та просапати землю між деревами. З овочів робити повила, мармеляду, овочеві вина, сушити. Пересадити суниці, обчистити старі малини та підгноїти. Викопати ямки на нові деревця. Замовити щепи. Квасити огірки, збирати помідори.

В пасіці в другій половині серпня давати ситу для зміцнення пнів. Слабі пні і без матки — злучити разом. Просіркувати запасні рамки. Замовити цукор для пчіл у своїх пасічничих організаціях.

ЖНИВА

Жнива вже кінчаться. В порівнанні з минулим роком солома цього року краща, зате зерна на третину менше. Пшениця і ячмінь назагал випали гірше як торік.

„КАЛИНА"

Увага! Всім довжникам здержали ми висилку нашого часопису від 1. серпня, тому прохаємо не реклямувати ч. 31. і дальших чисел, тільки вирівнати свої залеглости. — Адміністрація.

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. Вацик. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

ВЖЕ ВИЙШЛО ТРЕТЄ ЧИСЛО РЕЛІГІЙНОГО МАРІЙСЬКОГО ЖУРНАЛУ
„ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС!"
Прохаємо вирівнувати залеглости за два перші числа й висилати замовлення на це третє число за серпень.
Ціна 1 примірника тільки 10 сот.
Замовляти: Видавництво „Мета", Львів, вул. Японська 7/II. п.

ВЖЕ ВИЙШОВ великий історичний образ:
ВОЖД УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ
Генерал-Четар МИРОН ТАРНАВСЬКИЙ
на фронті під Києвом у серпні 1919 р.
Малював: Мистець Е. Козак.
Вийде на днях Виданням Видавництва „Українська Преса" у Львові, на вибагливому папері, в трьох кольорах, розміру 70×50 цм.
ЦІНА ОБРАЗУ: 4 зл. Порто й опакування: 1 зл.
Замовляти й пересилати гроші чеками органів Видавництва „Українська Преса" у Львові, вул. Косцюшка, ч. 1. а., (ПКО 501.505) або поштовими переказами, з допискою на звороті:
„Ген. Тарнавський під Києвом".
В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ повинен бути цей історичний образ

ЗІ СПОРТУ.

СТЕПАНЯК — НАЙКРАЩИЙ НАШ НАКОЛЕСНИК.

У змаганнях наколесників на трасі 215 км. (Львів — Перемишль — Яворів — Львів) перше місце здобув Степаняк з „України" в часі 7 годин, 42 мінут і 41 секунд. Найближчий наколесник приїхав аж 20 мінут за Степаняком.

КОПАНИЙ МЯЧ:

Мостиська: УКРАЇНА — СКАЛА 8:2 (4:0).
Перемишляни: ЗОРЯ — СТШЕЛЄЦ 1:2 (0:1).
Тернопіль: ПОДІЛЛЯ — ЄГУДА 1:1.
Львів: ЛЬВІВ — ЛОДЗЬ 3:1 (2:0).

БОКС.

УКРАЇНА — ЛЄХІЯ 6:10.

Кожний ремісничий варстат,
кожна купецька станиця
кожна фабрика
це активна збірниця
ПРОМ-БАНКУ
Львів, Гродзіцьких 1. I. п. тел. 292-15 і 200-15.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редагує Колєгія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 33 (199) Львів, дня 21. серпня 1938. Рік VI.

Наша Хрестова Нашаґила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІҐІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

КІНЧАЮТЬСЯ ВАКАЦІЇ — ЧАС ВІДПОЧИНКУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ШКІЛЬНОЇ ДІТВОРИ. ПОДБАЙМО, ЩОБ УСІ БЕЗ ВИЇМКУ НАШІ ДІТИ ВЧИЛИСЯ В УКРАЇНСЬКИХ ШКОЛАХ!

Чого нас учить великий ювилей?

Минає 950 літ від хвилини, коли то св. Володимир Великий завів христіянство на Україні. Такої рідкої нагоди не можемо пропустити мовчки. Черговий ювилей Хрещення України будемо обходити аж за 50 літ. А за тих 50 літ багато зміниться, на добре, або на зле... Ми хочемо, щоби історія змінилася для нас на добре, на краще. А історію зміняють люди. Одначе, щоби люди були здібні покермувати колесо історії на свій бік, — вони мусять бути свідомі, що треба робити, де зло, а де добро, в чому лежить краще завтра Нації. Тому мусимо величаво відсвяткувати Великі Роковини Хрещення, бо ті Роковини стануть курсом свідомости, орґанізованости й життєздатности нашого Народу поза червоним царством.

Справа якнайгіднішого відсвяткування Ювилею Хрещення преважна з таких причин:

Ювилейні торжества мають нам показати, що Україна змогутніла найбільше за часів св. Володимира Великого, коли він завів христіянство. Одна реліґія зцементувала з ріжних племен предків нашої Землі — один могутній народ. Навчила карности, жертви для добра загальної справи, дала віру у свої сили. Тому Ювилей має представити перед очі українському народові правду, що лише одна Христова реліґія зробить нас могутнім народом.

Наша держава впала з приводу крамол, сварні і браку патріотизму наших предків. А це-ж речі противні христіянській реліґії. Ювилейні торжества пригадають народові ті сумні події і дадуть гарну лекцію, що практикуючий, добрий христіянин - католик ніколи не доводить народу до упадку. В єдности, під прапором Церкви й народу осягнемо краще завтра.

Ювилей навчить нас ще одної правди: Церква була завсіди охороною наших національних вартостей. Наша реліґія й Церква випровадила нас з часів татарського лихоліття, згуртувала в часах панщизняного ярма, натхнула великих народніх пророків, що вивели націю на шлях розвою. Церква не дозволила українському народові продати душі ворогам. Великі Роковини Хрещення мають віддати Церкві глибокий поклін та зорґанізувати нас під її крилами сьогодні, коли дальше йде боротьба за українську душу!

Ювилей має врешті вказати нашому народові, що його смертельним ворогом є комунізм. Комунізм — це поворот поганства на українську землю. І ми, святкуючи Великі Роковини Хрещення, мусимо спитати себе: за ким підемо? Чи за ложною аґіткою комуни, чи за заповітами св. Ольги та св. Володимира? Дати собі відповідь на це питання — це насталити свойого духа до боротьби, що сьогодні в світі шаліє, до боротьби за віру предків з царством антихриста.

Тому хай не буде ні одної нашої місцевости, що не усвідомила би своїм громадянам тих важних справ! Гідно й величаво, з глибоким розумінням змісту відсвяткуймо ці світлі Роковини Хрещення Руси-України.

Увага! Просимо не реклямувати ч. 30. нашого часопису, бо його сконфіскували!

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 10.

Коли ж прийшов до народу, приступив до Нього чоловік, що упав перед Ним на коліна, і сказав: Господи, помилуй мого сина, бо він сновида і тяжко мучиться: бо часто паде в огонь і часто в воду. І я привів його до Твоїх учеників і не могли його уздровити. А Ісус у відповідь сказав: О, роде невірний і розпустний, доки буду з вами? Доки терпітиму вас? Приведіть Мені його сюди. І погрозив йому Ісус і вийшов з нього біс і одужав хлопець від тої години. Тоді приступили ученики до Ісуса на самоті і сказали: Чому ми не змогли його вигнати? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство. Бо істинно кажу вам, коли матимете віру, як зерно гірчиці і скажете сій горі: Перейди звідси туди, і перейде, і нічого неможливого не буде для вас. (А сей рід не виганяється, хіба молитвою і постом).

Як же вони перебували в Галилеї, сказав їм Ісус: Син Чоловічий має бути виданий в руки людей, і убють Його, і третього дня воскресне. І зажурилися тяжко.

(Матей, гл. 17, ст. 14—23).

ДУХОВНА НАУКА

Як один із найуспішніших засобів проти спокус діявола вказує Сам Христос молитву й піст. А що про молитву була бесіда вже минулого разу, так з черги скажемо дещо про піст. Св. Церква встановила піст двічи в тижні: в середу і в пятницю, а крім того є ще довші, або коротші пости, напр., Спасівка, Пилипівка, Великий піст і т. д. Піст - умертвлення — це один із наймогутніших способів приборкання наших злих пристрастей, це школа христіянського характеру. Дехто хотів би попостити один день в році і мати „чистий спокій", другий каже, що пятниця така сама днина, як четвер і т. ін. Це все нерозумні викрути, негідні христіян. Людина, обовязана відмовляти собі продовж цілого року у деякі дні декотрі страви, вчиться тим самим памятати про закони Божі й Церкви, виявляє послух для св. Церкви, панує над своїми похотями, а повздержність у їді вчить опанувати гнів, змисловість і т. п. злі нахили, та через те стає відпорніша на спокуси діявола, тіла і світових оман. Та й між днями є ріжниця; Сам Бог зробив ріжницю між неділею і буднем, а св. Церква відріжняє сумні дні (середа і пятниця — память терпінь і смерти Христа) від радісних і святочних. Отже всякі мудрування нерозумних, або неслухняних дітей Церкви не можуть бути дороговказом для тих, що йдуть дорогою вічного спасіння. Піст є тим лекше зберегти, що Церква часто дає диспензи, а багатьох звільняє, напр., хорих, вагітних, кормлячих, дуже бідних і т. п. Тому стараймося виконувати всі приписи щодо св. посту, а певно всім тим побідникам над собою дасть Христос перемогу над невидимим ворогом і світлу перемогу у день нашого воскресіння.

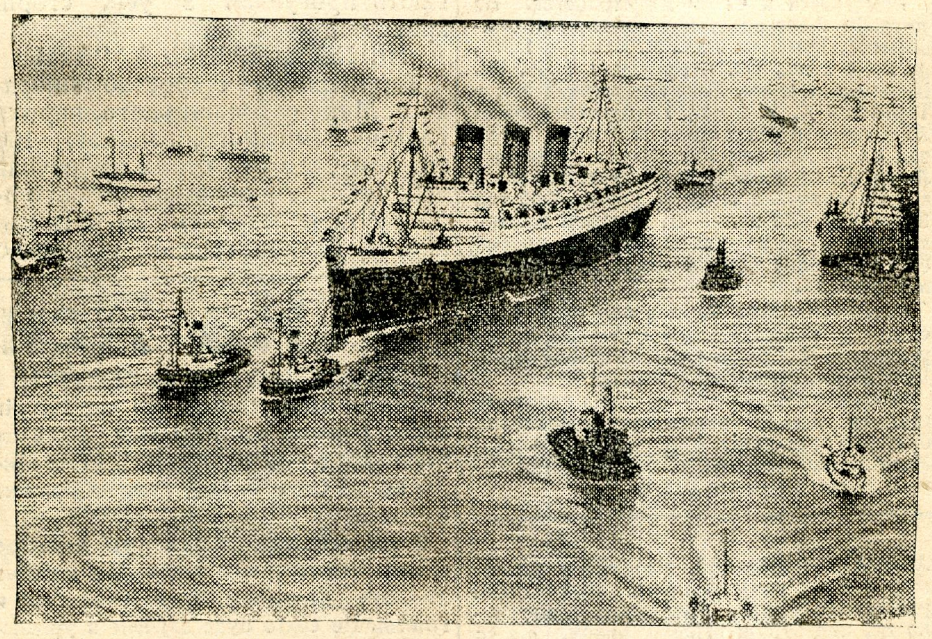

Найбільший анґлійський корабель „Квін Мері" („Королева Марія") переплив з Европи до Америки в 3 днях, 20 годинах і 2 мінутах та здобув „голубу стяжку" за рекорд скорости.

„СВОБОДА" РЕЛІҐІЇ У ЧЕРВОНОМУ »РАЮ«.

В Москві замкнули православний собор св. Вознесення, всі грецькі церкви, польський костел і протестантський збір. — У Чернигові старі історичні церкви ще з часів заведення христіянства на Україні, перемінили на склади харчів. Та не зважаючи на те, населення в совітах горнеться масово до церков. Усі церкви переповнені вірними, старшими й молодю. Не помагає ніяка протиреліґійна аґітація. Ніяка сила не вирве в людей віри в Бога.

Ювилейні Торжества Хрещення Руси-України

У роковини 950-ліття Хрещення Руси-України, в неділю 14. серпня ц. р., в Архикатедральному храмі св. Юра у Львові Преосв. Кир Іван відправив Архієрейську Службу Божу в сослуженні о. крил. д-ра В. Лаби, о. крил. Л. Лужницького, о. канцлера М. Ґалянта й о. д-ра І. Гриньоха; діяконували о. В. Белей і о. І. Клюс, асистували 4 студенти-богослови гр.-кат. Богословської Академії. Співав хор Святоюрської дяківської бурси. По Службі Божій відправлено водосвяття. Владика виголосив проповідь про велике діло князя Володимира, хрещення Руси-України. В ній звернув увагу на люті переслідування большевиками Христової віри й бурення церков, як за часів татарського лихоліття, візвав витривати у сильній вірі, вкінці поблагословив вірних, а особливо молодь, що має відновити Христову віру над Дніпром.

Опісля відспівано многоліття Св. Отцеві, ВПреосв. Митрополитові та українському народові. На закінчення ціла церква відспівала »Боже Великий« і католицький гимн. Народу була повна церква.

При зміні адреси просимо подавати стару адресу!

Sygn. VI. 1. Pr. 292. 38. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. Sąd Okręgowy Wydział VI karny we Lwowie, w składzie Przewodniczący: Dr. Z. Locker, S. O. Głosujący S.S.O. St. Horodyski, i T. Ochlawa, w sprawie konfiskaty czasopisma pt. „Chrystus nasza syła" z daty Lwów dnia 24 lipca 1938 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 292. 38. na posiedzeniu niejniejawnem w dniu 25 lipca 1938 r. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie POSTANAWIA uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 19 lipca 1938 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Chrystus nasza syła" Nr. 29, z daty Lwów, dnia 24 lipca 1938 r. zawierającego 1) w artykule p.t. „Zemla horem spowyta" a) w ustępie od słów „Bo polska" do słow „jednist Cerkwy" b) w ustępie od słów „Ale tym do słów „1200 złotych" c) w ustępie od słów „Wono daje" do końca artykułu, 2) w artykule p.t. „Mali" do końca artykułu, znamiona ad 1) z art. 170 kk. 2) zbr. art. 154. §. 1. i 2. k.k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p.k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpow. redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociągnie za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p.p. Nr. 6. ex 1862 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. UZASADNIENIE: Wymieniony ustęp ad 1). przez tendencyjne i świadomie fałszywe przedstawienie stosunków w Chełmszczyznie szerzy wiadomości mogące zaniepokoić ogół publiczny. Artykuł ad 2) propaguje ukraińskie nacjonalistyczne hasła separatystyczne Według §§ 487, 489, 493 p.k. oraz §§ 36 i 37. ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący. Dr. J. Locker w.r. Protokolant; Kowalski w.r. Za zgodność: kier. sekret. (підпис нечиткий).

ЛБ АН УРСР
Ж. 6

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Співстрадальники Христові!

В останньому числі „Христос Наша Сила" промовили до цілого українського громадянства найчільніші провідники та члени. Переживаємо в цьому році великі роковини: поза нами хвилі 950-літньої минувшини, живемо серед сумної теперішности, а перед нами будучність, що невмолимо переходить в океан безмежної вічности.

Чи голос дзвонів по цілому краю, чи голос передових представників громадянства має перейти попри вас безслідно, без ніякої відповіди у ваших серцях?

Ніколи! Ви, співстрадальники Христові, не остаєте поза скобками української нації, ви є Лицарі з перших рядів, що хоч поранені, знеможені недугою, не кидаєте зброї, не втікаєте з поля боротьби, — але насилу — із затисненими устами, йдете слідами Христа до перемоги.

Ви не є тягарем громади, але найбільше впливовими її членами, не у світі, але у Христа. Ви, сповняючи приписи союза Апостольства Хорих, уміщені у ваших членських грамотах, терпите зі Спасителем за себе і за інших.

У ваших особах терпить Христос, через вас заступається Христос безнастанно перед Отцем Небесним, через вас молить: Одпусти їм, бо не знають, що творять.

Доля кожного народу — це будівля, що триває віками, творить ся століттями, будівля, яку будувати мусять мільони членів народу. Такою будівлею є і майбутність українського народу.

Злочину допускаються ті, що зовсім не стають у ряди працівників при тій великій будівлі, — але злочин поповнюють і ті, що викидають усе, що збудували предки, а розпочинають на руїнах вартісної градиції будівлю — чогось незнаного.

Свято Християнської України вказує на підвалини, які під ту будівлю нашого істнування положив Великий Князь св. Володимир.

Ми всі, без виїмку, і ви, співстрадальники Христові, мусите класти цеглолки зі своєї жертви й молитви. Здорові в день 14. серпня поспішили, щоби взяти участь у торжественному всенародньому Водосвятті. Ви, приковані до ложа болізни, могли лише духом полинути в ряди міліонів народу.

Памятайте, що ложе вашої болізни є варстатом, на якім ви найскорше можете викувати кращу майбутність народу. У ювилейному році складайте разом, однодушно жемчуги ваших страждань на жертівнику цілого народу.

Дякуйте і прославляйте Христа й рівноапостольного Князя Володимира за те, що впровадив український народ у сімю християнського світа. Дякуйте, що так Боже Провидіння покермувало,що ми нині можемо бути ісповідниками нашого прегарного східного обряду. Серед ювилейного благодарення не забувайте перепрошувати за незрячих, що для особистої користи стали відступниками від свого обряду і нації; „відпусти, бо не знають, що творять"...

А вкінці, одним серцем, одними устами просім: Ісусе, Царю народів! Дай нам усім чимраз більше розуміти місію нашого народу. Ми знаємо, що чим більше терпимо, тим більше ідемо Твоїми слідами через Голгофту до Воскресення.

Та дай нам і сили видержати у єдности бажань і змагань. Спасителю, вкоріни в нашу кров і серце, що поза Тобою, поза Твоєю Церквою нема спасення для українського народу. Геть з поганством новітніх часів! Ми хочемо відновити присягу, яку складали наші предки у хвилях Дніпра, хочемо з Тобою — для Тебе, а ніколи проти Тебе, жити та поступати, бо

Христос Наша Сила!

—::—

Вписуйтеся в члени Апостольства. На потреби Апостольства зложили: зі Самбора: М. Хоміцька 1 зл., М. Качилуп 1.20з., А. Гудз 2 зл., Ол. Стефанович 2 зл., Ел. Кульчицька 2 зл., Евд. Лучакова 2 зл.; з Теребовлі Х. У. 1 зл.; Тудорковичі через Андрущак 10 зл.; з Викотів: Коваль А. 1.50 зл.; Казан А. 1 зл.; Уряд Парох. Личаків— Львів 2 зл.; Мостище: о. Лучаківський 4 зл.; Поточинське через М. Боднар 4.55 зл.; Заґравчук 2.80 зл. — За прислані жертви дякуємо — за дальші просимо, бо потреб багато, а часи чимраз тяжчі для наших найбідніших.

Чергова Служба Божа в наміренні Апостольства відправиться в понеділок 5. вересня ц. р. в 7 год. в церкві Успення Преч. Діви Марії, Львів, вул. Руська.

Зголошені численні нові члени одержать грамоти в міру виконання замовлених братських хрестиків. Адреса Апостольства: Український Секретаріят Апостольства Хорих, Львів, Підвалля 9/I. м. 2.

З українського життя

НОВА ЦЕРКВА ОО. СТУДИТІВ

Дня 10. ц. м. ВПреосв. Митрополит Кир Андрей у сослуженні Преосв. Діонізія Нярадія, гр.-кат. Епископа для Українців Югославії, протоігумена ОО. Студитів, о. Климентія Шептицького, о. пралата В. Ковальського, о. дек. Патрила, о. проф. Ст. Рудя, настоятеля монастиря єромонаха Тимотея Процюка й ін. священиків посвятив церкву скиту св. Андрея Первозванного на Лужках колю Осмолоди. Коло церкви є монастир ОО. Студитів. Монахи цього семого з черги монастиря ОО. Студитів (Львів 2, Унів, Зарваниця, Дора на Гуцульщині, та Фльоринка на Лемківщині) ведуть душпастирську працю серед нащих лісових робітників, що пробувають довший час у лісах на роботах.

ЩО ВИКОПАЛИ У КРИЛОСІ

На місці величавої катедри Богородиці, яку побудував князь Ярослав Осьмомисл, відкрили дві північні нави й частинно третю, головну наву. Знайшли багато тинку з останками мальовил, якими був прикрашений собор. На „Золотому Тоці" цілий ряд находок, знаних тільки з великих княжих городищ, вказує на те, що там були княжі палати. Найшлися тут первісні печатки з грецькими та церковно-словянськими написами, срібні коновки київського виробу, частини шкляних браслетів з Києва, кілька бронзових нагрудних хрестів, кілька старих монет, кусні з посудин на вино, кілька кухонних і пекарських печей і багато ріжних цінних находок. Все те вказує на живі звязки Галича зі Сходом і Заходом. До Крилоса напливають прогульки з усіх сторін краю.

НЕ ПЕРЕСТАЮТЬ КАРАТИ

Тернопільське староство покарало о. Миколу Винницького, пароха Глубічка Великого, гривною 100 зл., тому, що цей отець осуджував усіх тих, що цураються свойого обряду та переходять на латинський. — Станиславівське староство гривною 100 зл. покарало ред. Р. Данилевича, провідника табору „Орлів" у Боднарові за улаштовування публичних виступів та уладження походу членів табору до місцевої церкви.

ЗАБОРОНИ

До Ортинич, самбірського повіту, староство вислало на руки голови читальні „Просвіти" о. Івана Бугери письмо, яким завідомило, що припинює діяльність читальні. — Ліське староство заборонило в Городку оснувати кружок Товариства „Сільський Господар", з огляду на „брак запевнення безпеки, спокою і публичного порядку"...

ЩО ДІЄТЬСЯ НА ВОЛИНІ ТА ХОЛМЩИНІ

Приходить вістка, що влада арештувала проповідника о. Казновецького. Цей отець у своїх проповідях виступав проти насильного перетягання українських селян, будьто „шляхти загродової". — В усіх парохіях Волині відбувся триденний піст, звязаний з щоденними богослуженнями й молитвами. — В містечку Тарногороді, невисліджені злочинці підложили бомбу під дім декана о. Матвійчука. — На Грубешівщині війт з поліцаєм заборонив у кооперативі держати товари українського виробу, як паперці „Калина", мило „Центросоюз", паста „Елеґант", погрожуючи конфіскатою тих товарів.

ЛОВЛЯТЬ ДІТЕЙ

По Львові крутяться невідомі панки і виманчують підписи. Перед кількома днями такий панок зайшов до української родини маляра Михайла Ількова та перемовляв, щоби переписати дитину з народньої школи „Рідної Школи" при вул. Супінського 21, до польської при вул. Кадецькій. Всяким непрошеним опікунам треба подякувати за труд і — мати свій розум!

З наших парохій

ЮВИЛЕЙНІ ТОРЖЕСТВА В ПЕРЕГІНСЬКУ, ПІДЛЮТОМУ й ОСМОЛОДІ. В день св. Володимира відбулося у нас свято Хрещення України. До нього долучилося ще храмове свято церковці св. Володимира Вел. на Осмолоді і навечеря уродин ВПреосв. Митрополита, що перебуває тепер на відпочинку в Підлютім. Те потрійне свято почалося торжественною Службою Божою, яку відправив о. П. Патрило, парох і декан Перегінська. Діяконували о. М. Фарміга, капелян СС. Василіянок на Камянці та діякон Л. Куленій. Співав хор дівчат з захоронки СС. Служебниць у Перегінську . Церковцю виповнили місцеві мешканці, лікуванці та гості з Перегінська. Коротку, ядерну проповідь виголосив о. О. Стернюк. Опісля всі зібрані перейшли з Осмолоди до Підлютого і тут біля кедрової палати відбулася друга половина свята. Перед дверми палати уставилися представники Перегінська зі своїм парохом на чолі та з хлібом і сіллю в руках, а за ними жінки і дітвора. Коли в дверях показалася постать нашого улюбленого Владики, хор дівчат привитав Його співом „Многая літа!", о. П. Патрило привитав Владику; складаючи щиросердечні побажання з нагоди уродин, казав : „Віримо, свято віримо, що діло, на яке згідно з давнім переказом дав благословення св. Андрей Первозванний, діло, якого довершив 950 літ тому великий наш князь, рівноапостольний Володимир, що діло це, перебувши огненну пробу, ще за Вашого життя, за Вашим благословенням, під Вашим омофором закріпиться на Україні там, де сьогодні ще сатана царює, всі одними устами, одним серцем славитимуть Триєдинного Бога". Закінчив словами: „Святителю Божий — моліться за нас! Пастирю добрий, ведіть нас! Владико великий, наказуйте нам! На Ваш наказ готові ми на всі труди, всі подвиги для добра нашої св. Церкви, для добра нашого бідного народу. На многа літа Владико! Слава нашому доброму Архиєрееві, нашому великому Страдальцеві! Слава!" — „Слава!" — кликнули однодушно всі зібрані. Потім складали привіти найстарші віком, сідоглаві представники Перегінська, радіючи, що дехто з них щераз, може востаннє, має нагоду глянути в батьківські добрячі очі свого теж сідоглавого Владики. За ними пішли привіти, деклямації „наших найменших", хорові продукції та вправи дітей захоронки Служебниць у Перегінську, за які зібрані нагородили їх оплесками, а улюблений Батько і Опікун сотень наших дітей — образочками та цукорками. Це свято залишило в серцях усіх, а особливо тих невинних діточок глибокий слід і вони довго носитимуть у своїх серцях милий спомин про доброго Владику.

На Ясну Гору!

ДОРОГІ БРАТТЯ Й СЕСТРИ!

Небесна наша Ненька, що від 200 літ царює і роздає премногі свої ласки на Ясній Горі в Гошеві — витає і кличе-взиває вас до Себе, на Ясну Гору на Празник Успення!

В той день відбудеться тут величаве свято: торжественне закінчення ювилею 200-ліття панування Її на Ясній Горі в Гошеві. Це свято буде злучене з урочистою посвятою цілого нашого народу Діві Марії, а завершене буде посвяченням величавого прапору Гошівської Божої Матери, який буде тривкою памяткою Ювилею Гошівської Богородиці. На прапорі цім будуть виписані імена тих наших міст, сіл, установ, товариств, родин та осіб, що значнішою пожертвою причиняться до його устроєння. Прапором цим в будуччині будеться витати й пращати кожну більшу прощу з краю.

На цей день Успення — на закінчення ювилейного року та на посвячення цього Ясногірського прапору прибуде в Гошів багато вірних дітей Марії з усіх закутків нашого краю. Чимало околиць вже заповіло свій приїзд. На свято це взиває й запрошує Гошівська Божа Мати — і вас любі діти, вірні почитателі й почитательки Марії!

Однак дорогі Браття і Сестри — не всі зможете в цім дні прибути до Гошева. Та на це є рада! З кожної околиці, з якої в цім, чи в минулім році їздило паломництво у Гошів — нехай вибереться хоч двох представників, щоб були присутні на ювилейних торжествах у Гошеві, щоб в імені своєї околиці зложили ювилейну посвяту Марії та рівночасно були кумами при архієрейськім посвяченні Її прапору.

Котра околиця не зможе на той день вислати на Ясну Гору хоч одного свого представника — то нехай бодай окремим письмом, писемною чолобитнею висланою на Ясну Гору злучиться з тисячами дітей Марії, що прибудуть на той день у Гошів! Нехай вишле свою кумівську ленту до прапору Богородиці тай лепту на прикрасу й розбудову Ясної Гори. Імена тих міст, сіл і осіб, що пришлють на це торжество значнішу лепту — будуть вибиті на металевих цвяшках і прибиті на держаку пропора — на спомин і славну память по всі віки. Привітні письма-чолобитні будуть поміщені в Золотій Книзі Гошівських Прочан.

Діти Марії! Ще раз гаряче просимо вас всіх, що колинебудь були в Гошеві й стали учасниками щедрот Марії — взяти участь у ювилейних Ясногірських торжествах у дні Успення — чи то особисто, чи через своїх представників, чи духовим способом, висилаючи Марії у Гошів свої щирі письма й лепти.

ВСЕ ДЛЯ МАРІЇ — А ЧЕРЕЗ МАРІЮ ДЛЯ ГОСПОДА ІСУСА!

МОНАСТИР ОО. ВАСИЛІЯН У ГОШЕВІ

—o—

ЧИТАННЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Що нам робити?

До фахових ліцеїв приймається молодь, що покінчила 4 кляси загально-освітньої гімназії, або 6 кляс гімн. давнього типу. Кандидати здають вступний іспит, та він ще не дає всього, бо тяжко до деяких ліцеїв нам дістатися. У Львові є такі фахові ліцеї: механічний і будівляний (Снопківська 47), торговельний, Стрілецька площа 8, адміністраційний ліцей (відділ скарбовий і самоврядування) є при вул. Нікоровича 2. При вул. Курковій ч. 14 має бути наш торговельний ліцей.

Та ми цими ліцеями не можемо вдоволитися. Нам самим треба фахівців у ріжних ділянках промислу та й чужинці охоче приймуть і добре заплатять фахівцеві — людині, що дуже добре і практично знає своє ремесло. І ось напр. треба нам спеціялістів фотографів (Варшава, Конвікторська 2), деревної переробки (Ломжа, Алея Легіонів 7), водно - меліораційних (Познань, Лонкова 11), і т. п. Взагалі мусимо собі вже раз нарешті усвідомити, що торговля, промисл, практичне знання техніки, електротехніки, механіки і т. п. річей, на яких опирається новітня матеріяльна культура, є нам необхідні до національного розвитку і дають у руки великий вплив і грубі гроші.

Але до того не дійдуть неповоротні люди, але меткі, підприємчиві одиниці, що в холоді і голоді, з затисненими зубами будуть мостити крайший шлях нації й собі.

А що до ліцеїв приймають молодь з обмеженим віком (17—19 літ), то для молоді ріжного віку й освіти існують окремі курси. Та про це у слідуючій статті.

О. Год.

—o—

ВАЖНЕ ДЛЯ ДІВЧАТ

Повакаційні вступні іспити до І. і ІІ. кляси **семінарії для вихованиць дошкіль** СС. Василіянок у Львові, при вул. Потоцького 95, відбудуться в днях 1. і 2. вересня ц. р. Зголошення приймаємо до 31. серпня ц. р. — Управа. (1-2)

ЖЕРТВИ НЕОСТОРОЖНОСТИ

Майже щодня трапляються тепер випадки затоплення підчас купелі, чи внаслідок вивернення човна. Це переважно жертви власної неосторожности, бо хто не вміє добре плавати, не повинен їхати човном і йти на глибоку воду. Наші товариства молоді повинні вчити своїх членів плавання і ратівництва потопаючих.

Чи ви вже переконались?
що якостево найкраще і найдешевше є мило з подільської фабрики
„ЧАЙКА“
ЛЬВІВ, Богданівка, вул. Церковна 2.
тел. 268-98.

»СТУДЕНТСЬКІ ПАТРУЛІ НА КРЕСАХ«

Майже всі студенти-Поляки вирушили зпочатком вакацій »на оборону« (перед ким?) східніх »кресів« (землі замешкалі Українцями й Білорусинами). Перший »бій« звели з... Жидами в Микуличині; є побитих 18 Жидів. Коли розпічнуть бої з іншими меншинами і з яким успіхом, про це ще вчасно говорити. У Варшаві відбули вони відповідний вишкіл, при чому засобилися в »ліки для тіла і душі« (польські книжки). Хотіли створити 200 обозів, та грошенят не вистарчило і навіть безплатних білетів не одержали. »Ідейна« праця натрапила на матеріяльні перешкоди. Будемо вдячні нашим молодим читачам за вістки про тих »оборонців« кресів, а всю молодь завзиваємо до гарячої праці і до ширення релігійно - національних книжок і часописів, бо, як бачимо, багато маємо ріжних »приятелів«...

Б. Дмитренко.

На Білу Гору

Світало щойно, а добра мати будила його: „Вставай сину — сьогодні в нас великий день — підемо на Білу Гору віддати поклін Маркіянові”.

Малий, сімлітний хлопчина, дрібонькими кулачками протирав очі. Хотілося йому ще трохи полежати, але гадка про великий здвиг на Білій Горі, додавала йому охоти. Скоро встав, побіг до поблизького джерельця, обмився холодною водою та змовив ранні молитви.

В хаті на нього чекала його добра мати, що її він ніколи не забуде. Це з її уст він вперше почув, що він належить до великої української сімї, що на небі є добрий Бог, що за добро нагороджає, а за зле шле кару. Це вона його вчила, що треба любити своїх братів, сестер, свій нарід.

І тепер він її ще більше полюбив. Хоч зморена вона цілоденною працею, одначе піде вона з ним там на Білу Гору, де всі спішать. Він уже чув про Маркіяна. Вечером, як батько вертав з роботи, то все йому оповідав про наших славних князів, гетьманів, січове стрілецтво. Також багато наслухався про того великого Українця, що перший почав проповідати в церкві до своїх вірних зрозумілою їм, народньою, українською мовою.

В руках матери гарно-мережана сорочка. Як він її любить. Помогла йому зібратися, накормила худобину, перехрестила сина, себе й хату та так у двійку вирушили в дорогу.

Сонце вже давно було вийшло зза гори і своїми промінням пестило поля, сади, села. Йшли так полями, мусіли перескакувати рови, продиратися крізь кущі. Малий тихонько йшов коло матери і цілий час думав про Білу Гору, о. Маркіяна і тисячі людей, що прийдуть з далеких сторін.

Вже йому почали мурашки в ногах гратися, хотілося сісти й відпочати, але, як почув, що з онтого горба побачить високий хрест, підбіг жваво і йшов перед мамою немов би щойно вийшов з хати.

А тимчасом, чим ближче Підлися, збиралося щораз то більше людей. З початку наче ті комашки виглядали, а опісля наче рій пчіл.

Дріботав він так ще трохи і ось вже його ціль. На Білій Горі багато людей; бачить своїх ровесників, а всі чепурно поприбирані в вишивані сорочки. На високому хресті — такого він ще ніде не бачив — вітер маяв жовто - блакитним прапором. Утім почув звуки орхестри, що супроваджала Владику зо Львова.

Уважно слухав він Служби Божої, жадібно ловив кожне слово отця проповідника, а коли вже треба було вертати до дому, дякував Богові, що дозволив йому бути на Білій Горі та помолитися з усім народом за Маркіяна і за український нарід.

Жертви на будову памятника бл. п. ген. Мирона Тарнавського пересилати на конто Товариства Охорони Воєнних Могил у Земельнім Банку Гіпотечнім у Львові, вул. Словацького 14, за допискою „на памятник”.

НА СТОРОЖІ ТВОЙОГО ЗДОРОВЛЯ І КРАСИ
ТОАЛЕТОВІ МИЛА
„ЦЕНТРОСОЮЗ”

Цікаві дрібниці

ВИПАДАЄ, ЩОБИ В ЧАСІ ТОРЖЕСТВА з приводу ювилею 950-ліття Хрещення нашої Руси-України світилися в Вашій церкві добрі свічки, які не гнуться, не капають й не копотять. Свічки, які відповідають усім тим вимогам є лише свічки стеаринові пріма з знаком „КЕРОС-С”. Попробуйте, а переконаєтеся.

Пригода з медведем.

В Біловежській пущі, на нашому Поліссі, напав медвідь на 6-літню Ольгу Никитюк, що збирала малини і покалічив нещасну дівчинку, яку повезли до лічниці; також другу дівчинку Марію Палициниву вдарив медвідь лабою. На щастя рани не тяжкі.

Трійливе джерело.

На Волині біля Рівного витриснуло джерело, якого вода є трійлива.

Як довго треба робити одяг?

Одна з англійських фабрик сукна встановила цікавий рекорд скорости. Йшло про устійнення, скільки часу треба, щоби при теперішнім стані техніки виробити одяг. Острижено 12 овець, з вовни зроблено пряжу, виткано з пряжі сукно, скроєно і вшито звичайний одяг для мужчини. Те все разом тривало 2 години і 10 мінут. Отже за 130 мінут — з хребта вівці на хребет людини

Підводною лодкою до бігуна.

Відомий дослідник підбігунових околиць Вілкинс у 1939 р. виплине підводною лодкою в наукову подорож до бігуна. Лодка буде побудована з нержавіючої стали і візьме 7 людей. Під ледами плистиме майже 3 тижні, а випливати буде що 75 кільометрів для відновлення запасів повітря.

Кораблі-церкви.

На бразилійських ріках є тепер 8 кораблів-церков. Ці кораблі мають на чердаку каплицю, закінчену деревляною вежею, а її стіни можна розсувати так, що вірні навіть з берега можуть бачити цілу відправу. На тих же ріках плавають кораблі-шпиталі. Вони плавають найбільшими ріками, а на менші їдуть моторовими лодками. Ці пливучі лічниці на 50% піднесли здоровля надбережних мешканців — переважно кольоністів.

МІСТО БЕЗ ЖИДІВ

З містечка Гнєв над Вислою виїхав до Америки останній Жид і тепер у тім містечку нема ніодного Жида.

ОСТАННІЙ ІВАН

В селі Перечна на Закарпатті було Зло давніше багато Українців. Одначе Словаки перетягнули майже всіх на своє. Всі наші Івани зачали зватися »Янками«. Тільки один Іван Великанич до смерти вважав себе Українцем і не позволив себе інакше називати, як Іван. І ось цей останній свідомий Українець, »твердий Іван«, як його називали, недавно помер.

ВІДВАЖНИЙ ЖИД.

Як відомо, жиди не люблять пчіл і дуже рідко займаються пасічництвом. До одного жида - пасічника прийшов другий жид і питає:

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ІНТЕРНАТ для мужеської студіюючої молоді чинний від 15. вересня ц. р. без харчу, а від 4. жовтня з харчем. Оплата, платна обовязково згори за кожний місяць, виносить: мешкання зі сніданням 18 зл., обід 20 зл., вечера 12 зл. Одноразово на інвентар 2 зл. Студенти, що в минулому році не були в Інтернаті, вносять прохання до Ректорату Інтернату найпізніше до 30. серпня ц. р. Вимагані залучники: 1. поручення о. пароха, згл. о. катехита; 2. поручення студентської фахової організації; 3. опис життя. Ніяких знижок не уділяється.

— Герстя! І ти не боїшся пчоли!
— Ну, я вже пробував ріжний інтерес і не йде. Давніше то я боявся пчіл гірше як медведя, і втікав перед ними на милю, але що чоловік мусить з чогось жити, то я набрав відваги і став пасічником!

СОВІТСЬКІ ВІДНОСИНИ

На вулиці Москви стрічаються дві жінки високих совітських достойників.

— Ах, скільки клопоту маю з моїм чоловіком! — каже одна.

— А що такого? — питає друга.

— Що вечора виходить і каже, що йде на розстріл, а що ранку вертається пяний домів...

Що діється в світі

УКРАЇНЦІ БЕЛЬҐІЙСЬКОМУ КОРОЛЕВІ

Бельґія все була вірна й віддана своїй династії. Підчас світової війни начальним вождом бельґійської армії був король Альберт, що згинув трагічно в горах. Тепер його вояки збудували йому в містечку Нівпорт величавий памятник. При відслоненні брали участь: королівська пара, представники армій: французької, англійської та американської. На запрошення комітету прибули теж на це торжество наші б. вояки з трьома українськими прапорами, а після дефіляди наша делеґація зложила під памятником вінок з жовто - блакитною лентою.

ПОГРОМ ЧЕРВОНИХ В ЕСПАНІЇ

Національні війська знищили червоні відділи, що перейшли були ріку Ебро. На полудневому фронті війська ґен. Франка йдуть постійно вперед. Червоні втратили всяку надію на перемогу, але ще дальше розпучливо бороняться, бо не мають куди втікати.

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПОСЕРЕДНИК У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ

Анґлійський політик, льорд Ренсімен, має довести до згоди між чеським урядом і народами, що живуть у ЧСР, Німцями, Українцями, Мадярами та ін. Ренсімен відбув уже розмови з представниками усіх цих народів. Голова Української Центральної Народньої Ради Закарпаття о. Августин Волошин дістав повідомлення, що його відвідає анґлійський посол.

ВЕЛИКІ ЗМІНИ В РУМУНІЇ

Румунський уряд видав новий меншинний статут, що признає деякі права для національних меншин.

МОСКВА УСТУПИЛА ПЕРЕД ЯПОНІЄЮ

В боях під Чанкуфеном большевики втратили понад 3000 вояків, Японці мали 300 вбитих і 600 ранених. Совітські вояки зовсім не мали охоти боротися, при нагоді переходили на сторону Японців. Перші бої виявили слабість червоної армії. Через те большевики погодилися на перемиря. Ведуться переговори. Обі сторони залишилися на своїх становищах. Горби Чанкуфен залишилися в руках Японців. Це дуже важне становище на границі СССР, Манджурії та Кореї.

ПАЛЕСТИНА В ОГНІ

Від кількох літ Палестина стала місцем кривавих порахунків між арабами й жидівськими терористами. Немає дня без кривавих ексцесів. У Гайфі одного тільки дня погибло від бомби 37 Арабів, ранених було 60. Крім того погибло 5 жидів і 40 було ранених. Анґлійці проголосили в Палестині воєнний стан, скріпили свої залоги, та це все мало помагає, бо завзята війна між фанатичними Арабами та неменш заїлими жидами не вгаває ні на хвилину. З кожним днем слідно щораз-то більше загострення і не видно тому кінця.

ЯПОНЦІ ДАЛЬШЕ НАСТУПАЮТЬ

Японці продовжують свій наступ на Ганков. Вони візвали всіх чужинців опустити Ганков, щоб не потерпіли від наслідків воєнних ділань.

ВСЯКІ БУДОВИ, публичні і приватні, церкви, школи, млини, тартаки, віллі, Народні Доми, приймає найдешевше концесіонований майстер МУЗИКА ГАВРИЇЛ, Львів, 20, вул. Цісова 10. (3-5)

КАЛЄНДАР — СЕРПЕНЬ 1938.

21. Н 10. ПО СОШ. ЕМІЛІЯНА.
22. П Матея ап.
23. В Лаврентія муч.
24. С Евпла, Клявдії.
25. Ч Фотія, Аникити.
26. П Максима.
27. С Михея, Теодосія.

Сонце сходить 21. ц. м. в год. 4.21, заходить в год. 18.32.

Місяць сходить 21. ц. м. в год. 23.24, заходить в год. 15.25. Нів 25. ц. м. в год. 12.17.

ВЖЕ ВИЙШЛО ТРЕТЄ ЧИСЛО РЕЛІҐІЙНОГО МАРІЙСЬКОГО ЖУРНАЛУ

„ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС!"

Прохаємо вирівнувати залеглости за два перші числа й висилати замовлення на це третє число за серпень.

Ціна 1 примірника тільки 10 сот.

Замовляти: Видавництво „Мета", Львів, вул. Японська 7/II. п.

ОСТОРОГА!

Видавництво „Мета" подає заінтересованим до відома, що з днем 14. VIII. ц. р. п. Бас і п. Коваль перестають бути представниками „Мети". Прохаємо не давати їм оголошень, ні грошей.

ВИДАВНИЦТВО „МЕТИ".

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка"
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 2—8.

В ЛІТІ купуйте мясні вироби тільки в крамницях
„ЦЕНТРОСОЮЗУ"
Ринок 2.
Личаківська 150.
На Байках 8.
Зофії 8 а.
Кентшинського 21.
Зибликевича 2.
Жовківська 175.

Хтож цього ще не знає?
що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки
в крамниці „ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12 (біля Великого Театру).
Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

ВІДДІЛИ й КОРЕСПОНДЕНТУРИ:
1). Борислав, Костюшки 123.
2). Перемишль, Ягайлонська 6.
3). Самбір, Ринок, Дім Народної Торговлі.
ПРОМ-БАНК
Львів, Гродзіцьких 1/I. тел. 292-15 і 200-15.
4). Сокаль, Костюшка 38
5). Станиславів, Міцкевича 1.
6). Стрий, Фрухтмана 6.
7). Тернопіль, Тарнавського 6 а

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!
фахові інсталяції громозводів виконує електротехнічна фірма
„Е-КОМП"
Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 18.

БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ
ОЛЕКСАНДРА КУРОЧКИ
Львів, площа Векслярська ч. 1.
(ріг Бляхарської—Боїмів)

ВИКОНУЄ: всілякі бронзівничі роботи, а то: чаші, монстранції, окуття Євангелій, павуки, ліхтарі і т. д. — Виконує різьбу, а то: ризи, корони в золоті, сріблі і металі. — Приймає ріжні предмети до золочення, сріблення і ніклювання.
— Поручається ласкавим відвідинам Всеч. Духовенства. —
Замовлення з провінції полагоджує відворотною поштою.

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ!
КУПУЙТЕ ШКІРУ
в найбільшім українськім склепі
„ТОМА"
Львів, Ринок 7.
бо там шкіри найкращі і найдешевші.

Пожар нищить ненадійно наші господарства
тому хоронім і забезпечуймо своє майно, асекуруючи від вогню також свої движимости (хатню обстанову, господарські знаряди, живий інвентар, пашу і збіжжя)
в Товаристві Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР"
ЛЬВІВ, вул. Руська ч. 20., яке за дрібну оплату виплачує повне відшкодування за втрачене майно.

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. Вацик. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький. Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Oplatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 34 (200) Львів, дня 28. серпня 1938. Рік VI.

Христос Наша Сила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ВЖЕ ДВОСОТНИЙ РАЗ ПРИХОДИТЬ ДО ВАС ЧАСОПИС „ХРИСТОС НАША СИЛА". ПОДБАЙТЕ, ЩОБ З ТОГО ПРИВОДУ ПОДВОЇЛОСЯ ЧИСЛО ЧИТАЧІВ НАШОГО РЕЛІГІЙНО-НАЦІОНАЛЬНОГО ЧАСОПИСУ!

ЗНЕСЕННЯ КОНФІСКАТИ

ЗВІЛЬНЕНІ ВІД КОНФІСКАТИ ВІСТКИ ПРО ЦЕРКОВНІ СПРАВИ НА ХОЛМЩИНІ

З поміщеного в цьому числі протоколу Окружного Суду, наші читачі бачать, що суд ухилив конфіскату значної частини одної статті, поміщеної в сконфіскованому числі 30. часопису »Христос Наша Сила« з дня 31. липня 1938.

Нижче містимо звільнені від конфіскати частини тієї статті про церковні справи на Холмщині:

На засіданні сенату 14. ц. м. промовляв від Українців сен. О. Луцький.

. . . . . .

»В одному томашівському повіті 2-го травня ц. р. у селі Тарноватці опечатали дім молитви, священикові вибили вікна і з доручення старости видалили з Тарноватки. Крім цього покарали його 2-місячним арештом. У селі Панькові розібрали церкву з доручення старости, а розбірки пильнували волосний війт та комендант постерунку в Тарноватці. Сталося це 22-го червня. В селі Корчині опечатали церкву 24-го квітня; з доручення старости мають її розібрати, або може вже розібрали. В селі Неледів розібрали церкву 27-го червня. В селі Гопки розібрали церкву 27. червня. В селі Моратин 27. червня розібрали церкву, арештували 20 жінок і 4 мужчин, дошкульно їх побили і поранили, наслідком чого треба було їх примістити у шпиталі. В селі Зимно розібрали церкву 27-го червня. В селі Стенятин опечатали церкву 20. червня. В селі Юрів спалено 25. квітня каплицю, а церкву в тім-же селі розібрано 23-го червня. В селі Ходиванці опечатано каплицю 22. квітня, священика засуджено на 3 місяці арешту і виселено зі села Ходиванці. В селах Недежів, Підлядів, Пеніни, Рачитів розібрали церкви 27. червня ц. р. У селі Жерники спалили церкву 30-го червня. Священика арештували і віддали до суду за відправу богослуження. В селі Підсадків розібрано церкву 1937-го р., а з матеріялу побудовано школу. Староста Веляновскі наказав розібрати каплицю, трупарню на місцевому цвинтарі. В селі Ляхівці розібрано церкву 28-го червня. В селі Ратків розібрано церкву 28-го червня. В селі Дутків розібрано церкву 25-го червня. В селі Кнічин, Ликошин, Старе Село розібрано церкву 25-го червня. — Люди днями і ночами не сплять, лише моляться. На площах біля замкнених церков клячать цілі села і не дають доступу поліції, щоб не взяла хреста на знак, що вже хто інший забрав цей маєток, у даному випадку, католицька Церква. Все це мусить засмутити й охопити великим жахом кожного християнина«.

Вкінці сен. Луцький перестеріг, що така політика небезпечна, а досвід 17. століття вчить, до чого вона доводить. Українці гр.-кат. сенатори не можуть віддати своїх голосів за предложеним законом, та це не буде протест проти постанови Апост. Столиці, лише протест проти болючих фактів, які трапляються майже щодня на Холмщині і Підляшші. Коли за дводенне припізнення в біленні плотів усувається старосту, то за те все, що діється на Холмщині, нема кари. »Остерігаємо, що така політика добра для Росії, але небезпечна для польської держави і для обох наших народів«.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 11

Длятого уподобилося царство небесне чоловікові царю, що захотів обчислитися зі своїми слугами. Коли ж почав обчислятися, привели до нього одного, що був йому винен десять тисяч талантів. А коли він не мав віддати, звелів його пан продати, і жінку і діти і все, що мав, і віддати. Тоді той слуга впав перед ним, кажучи: Потерпи мені, а все тобі віддам. І змилосердився пан над тим слугою, відпустив його і дарував йому (свій) довг. Як же вийшов той слуга, знайшов одного зі своїх товаришів, що був йому винен сто динарів, і вхопивши, дусив його, кажучи: Віддай, що ти винен. Тоді впав його товариш і благав його, кажучи: Потерпи мені і все тобі віддам. Та він не хотів, а пішов і всадив його у вязницю, поки не віддасть довгу. Товариші його побачивши, що сталося, були дуже огірчені і пішли і розказали своєму панові все, що сталося. Тоді призвав його пан і сказав йому: Слуго лукавий, весь той довг я дарував тобі, бо ти благав мене. Чи ж не слід було й тобі помилувати свого товариша, як і я тебе помилував! І розгнівався його пан і передав його мучителям, поки віддасть йому увесь довг. Так і Отець Мій Небесний учинить вам, коли не простите кожний своєму братові від ваших сердець.

(Матей, зач. 77).

УСПЕННЯ ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ.

І сталося, коли ішли, і Він увійшов в одно село, а одна жінка, на імя Марта, приняла Його в свій дім. А була в неї сестра, на імя Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала Його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І ставши, сказала: Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати! Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

(Лука зач. 54)

ДУХОВНА НАУКА.

Простити ближньому, помиритися щиро з ворогом — це дуже трудна справа. Старшому тяжко простити, або миритися з молодшим, багачеві нелегко подати руку бідному і т. д. Але християнин не буде дивитися хто старший, хто багатіший. Він знатиме велику притчу Христову, що помиритися чим скоріше, є величезною заслугою перед Богом, є зєднанням собі самому Божого милосердя і виявом неабиякого опанування себе. Очевидна річ, можна і треба задержати свою гідність і повагу; але її ніколи не втратимо, пробачуючи щиро свою кривду. Найкращий приклад дає Христос. Він Бог, Він невинний — а проте осуджений вмірає і з хресного дерева прощає і молиться за тих, що Йому тяжкими ворогами, що спричинили Його смерть. Скільки то клопоту, коштів, процесів і встиду ми обминули б, якби були більше вибачливі. Адже нераз гніваються люди за дурниці: ось побилися діти, хтось якесь немудре слово сказав, а ми вже по дітацьки гніваємося немудро і слова до ближнього цілими роками не промовимо. І з яким же чолом ми говоремо в „Отченаші": „і прости нам довги наші, як і ми відпускаємо довжникам нашим", і як ми смімо приступити до джерела прощення — до св. Сповіди — як ми ближнім не прощаємо! Над тим треба добре призадуматися, і поки час вирвати з серця хабаз ненависти і незичливости, бо на ненависть і гнів немає місця в вічному царстві мира і любови — у небі, де хочемо жити з вічною Любовю Триєдиним Богом на віки вічні. Амінь.

Sygn. VI. 1. Pr. 317. 38. Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. Sąd Okręgowy Wydział VI karny we Lwowie, w składzie Sędziowie S.O. Dr. J. Locker, Dr. T. Laskowski i Dr. K. Ponurkiewicz w sprawie konfiskaty Nr. 30 czasopisma „Chrystos Nasza syła" z daty Lwów dnia 31 lipca 1938 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 317. 38. na posiedzeniu w dniu 3 sierpnia 1938 r. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie POSTANAWIA a) uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 27 lipca 1938 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt' „Chrystos nasza syła" Nr. 30 z daty Lwów, dnia 31 lipca 1938 r. zawierającego 1) w artykule zaczynającym się w tytule od słowa „Wełykyj" w całości z tytułem; 2) w artykule p.t. „W oboroni Cerkow na Chełmszczyni" w ustępie od słów „Zbihłosia" do słów „ich wyselat"; 3) w artykule p.t. „Markijanowi Pomynky" w ustępie od słów „Hołosnyj" do słów „Biłu Horu"; 4) w artykule zaczynającym się od słów „Religijna" w ustępie od słów „Win podkresływ" do słów „do monastyriw"; 5) w artykule „Prykordonnyj pojas" od słów „Prykordonnyj" do końca artykułu znamiona przestępstw z art. 170 k.k. — zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p.k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpow. redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociągnie za sobą nastepstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z dnia 17 grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1863 t. j. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. b) nie uwzględnić wniosku Prokuratora o uznanie za usprawiedliwioną konfiskatę artykułu zaczynającym się w tytule od słowa „Religijna" w ustępach od słów „Na zasiadaniu" do słów „O Łućkyj" od słów „W odnomu Tomasziwskomo" do końca artykułu i konfiskatę tych ustępów uchylić. UZASADNIENIE: ad a) Ogłoszenie drukiem wymienionych pod A artykułów ma na celu przez tendencyjne i fałszywe przedstawienie położenia prawosławia w Polsce szerzyć nieprawdziwe wiadomości mogące zaniepokoić ogół publiczny. Według §§ 487, 489, 493 p.k. oraz §§ 36 i 37. ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione do b) natomiast w ustępach pod b) wymienionych nie dopatrzył się Sąd znamion przestępstwa, zwłaszcza że te same ustępy umieszczone zostały w czasopiśmie „Swoboda" dnia 31 lipca 1938 r. Nr. 29 i nie zostały skonfiskowane. Przewodniczący. Dr. J. Locker, w.r. Protokolant Droszyński, w.r. Za zgodność: kier. sekret. (підпис нечиткий).

Всім нашим впертим довжникам здержали ми посилку нашого часопису й тому прохаємо не реклямувати, а вирівнувати свої залеглости.

Вже минув передновок! Тому вирівнюйте залеглости, бо в короткому часі здержимо часопис і найменшим довжникам

200 чисел

Нинішнє число нашого часопису ювилейне. Бо ось уже двохсотний раз летить у світ наша релігійно-національна ґазетка, щоб голосити правду й підбадьорувати на дусі стотисячні маси наших читачів.

Коли ми, шість років тому, починали видавати скромний, маленький додаток до часопису „Мета" п. з. „Христос Наша Сила" — ми й не сподівалися, що скоро цей листок розвинеться в самостійний часопис, і то в найбільше поширений зпоміж усіх українських часописів взагалі. Бо, коли рахувати кількох читачів на один примірник нашого часопису — то нині ми розпоряджаємо приблизно стопятьдесятьтисячною армією наших прихильників, що все готові до самопосвяти для Христа і Батьківщини. Видно, Господь Бог благословив наше маленьке діло, коли приказав йому розростися до таких розмірів.

І ми, свідомі своєї величезної відповідальности, стараємося по совісті найкраще виконувати своє діло. А особливо підтримують нас на дусі численні голоси наших читачів і прихильників, що часто нам пишуть про свою ґазетку. З усіх кол читачів, особливо від молоді, одержуємо трохи не щодня гарні, милі, приємні листи. Коли б ми хотіли всі ці листи друкувати, не вистарчило б у часописі місця на інші справи. Але нині, з нагоди нашого маленького ювилею, не можемо відмовити собі приємности, вибрати, зпоміж соток і тисячів, кілька голосів наших читачів та подати їх до загального відома. Хай читачі вибачать, що через те стаття забере трохи більше місця, але ці листи й віршики прилюдно посвідчать, що думають про наш часопис його читачі, та стануть заохотою до читання цієї ґазетки і тим, що досі її не знали. А тоді напевно поширимо наш часопис так, що вистане в ньому місця на обговорювання всіх справ, що цікавлять наших читачів.

І так, ось п. Т. М. присвячує нам такий віршик:

І знов дні бурхливі, і тьмаві,
Кавіяний грозами час;
О, де наша сила! Щоб долю лукаву
Розбити, прогнати від нас.
Я знаю, я знаю: Христос Наша Сила!
Лиш вірмо в цю Силу святу!
Проженем злу долю, прийде правда мила,
Й осягнемо щастя мету.

Інший наш читач, інтеліґент, у своїому листі говорить про наш часопис, як про »світлого оборонця нашої святої греко-католицької Церкви та Батьківщини«.

Одна читачка п. І. Г. звертається до української дітвори з ось яким словом:

Тож нехай все памятає
Кожна українська дитина,
Що добрих читань їй придбає
Ґазетка „Христос Наша Сила"!

А вкінці — ось яка оцінка нашо-

го часопису зпід пера п. М. Р.:

На цім місці засилаю Редакції часопису „Христос Наша Сила" найщиріші побажання великих успіхів у такій цінній праці, як редагування часопису, що має перед собою, як мету, Бога і Україну. Щасти Вам Боже, у Вашій тяжкій, відповідальній праці. Бажаю Вам сили волі, щоб не зневіритися в таких тяжких часах, які ми переживаємо, в яких удар за ударом спадає на наші голови. Тому дійсно „Христос наша Сила" є нашою силою, з якою маємо перейти крізь терпіння до слави й радости в цьому й другому житю. Щасть Вам Боже дійти до мети!

Часопис, який дістає від читачів, масово так і подібні листи — може бути спокійний, що, за Божою поміччю, добре сповняє своє завдання. Оця свідомість і сердечні звязки з читачами є нашим найцінніщим скарбом і нині, коли пускаємо в світ двохсотне число часопису »Христос Наша Сила«.

Чудотворна поміч Страдецької Божої Матери

Хто не знає страдецької гори, що лежить в куті поміж гостинцями Львів — Янів і Страдч — Мшана. У стіп її залізнича стація Кізлинка. На вершку гори (359 м.) стоїть парохіяльна церква, давніше василіянська, а в тій церкві чудотворний образ Божої Матери, що на цілу околицю славний многими чудами. Як Пречиста Діва Марія вислухує тих просьб-молитов, що їх вірні заносять перед страдецькою іконою Богоматери, — хай послужать доказом ті подяки, що вписані в пропамятній книзі страдецької парохії:

В 1926. р. Каміля Ґ. дізнала цілковитого уздоровлення з умової слабости, коли візвала помочі Страдецької Богоматери, і постановила в дні відпусту Успення Пресвятої Богородиці висповідатися й запричащатися.

В 1927. р. Емілія Ґ. дізнала ласки уздоровлення за візванням помочі Страдецької Бого-Матери. Обіцяла піти до Страдча на відпуст, але не пішла. Упімнена в сні, щоби виконала обітницю — прийшла подякувати Страдецькій Матінці.

В 1932. р. Анна Г. захорувала тяжко на очі. Два тижні перед Успенням Пресвятої Діви, в неділю, коли в хаті не було нікого, почала Анна Г. вголос молитися й взивати помочи Страдецької Матери Божої, кажучи: „Мати Божа, уздорови мої очі, дай мені ту ласку, щоб я могла на Успення бути в церкві". При тім постановила відмовляти 3 Богородице Дівo до кінця життя. На Успення запровадили її до церкви, (сама не могла йти, бо не бачила на очі). В часі Служби Божої нараз виздоровіла і перше, що побачила — власне чудотворну ікону Богоматери.

В 1936. р. Михайло В. тяжко захорував. Коли в гарячій молитві його родина поручила його здоровля Страдецькій Богоматері, зараз після цего видужав він і до нині є зовсім здоровий.

В 1937. р. син Анни Т. тяжко захорував. За порадою його мама поручила його опіці Страдецької Богоматери. В хвилині, коли в наміренню хорого сина скінчилася Служба Божа перед чудотворною іконою Богоматери, нараз виздоровів син Анни Т., і до нині вовсім здоровий.

В 1937. р. Паранька С., вдова, тяжко захорувала після Йорданських Свят. Не було найменшої надії на виздоровлення з тяжкої недуги. Лікар сказав, що має в боці воду, а крім того ще інші комплікації. В тім смутку поручилася під опіку Страдецької Матінки, а коли нікого не було в хаті, з плачем взивала її помочі. Вночі приснилося їй, що є місяць май і що вона з людьми, яких дуже багато, співає пісню до Матери Божої, і крізь сон заспівала:

А Ти заступиш всіх, Всеблагая,
Хто тільки прийде під Твій покров.

І справді, на першім майськім Богослуженню, вовсім здорова, співала пісню подяки Страдецькій Матінці, заливаючися гарячими сльозами вдячности.

Це лише виїмки з численних записаних чудесних уздоровлень. А скільки більше не записано, про це тільки пісня в честь Страдецької Богоматери говорить:

Хто хорий-слабий, того лікує,
Хто бідний, сумний, жаль його [чує, —
Хто в нещастю упадає,
Тому щиро помагає,
Мати на горі
У Страдчі, в селі.

Пісня про Страдецьку Матір Божу

Ой, хто з вас терпить, хто журу має,
Хай в Страдче спішить, ласки благає
Ту Страдецьку Матір Божу,
Ту Пречисту Квітку гожу, —
Вона всіх там жде,
Полекшу дає.

Хто хворий-слабий, того лікує,
Хто бідний, сумний, жаль його чує, —
Хто в нещастю упадає,
Тому щиро помагає,
Мати на горі,
У Страдчі, в селі.

Ой, раз татари село напали,
Святий манастир тут сплюндрували,
Ченців Божих повбивали,
Усіх людей скатували,
Ті бісурмани,
Люті погани!

Та Мати Божа, Зірничка гожа,
Стала на горі в великій журі,
Щирі сльози проливала,
На побитих споглядала,
Душі зібрала,
У рай повела.

Повела Вона їх стежечками,
Попід земельку та печерами,
Аж у Київ, в Україну,
У Софійськую Святиню,
З душами прийшла
І так сказала:

Ви душі чесні, ви душі праві,
За рідну віру згинули в славі,
За те Я вам рай зготую
І ваш нарід порятую,
В важкій потребі
Поміч дам з неба!

Злинули душі в небо, до раю,
А Божа Мати по рідним краю
Ходить далі і зітхає,
Слушного часу чекає,
Щоб нам помогти,
Від горя спасти.

О, Пресвятая Страдецька Мати,
Звель нам в потребі руку подати, —
Покріпи нас і спаси нас,
І до щастя поведи нас,
Нашу родину —
І Всю Україну!

БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ
ОЛЕКСАНДРА КУРОЧКИ
Львів, площа Векслярська ч. 1.
(ріг Бляхарської—Боїмів)

ВИКОНУЄ: всілякі бронзівничі роботи, а то: чаші, монстранції, окуття Євангелій, павуки, ліхтарі і т. д. — Виконує різьбу, а то: різи, корони в золоті, сріблі і металі. — Приймає ріжні предмети до золочення, сріблення і ніклювання.

— Поручається ласкавим відвідинам Еcеч. Духовенства. —

Замовлення з провінції полагоджує відворотною поштою.

З українського життя

ЗАПОЧАТКУВАННЯ ЮВИЛЕЮ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ В ЦІЛОМУ КРАЮ.

В цілому краю відбулося, згідно з програмою, дня 14. ц. м. торжественне започаткування ювилейного року з нагоди 950-ліття хрещення України. Участь у торжествах була масова. В численних місцевостях навіть мимо зливного дощу маси народу під проводом духовенства йшли на ріку чи став і там відправлювано Ювилейне Водосвяття.

ПРЕОСВ. О. НЯРАДІ ВІДІХАВ

Після побуту в Підлютім, де Достойний Гість замешкав був у Високопреосв. Митрополита Андрея в кедровій палаті, — відіхав Він з поворотом до Югославії. Ще 14-го ц. м. відправив Преосв. Няраді Співану Службу Божу в підлютській церкві з нагоди 950-ліття Хрещення України, в сослуженні о. прот. Табінського й о. д-ра Сампари. Діяконували о. проф. Рудь і о. Фарміга. В часі Сл. Божої Ексц. Митрополит виголосив проповідь. Опісля Преосв. Діонісій посвятив воду. — В переїзді задержався ще був Єпископ югославянських Українців у Станиславові і Львові.

ДАЛЬШІ РОЗКОПИ В КРИЛОСІ

Розсліди в Крилосі, що їх провадить д-р Пастернак на т. зв. „Золотому Тоці", на цей рік покінчено. Дотепер прослідженo лише 1/6 цілої площі. Нема сумніву, що княжа палата стояла на „Золотому Тоці", обведена високим валом з частоколами. Найдено там при розкопуванню багато цінних річей, як стремена, кістяні гребені, бронзові і шкляні перстені. Крім того є ще деякі посудини, покришки, вази і т. д. При розкопах натраплено на цілу голову величезного тура. Знова в Осьмомисловій катедрі відкрито чотири північні нави. Цінною знахідкою є кафля з фрагментом Володимирового Тризуба, що по найбільшій правдоподібності спроваджувано з Киева. Треба підмітити, що цього року розкопи йшли в двох напрямах, біля катедри й на „Золотому Тоці". Дуже хосенну поміч у праці несли члени українського табору праці, зорґанізованого товариством »Орли«.

ЗНОВА ВИСЕЛИЛИ

Щораз то нові вісти приходять з Волині. Тепер адміністраційна влада наказала правосл. свящ. з Піддубців на Луччині, о. Вороньові покинути терен волинського воєвідства. Населення звернулося до староства, а опісля до воєвідства з проханням залишити священика на місці.

СМЕРТЬ ВЕЛИКОГО УКРАЇНСЬКОГО ВЧЕНОГО

Дня 17. ц. м. помер у Празі найвизначніший український громадянський діяч Буковини і великий український учений проф. Др. Степан Смаль-Стоцький. Старенький професор був спеціялістом від української мови й письменства та виховав багато визначних наших українознавців. Московські вчені проголошували фальшиві думки про те, ніби-то українська мова є лише відгалуженням московської, і ці думки глибоко закорінилися були в чужинному науковому світі. Проф. С. Стоцькому належить та величезна заслуга, що він своїми граматичними працями розбив брехливі наклепи московських „учених" та доказав ясно цілому світові, що українська мова є самостійна словянська мова, від московської зовсім незалежна, та що навіть більше має вона спільних рис з сербською мовою, ніж з московською. Крім того проф. С. Стоцький був найвизначнішим дослідником творів Тараса Шевченка. Він м. ін. виступив остро проти поширювання думки, наче б то Шевченко був безбожником, і доказав глибоку християнську релігійність нашого великого поета. З проф. С. Стоцьким втратила українська наука найвизначнішого свого представника.

ВЕЛИКІ ВТРАТИ З ГРАДОБИТТЯ

Недавні градобиття нанесли в трьох воєвідствах: львівськім, тернопільськім і станиславівськім великої шкоди. У львівському воєвідстві град знищив збіжжа на просторі 5.677 гектарів у 34 селах. Гірший є стан в тернопільському воєвідстві. Град навістив 9 повітів і знищив 15.276 гектарів. Не кращі вістки приходять зо Станиславова. Львівська Рільнича Палата звернулася до міністерства з проханням про пільгові кредити. Чи дістане яку поміч український селянин?

Що діється в світі

О. ҐЛІНКА ПОМЕР

Провідник Словаків о. Андрій Ґлінка, що впродовж 40 літ боровся за права свого народу, помер. Найтяжчий період його праці припадає на час мадярського поневолення. Тепер словацький нарід свідомий своєї вартости й висуває державницькі претенсії. На жаль, цей великий словацький патріот у відношенні до Українців не займав іншого становища, як словацькі централісти, що змагають до пословачення Українців Пряшівщини.

РОЗМОВИ В ПРАЗІ

Від довшого часу в Празі перебуває англійський льорд Рансімен, що має наладнати відносини між урядом, а провідником судетських німців Генляйном. Як з дотеперішнього виходить, усе стоїть на мертвій точці.

СТРАХ ПЕРЕД НІМЕЧЧИНОЮ

Велике занепокоєння в світі викликала вістка, що Берлін покличе під зброю шість річників у часі від 25. серпня до 15. вересня. Завважується масовий поворот молодих німців, що поспішно вертають з заграниці до краю. Крім того, як подають з Берліна, поліція арештувала в промислових осередках багато робітників, що буцімто мали вислати листа до англійських і французьких робітників, у якому перестрігають їх, що мир в Европі тепер на волоску.

В ПАЛЕСТИНІ КИПИТЬ

Відколи Жиди почали заселювати Палестину та забирати Арабам землю, почалася з арабської сторони хвиля терору. Вибухи бомб, револьверові й карабінові стріли, та акти особистого терору на денному порядку. Щоби вийти з трудного положення, Англія хоче поділити Палестину на дві части, одну дати Жидам, а другу залишити Арабам. Але Араби на такі пропозиції не годяться і в Палестині тепер дальше кипить. Гинуть Араби, гинуть Жиди, гинуть також англійські жовніри.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ЖІНОЦТВА

Матерям під увагу

В людському житті так уже зложилося, що мама має вирішний вплив не тільки на зовнішний вигляд дитини, чи воно напр. чисто одягнене, вимите, нагодоване, але вплив матери сягає глибше: в серце і душу дитини. Тому з початком шкільного року мама має подбати за те, щоб дитині не викривлювали душі в чужій школі, а щоб дитина навчалася у своїй школі. Мама мусить подбати за те, щоб дорастаючі діти не ниділи в хаті та й з лінивства не розпускалися, а щоб вишукали собі якесь путнє заняття, або ще краще відповідне ремесло. Добре мамине око повинно заглянути між книжки дітвори, щоб не було між ними плюгавої писанини, а навпаки, подбати, щоб між книжками були конечно катехізм і інші книжки до науки релігії.

Врешті добра мама постарається, щоб дитина не йшла до церкви без молитовничка. Дуже часто молитовник є одинокою школою пізнання Бога і пригадкою рідної мови і землі. Не жалуймо-ж грошей на молитовники! Тому вже тепер нехай кожна мама призадумається, що в обличчі Бога і добра нації є корисне для дитини — і того нехай придержується.

—о—

ДЛЯ ДИТИНИ

Якраз ішов я поспішно шпитальним коритарем, як на закруті спинила мене доглядачка хорих.

— Ах, будь ласка, зайдіть до хорої на салю під 5. число.

— Що, може хтось до св. Сповіди?

— Ні! Вона перед приїздом до шпиталю вже сповідалася але з нею дуже зле, бо нічого не хоче їсти. Ніякі ліки на апетит не помагають, а жадного лікаря, ані доглядачки не хоче послухати. Ще раз прошу — зайдіть до неї! — кінчила доглядачка і щезла десь в операційній салі.

На салі близько дверей лежала якраз та хора. На білому стільчику лежали неткнені булки, масло і повна шклянка теплого молока. На сусідніх ліжках сиділи хорі жінки і зі смаком кінчили снідати.

— Звідкіля-ж ви жінко. — О, зза жовківської рогачки. — Чоловіка маєте? — Є! — А дитину?

Бліде лице матері легко почервоніло, сонні очі оживилися і хора якась вдоволена, каже: О, так, є, є, доня, вже досить велика, на шостий рочок піде їй на Покрову.

— А хто-ж її доглядає?

— Ой, то-то мене найбільше журить, бо чоловік іде до праці, а в хаті нема нікого.

— То ніхто їй волосячка не чеше, личка не вмиває? — питаю здивований.

— Та ні, — відповіла нещасна мама й сльози кап, кап на постіль.

А мені зі зворушення пригадалася живо моя добра мама, як доглядала мене, як я був опущений і хорий. Я сів біля хворої, взяв шклянку з молоком, набрав ложечку молока і кажу:

— Ту одну ложечку випийте за себе. Хора випила. Ту другу за чоловіка. Хора знов випила. Ваша донця має шість рочків, кажу, випийте за неї шість ложечок! Ну! Перша, друга, третя... Хора на згадку про донечку живо рухалася і хоч з яким трудом, але пила молоко — аж до дна! А потім ще й усміхнулася. І я усміхнувся, взяв її за руку і кажу: Прошу я вас, не для мене, не для вас, а для вашої донечки — їжте, що дадуть, добре?

— Добре! — відповіла, для моєї доні все зроблю!

Минуло кілька тижнів, як входячи в шпитальну браму, я стрінув її вже зовсім здорову.

— А ви куди так женете? — питаю?

— До моєї донечки, до мого скарбу, — відповіла і чемно відклонюючись, пішла з поспіхом там, де рідна доня чекала теплого маминого серця і добрих, дбайливих рук любої мами.

О. Годунько.

Кухонні приписи

ЛІТНІЙ БОРЩИК.

Варимо цей борщ так: взяти кілька молодих буряків, обмити, порізати разом з листям, дати ще іншої ярини, полити водою, посолити, нехай зварються. Залити житнім борщем. Зараз борщ стане червоний і приємно квасний. Підправити мукою, розколоченою у воді. Нехай закипить. Відставити, дати сметани і подати з бульбою або кулешею.

СЛИВКИ В ОЦТІ.

Овочі вимити. Кістки залишити. Овочі понаколювати гострим патичком, або тонким дротом в 4—5 місцях аж до кістки, щоби не потріскали на гарячому соковику і його якнайбільше втягнули. На 2 кг. овочів потрібно ½ кг. цукру, 1 літри овочевого або винного оцту. До завареного і зішумованого цукру з оцтом додати цинамону і гвоздиків. До соковика вложити овочі і варити коротко. Коли деякі овочі почнуть розварюватися, повитягати їх, а сок варити ще дальше і залити ним овочі.

ГРУШКИ В ОЦТІ.

Неперезрілі грушки обібрати, більші перекроїти на половину, зложити в зимну воду, щоби не чорніли. Приготовити на 2 кг. грушок ½ кг. цукру і 1 л. винного або овочевого оцту, 2 дкг. цинамону і ½ дкг. гвоздиків та цитринової шкірки. Грушки зложити до гарячої рідини і варити на сильному вогні. Можна їх проколоти деревляним, затесаним патичком, повибирати, зложити без соку до слоїка, а сок дальше хвилину варити, потім горячим залити. Смакові приправи повибирати, бо вони витворюють чорні плями на грушках.

КАВА:
„ПРАЖІНЬ“
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл“
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Наше оповідання

Сила Божого слова

»Бійтеся Бога, Отче Добродію! Як можна було зачисляти мене до третьої кляси?« — сказав пан радник, сідаючи на крісло на веранді у священичому домі, куди зайшов після Служби Божої.

»Ну, як то було? Як?« — звернулися до пана радника ті гості, що спізнили сьогодні проповідь.

»Гм... Не так цікаве, як радше сумне«, — сказав пан радник і став оповідати.

»Отець Добродій нині на проповіді сказав: Всіх вас тут у цій церкві присутніх ділю на три кляси: До першої кляси належите ви, що ціле життя аж до нині жили по Божому і тепер не маєте на своїй душі ані одного гріха. До вас кажу слово: веселіться, бо нагорода ваша велика в небі! Але даю вам раду: чувайте і моліться, щоб ви не впали в гріх! До другої кляси належите ви, що грішили, але висповідалися і живете добре. Уповайте на Бога, бо Бог милосердний, а і вам даю раду: будьте осторожні, бо вистарчить маленька іскорка, а розпалить давну пристрасть до гріха! До третьої кляси належите ви, що цілими роками не сповідаєтеся і тепер маєте смертний гріх! Не надуживайте милосердя Божого. Уважайте, бо може скінчитися довготерпеливість Бога і Бог навіть 5 мінут не дасть вам нагоди на поправу перед смертю. Скінчіть життя гріха. І то вже сьогодні, таки зараз, бо завтра може бути вже запізно«...

»Прошу панства, чай на столі — дуже прошу«, — сказав чемно священик до гостей.

»Прошу панства сідати«.

Раз... два... три... Третє крісло вибрав собі пан радник і сів. Ов! — а то чого так далеко?

»Та зачислили Ви мене, Отче, до третьої кляси«...

»Всі ми, пане раднику, — сказав священик — є подорожніми, а цей світ, то стація, на якій кожний з нас чекає на свій потяг смерти. Кожний з нас наче купує собі білет чи то першої, чи другої, чи третьої кляси. Заробимо собі на білет першої кляси, завезе нас наш потяг смерти до вічного щастя, до неба. Купимо другої кляси, завезе до чистилища; купимо білет третьої кляси, завезе до пекла. Чоловік є ковалем власного щастя«.

Пан радник задумався і встаючи від стола сказав: »Велика є сила слова Божого!«...

»То ви вже відходите, пане раднику?« — спитав священик.

»Так. До побачення, Отче Добродію!«.

І побачилися ще того самого дня вечером. У маленькій, сільській церковці при блідім світлі вічної лямпки, ранішній гість священика, пан радник, клячав при сповідальниці. А на другий день раненько став гостем при трапезі Агнця Божого.

о. В. Попадюк.

З наших парохій

ГОШІВ. — До Всеч. Духовенства Львівської АЕпархії. — В дні 28. серпня ц. р., т. зн. в свято Успення Пр. Д. М., відправиться на Ясній Горі в Гошеві Архієрейська Служба Божа за здоровля ВПреосв. Митрополита Андрея. Проситься всіх Всеч. Отців цілої АЕпархії долучити в цьому самому дні до Служби Божої Єктенію й молитви за здоровля Митрополита, а також загріти своїх парохіян до жертвування св. Причастій і молитов у цьому наміренню. — о. Г. М.

ПОЗІР, ЗБОРІВЩИНА! В неділю 28. серпня на Успення Пр. Діви Марії відбудеться великий відпуст в Ратищах. Пісня до Матери Божої Ратиської в співаннику ОО. Василіян, стор. 250 „Божая Мати“.

ГРЕБЕНІВ. В неділю 14. серпня відбулося в Гребенові торжественне започаткування ювілею Хрещення України. Торжественну Службу Божу відправив о. М. Прийма, він же виголосив проповідь. В проповіді підчеркнув терпіння українського народу, та що серед тих терпінь зродиться нове краще життя. Боже Провидіння переводить Свої відвічні пляни малою горсткою людей і ми є покликані Божим Провидінням відродити світло християнської віри на знищених дияволом просторах. — По Службі Божій водосвяття відправили о. дек. Смачило і о. М. Прийма під церквою. (Дощ перешкодив водосвяттю на ріці). На Службі Божій і Водосвяттю була присутна вся українська громада, літники і мешканці. Підбадьорені торжеством з вірою в краще завтра розпочали ювілейний рік.

СИНЕВІДСЬКО ВИЖНЄ. Дня 14. серпня ц. р. відбулося пречарне окружне торжество в Ювилей Хрещення України. Після торжественної Служби Божої зорганізувався 3-тисячний похід над ріку. На побережі відправлено Водосвяття. Зокрема зворушила проповідь о. д-ра Бабяка. Повертаючи, похід передефілював попри церкву, де о. кан. Левинський в асисті 5 священиків благословив свяченою водою своїх парохіян.

При зміні адреси просимо подавати стару адресу!

Читання для господарів

ТЕРПЕЛИВОСТИ!

Скінчилися жнива — і наші селяни — хлібороби нетерпеливо чекають на час, коли можна буде продати надвишку збіжа, непотрібну для цілорічного вижившлення родини, — щоб таким чином придбати трохи гроша на найнеобхідніші видатки. Але, на жаль, ціни на збіжжа тепер, після жнив, як звичайно, трохи впали. На жито влада настановила ціну 20 зол., але ніхто тої ціни не тримається, а платять за жито далеко менше, навіть 12 зол. Але спеціялісти від торговлі збіжжам пишуть, що ця обнижка цін лише хвилева, і що за кілька тижнів селянин зможе напевно взяти за своє збіжжа приличні ціни. Тому треба покищо здержатися з продаванням збіжжа, почекати на кращу ціну. Таке чекання не дуже то приємне — особливо коли горша потрібно таки зараз. Але ця терпеливість, маємо надію, кожному хліборобові добре виплатиться.

НЕ МАРНУЙТЕ ХОПТИ!

На межах є тепер багато виполеної хопти, яку селяни звичайно викидають до баюр на дороги. А шкода, бо хопта зложена купу в затіненому місці, посипана вапном і прикрита землею, дає по кількох місяцях знаменитий гній-компост, на якім росте добре городина. Тому всю хопту треба збирати і закладати компостові купи.

ОЗИМА ВИКА.

Озима вика може дати в молочному господарстві чималу користь, бо її можна косити вже від травня. Де нема пасовищ, там озима вика є конечною пашною ростиною. На таку пашу сіємо озиму вику в сумішці з житом або пшеницею. Щоби вика вдалася, треба на стерню, навіть житню, навезти трохи гною, його прибрати, пустити вал і борони, і від того часу за яких два тижні виконуємо засів. Вика озима вдається всюди, лише не любить надто сухих пісків.

ОСТОРОГА!

Оцим подаємо до відома, що п. Мирон Бас (хорий, воєнний інвалід) перестав бути представником „Мети“ і за нього не відповідаємо. АДМІНІСТРАЦІЯ.

Цікаві дрібниці

ЧИ ВАМ ПРИЄМНО — Пане Провізоре — коли в часі Богослуження свічки на престолі гнуться, капають і копотять. Таж тоді дивиться на Вас ціле село, бо думають, що то Ви тому всьому винні, та ще й говорять собі, що то Ви недобре в церкві господарите, коли такі лихі свічки купуєте. Тому не жалуйте кілька грошів і купуйте найліпші свічки стеаринові пріма з знаком „КЕРОС-С". Ті свічки і в найбільшу горяч вліті не погнуться. Попробуйте, а переконаєтеся.

ПЕРШИЙ ВИНАХІДНИК РОВЕРА

Ровер дуже догідний засіб комунікації. Його подибуємо навіть по найдальших закутинах нашого села. Тепер ніхто й не згадає, хто його винайшов. А було воно так: У Росії, за царя Олександра І. жив колодій Артаманов з Верхотуря. Він змонтував примітивний ровер і приїхав ним на коронацію до Москви. Проїхав був сердега близько 2.000 км. За це дістав від царя грошеву винагороду й волю, бо був він кріпаком. Але незабаром він помер і все пішло в забуття. Першу фабрику роверів відкрив щойно в Парижі в 1867. р. промисловець Мішо.

ЧЕРВОНОГО КАТА ЗАСУДИЛИ НА СМЕРТЬ

В Еспанії засудили на смерть вуглекопа Раміра Міґуеля за вбивство 75 осіб. Він був командантом революційного карного баталіону та відзначався нечуваною жорстокістю. Коли при розстрілі кого ранили, то кидали до спільної могили з убитими й живцем закопували.

ХТО ШВИДШЕ

Довший час люди не знали, котрий з кораблів розвине найбільшу скорість і найскорше перепливе з Европи до Америки. Дотепер мав перше місце французький корабель „Нормандія", а тепер цю так зв. блакитну стяжку Атлянтику забрала „Королева Марія", корабель, що належить до могутньої Анґлії.

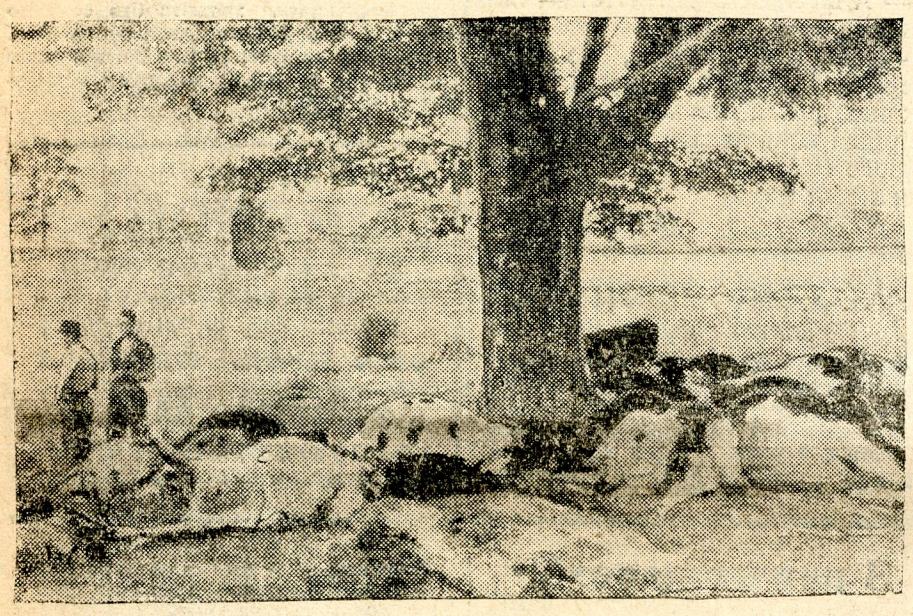

В одному американському селі підчас бурі грім убив відразу 17 коров.

ЗІ СПОРТУ

УКРАЇНА — ПОҐОНЬ І. б 3:1 (2:0)

Перші змагання за мистецтво Окружної Ліґи вже на 1939. р. Україна виграла досить заслужено. Поґонь не так грізний противник, одначе для України, що тепер є в слабій формі, нелегко було вийти переможцем. Ворота стрілили: Скоцень, Богурат і Воробець. Суддював п. Курцвайль. Видців понад 2.000. Поґонь в станній хвилині відмовила Україні свойого грища, хоча була вже піднаймила.

СЯН — К. К. С. — Ярослав 2:3 (1:1)

Сян програв, але своєю поставою на цьому мечі заповів, що в найближчих стрічах буде вигривати.

СТЕПАНЯК ЗНОВУ БЕЗКОНКУРЕНЦІЙНИЙ

взяв перше місце в перегонах на колесі за чашу Спорт. Т-ва „Стшелєц".

ЖЕРТВИ

ЖЕЛЕХІВ МАЛИЙ. Вол. Лучкевич зібрав на весіллю Марії Гаркавої 2.10 зл. на Українських Інвалідів. Гарний приклад!

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Всч. о. Н. В., Страдч. — Відбитки пісні не можемо зробити нашим накладом. Якщо ж бажаєте видрукувати пісню своїм накладом, то просимо в цій справі особисто порозумітися з друкарнею, але якнайскорше.

ВЖЕ ВИЙШЛО ТРЕТЄ ЧИСЛО РЕЛІҐІЙНОГО МАРІЙСЬКОГО ЖУРНАЛУ

„ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС!"

Прохаємо вирівнувати залеглости за два перші числа й висилати замовлення на це третє число за серпень.

Ціна 1 примірника тільки 10 сот.

Замовляти: Видавництво „Мета", Львів, вул. Японська 7/II. п.

КАЛЄНДАР — СЕРПЕНЬ — ВЕРЕСЕНЬ 1938.

28. Н. 11. УСП. П. Б.
29. П. Пер. Нер. Образа.
30. В. Мирона мч.
31. С. Флора і Лавра.
1. Ч. Андрея Страт.
2. П. Самуїла пр
3. С. Тадея ап.

АРТИСТИЧНА КОПІЯ НЕРУКОТВОРЕНОГО ОБРАЗУ МАТЕРИ БОЖОЇ В ЧАЙКОВИЧАХ

Фірма „Мемор", Львів, вул. Рутовського 7, II. пов., видала артистичну копію нерукотвореного образу МАТЕРИ БОЖОЇ в Чайковичах у трьох красках; формат 25×30 цм. (Ориґінальний образ має 27×28 цм). Образ роботи молодого артиста маляра Василя Конаша, що дуже вміло використав орнаменти й символіку ориґінального образу та доповнив лице Богородиці й Дитині Ісусові. Друк на гарному картоні, робить дуже додатнє вражіння. Ціна 1.50 зл. Фірма зложила значний даток на будову каплиці в Чайковичах. — У Львові, 1. VIII. 1938.

о. Д-р Г. Костельник.

СОВІТСЬКЕ СЛІДСТВО.

Арештований: Вибачте, товаришу, але які маєте докази на те, що я мав мати дома тайну стацію телеґрафу без дроту!

Чекіст: Найліпший доказ того це те, що ми перешукали цілий ваш дім і не знайшли ані куска дроту.

УКРАЇНСЬКІ СЕЛЯНИ!
КУПУЙТЕ ШКІРУ
в найбільшім українськім склепі
„ТОМА"
Львів, Ринок 7.
бо там шкіри найкращі і найдешевші.

БОСИЙ!
ТО НЕ ДО ЗУБІВ
А ДО МОЇХ ЧЕРЕВИЧКІВ

ЦЕ ПАСТА
ЕЛЄҐАНТ

Бережіть Ваше майно і життя перед небезпекою громів!
фахові інсталяції громозводів виконує елєктротехнічна фірма
„Е-КОМП"
Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30

А... ти лайдачино,
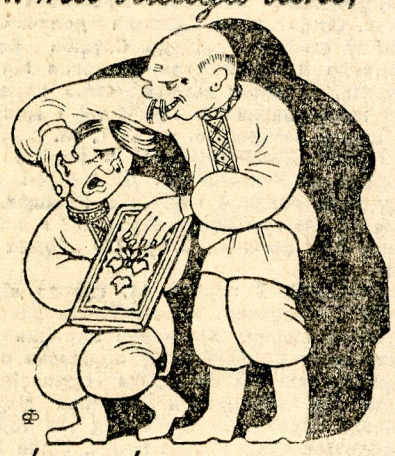
як вже куриш, то кури
„КАЛИНА"

ПАНТОФЛІ хатні, шкільні
ПАПУЧІ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська вирібня
„ІБІС" Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. Вацик. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка"
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 2—8.

ВІДДІЛИ й КОРЕСПОНДЕНТУРИ:
1). Борислав, Костюшки 123.
2). Перемишль, Ягайлонська 6.
3). Самбір, Ринок, Дім Народної Торговлі.
ПРОМ-БАНК
Львів, Ґродзіцьких 1/І. тел. 292-15 і 200-15.
4). Сокаль, Костюшка 38.
5). Станиславів, Міцкевича 1.
6). Стрий, Фрухтмана 6.
7). Тернопіль, Тарнавського 6 а

ПАННОЧКУ-ҐІМНАЗИСТКУ з інтеліґентного дому прийметься на мешкання й удержання у Львові при родині ґімназійного професора. Біля академічної ґімназії, також недалеко від інших жіночих середніх шкіл. Дома фортепян до вжитку, евентуально лєкції гри на фортепяні і шкільних предметів. Листовні зголошення проситься слати до Редакції „Мети", Львів, вул. Японська 7.

ЛЄКЦІЇ ГРИ НА ФОРТЕПЯНІ початкуючим і заавансованим дає дипльомована учителька музики, абсольвентка державної консерваторії в Празі. Зголошуватися від 2. вересня щодня в годинах 9—14 і 17—19 у Львові, вул. Ходкевича 9, двері ч. 18 (бічна Потоцького).

Хтож цього ще не знає?
що найкраще і справді найдешевше вбратися можна тільки
в крамниці „ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12 (біля Великого Театру).
Одинока українська крамниця (гуртівня) готових одягів і матеріялів.
НА СКЛАДІ: великий вибір студентських одінь.
У СВОГО КУПУЄМО — САМІ СОБІ ПОМАГАЄМО!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колєґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką.

Ч. 35 (201) Львів, дня 4. вересня 1938. Рік VI.

Наша Мета

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ ГРЕКО - КАТОЛИК НЕ СМІЄ ЗМІНИТИ ОБРЯДУ. НАВІТЬ ВОРОГ ПОГОРДЖУЄ ВІДСТУПНИКОМ ВІД ВІРИ БАТЬКІВ.

Сконфісковано Пастирський лист Митр. Шептицького

Наш ВПреосвященний Митрополит видав Пастирський Лист в справі подій на Холмщині. Влада сконфіскувала цей Лист. Всі українські часописи, що помістили Послання Митрополита, появились з білими плямами. Велика більшість польської преси вже почала нагінку на нашого Митрополита.

Молімся до Всевишнього і Всемогучого Бога, щоб дарив здоровлям Провідника нашого народу і Князя нашої Церкви, щоб дав йому сил, потрібних до праці над здійсненням великої ідеї св. Унії. Молімся всі, щоби Всемогучий Господь дав українському народові кріпку силу духа і щоб було дано нашому народові здійснити царство Боже на своїй землі.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ЮВИЛЕЙНІ ТОРЖЕСТВА

Тернопільське староство письмом з дня 9. 8. 1938. р. заборонило о. Олександрові Гереті в Скоморохах релігійну процесію на ріку в цілі водосвяття в дні 14. серпня. А волосний уряд у Баворові, покликуючися на розпорядок староства, письмом з 17. 8. заборонив теж ставити ювилейних хрест у память хрещення України.

Подібні заборони були в цілому тернопільському повіті, а також в інших околицях краю. Митрополичий Ординаріят вислав до воєвідства тернопільського спротив проти заборон тернопільського староства.

Народ на місцях огірчений заборонами відсвяткувати відповідно релігійний ювилей 950-ліття такої великої події, як охрещення України.

ВИКОНАННЯ ПРИСУДУ СМЕРТИ НА ІЛЯРІЯ КУКА

У Львові виконано присуд смерти на Ілярія Кука, засудженого за напад на дідичів Ясінських в Белзі. Президент держави не скористав з права ласки. Другий засуджений на смерть, Володимир Качор, помилуваний. Іл. Кука висповідав вязничний капелян о. д-р Липський, він теж відправив панахиду на Янівському цвинтарі після похоронення Кука в прияві його родини.

Якщо висилаєте до Видавництва гроші, висилайте цілу суму завжди тільки одним переказом, а не кількома одночасно, бо це наражує нас на більші видатки.

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 12.

І се один приступив і сказав Йому: Учителю, що маю доброго робити, щоби мати життя вічне? А Він сказав йому: Чого питаєш Мене про се, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіди. Каже Йому: Котрі? А Ісус сказав: Не убивай, не прелюбодій, не кради, не свідчи ложно. Шануй батька й матір і люби ближнього твого, як самого себе. Каже Йому молодець: Все те сповняв я; чого ще мені не достає? Сказав йому Ісус: Коли хочеш бути звершеним, іди, продай, що маєш і дай убогим, а матимеш скарб на небі; і прийди та йди за Мною. Коли ж почув молодець слово, відійшов сумний, бо мав великий маєток. А Ісус сказав Своїм ученикам: Істинно кажу вам, що трудно багатому увійти в царство небесне. І ще кажу вам: Лекше верблюдові крізь ушко голки перейти, як багатому в царство Боже ввійти. Почувши ж се, ученики, дивувалися дуже, кажучи: Хто отже може бути спасений? А Ісус поглянув і сказав їм: У людей се неможливе, та у Бога все можливе. Тоді Петро у відповідь сказав Йому: Се ми покинули все і пішли за Тобою; що отже нам буде? А Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, ви, котрі пішли за Мною, в відродженню світа, коли сяде Син Чоловічий на престолі Своєї слави, сядете і ви на дванацяти престолах судити дванацять поколінь Ізраїлевих. І кожний, хто покине братів або сестри або батька або матір або жінку або діти або поля або дім задля Мого Імени, в сотеро прийме і життя вічне наслідить. І многі перші будуть послідними, а послідні першими.

(Матей, гл. 19, ст. 16—30)

ДУХОВНА НАУКА

Щасливий той нарід, серед якого є багато одиниць, що не вдоволяються звичайним християнським життям, а за покликом Св. Духа прагнуть чогось вищого: совершенного життя. Те совершенне життя є виконанням євангельських рад: убожества, чистоти і послуху. Монастирське життя є якраз найкращим виконанням тих рад св. Євангелія. Коли серед зіпсованого світа, залитого каламутними водами гнилі, розперезаности, наживи й бунтарства — знаходяться острови чистого святого життя, то якраз вони своїм життям і молитвою здержують караючу правицю Господню та вимолюють поправу світа й стягають Боже благословення. Монахи і монахині своєю працею по школах, лічницях, научних заведеннях, захоронках і т. д. незвичайно корисно впливають на душу цілого народа. В початках християнства на нашій Україні було багато монастирів і їх діяльність записала історія золотими буквами. Молімся же і ми, щоб Господь покликав до совершенного життя якнайбільше людей, котрі чи то в монастирі, чи у світському стані захованням євангельських рад принесуть славу Богові, користь своїй душі і душам своїх ближніх.

Марево війни...

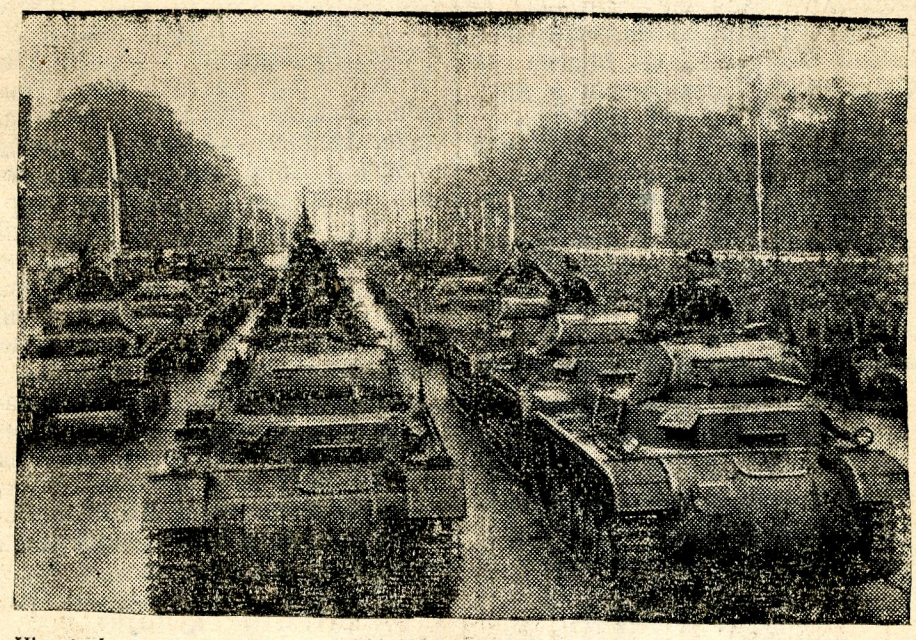

Німецькі повзи взяли участь у великій дефіляді німецької армії перед Гітлером і Гортієм у Берліні.

Величаві Ювилейні Торжества на Гуцульщині

Ювилей 950-ліття Хрещення України святкували дуже величаво на Гуцульщині. В переддень ювилею, в суботу 13. м. м., хоч лив зливний дощ, серед блискавиць і громів, запалали численні ватри довкруги гуцульських сіл, світилися свічки по вікнах. У неділю, 14. ц. м., не зважаючи на дощ, відбувся окружний ювилейний здвиг у Печеніжині. В Яблонові і в Прокураві відбулися окружні ювилейні торжества в неділю 21. ц. м.

Процесії з гуцульських сіл виглядали так: наперед трембітарі, які трембітали, потім церковні братства з хоругвами, образами й свічками, потім священик, хор, шкільна молодь, дівоцтво, парубоцтво, дальше газдині й газди.

Величаві ювилейні торжества в серці Гуцульщини остануть завжди в памяті серед народу.

На Київ!

В 19-ТІ РОКОВИНИ ЗДОБУТТЯ КИЄВА

Чортківська офензиза Української Галицької Армії розвивалась з незвичайною бравурою і розмахом. Війська УГА доконували геройських подвигів і дуже скоро поступали вперед. Але недалеко Львова офензива заломилась, бо Армія вистріляла всі свої набої. Обороняючи відворот самим тільки голим багнетом, відступали війська УГА на схід, 16. липня перейшли Збруч і там зєдналися з Армією УНР. Перехід за Збруч приняло військо як необхідний тактичний маневр, як марш по набої.

Ситуація за Збручем не була потішаюча. Майже рівночасно з Греківською офензивою Галичан під Чортковом розпочала й Армія УНР наступ проти большевиків. В побідних маршах відсунули брати придніпрянці большевиків далеко на схід, аж під Проскурів. Але теж майже рівночасно почали оба противники — на заході і сході — протинаступ. Польська офензива розпочалась 28. VI. 1919, а большевицька два дні пізніше. Під напором переважаючих сил противників заломились оба українські фронти й обі Армії — одна зі заходу, а друга зі сходу — почали відступ в напрямі до Збруча.

Коли Галичани переходили Збруч, то чули виразно зі сходу рев гармат з большевицького фронту. Положення було справді трагічне. Не даром назвали його „чотирокутником смерти". Обі Армії скупчились на малім просторі, який з усіх чотирьох сторін був окружений противниками. Обі вони були крайно виснажені і змучені. Але їх обєднання і повага хвилі влили в них нового духа й додали запалу. Ще заки спільне командування вирішило, що робити, війська рвались до діла. І більшість галицьких відділів зараз знад Збруча пішла просто на протибольшевицький фронт. Боротьба придніпрянських братів була теж і їхньою справою.

Про те, що робити, думки обох урядів були поділені. Диктатор ЗУНР, др. Петрушевич був за тим, щоб обі Армії пішли на південь здобувати Одесу, аби Україна морем могла навязати звязок з побідними державами Антанти. Зновже ж Головний Отаман УНР був за походом на схід, щоб відібрати большевикам столицю. Плян Симона Петлюри переважив, бо здобуття Києва признано як передумову успішного походу на Одесу. І 9. VIII. 1919. обі Армії рушили на Київ. Тут виявилось, якою великою силою стали обєднані Армії. Мов непереможний буревій ішла вперед українська сила і гнала боль-

ЛБ АН УРСР
Ж. №

шевиків на схід. Похід на Київ у серпні 1919. був величавим успіхом української зброї, це був останній, справді великий подвиг українського війська на протязі визвольних змагань 1917—20. Вже 30 серпня входили до золотоверхого Києва передові відділи обєднаних Армій. Але ледви українські війська вступили до столиці, стрінули нового ворога — денікінців. Вони теж хотіли заняти Київ, але спізнилися, бо тут застали вже українське військо. Чого Москалі не могли здобути зброєю в чесним бою, те осягнули підступом і зрадою. Але без огляду на те, подвиг обєднаних Армій, що увінчався тріюмфальним вступом до Київа, залишиться на завжди величавою картиною нашої історії.

—o—

Чудотворне і відпустове місце
на Брідській Землі

Коли засновано Корсів, історично доказати годі. Однак село має познаки глибокої старовини. Найбільшим скарбом його є Чудотворна Ікона Пречистої Діви Марії з Дитятком Ісусом на руках, що міститься в церкві над головним престолом. Історичні джерела та місцева традиція подають, що Ікона ця — це правдива Чудотворна Ікона Почаївської Богоматери.

Записки при місцевій церкві, та устне передання оповідають, що сто літ тому в часі переслідування Унії царським режімом, гр.-катол. монахів з Почаївської Лаври прогнано. Серед прогнаних монахів було двох уроженців Корсова, які, утікаючи, забрали Чудотворну Ікону зі собою та принесли її до родинного села, де Вона вславилася численними чудами. Слава тієї Чудотворної Ікони за Божою волею довший час не гомоніла, не поширялася. Щойно недавно Боже Провидіння зарядило, що слава тієї Ікони почала постепенно набирати розголосу.

На припорученння Преосв. Митрополита Андрея утворено спеціяльну духовно-світську комісію, яка для ствердження чуд, що їх люди на протязі літ дізнавали від Чудотворної Ікони, переслухала під присягою численних свідків та заложила при церкві літопис. З зареєстрованих у ній записяжених чуд, особливо велике чудесне уступлення в День Покрова Пр. Богородиці, з теренів Корсова страшної пошести холери, що панувала там у 1831. році та забирала щоденно по кільканацять жертв.

Багато старань біля розголосу слави Чудотворної Ікони в Корсові положив, сьогодні вже покійний, довголітній парох Корсова о. Іван Чировський. За його почином уже від 1924. рік-річно уряджувано в Корсові в День Покрова П. Д. М. великі торжества. Відновлено Чудотворну Ікону й вота в числі 50, та розпочато старання о постійний для корсівської церкви відпуст. Апостольський Престіл уже в сім днів після внесення прохання 1924. р. уділив корсівській церкві повного відпусту на 8 днів.

Від цього часу, рік-річно відбуваються в Корсові в День св. Покрова Пр. Д. М. торжественні відпусти, на які приходять багатотисячні маси прочан з дальших і ближчих сторін, як галицької, так і волинської землі.

І цього року — в 950-літній Ювілей Хрещення України — відбудеться в Корсові **Великий Ювілейний Відпуст зо св. Місією та Ювілейними Торжествами в днях від 8. до 15. вересня включно.**

Я. Сірко

З українського життя

Редакція надісланих рукописів нікому не звертає і з того приводу не переписується.

ПАМЯТНИК СВ. ВОЛОДИМИРА В КЛІВЛЕНДІ

У Клівленді (стейт Огайо Зєдинених Держав П. А.) відкрито торжественно в присутности 2.000 Українців памятник св. Володимира Великого. Памятник робив славний український різьбар Олександер Архипенко. Урочистого акту відкриття величавої статуї довершив представник федерального уряду ЗДПА конгресмен Гарольд Мосієр. Статуя св. Володимира стоїть в українськім городі, що його українцям дарував відомий магнат Рокфелєр.

УКРАЇНСЬКА ДЕЛЄГАЦІЯ НА КОНГРЕС „ПАКС РОМАНА"

В Югославії відбувається конгрес світового союзу католицької молоді. На цей конгрес виїхала теж українська делєгація з Галичини. Для всіх учасників конгресу торжественну Службу Божу відправить Преосв. Няраді, Епископ греко-католиків Українців в Югославії.

ЗАБОРОНА ЮВИЛЕЙНИХ ТОРЖЕСТВ

Православна Церква в Польщі хотіла торжественно відсвяткувати річницю 950-ліття хрещення України. Одначе на Холмщині, Підляшші та Поліссі торжества не відбулися, або мали тихий, церковний характер.

ТРИЗУБ У КАТЕДРІ КНЯЗЯ ОСМОМИСЛА

Як ми вже згадували, цьогорічні розкопи в Крилосі дали багато цікавих здобутків. Але найцінніша нахідка, це безсумніву кусник поливаної кафлі, на якій зберігся Володимировий Тризуб. Цей Тризуб був державним гербом старої Української Держави. На кафлі збереглась тільки частина цього Тризуба. Досі це друга того рода нахідка. Першу найдено ще перед війною в Київі, на місці, де колись находилась Десятинна церква. Це була цегла з виразним знаком Тризуба. Крім того найдено ще на терені Крилоської Катедри кусні стопленої бляхи, якою були вкриті копули катедри, та кусні розбитих дзвонів.

З признанням треба згадати патріотичний вчинок селянина Семка Шляхтича з Крилоса. Він, як власник частини Золотого Току, де переводиться розкопи, погодився зовсім безплатно відступити свою пайку під розкопи.

ДИНАМІТОМ ВИСАДИЛИ В ПОВІТРЯ ЦЕРКОВЦЮ

В місточку Молодечнім невідомі злочинці висадили в повітря православну церковцю. В румовищах церковці найшли рештки вибухових матеріялів. Ота церковця простояла вже в Молодечнім 200 літ; недавно хотіли її відібрати православним.

ЗБІРКИ В ШКОЛАХ

Шкільна влада видала розпорядок, що збірки в школах вільно переводити тільки на цілі високо-суспільного значіння. Всякі збірки в школах мусять мати зовсім **добровільний** характер, значить, нікого не вільно до них силувати. Звертаємо увагу українських батьків на цей добровільний характер збірок, щоб вони знали, що робити, коли вчитель, або вчителька проганятиме їхніх дітей з кляси за те, що не принесли датку на якусь там ціль.

ТРУДНОЩІ В КУЛЬТУРНО - ОСВІТНІЙ ПРАЦІ

Село Кошляки, коло Підволочиськ є знане зо своєї діяльности. Люди радо читають добру християнську пресу й книжки. Заходом секції жінок при »Сільським Господарі« відбувся »День Матери«. Глибоке, незатерте враження залишила молитва дітей до Матері Божої і живий образ. Селові приходиться поборювати великі труднощі. Адміністраційна влада заборонила провадити діточий садок та припинила діяльність читальні. Також поліційні службовики переведи ревізію в кружку »Р. Ш.«. За чим шукали, ніхто не знає.

ЗА РОЗЛІПЛЕННЯ ЛЕТЮЧОК О У Н

Окружний суд в Чорткові засудив Ілляріона Василева зі Слобідки Горішньої на три роки тюрми за розліплювання летючок ОУН.

ПРИМУСОВА ПРАЦЯ УКРАЇНЦІВ ПРИ БУДОВІ „ДОМУФ ЛЮДОВИХ"

Волосна управа в Бережанах дає накази працювати при будові „Домуф людових". Мало того, одного з громадян греко-католиків візвали до праці при будові на день 19. серпня, коли припадає свято Преображення Господнього. Крм цього завізвані працюють по 10 і пів годин денно, що теж не є згідне з законом. — Справою заінтересувалися українські посли.

ПОКІЙНИЙ ПРОФ. СТОЦЬКИЙ І УСС

З життя д-ра Смаль-Стоцького варта пригадати ось-такий момент: На засіданню Української Парляментарної Репрезентації до австрійського парляменту розглядали справу Українських Січових Стрільців. Від отамана Гірняка прийшло звідомлення, що УСС в боях під Конюхами видержали без перерви 30 годин під ураганним вогнем Москалів; з 500 стрільців остало тоді 50 живих. В дискусії поставили деякі посли внесення, щоб розвязати Легіон УСС, аби не наражувати нашої ідейної молоді на такі величезні втрати. Тоді виступив проф. Стоцький проти розвязання Легіону, він вияснював, що для української справи це бувби дуже шкідливий крок, бо У. С. Стрільці це завязок нашої державности. Після його промови Репрезентація не приняла тамтого внесення, одобрила становище С. Стоцького і вибрала його головою Боєвої Управи на місце Трильовського, котрий пропонував розвязати УСС.

НЕВИСЛІДЖЕНИЙ ПІДПАЛ

В неділю, 7. 8., в Верхраті з ближче невідомих причин повстав огонь. Згоріло 18 забудувань, у цьому потерпіло 10 Українців і 8 Жидів.

НАВІТЬ ЦЕ ЇХ ДИВУЄ!

В Чижикові поліція досліджує, звідки чижиківські громадяни беруть гроші на будову свого Народнього Дому. Годі зрозуміти, що це за тактика. Видно, декому ніяк не може вміститися в голові, що українські селяни все будують своїми власними силами, і власними засобами, а не так, як ті, які вміють ставити „людові доми" тільки тоді, коли хтось дасть гроші на будову.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА ЦЕЙ КВАРТАЛ?

З наших парохій

24. VII. започатковано в ПОБУЖАНАХ к. Буська ювилейний рік 950-ліття Хрещення України. Наше село відсвяткувало гідно цей день, а щоби память цього дня зберіглася на довший час, заходом Кружка „Р. Ш." відбувся „День Матери". Дитячий садок у нашім селі повстав цього року перший раз, і вже по першій цій гарній імпрезі показалося, що труд, який покладав Комітет садка, не пішов на марно. До садка вчащають діти майже з цілого села, за виїмком кількох несвідомих домів. Громадську домівку заповнили родичі дітей і гості. Вступне слово виголосив наш парох о. І. Курчаба, який у своїй промові представив зібраним велике значіння садка. Відтак були деклямації дітей, які переплітували піснями. Велике вражіння викликали вправи діточок під проводом їх ровесниці Люсі Кужілівної. Гарна була інсценізація хлопчика й дівчини, які хочуть іти до садка, а мати їх не пускає... При кінці діти зі зложеними на грудях руками відмовили „Отче наш" і відспівали многоліття. По скінченні дитячих пописів виголосив повчаючу промову до родичів і дітей о. В. Лончина зі Львова, який описля обдарував діточок памятними образцями за їх гарний попис, а о. І. Курчаба понагороджував діточок цукорками. Велика подяка й признання за працю серед діточок належиться п. І. Чипаківній, яка своєю енергійною працею веде садок до повного розцвіту, а вечорами не щадить своїх сил і праці серед дорастаючої молоді, що приготовляється до обжинок. — У ч а с н и к.

СЛАВСЬКО. Ювилейний рік розпочато прощею до Гошева дня 10. VII. ц. р. Величаве Водосвяття відбулося в Славську в дні 14. VIII. ц. р. Ювилейні торжества переведено за ініціятивою о. Івана Гавриюка. Літник

СТАНИСЛАВЧИК, п. Броди. Відбулося у нас величаве свято Пресв. Евхаристії. В той день приступило 64 дітей до першого св. Причастя. Ішла процесія до чотирьох престолів, розміщених в чотирьох частях села. Була сила народу. Пополудні обходжено ювилей „Просвіти". Співав читальняний хор, був реферат і деклямація. Концерт закінчено національним гимном.

ПОЛЬСЬКІ ПРОПОВІДІ В ЦЕРКВАХ

Ми одержали з Підляшша вістку, що тамошні повітові старости видали розпорядок, щоб по всіх церквах, як греко-католицьких так і незед. православних, говорити проповіді по польськи. Це домагання передали старости священикам через війтів, або через постерунки поліції.

Ясна річ, що таке домагання влади є важким ударом, як для унійної акції, так взагалі для релігійного життя на Підляшші. Це вода на млин комунізму, який через те зискав би там ще більше прихильників зпоміж селян.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Всім впертим неплатникам ми стримали висилку часопису. Хто залягає з передплатою, нехай не реклямує, бо газета не приходить тому, що не заплатив. Хочете діставати „Христос Наша Сила", то пришліть залеглість. Даром давати газети не можемо.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ДІТЕЙ

Слава Ісусу Христу!

По наших селах скрізь витаються прегарним Божим словом: Слава Ісусу Христу! І гарно направду це виглядає, як напр. діти витають священика й інших людей цим словом. Недавно я був в одному селі біля Львова і дуже посумнів. Діти, що сиділи під тином, навіть не встали, як надійшов отець духовний. Ніхто не привитав його Божим словом. Міркую, що то тільки є таке одне село, а всюди молодші вміють пошанувати старших і тим більше священиків. Тому все поздоровляймо старших тим чудовим нашим привітом: Слава Ісусу Христу!

—o—

Свого держись!

В однім шпиталі я бачив ось-що: лікар приймав людей до шпиталю. Були люди ріжної віри і народности, але всі говорили тільки урядовою мовою. Аж прийшла черга на малого школяра

— Як сен називаш?

— Стефко Заславський, — відповів хлопчина по українськи.

— Як? Заславскі?

— Ні! Заславський!

— А ти іначей не уміш мувіць?

— Я завжди говорю по свому! — відповів чемно і рішуче хлопець.

— Но то мі сен подобаш, же шануеш свуй єнзик, — відповів лікар і погладив хлопця по головці.

Не диво. Всі шляхотні люди шанують і люблять тих, що не стидаються своєї мови і свого народу.

—o—

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка“
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 2—8.

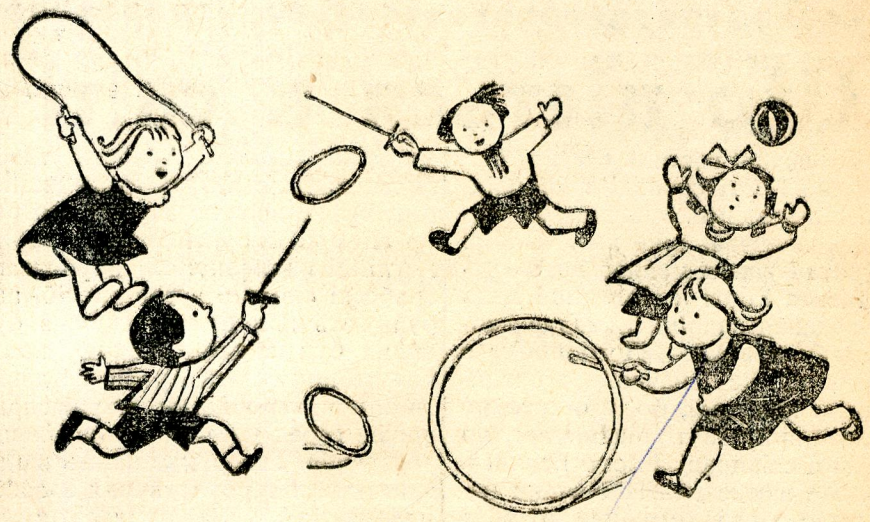

Весела забава.

НАШІ ВІСТИ

У народніх школах національної Еспанії завели читання вибраних уступів зі Св. Євангелії. Той гарний звичай є вже в італійських школах.

В місцевості Селище, володавського повіту, згоріло 3 дітей у садівничій буді. Вогонь спричинила незгашена запалена свічка.

Національна Еспанія організує свої спортові союзи. Досі у спортовому світі діяли червоні союзи.

Італійський учений видумав кавчук з помідорів. З 800.000 тон помідорів можна буде виробити 2000 тон кавчуку.

Славний спортовець в Америці (мяч, кошиківка і т. п.) Майк Мазуркі — це Мирон Мазуркевич, свідомий Українець.

Наше оповідання

Побожний Василь

На краю села мешкав господар Василь зі своєю жінкою Теклею. Василь від самого молоду все був побожний. Молився, ходив до церкви на Богослуження, часто приступав до св. Сповіди та св. Причастя. То-ж і вимолив у Всевишнього багато ласк. У подружжі мав щастя. Дав йому Бог добру жінку. Працювали разом та доробилися гарного маєтку. Дав їм Бог двоє діточок: старшого Івася та молодшу Орисю. Росли вони на щастя та на втіху родичам. Часто Текля працювала в полі зі своїми дітьми. Було їм весело разом.

Та всетаки часом і біда - лихо до хати завітає. Прийшло нещастя і до хати Василя. Коли вибухла світова війна, всі здібні мужчини мусіли йти воювати. Пішов і Василь, залишивши жінку та дорослих дітей. Той курінь, де був Василь, часто зводив завзяті бої. Василь не забував на Бога. Перед початком кожного бою все щиро помолився до Всевишнього.

Війна тривала дальше. Багато вояків стало калїками, багато згинуло на полі бою. Василя оминало нещастя. У вільні хвилини часто приступав він до св. Сповіди і св. Причастя. Молився за свою рідню дома, за діточок, за жінку. Часто діставав листи від жінки, якими дуже радувався.

Та все таки лихо хотіло щастя поконати. Одного літнього вечора дістав курінь приказ ладуватися та їхати до Італії на фронт. Василя немов би підкосило. Тихо молиться та збирається. А серце щось шепче та віщує недобре... Але вороття немає. Відїхали наші вояки до Італії. Спочатку стояв їх курінь як резерва, та з часом мусів іти до окопів. Бої велися майже щодня. Одної осінньої ночі Італійці відкрили шалений вогонь. Гарматні стрільна розривалися об скалисті стіни мовчазних Альп. Відломки камянистих гір убивали на кількадесять метрів все, що жило. Василь і тут не втратив рівноваги та щирим серцем став молитися. Нараз упав гранат саме в те місце, де лежав Василь, і відірвав йому ліву руку. Омлілий Василь впав на землю та зачав гарячо молитись: »О Пресолодке Серце Ісуса, ратуй мене від смерти, а жінку й діти від сирітства«.

Молився Василь — та обезсилений, наче заснув. І сниться йому жінка, діти, його родина, господарство... Здається йому, що він десь у церкві на Богослуженню. І прокинувся бідний Василь — на ліжку в шпиталі, а сестри перевязують йому рану. Василь підвівся, та обезсилений знова повалився на ліжко, шепотячи тихо молитву. Пролежав він кілька місяців у шпиталі, вилічився — та лише, що каліка на ціле життя.

Вернувся він до рідніх сторін, до родини, жінки, дітей, але був крайним бідаком. Та все ж таки він не опадав на дусі. Все дякував Спасителеві і не зражувався тим що він каліка. Бо-ж раз чув, як отець у церкві говорив, що кого Спаситель любить, на того зсилає і терпіння та слабість і той є співстрадальником Спасителя.

С-ро

Перед страшними наслідками вогню
охоронитеся найкраще, якщо обезпечите своє майно (в цілості або щонайменше вартісніші господарські і домашні движимости) від вогню
в Товаристві Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР“
ЛЬВІВ, вул. Руська ч. 20.

Господарські справи

Вийшов новий закон у справі регульовання цін збіжжа. Він накладає оплату по 3 зл. на кожних 100 кг. муки, або круп, коли це призначене на продаж. Оплату будуть побирати при меленню. Від оплати вільна мука й крупи, призначені на спожиття у власному господарстві продуцента (себто того, що їх витворив, хлібороба). Картки на вільне від оплати мливо будуть видавати солтиси відразу на цілий рік. Закон обовязує від 6. вересня. Не знати, чи цей закон, який вимагає великої бюрократії, осягне свою ціль, себто, чи охоронить селянина перед спадком цін збіжа. Тому селяни повинні самі про це дбати. Отже треба здержатися, оскільки можна, від продажі збіжжа в вересні й жовтні. Щоби не допустити до масової продажі збіжжа, урухомлено збіжеві короткоречинцеві кредити для селян. Наші селяни повинні памятати, що їхнім обовязком є збувати все збіжжа тільки в сільсько-господарських кооперативах. Бо в той спосіб творимо підстави для нашої власної господарської сили і даємо працю нашим людям. А серед нас дуже багато таких, що хотіли б працювати, та не мають де. Памятаймо про це.

СІЛЬ НЕОБХІДНА ДЛЯ ДІЙНОЇ КОРОВИ

Сіль є не тільки приправою для їжі, але теж і конечною поживою для корови, що доїться. Сіль впливає добре на апетит корови і на травлення, отже і на ліпше використання корму, а разом з тим і на збільшення молока. Та крім того сіль є постійним складником молока. Сіль до молока дає корова зі свого організму, передовсім з крови, через те вона худне. А коли не даємо їй соли з поживою, то самозаховажчий інстинкт організму бере верх і корова починає давати менше молока. Очевидно, можуть бути ріжні причини, чому корова дає мало молока. Але не зашкодить спробувати давати їй постійно сіль. Для худоби найліпша є зелена сіль в ціні 5 і пів сотика за 1 кг. Даючи корові протягом цілого року по 4 ложки соли денно, видаєте на ту ціль 77 сотиків. Але мусите признати, що це напевно виплатиться.

Зелену сіль продають всі гуртівні соли по сталій ціні: 50 кг. без опакування 2.54 зол., 1 кг. без опакування 5 і пів сот. Нехай ваша кооператива має постійно на складі таку сіль.

ЯК ПОЗБУТИСЯ КЕРТИЦЬ

Кертиці роблять своїм кретовинням багато шкоди в полі і городі. Щоб їх позбутися, треба виловлювати їх мотикою тоді, коли риють, отже підчас сходу сонця, в полудне й перед вечером. Прожене-мо кертицю тоді, коли вложимо до нори й хідників шмати намочені нафтою, ропою, креоліною, або садівничою карболіною. Шматя треба присипати землею. Від неприємного запаху кертиці втікають.

Аж серце радіє!
коли вберемось в одинокій українській крамниці (гуртівні) готових одягів і матеріялів
„ОМА“ — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. філія вул. Кентшинського 18.
студентські убрання; великий вибір вже осінних, зимових одягів...
ДЕШЕВШЕ ВЖЕ НІДЕ НЕ ДІСТАНЕТЕ І РІДНУ ТОРГОВЛЮ ПОПИРАЄТЕ!

Довіря загалу здобули мясні вироби
„ЦЕНТРОСОЮЗУ“
Продають крамниці:
Ринок 2.
Личаківська 150.
На Байках 8.
св. Софії 8 а.
Кентшинського 21.
Зибликевича 2.
Жовківська 175.

Памятаймо і другим пригадуймо! В кожній українській хаті **Український Християнський Календар „Христос Наша Сила“ на 1939 р.,** що на днях вийде друком.

Що діється в світі

В Німеччині гостили регента Мадярщини Горті справді з королівськими парадами. Між іншими відбулися величаві військові паради для вшанування мадярського гостя. Візита Горті в Німеччині мала за завдання закріпити мадярсько-німецьку приязнь. Його побут в Німеччині це значний успіх німецької політики, бо їй остаточно вдалося притягнути Мадярщину до тіснішої співпраці з осею Берлін—Рим. Це важне для Німеччини передовсім з огляду на те, що вона спрямовує тепер усю свою експанзію в напрямі полуднево-східньої Европи.

В Югославії відбулася чергова конференція Малої Антанти, себто нарада представників Румунії, Югославії і ЧСР. Несподіванкою для політичного світа була згода Малої Антанти на те, щоб Мадярщина збільшила свою військову силу. Як відомо, версайський згл. тріянонський договір заборонив був Мадярщині всякі зброєння. Досі Мала Антанта завжди противилась дозброєнню Мадяр.

В Еспанії загальне положення дальше без значних змін. Літаки національної армії бомбардували Барсельону. Є багато ранених і вбитих. Над рікою Ебро відбуваються жорстокі бої, це досі найбільш кровавi бої за весь час горожанської війни в Еспанії.

В Палестині стало останніми днями дуже гаряче. Арабські терористи дальше ведуть свою акцію. Анґлійське військо загострило репресії проти бунтівничих Арабів. Анґлійці пацифікують збунтовані арабські околиці в той спосіб, що руйнують при помочі саперів будинки бунтівників. Таким чином хочуть примусити Арабів не давати помочі терористам. Але це спричинює серед населення ще більше розярення. Тепер вже навіть жиди хватаються терористичних засобів у відплату Арабам. Минулої пятниці в Яффі на арабській торговиці кинули жиди бомбу великої вибухової сили. Від вибуху згинуло 20 людей, а 30 було ранених.

Японці розпочали офензиву на китайське місто Ганкав. Місто сильно укріплене, а крім того Чанкайшек зібрав там багато війська. Китайці бороняться тепер з очайдушним завзяттям. Над Жовтою рікою зібрали понад пів міліона баґнетів, тому офензива не буде легка. Розійшлись поголоски, що Японці мають замір заперестати акцію по здобуттю Ганкав. Це не є виключене, бо за Ганкав починається терен дуже трудний для ведення війни — гористий і без ніяких доріг. На цілім фронті ведуться жорстокі бої. Японський премієр заявив, що кров лллється в Китаю і буде лллятися доти, доки в китайському уряді буде Чанкайшек.

Цікаві дрібниці

ТАЛМУД ПРО ЖИДІВ І ҐОЇВ

В Ґрудзьондзу в Польщі відбулась цікава судова розправа проти І. Єнджеєвського. Його заскаржили Жиди за те, що він зневажив жидівську релігію, висміваючи „Талмуд” (такі жидівські книги). Суд покликав на той процес знавця „Талмуда” дра Стан. Тшецяка, котрий прочитав з „Талмуду” такі річи:

„Ви Жиди, мої вівці (ніби то Бог Жидам говорить), зветеся людьми, але ґої (християни) це не люди, але худоба. Жінка Жидівка не повинна залишатись сама з ґоями, бо вони бестіяльські і розпустні. Ви повинні помагати один другому хитрістю на шкоду ґоя. Всі маєтки ґоїв повинні належати до синів Ізраіля. Коли ізраілитянин знайде річ, котру згубив ґой і віддасть йому, то Бог того ніколи ізраілитянинові не простить. Красти в ґоя дозволено, але ґоєві не вільно красти р синів Ізраіля. Ґоям заборонено забирати в Жидів гарні невільниці, але Жидові вільно забрати собі гарну невільницю від ґоя. Коли ґой забив Жида, то ґоя треба карати, але коли Жид убив ґоя, то так, якби вбив худобу, тому Жид не відповідає. Коли ґой вдарить в лице Жида, то так якби вдарив Бога, тому треба ґоя вбити. Коли за тобою гонить бандит, або і вуж, то не ховайся до святині ґоїв, а радше до поган. Коли ґой опиниться в небезпеці, то треба його штовхнути в пропасть, а не рятувати. Коли звіря ґоя вбило звірину Жида, то треба ґоя покарати, а як звірина Жида вбила звірину ґоя, то карати нікого не треба. Коли ґой святкує в суботу і спочиває, то треба його покарати смертю, бо ґой має працювати кожний день без спочинку”.

Ось на таких „святих” книгах виховувались цілі покоління Жидів. Нехай не дивуються, що всі народи в світі не надто люблять Жидів і стараються визволитись від неволі жидівського капіталу.

КОТИ, ЯК ДЕРЖАВНІ УРЯДОВЦІ

Давно колись, у старинному Єгипті, люди вважали котів за »святі« звірята й окружали їх великою почестю, та хоронили так само, як людей. І досі заховалося з тих часів чимало котячих мумій. — У нинішніх часах ніхто не відчуває такої великої почести до котів, — зрештою дуже милих і розумних звірят. Але є нині дві держави, що приймають котів, як державних »урядовців«. Ці держави — це Сполучені Держави Північної Америки і Франція.

У Сполучених Державах поштові уряди держать котів, які бережуть, щоб миші і щурі не гризли пересилок. Ті коти мають державні платні, а саме держава платить відповідні суми на кошти їх удержання. Таких »державних котів« в Америці є 1000. У Франції управи військових пристаней дбають про те, щоб коти берегли пристаневі маґазини перед щурами.

ОСТОРОГА

Повідомляємо, що п. Мирон Бас (хоровитий воєнний інвалід) не є уповажнений збирати оголошень та інкасувати грошей і за нього не відповідаємо.

Адміністрація Вид. „Мета”

АРТИСТИЧНА КОПІЯ НЕРУКОТВОРЕНОГО ОБРАЗУ МАТЕРИ БОЖОЇ В ЧАЙКОВИЧАХ

Фірма „Мемор”, Львів, вул. Рутовського 7, II. пов., видала артистичну копію нерукотвореного образу МАТЕРИ БОЖОЇ в Чайковичах у трьох красках; формат 25×30 цм. (Оригінальний образ має 27×28 цм). Образ роботи молодого артиста маляра Васила Коната, що дуже вміло використав орнаменти й символіку оригінального образу та доповнив лише Богородиці й Дитині Ісусові. Друк на гарному картоні робить дуже додатне враження. Ціна 1.50 зл. Фірма зложила значний даток на будову каплиці в Чайковичах. — У Львові, 1. VIII. 1938.

о. Д-р Г. Костельник

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

У. К. С. Золочів. Письма в справі опусту не одержали.

БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ

ОЛЕКСАНДРА КУРОЧКИ

Львів, площа Векслярська ч. 1.

(ріг Бляхарської—Боїмів)

ВИКОНУЄ: всілякі бронзівничі роботи, а то: чаші, монстранції, окуття Євангелій, павуки, ліхтарі і т. д. — Виконує різьбу, а то: ризи, корони в золоті, сріблі і металі. — Приймає ріжні предмети до золочення, сріблення і ніклювання.

— **Поручається ласкавим відвідинам Всеч. Духовенства.**

Замовлення з провінції полагоджує відворотною поштою.

КАЛЄНДАР — ВЕРЕСЕНЬ 1938.

4. Н 12. ПО СОШ. АҐАТОН.
5. П Лупа мч.
6. В Євтиха сщм.
7. С Вартолом. і Тита
8. Ч Адріяна і Нат. мч.
9. П Пімена прп.
10. С Мойсея Мур. прп.

ПРИЗНАННЯ ВП. П. ПАВНИКОВІ МИКОЛІ, ПОЗОЛОТАРЕВІ В ЖОВКВІ

Церковний Комітет в Угерську, стрийського деканату, складає отсим щире признання і подяку п. Миколі Павникові, позолотареві за позолочення іконостасу в церкві у Угерську. Роботу виконали Ви солідно, гарно й артистично, так, що вповні можемо Вашу працю поручити всім ВПр. Отцям Парохам і Хв. Церковним Комітетам.

Угерсько, дня 20. серпня 1938. р.

о. Антін Флюнт, парох. Церковні провізори: Василь Мартинишин, Дмитро Білецький.

РОЗМАЛЮВАННЯ ЦЕРКОВ, іконостасів і т. п. виконує солідно й дешево арт.-маляр Т. В а ц и к. Тернопіль, вул. Полева ч. 2.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“

ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

ПАНЧОФЛІ хатні, шкільні
ПАНЧУХИ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська взірця
„ІБІС“ Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

БОСИЙ!
ТО НЕ ДО ЗУБІВ
А ДО МОЇХ ЧЕРЕВИЧУКІВ

ЦЕ паста
ЕЛЄҐАНТ

ВІДДІЛИ й КОРЕСПОНДЕНТУРИ:

1). Борислав, Костюшки 123.
2). Перемишль, Ягайлонська 6.
3). Самбір, Ринок, Дім Народної Торговлі.

ПРОМ-БАНК

Львів, Ґродзіцьких 1/1. тел. 292-15 і 200-15.

4). Сокаль, Костюшка 38
5). Станиславів, Міцкевича 1.
6). Стрий, Фрухтмана 6.
7). Тернопіль, Тарнавського 6 а

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета” Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редагує Колєґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.

Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 36 (202) Львів, дня 11. вересня 1938. Рік VI.

Наша Хрестова Нашаґила

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІҐІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН

ціна 5 сот.

НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ ГРЕКО - КАТОЛИК НЕ СМІЄ ЗМІНИТИ ОБРЯДУ. НАВІТЬ ВОРОГ ПОГОРДЖУЄ ВІДСТУПНИКОМ ВІД ВІРИ БАТЬКІВ.

„Вільна Україна"

ЗАГОВІР СЕРЕД СТАРШИН КИЇВСЬКОГО ҐАРНІЗОНУ

З Москви доносять про масові арештування серед червоних старшин київського і харківського ґарнізону. Мали арештувати 110 офіцирів за створення тайної орґанізації „Вільна Україна". Орґанізація підготовляла атентат на комісаря тяжкого промислу Каґановіча, який в найближчім часі має перевести інспекцію в Донбасі. Зпоміж арештованих вже розстріляли 50 старшин, перевівши в прискоренім темпі розправу перед воєнним судом. Серед арештованих є ґен. Іваненко.

—o—

ТАЙНА МОБІЛІЗАЦІЯ В РАД. СОЮЗІ

У звязку з новим набором рекрутів комісаріят війни розпочав нагальну кампанію серед вояків, щоб залишились у чинній військовій службі понад нормальний речинець. У військових відділах відбуваються масові віча, де ухвалюють резолюції добровільно остати при війську ще один рік. Таким чином большевицька армія збільшує свою силу і переводить неначе тайну мобілізацію.

—o—

АНҐЛІЙЦІ ЦІКАВЛЯТЬСЯ УКРАЇНСЬКИМИ СПРАВАМИ

Анґлійське громадянство щораз живіше цікавиться українськими справами. Ось на Закарпатську Україну приїхав уже третій з черги анґлійський політик і журналіст Чарлєс І. Гаскел. Він в останнім часі помістив в анґлійських часописах ряд статтей про українські справи. Він підготовляє книжку про українське питання і тому приїхав на українські землі, щоби ближче з тим питанням познайомитись. Гаскел поїде опісля на Буковину, потім до Галичини. В рад. Україні був минулого року.

—o—

СТАЛІН РАНЕНИЙ

Сталін їхав 27. м. м. в опанциреному самоході з Москви до свого літнища Ґоркі, віддаленого 20 км. від Москви. Нагло самохід зі Сталіном вїхав на дерево. Самохід був дуже сильної будови і тому катастрофа не викликала більших наслідків. Сталін зломив тільки руку вище ліктя, а два вояки ҐПУ, що товаришили Сталінові, згинули. Шофером Сталіна є німецький комуніст Шульце, він сповняє службу при червонім диктаторі вже 10 літ. Його зараз арештували і замкнули в льохах ҐПУ, бо підозрівають, що це саботаж шофера.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 13

Іншої притчі послухайте: Був чоловік господар, що насадив виноградник і обгородив його плотом, викопав в нім точило і збудував вежу і винаймив його виноградарям і відійшов. Коли ж приблизився час плодів, післав своїх слуг до виноградарів, щоби відібрали його плоди. Та виноградарі, піймавши його слуг, одного побили, другого убили, а іншого укаменували. Знов післав інших слуг, більше як перш; і зробили їм так само. На останок же післав до них свого сина, кажучи: Побояться мого сина. А виноградарі побачивши сина, сказали собі: Це є наслідник; ходіть, убємо його і матимемо його наслідство. І спіймавши його, випровадили з виноградника і убили. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить тим виноградарям? Кажуть йому: Злих люто погубить і свій виноградник винайме іншим виноградарям, котрі віддадуть йому плоди в свій час. Сказав їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писанню:

Камінь, що його відкинули будівничі,
той став головою угла? Від Господа
це сталося
і дивне воно в наших очах.

Длятого кажу вам, що відбереться від вас царство Боже і дасться народові, що приносить його плоди.

(Матей, гл. 21, ст. 33—43).

ДУХОВНА НАУКА

Великий є злочин євангельських виноградарів, що вбивають не тільки слуг свого пана, а навіть його сина. Та подібного проступку допускається христіянин, що до винниці свого серця не хоче допустити тих, що мають право і обовязок напімнути його, щоб він дбав за свою душу і плекав у ній квіття чеснот. А то буває, що ми тих слуг, Епископів і священиків, не хочемо слухати, а йдемо за підшептами тих, що вислуговуються сатані і його приклонникам! Ба! Вбиваємо в собі голос Самого Сина Божого, що наукою св. Євангелія, хоче направити нас на дорогу святого життя. Нещасні! Як же станемо перед нашим Паном на Його суді, як зуміємо розрахуватися перед Богом? Як лячно буде душі, що стане наче безплідна деревина, як витягне до Бога свої руки, що не чинили добра, а творили беззаконня?

Поки дає нам Бог цінне життя—стараймося добре і у згоді з Богом, ближніми і нашим сумлінням так працювати, щоб винниця нашого серця була повна добрих овочів на життя вічне, до котрого приняв би нас охоче Син Божий у почоті тих, що ревно працювали над спасінням нашої душі і її вічним добром.

*

Зудар двох бомбовців

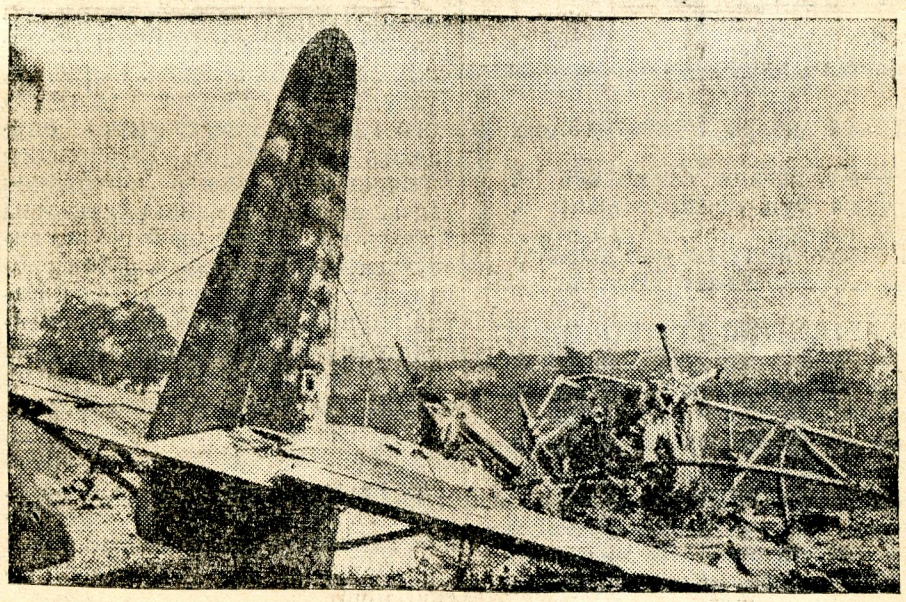

Коло Ліону, у Франції, зударилися і розбилися два військові бомбовці, причому в літаках згинуло 6 летунів.

РАД. УКРАЇНА ПРОТИ НАБОРУ РЕКРУТІВ

В багатьох місцевостях рад. України населення ставиться з найбільшою нехітю, а навіть і з активним спротивом проти набору новобранців до червоної армії. Навіть у Києві міська влада мала під тим оглядом значні труднощі. Цей активний опір наших придніпрянських братів потягне за собою з певністю нову хвилю переслідувань на рад. Україні.

Совєтська влада видала розпорядок, який найрішучіше забороняє чужинцям перебувати на рад. Україні і Білоруси. Всім чужинцям, що досі жили там, наказано негайно виїхати в глиб Росії. Строго заборонено всім слухати закордонних радіо

—o—

НОВИЙ ПРОЦЕС БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ДОСТОЙНИКІВ

У другій половині вересня має відбутися в Москві великий політичний процес. На лаві обвинувачених засяде десять визначних совєтських дипльоматів, між ін. амбасадор у Токіо Юренєв, посол в Осльо Якубович, ґен. консуль у Барсельоні Антонов-Овсєєнко, делеґат до Союзу Націй Розенберґ.

—o—

В СПРАВІ АВТОНОМІЇ ЗАКАРПАТТЯ

Посли і сенатори Закарпатської України були на конференції у міністра внутрішних справ ЧСР. З ним мали довшу нараду в справі автономії. При тій нагоді порушили теж питання соймових виборів та спосіб їх переведення.

Не лізьмо з дощу під ринву!

На іншому місці нинішнього числа нашого часопису подаємо докладний опис події, яка переймає грозою кожного думаючого Українця. Комуністична ячейка вислала свого члена, щоб спалив приходство і щоб убив кулею думдум священика. І сталося це не десь там далеко, в большевії — але таки тут, серед нас, у нашій тіснішій батьківщині, де большевики не при владі. А мимо того — зі свого підпілля вони показують роги — і осмілилися вже так дуже, що пориваються на підпали і вбивства. Чули ми свого часу про щось подібне серед Поляків, де в містечку Любоні коло Познаня комуніст Новак застрілив о. Штрайха. Але серед нашого селянства, що все було і ще тепер здебільша є глибоко реліґійне і відзначається пошаною до священика — така подія вражає як щось неймовірне. А все таки, на жаль, правдиве...

І цікава річ, що така подія трапилася не де інакше, а в Скалатщині, себто недалеко большевицького кордону. Взагалі чим ближче до червоного царства сатани — тим явніші є впливи большевиків. Ось у інших околицях, у Збаражчині, напр. у селі Зарубницях підчас св. Місії дороги, котрими спішили вірні на місію, радикали поперетягали дротами, так, що багато людей покалічилося. А червоні сорочки, що їх так часто видно на ріжних повітових Зборах у Збаражі, вказують, куди веде розкладова робота радикалів — веде просто до большевицького „раю".

Розпаношення большевизму по наших подільських селах, яке доводить уже до таких жахливих речей як підпали і намірене вбивство священика, — має свою причину в першу чергу в шаленій большевицькій пропаґанді та в глупоті наших радикалів, які йдуть на шнурку большевиків. Але, з другого боку, це поширення большевизму має теж інші причини. Характеристичне, що большевизм розпаношився в прикордонній смузі, себто там, де режім найгостріший, де обмеження супроти Українців найбільші. Страшні життєві умовини українського селянина викликують у него розпучливу реакцію — в формі большевизму. Це повинно протверезити всіх тих, що на кожному кроці стараються обмежити, понизити й покорити Українця — на його власній, прадідівській землі.

А українські селяни повинні памятати, що ніякий посторонний гнет, ніяка кривда не сміє їх доводити до таких розпучливих і безнадійних вчинків, як захоплення большевизмом. Шукаймо сили до відпору, до виборення собі кра-

ЛБ АН УРСР
Ж. №

щої долі, в собі самих, а ніколи у ворогів! І памятаймо, що йдучи разом зі слугами диявола — ніколи не дійдемо до наших ідеалів, а навпаки, стягнемо їх у пекло стократ гірше від того, яке судилося нам тепер переживати.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

ЩОБ УСІ ХОДИЛИ НА СЛУЖБУ БОЖУ В НЕДІЛІ І СВЯТА

По деяких селах діються жахливі речі: селяни не зважаючи на день святий, виконують тяжкі роботи і не приходять на Службу Божу. Та й по містах молодь, ба і старші легковажать собі обовязок слухання Служби Божої. А чейже хто без важної причини опускає Службу Божу — поповняє тяжкий гріх. Ну і як нарід, котрого діти не приносять слави Богові, має чоло вичікувати Божого благословення? Як сміємо витягати руки по всяке добро, коли тих рук не підіймаємо до Всевишнього у гарячих мольбах і благаннях?!

Тому, кому лежить на серці добро людських душ і нашого народу, нехай благає Господа Бога, щоб усі виконували святий обовязок бути учасниками Служби Божої в неділі і свята

—o—

Страшний злочин

КОМУНІСТ ПІДПАЛИВ ПРИХОДСТВО І ХОТІВ ЗАМОРДУВАТИ УКРАЇНСЬКОГО СВЯЩЕНИКА

Сталося це не в большевії, де такі речі вже збуденніли, але таки в нас, у Скалатщині. Ось до таких річей уже у нас доходить! Зі Скалатщини нам пишуть:

Вночі з 27. на 28. серпня ц. р. в 1. годині вибухла пожежа на гр.-катол. приходстві в селі Глібові коло Грималова, повіт Скалат. Згоріли до тла майже всі новопобудовані парохіяльні будинки, згоріло звезене збіжжя і паша. Шкода для парохії виносить понад 20 тисяч злотих, а особиста шкода о. пароха — понад 5 тисяч.

Пожежу спричинив місцевий комунар Михайло Черкес, син Миколи. Але безпосередньо після злочину досягнула його рука Божої Справедливости. Большевицький злочинник, утікаючи з крісом, наладованим кулями »дум-дум«, на одному з перелазів замотався у кільчастий дріт, і при цьому кріс вистрілив та ранив смертельно самого злочинця. За дві години страшно поранений злочинець помер.

Слідство покищо не скінчене. Досі стверджено, що злочинець був висланником районової комуністичної ячейки і мав за завдання підпалити приходство та замордувати місцевого священика. Отця пароха, на щастя, не було тоді дома, бо виїхав на відпуст до Тернополя.

Ще цього року підчас Великодних реколекцій місцевий о. парох звертався до цього злочинця з проханням: »Брате, відбудь Великодню сповідь; уважай, що сьогодні може останній раз Господь Бог дає тобі нагоду змінити життя«. Злочинець на те цинічно засміявся і сказав: »Єгомосць, ще не одні золівки виходите до мене в цій справі, і нічого не скористаєте«.

Божа кара не минула комуністичного злочинця. А сам страшний факт наказує нам усім насторожитися проти большевицької зарази, яка й у нас уже набирає форм розбишацького підпалювання приходства і страшного наміру мордувати українських священиків.

—o—

Аж серце радіє!

коли вберемось в одинокій українській крамниці (гуртівні) готових одягів і матеріялів

„ОМА“ — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. філія вул. Кентшинського 18.

студентські убрання; великий вибір вже осінних, зимових одягів...
ДЕШЕВШЕ ВЖЕ НІДЕ НЕ ДІСТАНЕТЕ І РІДНУ ТОРГОВЛЮ ПОПИРАЄТЕ!

З наших парохій

СТРЕПТІВ. Дня 7. VIII. ц. р. старанням У. К. С. відбувся у нас великий фестин. Фестин випав дуже гарно. Чистого доходу дав 250 зл. Одною з точок програми мала бути фантова льотерія, але на її влаштування не дав дозволу Скарбовий Уряд. А що камінецьке Староство дозволило перевести збірку фантів в натуралях, Комітет цей дозвіл використав і 4. VIII. ц. р. зібрав жертв на загальну суму 250 зл. Так отже на останньому засіданні фестинового Комітету квоту 506 зл. передано до каси Комітету будови місцевої церкви. — Стрептівці приступають цього тижня до будови нової мурованої церкви. Коби тільки місцеві люди морально й матеріяльно до кінця піддержали ревний почин о. Пароха.

МИКОЛАЇВ К. РАДЕХОВА. Ювилейне торжество з нагоди 950-ліття Хрещення України відбулося 21. м. м. Торжественну Службу Божу відправив о. декан Данилюк в асисті питомців Богословської Академії. Підчас Служби Божої о. декан виголосив проповідь. Концертова частина, яку підготовив О. Іванюк, студ. теол. при допомозі Е. Данилюка, відбулася в салі читальні. Серед слухачів можна було бачити багато наших братів православних, які прибули на це торжество. — Треба підмітити посилення культурно-освітньої праці в Миколаєві. Відбулися вже два пописи діточого садку, згадуваний концерт, заложено Т-во „Орли“, а на 11. вересня підготовляється ювилей „Просвіти“.

Учасник.

ГР.-КАТ. ПАРОХІЯЛЬНИЙ УРЯД У ДОБРОТВОРІ повідомляє, ЩО СВ. МІСІЯ відбуватися буде в днях від 21. IX. до 1. X. 1938. р., а АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ буде дня 21. X. 1938. р.

1—2

В АРГЕНТИНІ ВАЖКО ЖИТИ

Про відносини в Аргентині пише один Українець, що на весні туди поїхав:

„Їхати в Південну Америку може лише той, хто має не більше 25-ти років, а має добрий технічний фах (т і л ь к и не інжинір), хто має можність кожної хвилини повернутись до дому і може повезти зі собою жінку, хто має гроші, щоб прожити пів року без праці. Попрацювавши тут 10 років, дійсно можна заробити гроші й їхати до дому спочивати.

Ніхто інший під ніякою умовою не повинен їхати, якщо не хоче скінчити на набережній (тобто стати босяком і злочинцем). Перед роками, коли приїхали перші наші емігранти, ще можна було якось улаштуватись. Але, коли вони тепер втратять працю, то їм теж кінець. Це передайте, кому воно цікаве.

Чимало селян з Волині їде сюди, а за два-три тижні половину їх завертають назад, або в найкращому випадку валяються вони по вулицях Буенос-Айрес, на набережній. Часто дивлюся на трагедію наших людей і тому вважаю своїм обовязком усіх остерегти“.

Подаємо нашим Читачам до відома цей голос остороги. Перекажіть це тим, які хочуть їхати до Полудневої Америки.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.

Всякі дрібні оголошення помішуємо тільки за заплатою згори.

Лисятичі, Луг — Іванків П. — часопис Вам іде.

З українського життя

ПОЗБАВИЛИ ПОЛЬСЬКОГО ГОРОЖАНСТВА

Міністерство внутрішних справ у Варшаві повідомило греко-католицького пароха в Берліні о. шамбеляна д-ра Петра Вергуна, що відбирає йому право польського горожанства. — Передтим відібрано польське горожанство відомому українському вченому д-рові Василеві Кучабському в Кіль (Німеччина). Д-р Кучабський написав по німецьки велику історію наших визвольних змагань.

НАСТУП НА УКРАЇНСЬКІ ТЕАТРИ

Польських шовіністів коле в очі вже навіть діяльність такої чисто культурної установи, як український театр. Ось орган проурядової партії „Дзеннік Польскі“ зі Львова приніс „алярмуючі інформації“ про працю наших мандрівних театрів. Він робить донос до поліції, що начебто українські театри пропагують зі сцени політику. Це очевидна неправда, бо всі пєси, які виставляють ці театри, переходять цензуру майже в кожнім старостві. Але шовіністичній газеті не подобається, що наші театри мають поводження, а субвенціонований „Театр Малопольскі“ не має. Але хіба наші театри тому невинні.

РОЗКЛАДОВА РОБОТА РАДИКАЛІВ

В Зарубинцях, збаразького повіту, відбували св. місію оо. Редемптористи з Тернополя. В тім селі є радикальне товариство „Каменярі“, воно провадить у повіті розкладову роботу, а зокрема в повітових установах у Збаражі підчас їхніх загальних зборів . Радикали, буває, підчас співання національного гимну демонстративно опускають салю зборів. Їх правдиве обличча виявилося в Зарубинцях підчас св. місії. А саме: радикальна молодь приходила на місію не вислухувати наук, а тому, щоби своїм поведенням місію розігнати. Нераз змушувала до переривання місійних наук та взивання до спокою. Дороги, котрими спішили вірні на місію, поперетягано дротами, так, що багато людей покалічилося. Ті, кому місія була сіллю в оці, виписали на хресті своє імя, а саме У. С. Р. П. (Українська Соціялістична Радикальна Партія) з наміром зпрофанувати найбільші християнські цінности.

Нехай свідомі громадяне вияснюють людям, збаламученим радикальними агітаторами, шкідливу для Церкви і народу роботу радикалів.

ПОГРОМ УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА

В ночі з 22-го на 23-го м. м. невідомі напасники знищили 28 будинків у селі Стримба, у присілку Буковина, недалеко Надвірної. Напасники зовсім знищили салю „Просвіти“, де здемолювали сцену, куліси, бібліотеку і радіоапарат та навіть повиривали вікна з футринами. Зовсім здемолювали теж українські крамниці. В крамницях знищили обстанову, а товарі: цукор, нафту, муку вимішали разом. Напад тривав від 11.30 до 1 30 в ночі. Напасники стріляли й побили 10 людей. У селі великий переполох. Цей напад, це яскравий доказ, до чого здібні всякого рода „невідомі“ напасники. Так сходить зерно, яке сіє засліплена ненавистю до нас україножерна преса.

В СПРАВІ УКРАЇНСЬКОГО ГОРОДУ

Комітет викупна площі „Сокола-Батька“ у Львові повідомляє:

З цілого краю і заграниці безнастанно напливають запити, як справа представляється з площею Сокола-Батька. Масовий наплив запитів-писем свідчить, що українське громадянство ані на хвилину не перестає журитись справою вивласнення Українського Городу. Подаємо, що після першої розправи, яка відбулася 14. липня ц. р. у Львівському Магістраті, до цеї пори не зайшли ще жадні зміни. Як відомо, речники війська, воєвідства і магістрату заявили на цій розправі, що площа Сокола-Батька є потрібна для вищих цілей оборонности держави і визначено, мимо спротиву правного заступника власників площі, окрему оціночну комісію, яка має прийти на другу розправу з готовою оцінкою вартости площі.

Покищо Українським Городом завідує надальше Старшина С. Б., а на площі відбуваються дальше спортові змагання та імпрези наших товариств.

ВЕЛИКА НАГОРОДА УКРАЇНКИ-СКРИПАЧКИ

Десятьлітня Українка, Доня Гресько, з Вінніпегу, в Канаді, одержала від американської музичної консерваторії в Шікаго 5 тисяч долярів нагороди за виїмково гарну гру на скрипці. Вона виїхала до Шікаго на дальші студії гри на скрипці. Перед відїздом до ЗДПА один приятель подарував цій незвичайно здібній дитині скрипку вартости тисячу долярів. Батько Доні працює як інжинір при відділі будови доріг у манітобському провінціональнім уряді.

РОЗВЯЗАЛИ ПОПИС ДІТОЧИХ САДКІВ

В Добромилі уладила Філія Рідної Школи за дозволом місцевого староства попис діточих садків. У попису взяли участь садки з кількаканацяти сіл, у тому поверх 300 дітей. Коли вже діти почали вправляти, староство — положене в сусідстві площі Народнього Дому — наказало негайно розвязати попис. Як причину подано, що на попис прийшли люде з околиці, а це вже носить характер демонстрації.

СЕЛЯНСЬКІ БУНТИ

Внаслідок грабіжницької політики Москви на Кубанщині вибухли в ріжних районах селянські розруси. Навіть большевицькі газети пишуть, що врожай на Кубанщині дуже бідний. Збіжжа вигинуло від посухи і таке марне, що нема що збирати й молотити. А мимо того Москвини дальше грабують жниво від кубанських Українців. В найбільш загрожені розрухами райони вислано відділи ГПУ та війська. В боях з селянами згинуло 165 наших людей.

По українських ланах Поділля вештаються загони красноармейців і „легкої кавалерії“ комсомольців. Одні й другі тероризують наших селян; вони мають наказ стріляти до селян, якщоб ці „відважилися розкрадати колгоспне майно“.

ВИРІВНАЙТЕ ЗАРАЗ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЧИТАННЯ ДЛЯ МОЛОДІ

Новий мундурок

Стук, стук!, почув я несмілий стукіт у двері. Прошу, відповів я негайно і в мою кімнату ввійшов молодий чоловік, яких вісімнацять літ.

— Що ви скажете?, питаю.

— Чи не міг би я дістати гроші на приписовий шкільний мундурок?! відповів несміло.

— Якже, а батьки вам не помагають?

— Вони вже померли, а я досі виховувався в бурсі. Тепер я підріс, кінчу школу, то вони казали забиратися.

— А де ви їдете на вакації?

— Товариш бере мене до себе.

— Гарно. Так знаєте, що зробимо: Ви бачу, маєте здорові ноги, язик вам кілком не стоїть, так даю вам раду: Не добре є, як молодий чоловік чекає на готовий гріш. Тут ось даю вам записку до католицького видавництва книжок. Візьмете звідтам дещо книжок, молитовників і часописів. Ходіть з тим по селах і продавайте. За це дістанете 20% — ні, дам вам 30%. Як продасьте одну партію книжок, напишіть по другу, і так заробите собі самі на мундурок, і не мусите жебрати, бо це молодому навіть не пасує. Ну, годитеся, кінчив я своє предложення.

— Годжуся і дякую, відповів учень і взявши від мене записку пішов до видавництва.

Два місяці минуло, а я і забув поспитатися у видавництві, як іде справа з розпродажею книжок.

Саме вчора почув я знову стукіт до дверей. Тим разом хтось стукав прилично, але якось певно, вдоволено.

Я попросив. До мене підійшов високий, гарно одягнений учень у новому шкільному мундурку.

— А ви звідки маєте мундурок? — запитав я здивований.

— Сам заробив! — відповів вдоволено і тут став оповідати. які труднощі і перепони мусів він побороти, заки навчився продавати книжку нашим людям, та ще в такий час, як жнива.

От так умів цей молодець чесною працею і трудом заробити собі в часі вакацій на приписовий шкільний одяг і через поширення доброї книжки прислужитись загальній справі.

Однак... — Чому так мало в нас таких юнаків?...

О. Год.

Наші вісті

Шкільні власти строго будуть провірювати і карати тих, що не схочуть носити шкільних мундурків, а передовсім щитиків на лівому рамені. Дівчатам не вільно носити шовкових панчіх і черевиків з високими обцасами.

—о—

У Варшаві завели в деяких школах такі прилади (автомати), які контролюють, чи учень приходить точно до школи.

—о—

В осені і в зимі кликатимуть до т. зв. заступної військової служби. До неї будуть покликані річники: 1. років 1908, 1909, 1910 і 1913 — що належать до понадконтинґентової ґрупи А. 2. Особи, перенесені до резерви або зачислені до загальн. ополчення, або без оружа, але не в поборовому віці, а старші, оскільки не мають понад 50 літ життя. Покликання приходить на письмі.

—о—

Тільки 9% сільських шкіл у Польщі може приготовити сільську молодь до ґімназії. Це дуже загрозливий і шкідливий стан.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ, ЗАЛЕГЛІСТЬ ЗА КОЛЬПОРТАЖ ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА”? Бо на днях всім довжникам здержимо дальшу посилку часопису!!!

Український Християнський Календар „Христос Наша Сила“ на 1939 р. читають всі українські родини, бо за цим промовляє: цьогорічний **збільшений формат** календаря, **актуальний практичний зміст, артистична окладинка** — 950-ліття Християнської України — багато **цікавих ілюстрацій** і **найдешевша ціна!**

Наше оповідання

На літниці в Горошовій

На зеленій траві пасся великий Наумів бик. А бив усіх своїми рогами, аж страх.

Був гарний, серпневий день. Бик їв захланно сочисту траву. А потім почав брикати по луці, підкидаючи ногами, і великими рогами пороти повітря...

Дуже грубий пан, що приїхав з великого міста на літнисько, вийшов на прохід зі своїм малим, чорним песиком. Песик такий був дуже маленький, що трава сягала йому до мордочки. Ноги мав, як патички, а тіло, як у щура.

Бик занюхав його здалека і не полюбив песикового запаху. Пан підніс песика догори, аби йому показати бика, і знов поклав його в траву. А тоді він почав тоненьким голосом гавкати і бігцем пустився до бика. Але зашпортався в траву і перевернувся; встав, подивився назад себе на свого пана і гаркнув, сідаючи на задні лапки. А пан пальцем йому погрозив, змушуючи його до нападу на бика. І він знов побіг. Але, коли вже зблизився до бика, шерсть дубом йому станула. Тоді сховав мордочку між передні лапки і, приготовляючися до скоку, напружив хребет, наче кіт. Бик дивився на нього зі здивуванням. Стояв спокійно з похиленою головою і дихав боками. Песик такий маленький, що ледви видно було його в траві, наповнив бика панічним страхом. Не знав, що почати з цим дивним, маленьким, чорненьким сотворінням. Почув охоту втікати, але песик станув уже таки напроти нього. Бик не витримав, заревів і кинувся на песика. А песик собі кинувся на бика і почав гавкати. А коли бик похилився над ним, песик підскочив догори і вкусив його в писок. Тоді бик, підкидаючи головою, задираючи хвіст вгору, — в ноги! А пан собі навтеки — в другий бік, до села. Бик гнав, втікаючи лукою, і толочив траву своїми незручними, великими лапами. А задиханий пан з каплями поту на чолі добігав уже до села. Тільки на середині луки лишився песик. Хвилинку постояв, не знаючи, чи вертатися за своїм паном, чи бігти за биком. Вкінці рішився. Став безличним та й побіг за биком, гавкаючи і лапаючи по дорозі мухи. Але бик у лісі зник. Сховався там...

Аж ген, ген потому прийшов пан зі села в товаристві двох ґаздів з вилами в руках і ледви відшукали в траві песика.

Ось бачите, як то і малий та слабосилий своєю відвагою може застрашити й сильного, могутнього.

о. В. Попадюк

—о—

АРТИСТИЧНА КОПІЯ НЕРУКОТВОРЕНОГО ОБРАЗУ МАТЕРИ БОЖОЇ В ЧАЙКОВИЧАХ

Фірма „Мемор”, Львів, вул. Рутовського 7, II. пов., видала артистичну копію нерукотвореного образу МАТЕРИ БОЖОЇ в Чайковичах у трьох красках; формат 25×30 цм. (Оригінальний образ має 27×28 цм). Образ роботи молодого артиста маляра Василя Конаша, що дуже вміло використав орнаменти й символіку оригінального образу та доповнив лице Богородиці й Дитині Ісусові. Друк на гарному картоні робить дуже додатне враження. Ціна 1.50 зл. Фірма зложила значний даток на будову каплиці в Чайковичах. — У Львові, 1. VIII. 1938.

о. Д-р Г. Костельник

Господарські справи

Все збіжжа продаємо тільки через українські кооперативи. В той спосіб скріплюємо хліборобську кооперацію і рідний промисл та даємо працю своїм людям.

—о—

СІЙТЕ ТІЛЬКИ ДОБІРНИМ ЗЕРНОМ

Вчені дослідники аґрономи на підставі ріжних досвідів ствердили, що добре, добірне, велике зерно дає значно більший збір, чим зерно мале. На це впливає передовсім коріння зерна. Коли коріння більше і сильніше, то ростина ліпше розвивається, бо має можність витягнути з землі більше поживи для себе, а тим самим дати більший збір. На підставі дослідів стверджено, що пересічна скількість корінців є значно більша при зерні великім і тяжкім, чим при зерні малім і легкім. Тому до засіву треба добирати як найбільш добірне зерно. Звичайний млинок не виділить такого зерна, це може зробити щойно трієр. Кожна громада у власнім інтересі своїх громадян повинна мати трієр. З громадських грошей видається тепер багато на ріжні ціли, що з інтересами селянина не мають нічого спільного, тимбільше повинно знайтись і на трієр. Коли вже не можна здобутись на громадський трієр, то нехай його купить кооператива.

НАМ КОНЕЧНО ХЛІБОРОБСЬКОЇ ОСВІТИ

Наші селяне у власнім інтересі і в інтересі своїх дітей повинні всіми силами дбати про піднесення хліборобської культури, дбати про те, щоб збільшити дохід зі свого господарства. Знаємо всі, як трудно нашому чоловікові купити землю. Тому з тої землі, яку маємо, мусимо добути більше, чим досі збираємо. Німецький селянин зі своєї землі, нераз куди гіршої від нашої, збирає плодів два рази більше, ніж у нас. Невже ми того не потрапимо? Спевністю потрапимо, але треба до того хліборобської освіти. Освіти і ще раз освіти потрібно нашому селянинові, якщо не хочемо, щоб наші діти, або внуки примирали з голоду на власній землі. Мусимо в неоднім переломити старі звички і почати удосконалювати свою господарку, уліпшувати способи управи землі. Як це робити, вчить наука хліборобства. Хліборобська освіта мусить іти впарі з загальною освітою. Першу дає вам „Сільський Господар”, а другу читальня „Просвіти”.

—о—

ЕКЗЕКУЦІЇ СТРИМАНІ ДО 15-ГО ЛИСТОПАДА

Влада стримала екзекуції за залеглі податки до 15. XI., щоби селяне не мусіли випродувати збіжжа. Але за приватні довги вільно без огляду на те переводити екзекуції.

—о—

ВЖЕ ТЕПЕР ПОДУМАЙТЕ ПРО НАСІННУ БАРАБОЛЮ

В багатьох випадках стверджено, що ліпший збір бараболі дістаємо, коли вибираємо бульбу на насіння в осени, а не весною. Звижка збору через старанний добір насінної бульби осінню виносить кількадесять сотнарів на 1 гектар. Діло в тому, що тепер, коли ще бараболі ростуть, можна найлекше пізнати, під котрим корчем ро-

сте найдобірніша бульба. Переходячи поміж рядами корчів і уважно їм придивляючись, спостережемо, що побіч корчів сильніших ростуть і слабші. Ці останні напевно походять з меншевартного насіння, або заражені якоюсь хоробою. Бульба зпід них не тільки не надається на насіння, але, коли викопаємо все разом, то заразить і здорову та добірну. Через те заражену бульбу посадимо на весну в землю і матимемо слабий збір. Тому вже тепер треба вибрати найсильніші, себто найкраще розвинені корчі, зазначуючи їх напр. галузками. Перед загальним копанням треба викопати бульбу спід зазначених корчів і її окремо в кіпцях переховати.

Що діється в світі

Франція живе від деякого часу під знаком робітничого питання. Панує тепер там фермент і незадоволення. Ще за часів Блюма ухвалено було, що робітництву вкоротиться 48-годинний тиждень праці на 40-годинний. Усе було б гаразд, якщо б і в інших краях були зменшили години праці. А так не є. Всюди працюють повною парою, головно в воєнному промислі. Всі приготовляються забезпечити магазини, на випадок війни, оборонним матеріялом. А тимчасом у Франції застій. Останніми часами преміер Далядіє переміг, що мали збільшити години праці в промислі народньої оборони. Все було би гаразд. Але велика скількість французького робітництва стоїть під впливом невидимої руки Москви та тепер домагається, щоби привернути давний стан.

Чехословацька справа дальше будить зацікавлення. Анґлійський дипльомат льорд Рансімен старається погодити судетських Німців з Чехами. Одначе нічого певного ще дотепер не має. Правдоподібно заведуть такий устрій, як є у Швайцарії, щоби дозволити кожній нац. меншині клопотатися своїми справами. На тлі тих справ велике зацікавлення серед Анґлійців викликує квестія українського Закарпаття. Вже навіть приїздило багато визначних діячів, щоби на місці робити помічення.

Німеччина, після відїзду мадярського реґента Горті, горячково підготовляється до націонал - соціялістичного конґресу, що відбудеться в Нірнберзі. Загально говорять, що Гітлер на ньому вибере війну, або мир.

В Еспанії дальше тривають бої. В армії ґен. Франко панує дух певности скорої побіди. Сталі налети повітреплавів національної Еспанії в великій мірі параліжують акцію комуністичних відділів.

———×———

Цікаві дрібниці

СТАРЕЗНИЙ ЖИД

На українській землі, на нашому Закарпатті, тепер у Чехословаччині, є село Микулівці коло Мукачева. І те село донедавна могло похвалитися... найстаршим жидом. Жив там старезний Мордохай Якубович, що народився ще в році 1833. і був найстаршим чоловіком на цілому Закарпатті. Мав 105 літ, і в тому високому віку цього року помер. Мордохай був три рази жонатий і мав троє дітей. Але ніодна дитина, ані остання його жінка, не пережили цього здорового старця. Коли Мордохаєві було 50 літ, себто в 1888. році, він прославився тим,що зловив опришка Шакаля, і дістав за те від угорської влади сорок золотих монет, якими і досі нераз хвалився, як дорогою памяткою. Ще десять літ тому був Мордохай силачем, і, як 95-літній старець, зовсім легко підносив корець збіжжа. Найгірше, що маючи вже сто літ — цей Жид далі не забував на свої не зовсім чисті інтереси, і заложив був собі таємну горальню. За це чехословацькі власті його покарали, але не дуже, бо взяли під увагу високий вік Жида. Мордохай помер у біді.

ДУРНИЙ ЗАКЛАД

Як то часто товкмачать людям, що не вільно дотикати електричних проводів, бо це грозить смертю. А мимо того є ще дурні люди, які навіть забаву собі роблять з того. Ось два темні, неосвічені парубки зі села Оріхівців коло Ужгороду заложилися за літру вина,що один з них, Іван Безушко, вилізе на залізний стовп з електричними проводами, і нічо йому не станеться. Поліз наш Іван із надією, що виграє літру вина — а впав на землю тяжко потовчений і поранений електрикою. В шпиталі мусіли йому відрізати обі руки. І ось на ціле життя став калікою — через свою легкодушність.

ВВАЖАЙТЕ НА ДІТИ!

В одному словацькому селі сталося таке: селянин вимив над потоком велику діжу на тісто, і опер її на дерево, щоб висохла. Не вважав на малого, півторарічного свого синка, що бавився побіч. Синок підліз до діжі, трунув її. Діжа впала на дитину і відразу її вбила. Ось наслідки необережности.

Гарбарня ОО. Студитів в Уневі не приймає аж до відкликання ніяких робіт з причин від себе незалежних.

КАЛЄНДАР — ВЕРЕСЕНЬ 1938.
11. Н. 13. ПО СОШ. У. г. І. Х.
12. П. Олекс.
13. В. П. п. Пр. Б.
14. С. Сим.
15. Ч. Маманта.
16. П. Антима.
17. С. Мойсея.

ПОМІДОРИ НА ЗИМУ.

Що таке помідори — сьогодні вже всі знають від дорослого до дитини, бо майже всі з приємністю споживають цей овоч, чи в сирому, чи переробленому стані. Ходить нам тільки про те, якби то цей овоч мати цілу зиму, зуміти переховати його.

Солення помідорів. Виберіть тверді, гарні, добірні помідори, витріть їх чистою ганчіркою і накладіть їх гарно до випареної бочівки чи глиняного горшка або слоїка. Заляйте ці помідори перевареною, прохолодженою і посоленою водою (2 кг. соли на 5 літрів води). Накрийте все це чистим денцем і притисніть камінцем. Помідори триматимуться цілу зиму в холодноватій, але не зимній пивниці.

Мармоляда з помідорів. Накрайте дозрілих, здорових помідорів до горшка чи більшого казана, кладіть на вогонь і смажте, води до них додавати не потрібно. При варенню треба часто мішати, щоб не пригоріло та щоб скрізь добре варилось. Як добре все переварилось, тоді викидаємо кашу на сито, перетираємо їх, щоб відділити шкірочки і зерна та зливаємо мязгу до пляшок. На верх мармоляди (в шийці) вливаємо з наперсток оливи, щоб не допустити воздуху до мармоляди. Пляшки закорковуємо і заносимо до пивниці на схованку. Коли б помідори у пляшці в зимі почали киснути, тоді треба ту пляшку щераз переварити і знову закоркувати.

ЦЕРКВИ, що бажали б увіковічнити памятний Ювілей Хрещення України — повинні з цеї нагоди набути у нас дзвони, як це вже зробили і роблять численні П. Т. Парохії, а востанні Парохія в СТРИЮ — з написом ось таким;

За понтифікату Папи Пія XI., за володіння Князя Церкви і Народу Митрополита Андрея Шептицького

Р. Б. 988—1918—1938.

яко в памятний Ювілей Хрещення України, цей дзвін „ВОЛОДИМИР" фундували до церкви Успення Пр. Діви Марії в СТРИЮ парохіяни за пароха о. Іллі Гавриляшина, сотр. о. Василя Мармаша, Старшого брацтва церковного Павла Ґрубського і прочих, на вічну славу Пр. Тройці й Пр. Діви Марії.

з поважанням

Ліярня дзвонів БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ в Калуші і Ліярня дзвонів Л. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО і Ски в Перемишлі

5960 2—5

БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ
ОЛЕКСАНДРА КУРОЧКИ
Львів, площа Векслярська ч. 1.
(ріг Бляхарської—Боїмів)

ВИКОНУЄ: всілякі бронзівничі роботи, а то: чаші, монстранції, окуття Євангелій, павуки, ліхтарі і т. д. — Виконує різьбу, а то: ризи, корони в золоті, сріблі і металі. — Приймає ріжні предмети до золочення, сріблення і ніклювання.

— Поручається ласкавим відвідинам Есеч. Духовенства.

Замовлення з провінції полагоджує відворотною поштою.

ВІДДІЛИ й КОРЕСПОНДЕНТУРИ:
1). Борислав, Костюшки 123.
2). Перемишль, Ягайлонська 6.
3). Самбір, Ринок, Дім Народної Торговлі.
ПРОМ-БАНК
Львів, Ґродзіцьких 1/1. тел. 292-15 і 200-15.
4). Сокаль, Костюшка 38.
5). Станиславів, Міцкевича 1.
6). Стрий, Фрухтмана 6.
7). Тернопіль,Тарнавського 6 а

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

КАФЛЯРСЬКА КООПЕРАТИВА
„Кераміка"
ЛЬВІВ, вул. Шептицьких ч. 16 а
тел. 296-19.
Виконує всякі кафлярські роботи солідно й на час. 2—8.

ПАНТОФЛІ хатні, шкільні
ПАПУЧІ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська взірцівня
„ІБІС" Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

БОСИЙ!
ТО НЕ ДО ЗУБІВ
А ДО МОЇХ ЧЕРЕВИЧКІВ

ЦЕ паста
ЕЛЄҐАНТ
О. Левицька 1 С-ка, Львів, Корнецького 51

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета", Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką.

Ч. 37 (203) Львів, дня 18. вересня 1938. Рік VI.

Наш Хрест

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ ГРЕКО - КАТОЛИК НЕ СМІЄ ЗМІНИТИ ОБРЯДУ. НАВІТЬ ВОРОГ ПОГОРДЖУЄ ВІДСТУПНИКОМ ВІД ВІРИ БАТЬКІВ.

ВОЄВІДСТВО ВІДМОВИЛО...

Воєвідський уряд у Тернополі відмовився затвердити контракт купна парцелі під будову греко-католицької церкви в Нижборку Старім, копичинецького повіту. Причини відмови воєвідство не подало. Як відомо, на підставі закону про прикордонну полосу, кожний контракт купна землі мусить бути затверджений воєвідством.

—o—

РОКОВИНИ ЛИТОВСЬКОЇ САМОСТІЙНОСТИ

Литва обходила дуже торжественно 8. ц. м. двацяті роковини своєї самостійности. З тої нагоди президент литовської держави мав у ріжних місцевостях урочисті промови. Між литовським і українським народами панує віддавна щира приязнь.

—o—

ОПЕРАЦІЯ СТАЛІНА

Червоний диктатор, як ми це вже згадували, зломив руку в катастрофі на шляху з Москви до Горкі. Внаслідок того мусів піддатись операції. Оперував його славний московський хірург Смірнов. Сталінові усунено кавалок кости з лівого рамени.

ДІМІТРОВ У ПРАЗІ

Оден з підпалячів Европи, секретар комінтерну Дімітров виїхав з Москви до Праги на конґрес чеської комуністичної партії. В тім конґресі беруть участь теж представники комуністів Югославії, Румунії, Болгарії і Греції.

ЮВИЛЕЙ ГОЛЯНДСЬКОЇ КОРОЛЕВИ

Голяндія обходила дуже торжественно 40-літний ювилей панування королеви Вільгельміни. Ювилейні торжества розпочались на тім самім місці, де Вільгельміна, маючи 18 літ, складала присягу на вірність своєму народові. В урочистім поході королеви з замку до церкви, який вона відбула пішки, взяв участь почесний відділ високих офіцерів, котрі 40 літ тому, як кадети, творили почесну варту при її коронації. Голяндський нарід відноситься до своєї монархині з найбільшою любовю.

ТАЙНІ ТУНЕЛІ ПІД РЕНОМ

Часописи принесли сензаційну вістку про те, що на приказ Ґерінґа Німці вибудували в найбільшій таємниці підземні тунелі попід ріку Рен. Тунелі мали би служити військовим цілям на випадок війни, коли мости на ріці будуть збомбардовані.

РЯТІВНИК ПОТАПАЮЧИХ

Оден судовий возьний з Ломжи вирятував досі в своїм життю з води 27 потапаючих людей. На все це має він вродостойні посвідки.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 14.

А Ісус відповідаючи говорив їм знов притчами, кажучи: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму синові; і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знов послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Це мій обід я приготовив, воли мої і годоване заколено, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши це, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймавши його слуг, зневажили і повбивали. А цар розгнівався і післявши своє військо, погубив тих убійників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове, та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздоріжжя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого знайшли, злих і добрих, і наповнилася весільна світлиця гістьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар своїм слугам: Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних.

(Матей гл. 22, ст. 1—14)

ДУХОВНА НАУКА

Як запрошений гість, що ввійшов не у весільній одежі, на викиди господаря нічого не відповідає, бо насправжки не має ніякого оправдання, — так само і ми часто стаємо перед осудом власного сумління і, нажаль не маємо ніякої річевої відповіди на вияснення своїх негідних вчинків, слів і думок. І коли щаслива є та людина, що слухає голосу свого сумління, бо цеж голос Самого Бога в нашому серці, — так найгірша доля, яку людина собі готує, є та, коли вбиває в собі і що сил приглушує цей голос Божий. Правда, наша неміч скидає нас нераз з величного престолу дітей Божих і кидає в обійми зла, але людина, котрої сумління залишилося вражливе — відгукнеться на його голос і в покаянні навернеться до Бога. А в кого сумління чорне, вбите, того не зворушать ні найсвятіші ні найліпші слова, той невражливий навіть на чуда Божі, як невражливі і невіруючі залишилися фарисеї на слова і діла Христові. Отож стараймося йти завжди за голосом нашого сумління, нехай голос Божий знаходить послух у нашій душі. Тоді наше сумління буде гейби та вражлива вага, щоб відріжнити добро від зла, яке Сам Господь зважить на страшнім суді і дасть відповідну заплату кожному, по ділах його.

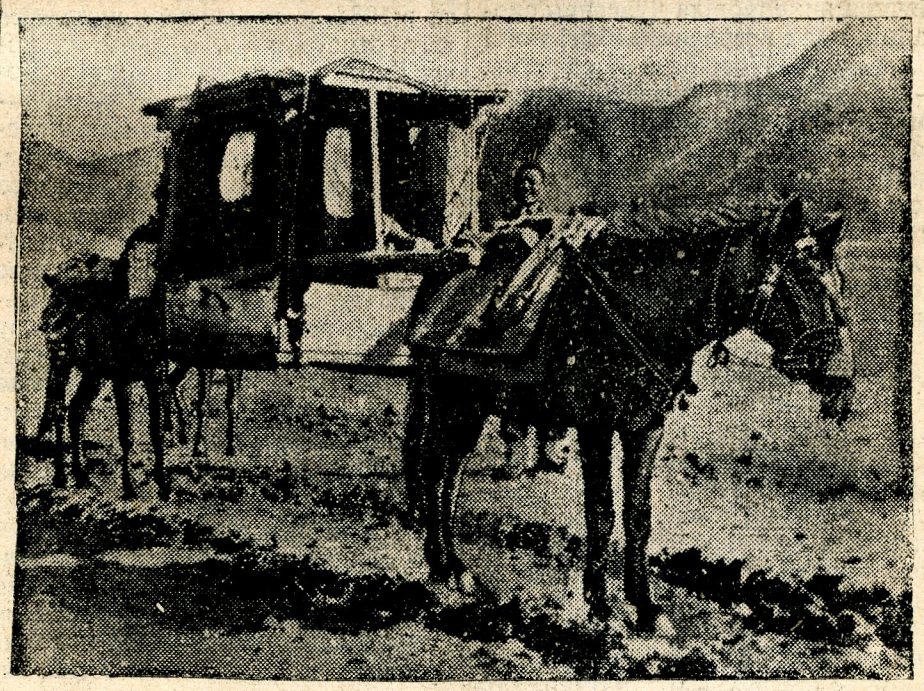

На величезних просторах Монголії, Сх. Туркестану й Тибету за найпевніші комунікації служать ще нині кінні лектики так, як і 5.000 років тому.

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ У САМБОРІ

Широко відома по цілому нашому краю чудотворна ікона Самбірської Богоматери. Славна Вона своїми чудами, прибігають до Неї щороку сотки тисяч прочан, щоби благати помочи.

Другий великий самбірський відпуст у році — це празник Рождества Пресв. Богородиці, що припадає на день 21. вересня. В цей день, як щороку, великі маси українського селянства й міщанства, а зокрема підгірської української шляхти, знова віддадуть честь своїй Великій Покровительці й Заступниці перед Божим Сином. Поплинуть гарячі молитви за нас всіх і за нашу Батьківщину.

ДЕЛЕҐАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РАДИ В ПРАЗІ

В Ужгороді відбулися великі політичні збори, на яких виголошено кілька рефератів про політичні домагання закарпатських українців. Збори ухвалили відповідні постанови. Після того поїхала до Праги делеґація У. Н. Ради, щоби предложити чеському урядові політичні, господарські і культурні домагання українського населення.

НОВА НАФТА НА РАД. УКРАЇНІ

В СССР. від довшого часу енергійно пошукують за новими джерелами нафти, потрібної для воєнного промислу і змоторизованого рільництва. Недавно відкрили нові нафтові поля на Лівобережжю і Кубанщині

Проти збірної відповідальности

В Добромильщині зайшли події, що можуть бути дуже небезпечні своїми наслідками. Тому мусимо їх ближче обговорити. В деяких селах Добромильщини невідомі люди розкинули летючки підпольної організації ОУН. Українська преса і всі наші громадські відповідальні чинники вже нераз займалися тією темою, писав про те й наш часопис. Отже становище українського громадянства в тих справах є ясне.

Нам ходить тим разом про поставу до того факту місцевої адміністрації. Вслід за розкиненням летючок місцеве староство доручило волосним управам видати обіжники до всіх українських установ. Отже українські товариства на терені волостей Старява, Коростно, Бунковичі й Новосілки Дидинські дістали від волосних війтів письма з повідомленням, що в звязку з розкиненням протидержавних летючок староство не буде давати аж до відкликання дозволів на всякі імпрези українських установ; тому аж до відкликання внюшення подань на дозволи є безцільне. Таке рішення староства обмежує так дуже діяльність леґальних українських установ, що це рівнається на практиці припиненню їх праці.

Знов товариства у волостях Добромиль, Нове Місто, Риботичі та в Бірчанщині, отже в околицях, де не було випадку розкинення летючок, дістали обіжники з осторогою. Адміністраційна влада остерігає їх, що в разі подібних випадків на теренах тих громад теж будуть застосовані репресії такі, як збільшені варти і відкликання всяких дозволів. Щобільше, за випадок на терені одної громади — остерігає адм. влада — будуть відповідати всі українські установи цілої волости.

Українське громадянство рішуче не погоджується на те, щоб вину за вчинки незнаних людей звалювати на цілком до того непричасні й невинні орґанізації. Такі методи впроваджують у наше громадське життя так звану кругову поруку або збірну відповідальність. Приноровлювання таких метод може мати тяжкі наслідки, бо воно викликує огірчення й невдоволення населення. І взагалі такі методи нищать почуття права й законности, тому є дуже небезпечні. Тому їх не примінюють ніде в культурних державах.

Справедливість і справедливий лад полягає на засаді, що карається тільки того, хто допустився проступку і кому це доказано, отже того, хто справді завинив. А як можна карати леґально істнуючі орґанізації за вчинки, яких вони

ЛБ АН УРСР
Ж. №

ніяк не поповнили? Правдивих винновників досі не викрито, отже не знати, хто це є; ану-ж це зробив хтось з наміром, щоб навмисне стягнути репресії на українські організації? Отже нащо безцільно викликувати огірчення серед населення?

По згнобленню польського повстання 1863. року прислав царський уряд на польські землі жорстокого Муравйова усмиряти населення. За його дику жорстокість слушно назвали його Вішателем. Він на широку скалю приноровлював серед польського населення збірну відповідальність. Проти цього піднесла палкий протест ціла Европа і весь культурний світ. Обурювався проти цього і протестував теж і український нарід. Через те вважаємо, що маємо право протестувати й тепер проти примінювання збірної відповідальности в нашім життю.

—o—

Нова твердиня царства Божого

В неділю, 4. ц. м. відбулося в Туркотині (дочерна парохії в Станимирі, перемишлянського повіту) торжественне посвячення фундаментів нової церкви. На це торжество прибуло шість священиків з околиці з процесіями, прибули теж численно вірні з сусідніх сіл. Про активну релігійність виголосив глибоку своїми думками проповідь о. Ковч, парох Перемишлян. Того ж дня відбулась пополудні під вільним небом академія для вшанування ювилею Хрещення Руси-України. Характеристичне для відносин в перемишлянськім повіті, що староство счеркнуло в програмі академії ряд точок, підготовлених вірно на основі книжки „З нами Бог", що вже у Львові перейшла цензуру. Село Туркотин невеличке — всього 120 господарств, — але береться будувати нову простору камінну церкву, бо старенька церковця вже замала. Без нічиєї помочі, тільки власними силами поставлено вже фундаменти і витягнено 1½ метра муру. Про велику жертвенність нашого народу свідчить вимовно факт, що на посвяченню і підчас академії зібрано на будову церкви 950 зл. Це дуже благородний прояв жертвенности, нехай він заохотить інших і підбадьорить тих, що беруться за Богоугодне діло будови храмів Божих. — В Туркотині є пять родин римо-католиків і польський двір. Їм будують якраз тепер костел.

Дивне вияснення

Зі Зборівщини довідуємося:

Зборівське староство покарало о. Ст. Ґрата, завідателя в Тростянці Вел., гривною раз 250 зл., другий раз 100 зл. за це, що він, придержуючися важного досі закону з дня 25. травня 1868. р., не видав метрик тих дітей з мішаного подружжя, яких охрещено в церкві за підписаною згодою їхніх родичів.

Тойсам о. душпастир дістав від староства кару 20 зл. за те, що напімнув одного Поляка, який бійкою й насильством вимусив на своїй жінці-Українці згоду охрестити дитину-дівчину в костелі, а як пояснення до тієї кари... почув такі слова: »Ксендзу не вольно в справах релігії впливаць на людзі«. Дивне вияснення... На що ж тоді священик, як він не сміє впливати в релігійних справах?

Короткі вісти

В Чікаґо пописується на концертах трилітний скрипак, він виказує незвичайні музичні здібности. — Стомоняков, заступник Літвінова в комісаріяті закордонних справ, попав у неласку Сталіна і подався до димісії. Він кермував далекосхідніми справами. — Іран, що від віків славний найніжнішими шовковими тканинами, постановив випустити серію значків зі шовку та срібного і золотого брокату. — Страшний тайфун, що пройшов над середною Японією, знищив кілька тисяч домів і викликав пожари в кількох містах. — У Німеччині, в концентраційнім таборі в Дахав помер барон Лессер, один з провідників австрійських монархістів. — Китайські війська висадили тами на Жовтій Ріці, щоб здержати наступ японців. — Французьку пристань у Марсилії влада віддала під контролю війська, щоби приневолити до праці страйкуючих робітників, яких підбурили комуністичні агітатори. — Два американські летуни перебули в воздусі на аероплянах 106 годин без перерви. — В Канаді одна спараліжована дівчина виздоровіла чудесним способом, коли поцілувала святі мощі в церкві св. Йосифа в Монтреаль. — Зливні дощі в Норвеґії спричинили повінь, яка залила значні полоси і знищила кілька залізничих ліній. — Арабські націоналісти виповіли боротьбу фезам і візвали арабське населення, щоби протягом пару днів вернуло до традиційного арабського накриття голови. — В таборі в Дахав перебуває кілька австрійських політиків, для них уладила команда курси про націонал-соціялістичну ідеольогію.— На конґрес націонал-соціялістичної партії в Нірнберзі прибуло 100 Арабів, як делеґація ріжних арабських установ; прибули теж представники ген. Франка. — Совітсько-японські переговори в справі устійнення спільної границі на Далекім Сході, ще досі не увінчались успіхом. — Інструкція комінтерну доручає французьким комуністам викликати крізу уряду, щоб усунути премієра Далядіє. — Країна правиця зорґанізувала була в Чілє переворот, але всіх змовників арештовано і в столиці, Сантіяґо, привернено повний спокій.

ГР.-КАТ. ПАРОХІЯЛЬНИЙ УРЯД У ДОБРОТВОРІ повідомляє, ЩО СВ. МІСІЯ відбуватися буде в днях від 21. IX. до 1. X. 1938. р., а АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ буде дня 22. X. 1938. р.

2—2

З українського життя

ПОВОРОТ ЕКСЦ. МИТРОПОЛИТА

ВПреосвященний Митрополит Шептицький повернув 6. ц. м. до Львова зі своєї літної резиденції в Підлютому.

500-ТТЯ ФЛЬОРЕНТІЙСЬКОЇ УНІЇ

Наші предки приняли Христову віру в часах, коли ще не наступив роздор між східньою і західньою Церквою, — отже первісно, в часах св. Володимира Великого, Українці належали до вселенської католицької Церкви. Але незадовго східня Церква відпала від єдности з Римом, а з нею і українська Церква була незєдинена. Та вже 500 літ тому, в 1439. році, відбулася велика спроба зєдинення східньої Церкви з західньою. Велику ролю в тій т. зв. фльорентійській унії відіграв український митрополит Ісидор. Ця спроба унії, щоправда, не мала тривких наслідків, — але зокрема в Україні підготовила ґрунт під дальші унійні змагання.

В липні 1939. р. католицький світ обходитиме торжественно 500-ліття Фльорентійської Унії. В Римі йдуть уже приготування до того ювилею. Також Українці, що відіграли таку важну ролю в цій унії, торжественно обходитимуть її 500-ліття.

ПРЕГАРНИЙ ПІДРУЧНИК ДО НАУКИ РЕЛІҐІЇ

Вийшло друге, справлене видання книжки »**БОЖА НАУКА«, КАТЕХИЗМ** на основі Біблії для IV. кляси вселюдних шкіл, одобрений Ґреко-Катол. Епископатом. Львів, 1938. Накладом гр.-кат. Архієпарх. Фонду у Львові. Стор. 187. Ціна 1 зл. — Перший наклад цеї книжки в 1934. р. розхоплено впродовж того самого року. В дальших роках уже відчувалася пекуча потреба видати друге видання. — Книжку зредаґувала Комісія Катехитів під проводом Преосв. Івана. В другому виданні удосконалено текст і методу. До численних ілюстрацій додано ще декілька з життя нашої Церкви. — Книжка має апробату Міністерства, як шкільний підручник. — Це без сумніву найкращий наш підручник для науки релігії, а його ціна відносно найнижча. Замовляти можна в Канцелярії Митрополичої Консисторії у Львові, а також в українських книгарнях у Львові.

СМЕРТЬ МЕЦЕНАТКИ

У Львові померла вдова по підполковникові австрійської армії, Емілія Шафранська, яка записала на українські народні ціли половину свого дому, вартости 20.000 зл.

ЗАБОРОНА КНИЖОК

Львівська цензура сконфіскувала книжку про відому чортківську офензиву 1919. року. Книжку видало в-во „Промені". — Міністерство внутрішніх справ заборонило Шевченків „Кобзар", виданий у Києві-Ляйпцігу та „Ілюстрований календар канадійського Українця" за рік 1927.

УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТІЯНСЬКИЙ КАЛЄНДАР

Повідомляємо ВП. Передплатників Українського Христіянського Калєндаря »Христос Наша Сила«, що цей календар на 1939. р. на днях вийде друком у збільшеному форматі й обємі, хоча задержить ту саму ціну, найдешевшу зі всіх українських календарів. Найвигідніші слати збірні замовлення від більшого числа осіб з одної місцевости.

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ НА ЗАКАРПАТТІ

На Чернечій горі коло Мукачева відбуваються щороку в свято Успення Пресв. Богородиці великі відпусти. Зокрема цього року відпуст випав дуже величаво. Було 20 тисяч прочан з цілого Закарпаття. Архієрейську Службу Божу правив Преосв. Александер, єпископ мукачівський.

ПИШУТЬ НЕПРАВДУ

Польські часописи подають вістку про те, мовляв, Українці напали в Чижикові на польських пластунів і їх побили. В дійсності було так, що 4-го вересня вночі верталися підохочені Поляки з фестину додому, при цьому викрикували і стріляли. В тому часі вийшли з будинку „Просвіти" українські діти, матері й батьки зі сходин діточого садка. Несподівано хтось з Поляків стрілив і серед дітей почалася паніка. Деякі Українці зареаґували чинно на стріл, і серед метушні фестинові гості втекли. Отже видно, хто кого тероризував.

МЕЛЬДУНКОВІ КАРТКИ СЛІД ВИПОВНЮВАТИ ПО УКРАЇНСЬКИ

Як відомо, дільницеві уряди у Львові почали недавно домагатися, щоб українці виповнювали мельдункові картки по польськи. В цій справі Народня Організація Українців м. Львова видала ось який комунікат:

Подаємо до відома українцям (-кам), що на основі мовного закону з 1924. р. мають право виповнювати мельдункові карти в українській мові. Дільницеві уряди у Львові далі не приймають мельдункових карт в українській мові, погрожуючи прикрими наслідками, та забирають мельдункові книжки. Наша інтервенція в управі міста не дала позитивних наслідків, але воєвідський уряд обіцяв справу розглянути в короткому речинці. До нині відповіди нема. Якщо відповідь воєвідства в цій справі не буде задовільна, звернемося до міністерства. Якщо накладатимуть грошеві кари, слід їх не приймати, а звернути справу на судову дорогу та вести її інстанціями аж до Найвищого Трибуналу. Нема закону, що наказував би виповнювати мельдункові картки в польській мові громадянам української народности у межах трьох полудневo-східніх і двох східніх воєвідств.

КАРА ЗА КОЛЯДУ

Нам пишуть:

Дня 18. 8. ц. р. зборівське староство покарало Йосифа Локоть, Йосифа Кузьму, Андрія Бохенко й Антона Дереха з Тростянця Вел. гривною по 5 зл. за коляду на »Р. Ш.«. Ця адміністраційна кара є безпідставна, бо згадані люди не колядували на »Р. Ш.«, тільки на місцеву церкву.

Аж серце радіє!
коли вберемось в одинокій українській крамниці (гуртівні) готових одягів і матеріялів
„ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. філія вул. Кентшинського 18.
студентські убрання; великий вибір вже осінних, зимових одягів...
ДЕШЕВШЕ ВЖЕ НІДЕ НЕ ДІСТАНЕТЕ І РІДНУ ТОРГОВЛЮ ПОПИРАЄТЕ!

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Криваві розрухи і терор

на цілій радянській Україні

По скінченню жнив московські грабіжники забрались до відбирання селянам збіжжа. Грабіжницька політика червоної Москви викликала на цілій рад. Україні нечуване обурення і активний спротив українського селянства. Цілий край палає страшною ненавистю до московських большевиків, які намагаються відібрати українському населенню останній хліб. Хліборобські колєктиви відмовляються давати збіжжа реквізиційним комісіям; бувають випадки селянського самосуду над членами комісій. Совєтська влада дає своїм грабіжникам військову охорону, але селяне бороняться і доходить до кровавих боїв. У збунтовані околиці большевики висилають карні експедиції для згноблення розрухів. На підставі відомостей, що надійшли з Москви, бунти і кровавi розрухи захопили цілу рад. Україну, а передовсім Київщину і Лівобережжа.

У звязку з тим відбулася в Києві надзвичайна нарада народніх комісарів. На тім засіданню ствердив делеґат московського уряду для маґазинування збіжжа, що в усіх округах рад. України колєктиви скривають збіжжа перед владою і через те акція маґазинування не виконана. Совєтська влада постановила приноровити найгострі-ші репресії, щоб приневолити селян віддати збіжжа.

Отже знов хвиля нових переслідувань залле українську землю, бо московські наїздники завзялися голодовою смертю винищити українське населення і тому хочуть насильно забрати йому все збіжжа. Від коли Москва панує над Україною, завжди вона вела політику якнайбільшого визиску нашого народу. Але ніколи досі той визиск не був такий жорстокий і дикий, як це є тепер за большевиків. Країна, що була житницею Европи і постачала пшеницю до ріжних чужих країв, примирає тепер рік-річно з голоду лише тому, що український нарід не хоче погодитися з панованням наїздника.

НЕҐУС ПРОДАВ СВОЮ КОРОНУ

В Льондоні з великим зацікавленням приглядались люде цісарській короні неґуса, яку купив оден золотник від абісинського цісаря за 1500 фунтів штерлінґів і умістив її за виставовою шибою свого склепу. Але недовго прикрашала ця корона склеп ювіліра, бо купив її за 12.000 фунтів оден магараджа (індійський князь) з Джаїпулю, що якраз приїхав до Льондону. Сумна доля всіх політичних еміґрантів. Щоб жити, мусять випродувати свої останні дорогоцінности.

ІНДІЙСЬКИЙ ШТРАЙК ПЕРЕД ДОМОМ ҐАНДІ

Ґанді, довголітний провідник Індійців, теж уже має свою опозицію. Він як керманич так зв. конґресової партії, найсильнішої політичної ґрупи Індійців, мав найбільший вплив на склад індійського уряду. Недавно перед його домом розпочали голодовий штрайк представники найнижчих верств індійського населення. Вони домагаються, щоб до уряду війшов хоч оден діяч, що бореться за права індійських паріїв — найбільших нуждарів Індії. Штрайкарі заявили, що їх голодівка треватиме так довго, аж Ґанді сповнить їх домагання.

Що діється в світі

КОНҐРЕС У НІРНБЕРҐУ

Весь політичний світ звернув у цих днях свою увагу на конґрес націонал-соціялістичної партії. Щорічний конґрес партії є для нової Німеччини великою подією. Завданням конґресу є дати перегляд праці й успіхів націонал-соціялістичної влади в Німеччині. На кожний конґрес приходив Ґітлєр з новим успіхом. На цей рік таким великим успіхом є аншлюс — прилучення Австрії. Заінтересування конґресом закордону є незвичайне тому, бо всі сподіються, що в часі конґресу Ґітлєр скаже, що він думає робити з судетською справою. Про те заінтересування свідчить факт, що до Нірнберґу приїхало аж 750 закордонних журналістів і багато чужих дипльоматів. У конґресі бере участь звиж пів міліона партійних діячів. У день відкриття конґресу приїхало до Нірнберґу 170 поїздів, десятки тисяч авт і автобусів, коло старого міста виросло нове місто шатер і таборів. Цьогорічний конґрес має для Німців особливе значіння, бо якраз тепер з парадами перевезено до Нірнберґу з Відня клейноти німецьких цісарів, якими протягом сім століть коронувались німецькі володарі. В давнині ці клейноти переховувались у Нірнберзі.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ҐРОЗИТЬ РОЗБІР

Ґітлєр розчарував усіх політиків, бо досі на конґресі не сказав ні слова про Чехословаччину. Видно Німеччина дальше проволікає з вирішенням цієї трудної проблєми. Чеський уряд випрацював новий, уже 4-тий з черги, плян уступок для судетських Німців, обіцюючи їм далекойдучу автономію. Але представники Генляйна відмовились від переговорів з чеським урядом. Не багато поміг льорд Ренсімен, бо досі не потрафив погодити обі сторони. Його приїзд тільки охоронив ЧСР перед небезпечними конфліктами між членами партії Генляйна і чеським населенням. Льондонські і паризькі ґазети дораджують навіть Чехам, щоб добровільно відступили Судети, мовляв, позбудетесь клопоту з голови. Прага справді опинилась між молотом і ковалом. Ґітлєр таємничо мовчить, тільки його співробітники відбувають потайні конференції з англійськими політиками. А Москва взиває чеських комуністів до вуличних маніфестацій у Празі, як завжди, так і тут каламутить воду та сіє неспокій.

ПАЛЕСТИНА ҐОРИТЬ ПОВСТАННЯМИ

Арабське повстання поширюється. Це Араби протестують проти англійського пляну поділу Палестини. Ніщо не помагає, що англійська влада проголосила воєнний стан. По всіх містах і селах розкинено арабські повстанчі відозви. Арабські терористи засіяли цілий край бомбами. Висаджують водопроводи, підпалюють нафтові рурутяги, перериває дроти і всяку іншу комунікацію. Одним словом боротьба ведеться зі справді азійською заїлістю. Англійці відповідають жорстокими репресіями, накладають на збунтовані села контрибуції, руйнують доми повстанців, виарештовують арабських провідників. Але спокою мимо того нема.

А СОЮЗ НАРОДІВ РАДИТЬ

У Женеві тихо і без розголосу радять на черговій сесії Ліґи Націй. Наради проходять без живішого заінтересування. Більший інтерес викликав тільки концерт симфонічної музики, який уладжено для політиків, змучених нудьґою мало цікавих нарад.

Наше оповідання

Не продавай

Аж легше відітхнула земля, як спрятали з неї накопичені снопи зрілого хліба. Та й та страшна хмара-примара напруги і ляку хліборобів перед градовими тучами гей би кудись світами побрила, лишаючи райдужну радість і мирний спокій. Ба, але не в кожного. Бо, як дітей у школу треба післати, податки поплатити, то й багатішому господареві порепається лице, як жебрацький ремінь. Не з добра, з журби. Гей, гей, діти мої діти! Може я вас прогодую, а чим школу поплачу, сам не знаю. Прийдеться відай батьківську землю продавати, зітхав господар і сам зі своїми думками подався в поле міркувати, котруби то нивку продати.

Вийшов, поглядає, спокою не має. Пахне свіжа земля, груди розпирає. А! Якже ти будеш мене продавати, в чужі руки віддавати, коли я твоїх батьків живила, годувала, їхній піт у собі лишала — просилася свіжо зорана нивка й грубими морщинами — чорними скибами на серце налягала.

Господар повернувся. Оподалік багриться гречовисько; ще за кращих років докуплена нивка; гречку недавно з неї зібраз. Хіба що ту продати, думає, але і вона, червоніє — зі стиду паленіє: Чи я вам, ґаздо, гарним цвітом не зацвила, хіба я вам красно не зародила, чому ж мене на наругу виставляєте, на продажу виставляєте — з жалю голосила докуплена нива.

Ой, не продам я тебе, небого, не продам, господар до неї промовляє, очі красою нивки напуває, та й далі вперед поглядає. А там золотим хребтом стелиться стернина, плодюча нива, — його материна.

Ой, не продасте мене, ґаздо, не продасте, сміється до нього нива. Вас тут на моє лоно мама маленького клала, як жати приходила. То я вас маленького до себе тулила-пригортала, то я вас маціцького пестила. Якже ж ви свою стару няню від себе проганяли б, ви-ж серця не мали б!

А старий господар стояв і побожно слухав, як батьківська земля до нього кликала, до сумління промовляла. Не продавай, не продавай! — кликали сверщики, сховані в останніх кущиках зелені. Не продавай, не продавай! — клекотіли любі бузьки, що збиралися у примусовий вирій. Відірвані пелюстки останніх квітів тихо падали до ніг господаря і безщелестно благали: не продавай, не продавай! Тихий вечірній сумерк лягав несміло на Божу землю. Здалека заграв святий церковний дзвін: бам-бам: не продавай, не продавай! Гаруй, працюй, крови з серця для дітей не пожалуй — а рідної Землі не продай! Бам, бам, бам, повагом плив широкий гомін дзвона, а йому на стрічу ішло тверде, селянське: не продам, нікому не віддам!

О. Годунько

Читання для господарів

ПРАЦЯ В САДІ І ҐОРОДІ В МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ

В САДІ: Зривати овочі, але не класти їх на купи, щоб „видихались", як казала стара наука, тільки зараз пакувати до скринок і носити до пивниці, або відсилати на продаж. Не лишати в саді хробачливих (червивих) овочів, ані гнилих, лише зібрати їх зараз і дати домашній худобі, або переробити; коли оставляємо їх в саді, то ще більше розсіваємо хороби і шкідників. По зібранню овочів сад скопати або зорати. Направити рани на поломаних галузях, позрізувати сухе гилля і замастити мастю. Позрізувати вовки. Позривати сухе, замотане в павутинню, листя і спалити, бо там є ґусениці.

В ШКІЛЦІ: Перевязати очковані щепи, щоб личко не відалось в деревце. Виполоти в шкілці буряни, щоби в бурянах не розводились миші, які в осени приходять з піль до садів і осель, та щоби пень при землі здеревів. Те саме зробити довкола щеп, бо інакше щепа обмерзне при землі в зимі. Нищити мишицю виваром з тютюну не тільки там, де вона є, але й де була, бо там є яєчка, з яких на другий рік вилізуть мишиці. Треба памятати, що в осені з ґородів, де була морква, петрушка, буряки, перейде до шкілки норниця, яка гризе коріння. Її треба проганяти, або ловити ще в ґороді.

В ҐОРОДІ: Нищити на капусті ґусениці і яєчка білюха; нищити буряни. По зборі ярини перекопати грядки і залишити в грубій скибі. Сіяти шпінак і зимову салату. Зібрати насіння моркви, петрушки, цибулі, буряків, маку, їх вяжеться в пучечки і вішається на стриху; молотити аж в зимі, з виїмком буряків, які треба вимолоти зараз по висушенню, бо сильно облітають. Зібрати насіння квітів. — Коли головки капусти пукають, треба попідтинати їх коріння. Потолочити бадилля пізній цибулі, щоб вязала головки. Пообтинати помідорам вершки. Викопати димку і розстелити її, щоб сохла на сонці.

НЕ ПЕРЕДЕРЖУЙТЕ ТЕЛЯТ ПО СТАЙНЯХ

Дуже поширене у нас повіря, що телят, які ще ссуть, не можна випускати на двір, бо це їм шкодить. Це повіря безпідставне, а для телят шкідливе. Телята, як і всі молоді тварини, потребують для свого росту й розвою не тільки відповідної їди, але якнайбільше свіжого воздуха, сонця й руху й то вже від перших днів життя. Тому побут на вільнім воздусі їм не тільки не шкодить, але навіть дуже потрібний. Не можна заступити його хочби й найкращою відживою.

Поступові господарі, які це розуміють, випускають телята на двір уже другого дня по народженні; навіть зимою. Очевидно треба вважати, щоби цілком маленькі телята не терпіли від спеки, холоду, вітру та не мокли на дощі. „Брикання" телят це ознака їх здоровля та необхідна вправа мязів тіла. Телята, які з перших днів вживають волі, ніколи не стануть так дикі, як телята, передержувані в безпотрібнім заперті. Вони жваві, веселі, але спокійні. Їх розвиток скорий і правильний, бо добре використовують їжу, а крім того вони відпорніші й рідко коли нездужають.

Український Християнський Календар „Христос Наша Сила“ це найкращий і найдешевший український календар. Ближчі подробиці про нього читайте в нинішньому числі нашого часопису, в рубриці „З українського життя“.

Цікаві дрібниці

НЕБЕЗПЕЧНІ ПЧОЛИ

В одному німецькому селі рій пчіл напав на двох селян і чотирьох коней. Пчоли так пожалили людей і коней, що коні погинули негайно, а обох селян перевезли до шпиталю в дуже важкому стані.

ЛЕВ У ЦЕРКВІ

Підчас Богослуження в католицькій церкві в Сітарді, у провінції Лімбург (Голяндія) серед вірних появився раптом лев. Він перевернув кілька осіб та скерувався до вівтаря. В церкві счинилася паніка і всі кинулися до дверей. За хвилину храм зовсім опустів. Швидко приїхали заалярмовані поліцисти, яким удалося закинути на льва аркан та витягнути його з церкви. Лев утік із клітки мандрівного цирку, що саме заїхав був до міста.

ЧОЛОВІК З ДВОМА СЕРЦЯМИ

В столиці Австралії Сідней, у шпиталю бадали лікарі молодого селянина. І виявилось, що той чоловік має не одно, а два серця, одно на звичайнім місці, а друге по правій стороні. Оба серця працюють рівночасно. Поминувши малу скоро проминаючу недугу, властитель двох сердець почувається цілком добре і навіть не знав би про те, якщо лікарі не були б йому цього сказали. Управа університету в Сідней запропонувала молодому чоловікові більшу суму грошей, щоб записав своє тіло по смерти на власність медичному виділові, але він не погодився, кажучи, що чується зовсім здоровий і не думає ще про смерть.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ПАЦІЄНТ

В Сан-Хозе (республика Костаріка) тамошній мешканець Кортес обійшов мешкання трьох лікарів, які лічили його з недуги костей, та повбивав їх усіх вистрілами з револьверу. Один із вбитих лікарів, Морено Каніес, це загально відомий політичний діяч і сенатор, другий відомий берлінський хірург Майнер, який виемігрував до Костаріки. Злочинця арештували. Він заявив, що лікарів застрілив тому, що вони „загнали йому хворобу в середину“.

БУРЯ Й ПОВІНЬ У МЕКСИКУ

Над мексиканським містом Монтерей тривало дводенне обірвання хмари, внаслідок чого повінь залила ціле місто. Багато домів і фабрик знайшлося під водою. Згідно з обчисленнями потонуло 200 осіб. Вода знищила зовсім три фабрики.

З наших парохій

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО НА ЛИЧАКОВІ

День 11. 9. ц. р. запишеться на довго в памяти парохіян Личакова. Оце з нагоди 950-ліття ювилею Хрещення України місцеве Братство Матери Божої Неуст. Помочі посвячувало свій чудовий братський прапор, куплений складками побожних християн і націон. установ Львова. Архієрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Никита в сослуженні оо. проф. Раковського і д-ра Конрада. Діяконували оо. Чемеринський і Годунько. Проповідь виголосив о. Боський Ч. Н. Ізб. Відправа була при прекрасно урядженім престолі на церк. подвірю, яке було прикрашене націон. прапорами. Горою пишався напис: „Мати Божа — Цариця України“. При кінці промовляв Преосв. Владика, якого краснорічивої і глибокої науки всі вірні з насолодою вислухали. Потім відбулося посвячення прапору і вписання до Пропамятної Книги. По вечірні о. Годунько відправив молебен і на проповіди відібрав від вірних урочисте приречення досмертної служби Христові, Богородиці, Церкві й Україні. Обходом довкола церкви закінчено ті Торжества, які з недавно відбутим водосвяттям складаються на гарний вінець ювилейних торжеств.

Братчик

Вже появилися в розпродажі **модерні батерійні радіоприймачі** найстаршої української фабрики:

„Е-КОМП“

Замовляйте через нашу крамницю „Е-комп“
Львів, вул. Сикстуська 29.
тел. 203-30.

СВІЖІ — СМАЧНІ — ДЕШЕВІ
М Я С Н І В И Р О Б И
„Центросоюзу“
Продають крамниці:
Ринок 2.
Личаківська 150.
На Байках 8.
св. Софії 8 а.
Кентшинського 21.
Зибликевича 2.
Жовківська 175.

ВИРІВНАЙТЕ ЗАРАЗ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЦЕРКВИ, що бажали б увіковічнити памятний Ювілей Хрещення України — повинні з цеї нагоди набути у нас дзвони, як це вже зробили і роблять численні П. Т. Парохії, а востаннє Парохія в СТРИЮ — з написом ось таким;

За понтифікату Папи Пія XI., за володіння Князя Церкви і Народу Митрополита Андрея Шептицького
Р. Б. 988—1918—1938.

яко в памятний Ювілей Хрещення України, цей дзвін „ВОЛОДИМИР“ фундували до церкви Успення Пр. Діви Марії в СТРИЮ парохіяни за нароха о. Іллі Гаврилишина, сотр. о. Василя Мармаша, Старшого брацтва церковного Павла Грубського і прочих, на вічну славу Пр. Тройці й Пр. Діви Марії.

з поважанням

Лиярня дзвонів БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ в Калуші і Лиярня дзвонів Л. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО і Ски в Перемишлі

5960 2—5

Хто хоче взірцево вести господарство
мусить обезпечувати від вогню і від крадежі-влому своє движиме майно (живий і мертвий інвентар, збіжжя і пашу)
в Товаристві Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР“
Львів, вул. Руська ч. 20.

Біжучі рахунки
безготівкові розплати (чеки й перекази)
вклади (звичайні, вінкульовані, a vista в золоті)
дрібна ощадність
скуповування цінних паперів
ПРОМ-БАНК
Львів, Гродзіцьких 1/1. тел. 292-15 і 200-15.
ІНКАСО, Доміціль, есконт векслів
інкасо рат, післяплат,
оборотовий кредит,
організовання промислових підприємств.

О. Левицька і С-ка, Львів, Кордецького 51.

КАЛЄНДАР — ВЕРЕСЕНЬ 1938.

18 Н 14. по С. ЗАХАРІЇ
19 П Чудо Арх. Михаїла
20 В Созонта мч.
21 С РІЗДВО ПР. БОГОРОДИЦІ
22 Ч Йоакима й Анни
23 П Минод. і Митр.
24 С Теодори прп.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Матеріял до »Відділу для хорих« ми одержали цим разом запізно, і тому цей відділ помістимо щойно в черговому числі.

Перепрошуємо Читачів за це незалежне від Редакції спізнення.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Всякі дрібні оголошення, подяки, шукання праці і т. п., поміщуємо тільки за заплатою згори. Цінник поданий при кінці часопису.

—о—

ПАНТОФЛІ хатні, шкільні
ПАПУЧІ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська в рібня „ІБІС“ Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

Чи знаєте, що у Львові виходить **„МОЛОДНЯК“** — місячник української дорастаючої молоді. Це журнал призначений для якнайширших кругів української дорастаючої молоді
Передплата: річно 2 зл., піврічно 1.20, одно число 0.20 зл.
Адреса: „Молодняк“, Львів, Гродзіцких 1. III. (ч. розрах. переказу 292).

Потрібно зараз іспитованого дяка, безженного, вправленого дирігента хорів і орхестри, котрий відзначався би теж культурно-організаційним хистом та визнавався би на кооп. книговодстві. Зголошення зі залученою поштівкою на відповідь слати на адресу: Гр.-кат. Парохіяльний Уряд в Будилові, п. в місці.

Гірське село, Липа, долинського повіту складає щиру подяку різьбареві п. Йосифові Павлишинові з Тяпча за артистично вирізьблений іконостас та поручає його солідну і недорогу працю широким кругам українського громадянства.

Липа, вересень 1938.

о. И. Лукашевич завідатель, П. Чудик провізор.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ, ЗАЛЕГЛІСТЬ ЗА КОЛЬПОРТАЖ ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА“? Бо на днях всім довжникам здержимо дальшу посилку часопису!!!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редагує Колегія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

ПІСЛЯ КОНФІСКАТИ НАКЛАД ДРУГИЙ

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 37 (203) Львів, дня 18. вересня 1938. Рік VI.

Наш Хрест

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІҐІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ ГРЕКО - КАТОЛИК НЕ СМІЄ ЗМІНИТИ ОБРЯДУ. НАВІТЬ ВОРОГ ПОГОРДЖУЄ ВІДСТУПНИКОМ ВІД ВІРИ БАТЬКІВ.

ВОЄВІДСТВО ВІДМОВИЛО...

Воєвідський уряд у Тернополі відмовився затвердити контракт купна парцелі під будову греко-католицької церкви в Нижборку Старім, копичинецького повіту. Причини відмови воєвідство не подало. Як відомо, на підставі закону про прикордонну полосу, кожний контракт купна землі мусить бути затверджений воєвідством.

—o—

РОКОВИНИ ЛИТОВСЬКОЇ САМОСТІЙНОСТИ

Литва обходила дуже торжественно 8. ц. м. двацяті роковини своєї самостійности. З тої нагоди президент литовської держави мав у ріжних місцевостях урочисті промови. Між литовським і українським народами панує віддавна щира приязнь.

—o—

ОПЕРАЦІЯ СТАЛІНА

Червоний диктатор, як ми це вже згадували, зломив руку в катастрофі на шляху з Москви до Горкі. Внаслідок того мусів піддатись операції. Оперував його славний московський хірург Смірнов. Сталінові усунено кавалок кости з лівого рамени.

ДІМІТРОВ У ПРАЗІ

Оден з підпалячів Европи, секретар комінтерну Дімітров виїхав з Москви до Праги на конґрес чеської комуністичної партії. В тім конґресі беруть участь теж представники комуністів Югославії, Румунії, Болгарії і Греції.

ЮВИЛЕЙ ГОЛЯНДСЬКОЇ КОРОЛЕВИ

Голяндія обходила дуже торжественно 40-літний ювилей панування королеви Вільгельміни. Ювилейні торжества розпочались на тім самім місці, де Вільгельміна, маючи 18 літ, складала присягу на вірність своєму народові. В урочистім поході королеви з замку до церкви, який вона відбула пішки, взяв участь почесний відділ високих офіцерів, котрі 40 літ тому, як кадети, творили почесну варту при її коронації. Голяндський нарід відноситься до своєї монархині з найбільшою любовю.

ТАЙНІ ТУНЕЛІ ПІД РЕНОМ

Часописи принесли сензаційну вістку про те, що на приказ Ґерінґа Німці вибудували в найбільшій таємниці підземні тунелі попід ріку Рен. Тунелі мали би служити військовим цілям на випадок війни, коли мости на ріці будуть збомбардовані.

РЯТІВНИК ПОТАПАЮЧИХ

Оден судовий возьний з Ломжи врятував досі в своїм життю з води 27 потапаючих людей. На все це має він вродостойні посвідки.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 14.

А Ісус відповідаючи говорив їм знов притчами, кажучи: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму синові; і послав своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знов послав інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Це мій обід я приготовив, воли мої і годоване заколено, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши це, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймавши його слуг, зневажили і повбивали. А цар розгнівався і послав своє військо, погубив тих убійників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове, та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздоріжжя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого знайшли, злих і добрих, і наповнилася весільна світлиця гістьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар своїм слугам: Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних.

(Матей гл. 22, ст. 1—14)

ДУХОВНА НАУКА

Як запрошений гість, що ввійшов не у весільній одежі, на викиди господаря нічого не відповідає, бо насправжки не має ніякого оправдання, — так само і ми часто стаємо перед осудом власного сумління і, нажаль не маємо ніякої річевої відповіди на вияснення своїх негідних вчинків, слів і думок. І коли щаслива є та людина, що слухає голосу свого сумління, бо цеж голос Самого Бога в нашому серці, — так найгірша доля, яку людина собі готує, є та, коли вбиває в собі і що сил приглушує цей голос Божий. Правда, наша неміч скидає нас нераз з величного престолу дітей Божих і кидає в обіймі зла, але людина, котрої сумління залишилося вражливе — відгукнеться на його голос і в покаянні навернеться до Бога. А в кого сумління чорне, вбите, того не зворушать ні найсвятіші ні найліпші слова, той невражливий навіть на чуда Божі, як невражливі і невіруючі залишилися фарисеї на слова і діла Христові. Отож стараймося йти завжди за голосом нашого сумління, нехай голос Божий знаходить послух у нашій душі. Тоді наше сумління буде гейби та вражлива вага, щоб відріжнити добро від зла, яке Сам Господь зважить на страшнім суді і дасть відповідну заплату кожному, по ділах його.

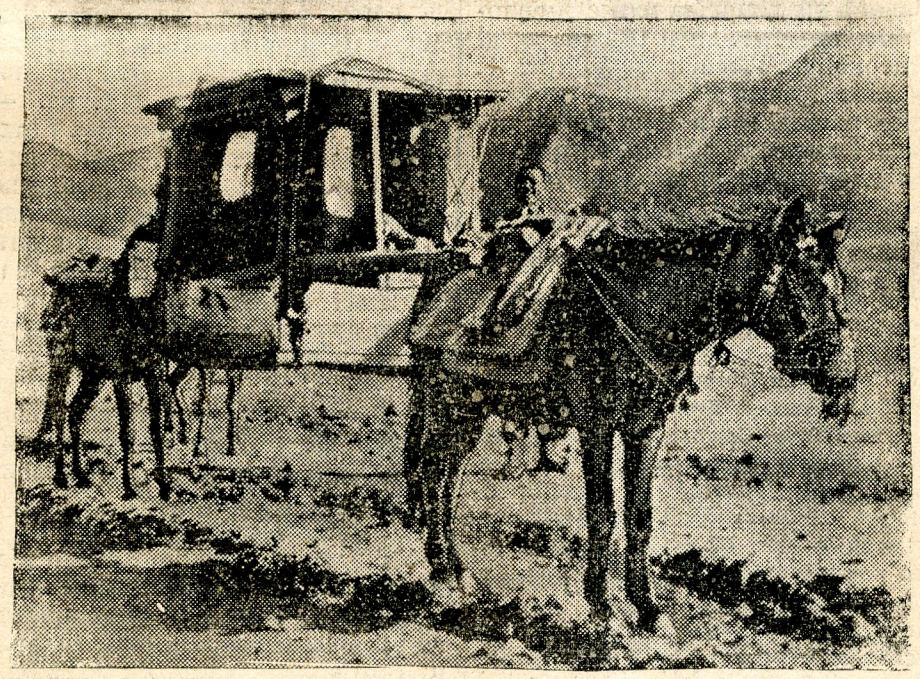

На величезних просторах Монголії, Сх. Туркестану й Тибету за найпевніші комунікації служать ще нині кінні лектики так, як і 5.000 років тому.

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ У САМБОРІ

Широко відома по цілому нашому краю чудотворна ікона Самбірської Богоматери. Славна Вона своїми чудами, прибігають до Неї щороку сотки тисяч прочан, щоби благати помочи.

Другий великий самбірський відпуст у році — це празник Рождества Пресв. Богородиці, що припадає на день 21. вересня. В цей день, як щороку, великі маси українського селянства й міщанства, а зокрема підгірської української шляхти, знова віддадуть честь своїй Великій Покровительці й Заступниці перед Божим Сином. Поплинуть гарячі молитви за нас усіх і за нашу Батьківщину.

ДЕЛЕҐАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ РАДИ В ПРАЗІ

В Ужгороді відбулися великі політичні збори, на яких виголошено кілька рефератів про політичні домагання закарпатських українців. Збори ухвалили відповідні постанови. Після того поїхала до Праги делеґація У. Н. Ради, щоби предложити чеському урядові політичні, господарські і культурні домагання українського населення.

НОВА НАФТА НА РАД. УКРАЇНІ

В СССР. від довшого часу енергійно пошукують за новими джерелами нафти, потрібної для военного промислу і змоторизованого рільництва. Недавно відкрили нові нафтові поля на Лівобережжю і Кубанщині.

ЛБ АН УРСР

Проти збірної відповідальности

В Добромильщині зайшли події, що можуть бути дуже небезпечні своїми наслідками. Тому мусимо їх ближче обговорити. В деяких селах Добромильщини невідомі люди розкинули летючки підпольної орґанізації ОУН. Українська преса і всі наші громадські відповідальні чинники вже нераз займалися тією темою, писав про те й наш часопис. Отже становище українського громадянства в тих справах є ясне.

Нам ходить тим разом про поставу до того факту місцевої адміністрації. Вслід за розкиненням летючок місцеве староство доручило волосним управам видати обіжники до всіх українських установ. Отже українські товариства на терені волостей Старява, Коростно, Бунковичі й Новосілки Дидинські дістали від волосних війтів письма з повідомленням, що в звязку з розкиненням протидержавних летючок староство не буде давати аж до відкликання дозволів на всякі імпрези українських установ; тому аж до відкликання вношення подань на дозволи є безцільне. Таке рішення староства обмежує так дуже діяльність леґальних українських установ, що це рівнається на практиці припиненню їх праці.

Знов товариства у волостях Добромиль, Нове Місто, Риботичі та в Бірчанщині, отже в околицях, де не було випадку розкинення летючок, дістали обіжники з осторогою. Адміністраційна влада остерігає їх, що в разі подібних випадків на теренах тих громад теж будуть застосовані репресії такі, як збільшені варти і відкликання всяких дозволів. Щобільше, за випадок на терені одної громади — остерігає адм. влада — будуть відповідати всі українські установи цілої волости.

Українське громадянство рішуче не погоджується на те, щоб вину за вчинки незнаних людей звалювати на цілком до того непричасні й невинні орґанізації. Такі методи впроваджують у наше громадське життя так звану кругову поруку або збірну відповідальність. Приноровлювання таких метод може мати тяжкі наслідки, бо воно викликує огірчення й невдоволення населення. І взагалі такі методи нищать почуття права й законности, тому є дуже небезпечні.

Справедливість і справедливий лад полягає на засаді, що карається тільки того, хто допустився проступку і кому це доказано, отже того, хто справді завинив. А як можна карати леґально істнуючі орґанізації за вчинки, яких вони

ніяк не поповнили?

—о—

Нова твердиня царства Божого

В неділю, 4. ц. м. відбулося в Туркотині (дочерна парохії в Станимирі, перемишлянського повіту) торжественне посвячення фундаментів нової церкви. На це торжество прибуло шість священиків з околиці з процесіями, прибули теж численно вірні з сусідніх сіл. Про активну релігійність виголосив глибоку своїми думками проповідь о. Ковч, парох Перемищлян. Того ж дня відбулась пополудні під вільним небом академія для вшанування ювилею Хрещення Руси-України. Характеристичне для відносин в перемишлянськім повіті, що староство счеркнуло в програмі академії ряд точок, підготовлених вірно на основі книжки „З нами Бог", що вже у Львові перейшла цензуру. Село Туркотин невеличке — всього 120 господарств, — але береться будувати нову простору камінну церкву, бо старенька церковця вже замала. Без нічиєї помочі, тільки власними силами поставлено вже фундаменти і витягнено 1½ метра муру. Про велику жертвенність нашого народу свідчить вимовно факт, що на посвяченню і підчас академії зібрано на будову церкви 950 зл. Це дуже благородний прояв жертвенности, нехай він заохотить інших і підбадьорить тих, що беруться за Богоугодне діло будови храмів Божих. — В Туркотині є пять родин римо-католиків і польський двір. Їм будують якраз тепер костел.

Дивне вияснення

Зі Зборівщини довідуємося:

Зборівське староство покарало о. Ст. Ґрата, завідателя в Тростянці Вел., гривною раз 250 зл., другий раз 100 зл. за це, що він, придержуючися важного досі закону з дня 25. травня 1868. р., не видав метрик тих дітей з мішаного подружжя, яких охрещено в церкві за підписаною згодою їхніх родичів.

Тойсам о. душпастир дістав від староства кару 20 зл. за те, що напімнув одного Поляка, який бійкою й насильством вимусив на своїй жінці-Українці згоду охрестити дитину-дівчину в костелі, а як пояснення до тієї кари... почув такі слова: »Ксендзу не вольно в справах релігії впливаць на людзі«. Дивне вияснення... На що ж тоді священик, як він не сміє впливати в релігійних справах?

Короткі вісти

В Чікаґо пописується на концертах трилітний скрипак, він виказує незвичайні музичні здібности. — Стомоняков, заступник Літвінова в комісаріяті закордонних справ, попав у неласку Сталіна і подався до димісії. Він кермував далекосхідніми справами. — Іран, що від віків славний найніжнішими шовковими тканинами, постановив випустити серію значків зі шовку та срібного і золотого брокату. — Страшний тайфун, що пройшов над середною Японією, знищив кілька тисяч домів і викликав пожари в кількох містах. — У Німеччині, в концентраційнім таборі в Дахав помер барон Лессер, один з провідників австрійських монархістів. — Китайські війська висадили тами на Жовтій Ріці, щоб здержати наступ японців. — Французьку пристань у Марсилії влада віддала під контролю війська, щоби приневолити до праці страйкуючих робітників, яких підбурили комуністичні агітатори. — Два американські летуни перебули в воздусі на аероплянах 106 годин без перерви. — В Канаді одна спараліжована дівчина виздоровіла чудесним способом, коли поцілувала святі мощі в церкві св. Йосифа в Монтреаль. — Зливні дощі в Норвегії спричинили повінь, яка залила значні полоси і знищила кілька залізничих ліній. — Арабські націоналісти виповіли боротьбу фезам і візвали арабське населення, щоби протягом пару днів вернуло до традиційного арабського накриття голови. — В таборі в Дахав перебуває кілька австрійських політиків, для них уладила команда курси про націонал-соціялістичну ідеольогію.— На конґрес націонал-соціялістичної партії в Нірнберзі прибуло 100 Арабів, як делеґація ріжних арабських установ; прибули теж представники ґен. Франка. — Совітсько-японські переговори в справі устійнення спільної границі на Далекім Сході, ще досі не увінчались успіхом. — Інструкція комінтерну доручає французьким комуністам викликати кризу уряду, щоб усунути премієра Далядіє. — Крайна правиця зорґанізувала була в Чілє переворот, але всіх змовників арештовано і в столиці, Сантіяґо, привернено повний спокій.

ГР.-КАТ. ПАРОХІЯЛЬНИЙ УРЯД У ДОБРОТВОРІ повідомляє, ЩО СВ. МІСІЯ відбуватися буде в днях від 21. IX. до 1. X. 1938. р., а АРХИЄРЕЙСЬКЕ ПОСВЯЧЕННЯ ЦЕРКВИ буде дня 22. X. 1938. р.

2—2

З українського життя

ПОВОРОТ ЕКСЦ. МИТРОПОЛИТА

ВПреосвященний Митрополит Шептицький повернув 6. ц. м. до Львова зі своєї літної резиденції в Підлютому.

500-ТТЯ ФЛЬОРЕНТІЙСЬКОЇ УНІЇ

Наші предки приняли Христову віру в часах, коли ще не наступив роздор між східньою і західньою Церквою, — отже первісно, в часах св. Володимира Великого, Українці належали до вселенської католицької Церкви. Але незадовго східня Церква відпала від єдности з Римом, а з нею і українська Церква була неєдинена. Та вже 500 літ тому, в 1439. році, відбулася велика спроба зєдинення східньої Церкви з західньою. Велику ролю в тій т. зв. фльорентійській унії відіграв український митрополит Ісидор. Ця спроба унії, щоправда, не мала тривких наслідків, — але зокрема в Україні підготовила ґрунт під дальші унійні змагання.

В липні 1939. р. католицький світ обходитиме торжественно 500-ліття Фльорентійської Унії. В Римі йдуть уже приготування до того ювилею. Також Українці, що відіграли таку важну ролю в цій унії, торжественно обходитимуть її 500-ліття.

ПРЕГАРНИЙ ПІДРУЧНИК ДО НАУКИ РЕЛІҐІЇ

Вийшло друге, справлене видання книжки »**БОЖА НАУКА«, КАТЕХИЗМ** на основі Біблії для IV. кляси вселюдних шкіл, одобрений Ґреко-Катол. Епископатом. Львів, 1938. Накладом гр.-кат. Архієпарх. Фонду у Львові. Стор. 187. Ціна 1 зл. — Перший наклад цеї книжки в 1934. р. розхоплено впродовж того самого року. В дальших роках уже відчувалася пекуча потреба видати друге видання. — Книжку зредаґувала Комісія Катехитів під проводом Преосв. Івана. В другому виданні удосконалено текст і методу. До численних ілюстрацій додано ще декілька з життя нашої Церкви. — Книжка має апробату Міністерства, як шкільний підручник. — Це без сумніву найкращий наш підручник для науки релігії, а його ціна відносно найнижча. Замовляти можна в Канцелярії Митрополичої Консисторії у Львові, а також в українських книгарнях у Львові.

СМЕРТЬ МЕЦЕНАТКИ

У Львові померла вдова по підполковникові австрійської армії, Емілія Шафранська, яка записала на українські народні цілі половину свого дому, вартости 20.000 зл.

ЗАБОРОНА КНИЖОК

Львівська цензура сконфіскувала книжку про відому чортківську офензиву 1919. року. Книжку видало в-во „Промені". — Міністерство внутрішніх справ заборонило Шевченків „Кобзар", виданий у Києві-Ляйпцігу та „Ілюстрований календар канадійського Українця" за рік 1927.

УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТІЯНСЬКИЙ КАЛЄНДАР

Повідомляємо ВП. Передплатників Українського Християнського Календаря »Христос Наша Сила«, що цей календар на 1939. р. на днях вийде друком у збільшеному форматі й обємі, хоча задержить ту саму ціну, найдешевшу зі всіх українських календарів. Найвигідніші слати збірні замовлення від більшого числа осіб з одної місцевости

ВЕЛИКИЙ ВІДПУСТ НА ЗАКАРПАТТІ

На Чернечій горі коло Мукачева відбуваються щороку в свято Успення Пресв. Богородиці великі відпусти. Зокрема цього року відпуст випав дуже величаво. Було 20 тисяч прочан з цілого Закарпаття. Архієрейську Службу Божу правив Преосв. Александер, єпископ мукачівський.

ПИШУТЬ НЕПРАВДУ

Польські часописи подають вістку про те, мовляв, Українці напали в Чижикові на польських пластунів і їх побили. В дійсності було так, що 4-го вересня вночі верталися підохочені Поляки з фестину додому, при цьому викрикували і стріляли. В тому часі вийшли з будинку „Просвіти" українські діти, матері й батьки зі сходин діточого садка. Несподівано хтось з Поляків стрілив і серед дітей почалася паніка. Деякі Українці зареаґували чинно на стріл, і серед метушні фестинові гості втекли. Отже видно, хто кого тероризував.

МЕЛЬДУНКОВІ КАРТКИ СЛІД ВИПОВНЮВАТИ ПО УКРАЇНСЬКИ

Як відомо, дільницеві уряди у Львові почали недавно домагатися, щоб українці виповнювали мельдункові картки по польськи. В цій справі Народня Орґанізація Українців м. Львова видала ось який комунікат:

Подаємо до відома українцям (-кам), що на основі мовного закону з 1924. р. мають право виповнювати мельдункові карти в українській мові. Дільницеві уряди у Львові далі не приймають мельдункових карт в українській мові, погрожуючи прикрими наслідками, та забирають мельдункові книжки. Наша інтервенція в управі міста не дала позитивних наслідків, але воєвідський уряд обіцяв справу розглянути в короткому речинці. До нині відповіди нема. Якщо відповідь воєвідства в цій справі не буде задовільна, звернемося до міністерства. Якщо накладатимуть грошеві кари, слід їх не приймати, а звернути справу на судову дорогу та вести її інстанціями аж до Найвищого Трибуналу. Нема закону, що наказував би виповнювати мельдункові картки в польській мові громадянам української народности у межах трьох полудневосхідніх і двох східніх воєвідств.

КАРА ЗА КОЛЯДУ

Нам пишуть:

Дня 18. 8. ц. р. зборівське староство покарало Йосифа Локоть, Йосифа Кузьму, Андрія Бохенко й Антона Дереха з Тростянця Вел. гривною по 5 зл. за коляду на »Р. Ш.«. Ця адміністраційна кара є безпідставна, бо згадані люди не колядували на »Р. Ш.«, тільки на місцеву церкву.

Аж серце радіє!
коли вберемось в одинокій українській крамниці (гуртівні) готових одягів і матеріялів
„ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. філія вул. Кентшинського 18.
студентські убрання; великий вибір вже осінних, зимових одягів...
ДЕШЕВШЕ ВЖЕ НІДЕ НЕ ДІСТАНЕТЕ І РІДНУ ТОРГОВЛЮ ПОПИРАЄТЕ!

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє
укр. кооп. фабрика
„Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

Криваві розрухи і терор

на цілій радянській Україні

По скінченню жнив московські грабіжники забрались до відбирання селянам збіжжа. Грабіжницька політика червоної Москви викликала на цілій рад. Україні нечуване обурення і активний спротив українського селянства. Цілий край палає страшною ненавистю до московських большевиків, які намагаються відібрати українському населенню останній хліб. Хліборобські колєктиви відмовляються давати збіжжа реквізиційним комісіям; бувають випадки селянського самосуду над членами комісій. Совєтська влада дає своїм грабіжникам військову охорону, але селяне бороняться і доходить до кровавих боїв. У збунтовані околиці большевики висилають карні експедиції для згноблення розрухів. На підставі відомостей, що надійшли з Москви, бунти і кровавi розрухи захопили цілу рад. Україну, а передовсім Київщину і Лівобережжа.

У звязку з тим відбулася в Києві надзвичайна нарада народніх комісарів. На тім засіданню ствердив делеґат московського уряду для маґазинування збіжжа, що в усіх округах рад. України колєктиви скривають збіжжа перед владою і через те акція маґазинування не виконана. Совєтська влада постановила приноровити найгострі-ші репресії, щоб приневолити селян віддати збіжжа.

Отже знов хвиля нових переслідувань залле українську землю, бо московські наїздники завзялися голодовою смертю винищити українське населення і тому хочуть насильно забрати йому все збіжжа. Від коли Москва панує над Україною, завжди вона вела політику якнайбільшого визиску нашого народу. Але ніколи досі той визиск не був такий жорстокий і дикий, як це є тепер за большевиків. Країна, що була житницею Европи і постачала пшеницю до ріжних чужих країв, примирає тепер рік-річно з голоду лише тому, що український нарід не хоче погодитися з панованням наїздника.

НЕҐУС ПРОДАВ СВОЮ КОРОНУ

В Льондоні з великим зацікавленням приглядались люде цісарській короні неґуса, яку купив оден золотник від абісинського цісаря за 1500 фунтів штерлінґів і умістив її за виставовою шибою свого склепу. Але недовго прикрашала ця корона склеп ювіліра, бо купив її за 12.000 фунтів оден магараджа (індійський князь) з Джаіпулю, що якраз приїхав до Льондону. Сумна доля всіх політичних еміґрантів. Щоб жити, мусять випродувати свої останні дорогоцінности.

ІНДІЙСЬКИЙ ШТРАЙК ПЕРЕД ДОМОМ ҐАНДІ

Ґанді, довголітний провідник Індійців, теж уже має свою опозицію. Він як керманич так зв. конґресової партії, найсильнішої політичної ґрупи Індійців, мав найбільший вплив на склад індійського уряду. Недавно перед його домом розпочали голодовий штрайк представники найнижчих верств індійського населення. Вони домагаються, щоб до уряду війшов хоч оден діяч, що бореться за права індійських паріїв — найбільших нуждарів Індії. Штрайкарі заявили, що їх голодівка треватиме так довго, аж Ґанді сповнить їх домагання.

Що діється в світі

КОНҐРЕС У НІРНБЕРҐУ

Весь політичний світ звернув у цих днях свою увагу на конґрес націонал-соціялістичної партії. Щорічний конґрес партії є для нової Німеччини великою подією. Завданням конґресу є дати перегляд праці й успіхів націонал-соціялістичної влади в Німеччині. На кожний конґрес приходив Гітлєр з новим успіхом. На цей рік таким великим успіхом є аншлюс — прилучення Австрії. Заінтересування конґресом закордону є незвичайне тому, бо всі сподіються, що в часі конґресу Гітлєр скаже, що він думає робити з судетською справою. Про те заінтересування свідчить факт, що до Нірнберґу приїхало аж 750 закордонних журналістів і багато чужих дипльоматів. У конґресі бере участь звиж пів міліона партійних діячів. У день відкриття конґресу приїхало до Нірнберґу 170 поїздів, десятки тисяч авт і автобусів, коло старого міста виросло нове місто шатер і таборів. Цьогорічний конґрес має для Німців особливе значіння, бо якраз тепер з парадами перевезено до Нірнберґу з Відня клейноти німецьких цісарів, якими протягом сім століть коронувались німецькі володарі. В давнині ці клейноти переховувались у Нірнберзі.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ ҐРОЗИТЬ РОЗБІР

Гітлєр розчарував усіх політиків, бо досі на конґресі не сказав ні слова про Чехословаччину. Видно Німеччина дальше проволікає з вирішенням цієї трудної проблєми. Чеський уряд випрацював новий, уже 4-тий з черги, плян уступок для судетських Німців, обіцюючи їм далекойдучу автономію. Але представники Генляйна відмовились від переговорів з чеським урядом. Не багато поміг льорд Ренсімен, бо досі не потрафив погодити обі сторони. Його приїзд тільки охоронив ЧСР перед небезпечними конфліктами між членами партії Генляйна і чеським населенням. Льондонські і паризькі ґазети дорадґують навіть Чехам, щоб добровільно відступили Судети, мовляв, позбудетесь клопоту з голови. Прага справді опинилась між молотом і ковалом. Гітлєр таємничо мовчить, тільки його співробітники відбувають потайні конференції з анґлійськими політиками. А Москва взиває чеських комуністів до вуличних маніфестацій у Празі, як завжди, так і тут каламутить воду та сіє неспокій.

ПАЛЕСТИНА ҐОРИТЬ ПОВСТАННЯМИ

Арабське повстання поширюється. Це Араби протестують проти анґлійського пляну поділу Палестини. Ніщо не помагає, що анґлійська влада проголосила воєнний стан. По всіх містах і селах розкинено арабські повстанчі відозви. Арабські терористи засіяли цілий край бомбами. Висаджують водопроводи, підпалюють нафтові рурутяги, перериваютъ дроти і всяку іншу комунікацію. Одним словом боротьба ведеться зі справді азійською заїлістю. Анґлійці відповідають жорстокими репресіями, накладають на збунтовані села контрибуції, руйнують доми повстанців, виарештовують арабських провідників. Але спокою мимо того нема.

А СОЮЗ НАРОДІВ РАДИТЬ

У Женеві тихо і без розголосу радять на черговій сесії Ліги Націй. Наради проходять без живішого заінтересування. Більший інтерес викликав тільки концерт симфонічної музики, який уладжено для політиків, змучених нудьгою мало цікавих нарад.

Наше оповідання

Не продавай

Аж легше відітхнула земля, як спрятали з неї накопичені снопи зрілого хліба. Та й та страшна хмара-примара напруги і ляку хліборобів перед градовими тучами геть би кудись світами побрила, лишаючи райдужну радість і мирний спокій. Ба, але не в кожного. Бо, як дітей у школу треба післати, податки поплатити, то й багатішому господареві порепається лице, як жебрацький ремінь. Не з добра, з журби. Гей, гей, діти мої діти! Може я вас прогодую, а чим школу поплачу, сам не знаю. Прийдеться відай батьківську землю продавати, зітхав господар і сам зі своїми думками подався в поле міркувати, котруби то нивку продати.

Вийшов, поглядає, спокою не має. Пахне свіжа земля, груди розширає. А! Якже ти будеш мене продавати, в чужі руки віддавати, коли я твоїх батьків живила, годувала, їхній піт у собі лишала — просилася свіжо зорана нивка й грубими морщинами — чорними скибами на серце налягала.

Господар повернувся. Оподалік багриться гречовисько; ще за кращих років докуплена нивка; гречку недавно з неї зібраз. Хіба що ту продати, думає, але і вона, червоніє — зі стиду паленіє: Чи я вам, ґаздо, гарним цвітом не зацвила, хіба я вам красно не зародила, чому ж мене на наругу виставляєте, на продажу виставляєте — з жалю голосила докуплена нива.

Ой, не продам я тебе, небого, не продам, господар до неї промовляє, очі красою нивки напуває, та й далі вперед поглядає. А там золотим хребтом стелиться стернина, плодюча нива, — його материна.

Ой, не продасте мене, ґаздо, не продасте, сміється до нього нива. Вас тут на моє лоно мама маленького клала, як жати приходила. То я вас маленького до себе тулила-пригортала, то я вас маційського пестила. Якже ж ви свою стару няню від себе проганяли б, ви-ж серця не мали б!

А старий господар стояв і побожно слухав, як батьківська земля до нього кликала, до сумління промовляла. Не продавай, не продавай! — кликали сверщики, сховані в останніх кущиках зелені. Не продавай, не продавай! — клекотіли любі бузьки, що збиралися у примусовий вирій. Відірвані пелюстки останніх квітів тихо падали до ніг господаря і безшелестно благали: не продавай, не продавай! Тихий вечірній сумерк лягав несміло на Божу землю. Здалека заграв святий церковний дзвін: бам-бам: не продавай, не продавай! Гаруй, працюй, крови з серця для дітей не пожалуй — а рідної Землі не продай! Бам, бам, бам, повагом плив широкий гомін дзвона, а йому на стрічу ішло тверде, селянське: не продам, нікому не віддам!

О. Годунько

Читання для господарів

ПРАЦЯ В САДІ І ҐОРОДІ В МІСЯЦІ ВЕРЕСНІ

В САДІ: Зривати овочі, але не класти їх на купи, щоб „видихались", як казала стара наука, тільки зараз пакувати до скринок і носити до пивниці, або відсилати на продаж. Не лишати в саді хробачливих (червивих) овочів, ані гнилих, лише зібрати їх зараз і дати домашній худобі, або переробити; коли оставляємо їх в саді, то ще більше розсіваємо хороби і шкідників. По зібранню овочів сад скопати або зорати. Направити рани на поломаних галузях, позрізувати сухе гилля і замастити мастю. Позрізувати вовки. Позривати сухе, замотане в павутинню, листя і спалити, бо там є гусениці.

В ШКІЛЦІ: Перевязати очковані щепи, щоб личко не відалось в деревце. Виполоти в шкілці буряни, щоби в бурянах не розводились миші, які в осени приходять з поль до садів і осель, та щоби пень при землі здеревів. Те саме зробити довкола щеп, бо інакше щепа обмерзне при землі в зимі. Нищити мишицю виваром з тютюну не тільки там, де вона є, але й де була, бо там є ячука, з яких на другий рік вилізуть мишиці. Треба памятати, що в осені з городів, де була морква, петрушка, буряки, перейде до шкілки норниця, яка гризе коріння. Її треба проганяти, або ловити ще в ґороді.

В ҐОРОДІ: Нищити на капусті гусениці і яєчка білюха; нищити буряни. По зборі ярини перекопати грядки і залишити в грубій скибі. Сіяти шпінак і зимову салату. Зібрати насіння моркви, петрушки, цибулі, буряків, маку, їх вяжеться в пучечки і вішається на стриху; молотити аж в зимі, з виїмком буряків, які треба вимолоти зараз по висушенню, бо сильно облітають. Зібрати насіння квітів. — Коли головки капусти пукають, треба попідтинати їх коріння. Потолочити бадилля пізній цибулі, щоб вязала головки. Пообтинати помідорам вершки. Викопати димку і розстелити її, щоб сохла на сонці.

НЕ ПЕРЕДЕРЖУЙТЕ ТЕЛЯТ ПО СТАЙНЯХ

Дуже поширене у нас повіря, що телят, які ще ссуть, не можна випускати на двір, бо це їм шкодить. Це повіря безпідставне, а для телят шкідливе. Телята, як і всі молоді тварини, потребують для свого росту й розвою не тільки відповідної їди, але якнайбільше свіжого воздуха, сонця й руху й то вже від перших днів життя. Тому побут на вільнім воздусі їм не тільки не шкодить, але навіть дуже потрібний. Не можна заступити його хочби й найкращою відживою.

Поступові господарі, які це розуміють, випускають телята на двір уже другого дня по народженні; навіть зимою. Очевидно треба вважати, щоби цілком маленькі телята не терпіли від спеки, холоду, вітру та не мокли на дощі. „Брикання" телят це ознака їх здоровля та необхідна вправа мязів тіла. Телята, які з перших днів вживають волі, ніколи не стануть так дикі, як телята, передержувані в безпотрібнім заперті. Вони жваві, веселі, але спокійні. Їх розвиток скорий і правильний, бо добре використовують їжу, а крім того вони відпорніші й рідко коли нездужають.

Український Християнський Календар „Христос Наша Сила“ це найкращий і найдешевший український календар. Ближчі подробиці про нього читайте в нинішньому числі нашого часопису, в рубриці „З українського життя“.

Цікаві дрібниці

НЕБЕЗПЕЧНІ ПЧОЛИ

В одному німецькому селі рій пчіл напав на двох селян і чотирьох коней. Пчоли так пожалили людей і коней, що коні погинули негайно, а обох селян перевезли до шпиталю в дуже важкому стані.

ЛЕВ У ЦЕРКВІ

Підчас Богослуження в католицькій церкві в Сітарді, у провінції Лімбург (Голяндія) серед вірних появився раптом лев. Він перевернув кілька осіб та скерувався до вівтаря. В церкві счинилася паніка і всі кинулися до дверей. За хвилину храм зовсім опустів. Швидко приїхали заалярмовані поліцисти, яким удалося закинути на льва аркан та витягнути його з церкви. Лев утік із клітки мандрівного цирку, що саме заїхав був до міста.

ЧОЛОВІК З ДВОМА СЕРЦЯМИ

В столиці Австралії Сідней, у шпиталю бадали лікарі молодого селянина. І виявилось, що той чоловік має не одно, а два серця, одно на звичайнім місці, а друге по правій стороні. Оба серця працюють рівночасно. Поминувши малу скоро проминаючу недугу, властитель двох сердець почувається цілком добре і навіть не знав би про те, якщо лікарі не були б йому цього сказали. Управа університету в Сідней запропонувала молодому чоловікові більшу суму грошей, щоб записав своє тіло по смерти на власність медичному виділові, але він не погодився, кажучи, що чується зовсім здоровий і не думає ще про смерть.

БОЖЕВІЛЬНИЙ ПАЦІЄНТ

В Сан-Хозе (республика Костаріка) тамошній мешканець Кортес обійшов мешкання трьох лікарів, які лічили його з недуги костей, та повбивав їх усіх вистрілами з револьверу. Один із вбитих лікарів, Морено Каніес, це загально відомий політичний діяч і сенатор, другий відомий берлінський хірург Майнер, який виемігрував до Костаріки. Злочинця арештували. Він заявив, що лікарів застрілив тому, що вони „загнали йому хворобу в середину“.

БУРЯ Й ПОВІНЬ У МЕКСИКУ

Над мексиканським містом Монтерей тривало дводенне обірвання хмари, внаслідок чого повінь залила ціле місто. Багато домів і фабрик знайшлося під водою. Згідно з обчисленнями потонуло 200 осіб. Вода знищила зовсім три фабрики.

З наших парохій

ВЕЛИКЕ ТОРЖЕСТВО НА ЛИЧАКОВІ

День 11. 9. ц. р. запишеться на довго в памяти парохіян Личакова. Оце з нагоди 950-ліття ювилею Хрещення України місцеве Братство Матери Божої Неуст. Помочі посвячувало свій чудовий братський прапор, куплений складками побожних християн і націон. установ Львова. Архієрейську Службу Божу відправив Преосв. Кир Никита в сослуженні оо. проф. Раковського і д-ра Конрада. Діяконували оо. Чемеринський і Годунько. Проповідь виголосив о. Боський Ч. Н. Ізб. Відправа була при прекрасно урядженім престолі на церк. подвірю, яке було прикрашене націон. прапорами. Горою пишався напис: „Мати Божа — Цариця України“. При кінці промовляв Преосв. Владика, якого красноречивої і глибокої науки всі вірні з насолодою вислухали. Потім відбулося посвячення прапору і вписання до Пропамятної Книги. По вечірні о. Годунько відправив молебен і на проповіді відібрав від вірних урочисте приречення досмертної служби Христові, Богородиці, Церкві й Україні. Обходом довкола церкви закінчено ті Торжества, які з недавно відбутим водосвяттям складаються на гарний вінець ювилейних торжеств.

Братчик

Вже появилися в розпродажі **модерні батерійні радіоприймачі** найстаршої української фабрики:

„Е-КОМП“

Замовляйте через нашу крамницю „Е-комп“
Львів, вул. Сикстуська 29,
тел. 203-30.

СВІЖІ — СМАЧНІ — ДЕШЕВІ
М Я С Н І В И Р О Б И
„Центросоюзу“
Продають крамниці:
Ринок 2.
Личаківська 150.
На Байках 8.
св. Софії 8 а.
Кентшинського 21.
Зибликевича 2.
Жовківська 175.

ВИРІВНАЙТЕ ЗАРАЗ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЦЕРКВИ, що бажали б увіковічнити памятний Ювілей Хрещення України — повинні з цеї нагоди набути у нас дзвони, як це вже зробили і роблять численні П. Т. Парохії, а востанє Парохія в СТРИЮ — з написом ось таким;

За понтифікату Папи Пія XI., за володіння Князя Церкви і Народу Митрополита Андрея Шептицького
Р. Б. 988—1918—1938.

яко в памятний Ювілей Хрещення України, цей дзвін „ВОЛОДИМИР“ фундували до церкви Успення Пр. Діви Марії в СТРИЮ парохіяни за вароха о. Іллі Гавриляшина, сотр. о. Василя Мармаша, Старшого брацтва церковного Павла Грубського і прочих, на вічну славу Пр. Тройці й Пр. Діви Марії.

з поважанням

Ліярня дзвонів БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ в Калуші і Ліярня дзвонів Л. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО і Ски в Перемишлі

5960 2—5

Хто хоче взірцево вести господарство
мусить обезпечувати від вогню і від крадежі-влому своє движиме майно (живий і мертвий інвентар, збіжжя і пашу)
в Товаристві Взаїмних Обезпечень
„ДНІСТЕР“
Львів, вул. Руська ч. 20.

Біжучі рахунки
безготівкові розплати (чеки й переливи)
вклади (звичайні, вінкульовані, a vista в золоті)
дрібна ощадність
скуповування цінних паперів
ПРОМ-БАНК
Львів, Гродзіцьких 1/I. тел. 292-15 і 200-15.
ІНКАСО, Доміціль, есконт векслів
інкасо рат, післяплат,
оборотовий кредит,
організовання промислових підприємств.

ЕЛЄҐАНТ
О. Левицька і С-ка, Львів, Кордецького 51.

КАЛЄНДАР — ВЕРЕСЕНЬ 1938.

18 Н 14. по С. ЗАХАРІЇ
19 П Чудо Арх. Михаїла
20 В Созонта мч.
21 С РІЗДВО ПР. БОГОРОДИЦІ
22 Ч Йоакима й Анни
23 П Минод. і Митр.
24 С Теодори прп.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Матеріял до »Відділу для хорих« ми одержали цим разом запізно, і тому цей відділ помістимо щойно в черговому числі.

Перепрошуємо Читачів за це незалежне від Редакції спізнення.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Всякі дрібні оголошення, подяки, шукання праці і т. п., поміщуємо тільки за заплатою згори. Цінник поданий при кінці часопису.

—o—

ПАНТОФЛІ хатні, шкільні
ПАПУЧІ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська взуттєва фабрика „ІБІС“ Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

Чи знаєте, що у Львові виходить **„МОЛОДНЯК“** — місячник української дорастаючої молоді. Це журнал призначений для якнайширших кругів української дорастаючої молоді

Передплата: річно 2 зл., піврічно 1.20, одно число 0.20 зл.

Адреса: „Молодняк“, Львів, Гродзіцких 1. III. (ч. розрах. переказу 292).

Потрібно зараз іспитованого дяка, безженного, вправленого диріґента хорів і орхестри, котрий відзначався би теж культурно-організаційним хистом та визнавався би на кооп. книговодстві. Зголошення зі залученою поштівкою на відповідь слати на адресу: Гр.-кат. Парохіяльний Уряд в Будилові, п. в місці.

Гірське село, Липа, долинського повіту складає щиру подяку різьбареві п. Йосифові Павлишинові з Тяпча за артистично вирізьблений іконостас та поручає його солідну і недорогу працю широким кругам українського громадянства.

Липа, вересень 1938.

о. М. Лукашевич завідатель, **П. Чудик** провізор.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИРІВНАЛИ ПЕРЕДПЛАТУ, ЗАЛЕГЛІСТЬ ЗА КОЛЬПОРТАЖ ЧАСОПИСУ „ХРИСТОС НАША СИЛА“? Бо на днях всім довжникам здержимо дальшу посилку часопису!!!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета“, Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Opłatę pocztową uiszczono gotówką

Ч. 38 (204) Львів, дня 25. вересня 1938. Pis W.

Наш Хліборобський Провід

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ ГРЕКО - КАТОЛИК НЕ СМІЄ ЗМІНИТИ ОБРЯДУ. НАВІТЬ ВОРОГ ПОГОРДЖУЄ ВІДСТУПНИКОМ ВІД ВІРИ БАТЬКІВ.

Нові вибори до сойму й сенату

Президент Польщі розвязав 13. ц. м. сойм і сенат та назначив нові вибори на 6. листопада до сойму, а на 13. листопада до сенату. Вибори відбудуться на підставі доперішньої виборчої ординації. Через оте рішення самоврядні вибори відбудуться щойно по соймових і сенатських виборах. Розпорядок президента Польщі про розвязання сойму і сенату був справжньою сензацією і несподіванкою, бо того ніхто в Польщі не сподівався. — Перед українським громадянством стоїть нове нелегке завдання. До виборів мусимо заняти таке становище, якого вимагатиме загально - національний інтерес цілого народу. В виборчій справі мусить повстати один український фронт, який обєднував би всі українські політичні групи, що стоять на національній платформі.

УКРАЇНЦІ ЗАКАРПАТТЯ ЗІРВАЛИ ПЕРЕГОВОРИ З ЧЕХОСЛ. УРЯДОМ

Минулого вівтірка засідала в Ужгороді Президія П. У. Ц. Н. Ради, яка вислухала звіту про вислід переговорів у Празі. Президія видала комунікат, у якому м. ін. читаємо:

„На основі доповіді делеґації сконстатовано, що чеський уряд під цю критичну пору, на думку делеґатів не проявляє достаточної уваги до справ нашого краю і нашого народу і що справа автономії Закарпаття, помимо всяких проголошувань, не поступила вперед. Тому рішено не вести дальших переговорів і не висилати більше делеґацій до Праги на ніякі переговори, доки влада не предложить відповідний і конкретний проєкт автономії".

Наслідком цього кроку було те, що до Ужгороду приїхав міністер Задіна. На приняттю в губернатора для провідних діячів Закарпаття прочитав декларацію уряду, який обіцює, що ще цього року відбудуться вибори до закарпатського сойму.

ДО ВІДОМА ВСІМ!

На днях появиться друком знаний Український Християнський Календар „Христос Наша Сила". Це календар, що найкраще підходить найширшому українському загалові, щодо змісту і ціни (тільки 75 сот.). Артистична окладинка, побільшений формат, 148 сторін вартісного змісту, цікаві ілюстрації, поради і т. п.

Св. Місія в ДОБРОТВОРІ відбудеться від 21. IX. — 1. X. 1938. р., а Архиєрейське посвячення церкви дня 2. (другого) X. 1938. а не 22. X., як подано в попередньому числі внаслідок друкарської помилки.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 15.

А фарисеї, коли почули, що зневолив садукеїв замовчати, зібралися разом, і один з них, законоучитель, спокушуючи Його, запитав Його, кажучи: Учителю, котра заповідь у законі найбільша? Сказав йому Ісус: Любитимеш Господа Бога твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею думкою твоєю. Се найбільша і перша заповідь. Друга подібна до неї: Любитимеш ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять. А коли зібралися фарисеї, запитав їх Ісус, кажучи: Що ви думаєте про Христа? Чий Він Син? Кажуть Йому: Давидів. Каже їм: Як же Давид в Дусі Господом Його називає, кажучи: Сказав Господь мому Господеві: Сиди по Моїй правиці, доки положу Твоїх ворогів підніжком ніг Твоїх. Коли отже Давид називає Його Господом, як Він є Його сином? І ніхто не міг відповісти Йому слова і ніхто вже не відважився від того дня питати Його.

(Матей, гл. 22, ст. 34—46).

ДУХОВНА НАУКА.

Великою Божою заповіддю, а на жаль найбільше людьми потоптаною, є наказ любови ближнього. Її ломлять сильніші народи, визискуючи слабших на кожному кроці і руйнуючи їх здобутки. Ломлять її родини, живучи в ненависті до себе і сусідів, ломлять її одиниці, запрягаючи ввесь свій талант до того, щоб використати, знищити другого. Ми не бачимо, що цей ланцюг ненависти, котрим стискаємо вязи ближнього, пригнітає нас самих до землі і каляє наші душі. Відступство від закону любови стягає на світ ненависть і щільно замикає перед ненавистниками двері милосердя Божого в цьому і другому житті. Боже благословення на землі і вічне щастя в небі чекає тільки тих, що стали подібні до Христа, Який умирає для добра других. Навіть сама назва християнин не лицює і не належиться тому, чиє серце зїдає ненависть ближнього. Християнин — це людина повна соняшної любови до ближнього, котра усміхи діяльної любови вміє віддати всім, так, як те золоте сонце, що кидає свої проміні на всі закутини землі. І аж тоді Сонце Любови — Христос огріє нас ласкою Своєю і введе колись там, де царює тільки одна свята, чиста і вічно радісна Любов.

—o—

ОСІННІ ХЛІБОРОБСЬКІ ПРАЦІ

Копають бульбу

ВІЙНА ВИСІЛА НА ВОЛОСКУ

Повстання в Судетах, проголошення виїмкового стану, проклямація Генляйна, покликання кількох річників під зброю в ЧСР, присутність в Празі Дімітрова, одного з підпалячів Европи — все те грозило, що бомба може вибухнути кожної хвилини, що нова війна висить на волоску.

СТРІЧА ЧЕМБЕРЛЄНА З ГІТЛЄРОМ

Тому англійський премієр Чемберлєн рішив рятувати мир в останній хвилині. Не зважаючи ні на престіж імперії, ні на своїх 70 літ, полетів літаком до Німеччини, щоб особисто в розмові з Гітлєром полагодити судетську справу й охоронити Европу перед новою світовою війною. Ненадійна подорож Чемберлєна до Берхтесґаден була найбільшою політичною сензацією в останнім часі. Вістка про зустріч англійського премієра з німецьким диктатором поділала на всіх успокоююче, бо раптом щезло марево війни. До чого договорились оба мужі, що в їх руках спочила доля Европи в цих днях, не знаємо.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЧОТИРЬОХ ДЕРЖАВ

Знаємо тільки, що в наслідок зустрічі Чемберлєна з Гітлєром має відбутися в Берліні конференція чотирьох держав: Німеччини, Англії, Франції й Італії. Англійський премієр мав дістати від Гітлєра запевнення, що Німеччина аж до цієї конференції не зробить у чеській справі нічого, що могло б загрожувати війною. Конференція має відбутись ще цього тижня.

СЛОВО ДО УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНКИ

Сьогодні до тебе, українська жінко, пишемо це слово. Бо весь український нарід переживає такі часи, що на тобі спочиває особливий обовязок — за долю народу і Батьківщини. Українська жінка досі вже нераз на тисячелітнім шляху нашого народу приносила геройську жертву для добра Батьківщини. Починаючи від славної княгині Ольги а кінчаючи на наших днях, коли українська мати дає весь свій труд і все своє життя, щоб виховати своїх синів і дочок на добрих дітей українського народу, засвідчуючи свою жертвенну любов для Батьківщини.

Але сьогодні треба, щоб це робила кожна українська жінка. Дім кожної Українки мусить стати твердинею, де живе й розвивається український національний дух, де твої сини й дочки — цвіт і будучина народу — вчаться любови й пошани своєї мови, Батьківщини й рідного обряду. Мій дім це твердиня національного духа і національної сили — так повинна сказати собі кожна жінка. Сьогодні багато більше, чим коли іноді треба пригадати собі Франкові слова: „Кожний думай, що на **тобі** міліонів стан стоїть, що за долю міліонів мусиш дати **ти одвіт".** На тобі, українська жінко, стоїть сьогодні стан міліонів, тих міліонів, які прийдуть по нас, і за їх долю несеш ти одвіт, відповідальність. Тому твій дім — твердиня твого народу.

Коли польський нарід втратив свою самостійність і знайшовся під московським пануванням, польська жінка несла на собі весь тягар боротьби за національну чистоту свого дому. Бо вона розуміла, що її дім це твердиня її народу. Ось один з прикладів боротьби: російські державні урядники мали окремий уніформ. І коли Поляк, що був на державній службі, приходив з бюра до дому, то в сінях або в передпокою скидав урядничий однострій, щоби до свого дому не вносити нічого, що тхнуло б чужим духом. Так скрупулятно берегла польська жінка чистоти своєї твердині.

Як багато може зробити українська мати для національної справи, нехай тобі скаже отака картина. У Львові на вулиці питає про щось молоду Українку якась старша жінка-Полька. Дівчина відповідає чемно але по українськи. Жінка з видимим невдоволенням звертає їй увагу: „А може би так по польску повєдзєць, а не по українську!" На те знов відповідає дівчина з ноткою певности і

ЛБ АН УРСР

рішучости: „Бо мене так мама навчила". І відходить.

Українська жінко, ти сповниш свій тяжкий, але почесний обовязок і виконаєш свою велику місію, коли збережеш у своїм домі чистоту українського духа і коли защіпиш своїм синам і дочкам таку сильну любов до Батьківщини, щоб вони завжди відважно і гідно вміли боронити чести і справи українського народу. Памятай: Твій дім — твердиня твого народу.

КОМУНІКАТ Ч. 3. ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ „СВЯТА ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ"

1) Наближається свято Воздвиження Чесного Хреста (27. вересня) і в цей день, згідно з програмою ювилейних обходів, у всіх парохіях відбудеться ТОРЖЕСТВЕННЕ ВКОПАННЯ ЮВИЛЕЙНОГО ХРЕСТА. Точна програма того святочного дня, як і трьох попередніх днів, подана в комунікаті Ділового Комітету „С. Х. У." ч. 2., а вказівки про величину хреста і напис на ньому подані в бюлетині „Свято Христіянської України" ч. 1, висланому свого часу до всіх парохій.

Усі місцеві Ділові Комітети „С. Х. У." подбають, щоб у кожному без виїмку місті й селі відбулися торжества згідно з програмою.

2). Відносно заборон ставити ювилейні хрести, як також поширювати ювилейні видання, що трапляються спорадично по ріжних місцевостях, подаємо до відома, що у висліді зажалень в поодиноких випадках Митрополичого Ординаріяту, адміністраційна влада згадані заборони зносить. І так воєвідський Уряд у Тернополі письмом до Митрополичого Ординаріяту з дня 25. серпня 1938. ч. П. Н. 81 повідомив, що видав зарядження, котрі мають запевнити свобідне відсвяткування 950-ліття Хрещення Руси-України.

3). Діловий Комітет „С. Х. У." має на складі всі свої книжкові видання, образи, медалики і хрестики, а саме:

1). Ювилейні проповіді п. з. „Цим знаком переможеш". — Ціна 1.20 зл.

2). Підручник до влаштовування ювилейних академій п. з. „З нами Бог". — ціна 1 зл.

3). Ноти до ювилейних пісень. — 2 зл.

4). Історична книжечка п. з. „Світло з неба в Україні" — ціна 0.50 зл.

5). Ювилейний молебен п. з. „Нова радість" — ціна 0.10 зл.

6). Молебен до св. Володимира — ціна 0.10 зл.

7). Ювилейні образи, а то: а) В. Конаша — ціна 5 і 1 зл., б) В. Дядинюка — ціна 3 зл.

8). Хрестики і медалики — ціна 0.20 — 1.00 зл.

Відносно ЮВИЛЕЙНИХ ВІДЗНАК І НАЛІПОК, які появляться в цінах зл. 0.10 до 1.00 зл., подаємо до відома, що мимо всіх заходів, пороблених своєчасно, досі ще не маємо дефінітивного дозволу на них від Міністерства. Однак сподіємося в найкоротшому часі такий формальний дозвіл дістати, а тоді негайно виконаємо всі замовлення на відзнаки, як також на наліпки.

Львів, дня 9. вересня 1938.

За Діловий Комітет „Свята Христіянської України":

о. Ю. Дзерович в. р. — заст. голови; Р. Данилевич в. р. — секретар.

100 ЗЛ. ГРИВНИ ЗА ПАНАХИДУ

Староство в Збаражі покарало гривною 100 зл. пароха Черниховець, п. Збараж, о. Евгена Мацелюха за відправлення панахиди в церкві в день Зелених Свят за душі поляглих Українських Січових Стрільців. Панахиду відправлено в церкві без могили, вінців і без проповіди. В минулому році Староство в Збаражі покарало о. пароха за дозвіл на уладження могили в церкві.

Окружний суд у Тернополі кару затвердив і стягнено з пароха 43 зл. Цього року могили не було тільки сама молитва, — а мимо того покарано пароха гривною 100 зл.

Минулого місяця покарало те саме староство пароха гривною 50 зл. за те, що дяк не платить складок до Убезпечальні. Обі справи спрямовано до Окружного суду в Тернополі

З українського життя

СУД ЗАТВЕРДИВ КОНФІСКАТУ ПАСТИРСЬКОГО ЛИСТА ЕКСЦ. МИТРОПОЛИТА

Перед трибуналом окружного суду у Львові відбулася 13. ц. м., розправа в справі конфіскати „Діла" за поміщення Пастирського Листа Митрополита Андрея. По довшій нараді трибунал затвердив конфіскату. „Мета" одержала затвердження конфіскати Пастирського Листа з такою мотивацією, що цей Лист був уже сконфіскований у „Ділі".

ВЕЛИЧАВИЙ ВІДПУСТ У ТЕРНОПОЛІ

Свято-Успенський відпуст у церкві ОО. Редемптористів у Тернополі випав величаво. Прочан було 50.000. Прибув зі Львова о. Мітрат Ол. Базюк.

ПОСВЯЧЕННЯ ЛУГОВОГО ПРАПОРУ

Минулої неділі, 18. ц. м. відбулося у Львові дуже урочисто посвячення Лугового прапору.

ВАЖНА СТАНИЦЯ

В Галичі Повіт. Кружок »Р. Ш.« старанням д-ра Муровича й о. Ласовського заснував книгарню. В ній можна купити католицькі часописи, молитовники і ріжні книжечки.

Мешканці Галича й околиці повинні всіма силами поперти ту нову, дуже важну українську станицю.

ЗАКРИЛИ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ

В Кремянці на Волині вже 20 років істнувала українська гімназія. Та тепер, коли на Волинь прийшов новий шкільний куратор Мацішевський, нараз будинок тої гімназії, вибудований 8 років тому спеціяльно для неї, став „невідповідним". З того приводу гімназію закрито з днем 2. серпня ц. р. 120 учнів залишилося без науки, учительський збір позбавлений праці.

ГРОМАДСЬКІ ВИБОРИ

Відбудуться ці вибори щонайменше на 40 днів перед упливом 5-тилітної каденції теперішних громадських рад. Вибори до волостей (гмін) і повітових рад відбудуться після громадських виборів. Отже вибори в українських громадах відбудуться не рівночасно, але в ріжному часі, в залежности від того, коли відбулися попередні вибори. В деяких наших селах вибори припадають вже на листопад і грудень ц. р., в інших щойно в 1939. р.

СМЕРТЬ ВИЗНАЧНОГО ТЕАТРАЛЬНОГО АРТИСТА

Дня 14. ц. м. помер нагло в Коломиї Микола Бенцаль, один з найвизначніших сучасних українських театральних артистів і провідник б. театру ім. Тобілевича. Смерть забрала М. Бенцаля безпосередно після сполуки його театру з театром „Заграва" в один великий театр ім. Котляревського. Відтепер матимемо один, але направду визначний український головий театр. Жаль лише, що в цьому театрі не буде такої визначної сили, як бл. п. М. Бенцаль.

ЗМІНЯЮТЬ НАЗВИ УКРАЇНСЬКИХ СІЛ

З Грубешова на Холмщині повідомляють, що тамошній староста С. Мярек видав розпорядок, щоби старі українські назви сіл змінити на нові польські: Село Берестя зватисьме Бжесьць Грубєшовскі, село Богородище буде називатись Маршалково, село Горошів Руський перезвали на Дрешеруф і т. д. Солтиси тих сіл дістали наказ перемалювати назви на дороговказах.

ПРИПИНИЛИ НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Шкільна влада припинила на Волині навчання української мови як обовязкового предмету, залишаючи науку українського як предмет надобовязковий. На Волині вже від літ твориться такий стан, що підростаюче українське покоління не вміє вже читати по українськи. Але через те воно не може бути позбавлене українського духового корму — української книжки. Стає щораз більше пекучою потреба зорганізувати боротьбу за українську школу. Незалежно від того повинен поширитися клич: хто знає українську грамоту, нехай навчить того, хто її не знає.

ПОВІНЬ НА ПОЛІССІ

На Поліссі впали великі дощі і спричинили повені. Припять і Буг наробили багато шкоди.

ВИСЕЛЮЮТЬ З ЧОРТКІВЩИНИ

Чортківське староство виселило з чортківського повіту коло 30 людей. Між виселеними є 21 Українців і 9 жидів.

Що діється в світі

ЧОРНІ ДНІ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ

ЧСР перебуває в наших днях найтруднішу хвилину в своїй історії. Обєктивно треба признати, що чеський нарід зустрічає ці тяжкі дні з великим спокоєм і рівновагою духа. Видно, що виховна праця Масарика, одного з визначних державних мужів повоєнної Европи, не пішла на марне. Сьогодні, коли на Чехословаччину звернені очі цілого світу, хочуть Чехи показати, що вони дійсно зрілий нарід. По промові Гітлєра нема вже ніякого сумніву, що в Судетах мусить дійти в якийсь спосіб до плебісциту. Уряди великодержав уже, здається, прийшли до того переконання, що плебісцит — це єдиний спосіб, щоби врятувати мир в Европі. Отже Чехи стратять Судети — грубий пояс здовж північної і західної границі, замешкалий в більшости німецьким населенням. Це буде дуже болюча втрата, бо цей пояс має велике стратегічне значіння.

ПІСЛЯ РОЗМОВИ ЧЕМБЕРЛЄНА З ГІТЛЄРОМ

Приїзд Чемберлєна до Німеччини на розмову з Гітлєром має велике значіння в европейській політиці, бо це може започаткувати тісніше зближення Англії та Німеччини, а навіть і союз між ними. Зокрема для Німців цей приїзд є небувалим успіхом, бо візита, яку зложив Гітлєрові Чемберлєн, премієр найбільшої імперії світа, підносить міжнародне значіння Німеччини в очах цілого світа; підносить теж особисте значіння Гітлєра. Видно Німці зрозуміли це все, бо в Мінхені, де висів з літака Чемберлєн, витали його на вулицях дуже ентузіястично. Зустріч в Берхтесґаден започатковує нову фазу в чесько - німецькому конфлікті: від тепер про цей конфлікт рішають безпосередно два найбільш міродайні мужі — Гітлєр і Чемберлєн.

НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

На китайсько-японському фронті нема великих змін. Японці дальше поступають вперед, хоч не так скоро, як попередніми місяцями. Китайці уступають і бороняться завзято, бо боєздатність китайських військ значно вже зросла. Ціллю Японців є здобути місто Ганкав, що стало тимчасовою столицею Чанкайшека. Китайська армія приготовляється до оборони міста вже від довшого часу, в останніх тижнях прорвала тами на Гоанго і спричинила повінь. Це знов дуже утруднило японську офензиву.

КОМІНТЕРН РАДИТЬ

В Москві відбулись наради комінтерну, щоби приготовити комуністів усіх країв на випадок вибуху світової війни. На нарадах було 150 делегатів, які заступали 30 европейських і позаевропейських держав. Між іншими промовцями говорив теж продовж трьох годин Ворошилов. Він домагався від закордонних комуністів, щоби вони співпрацювали з большевицькою розвідкою, значить, щоби стали совєтськими шпигунами.

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу! Дорогі співстрадальники Христові! Вересень — місяць поклону перед хрестом, на якім Христос відкупив людський рід. Вересень 1938 — місяць здвигування хрестів з нагоди 950-ліття побіди християнства в Україні. Вересень — місяць членів Апостольства Хорих, місяць відкови злуки терпінь членів з терпіннями Христа Спасителя. У тому місяці Св. Отець Пій XI. закликує всіх вірних до загальної щирої молитви о те, щоби не було ніодного християнина, що не сповнював би обовязку вислухання в неділі і свята Служби Божої.

Жертва є підвалиною всякого життя. Не буде повного життя колоска, коли не буде жертви гниючого, киненого у землю зерна; не буде ніякого тривкого людського діла, коли не буде передтим жертви людського труду. Спасення без жертви неможливе. І тому Христос приніс криваву Жертву на Голгофті, і тому Христос приносить Себе в Безкровній Жертві для нас в часі Служби Божої.

Ви, Христові співстрадальники, розумієте найкраще, скільки коштує жертва. Розумієте, як то болить, коли хтось з найближчого окруження не розуміє тої вашої жертви, коли хтось легковажить собі її, не звертає на неї уваги. А з другої сторони, ви розумієте, як вам лекшає, коли знаєте, що хтось з вами співчуває, або навіть разом з вами терпить. І тому ви зрозумієте Христа, як Він терпить, коли люди не розуміють Його Безкровної Жертви, Служби Божої — через невідповідне поведення підчас неї.

А прецінь Христос умалив Себе — став малим як окрушина хліба, як краплина вина — щоби стати кормом і напитком для нашої душі.

І болить Христа, коли люди, для котрих робить зі Себе жертву, сторонять від Него, занедбуючи обовязок вислухання Служби Божої.

А український нарід потребує помочи, потребує сили, двигає тяжкий хрест лихоліття; з тугою виглядає всенароднього воскресення.

Тож, дорогі співстрадальники! Складайте свої жертви, моліться: Нехай не буде між Українцями ні одного, що без причини, з недбальства не вислухав би Служби Божої у неділі і свята — а навпаки, хай усі одним серцем, одною душею величають, славлять і просять Христа за себе і за всіх — бо

Христос Наша Сила!

Чергова Служба Божа в намірянні членів Апостольства в понеділок 3. жовтня 1938 р.

Зближається зимовий час; збільшається число потребуючих; хто може, нехай надішле лепту для найбідніших братів.

Вписуйтеся в члени Апостольства рих. Адреса: Український Секретаріят Апостольства Хорих, Львів, Підвалля ч. 9, І. п. м. 2.

ЧИТАННЯ ДЛЯ ЖІНОЦТВА

Шануйте себе!

Коли в часі світової війни австрійські війська ввійшли на сербську землю і елеґантно вдягнені офіцири хотіли забавлятися вільний час у товаристві сербських дівчат, то між ними не знайшлася ні одна, що ввійшла б у товариство офіцирів ворожої нації. Це наказувала їм національна честь і гідність.

Нашим сьогоднішнім дівчатам у деяких околицях можна поробити багато закидів. Чи годиться порядній дівчині вештатися пізними вечорами з людьми, про котрих годі навіть знати, звідкіля вони? Чи шануюча себе християнка буде брататися й приставати з тими, що зрадили віру, обряд і свою національність? Чи годиться дівчині ходити з такими, які не шанують законів Бога, Церкви, народу? Невже вона думає, що ті людці пошанують у ній те, що для кожної дівчини найдорожче? Завдання батьків, особливо матерей є пильнувати, з ким пристає її дитина. Нехай нічо в світі ніколи не дозволить батькам і самій дівчині на затрату християнської і національної чести.

Плекання здорового пошанування свого імени є обовязком християн і всі люди доброї волі повинні приложити руки до того щоб у нас завжди високо маяв прапор чести і самопошани християнської і української.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЖІНОЦТВА

Всі наші хорі, що лежать у шпиталі Обезпечальні при вул. Курковій, мають право просити до себе священика з духовною потіхою. Жінки — і шлюбні і нешлюбні мають право хрестити свої діти в греко-кат. обряді. Свої діти можуть хрестити у своїй власній парохії по виході зі шпиталя, а як хто хоче, то може просити нашого священика і він дитину охрестить.

Наш священик відвідує хорих щодня і тоді можна висказати йому свої потреби. Родина хорих може звертатися до нашого священика щодня від години 6—8 рано і від 3—4 пополудні. В неділю від 6—12 вполудне. Адреса о. капеляна Обезпечальні є така: о. О. Годунько, Львів, Личаківська 82. м. 1. (коло церкви св. ап. Петра і Павла).

ЦІКАВИЙ ЯРМАРОК

В однім французькім селі відбувається щорічно осінню цікавий торг — на цибулю. А не так на цибулю, як на вибір молодих охочих під вінець. Отже з дуже далеких і близьких околиць зїзджаються дівчата продавати цибулю. Але хоч цибуля гостро пахне, проте на торговиці є весело, як на цвітнику. Кожна дівчина є гарно вбрана і під пахою держить велику парасолю, хоч сонце світить і дощ не кропить. На дівчат поглядають хлопці, і як котрий хоче пізнати дівчину, хапає парасолю. Як дівчина відбирає парасолю, то хлопець пропав, як не відбере — то весілля буде певне.

При зміні адреси просимо подавати стару адресу!

ПРАЦЬОВИТА СТАРУШКА

В Канаді є 74-літня старушка, котра вже 25 років щодня їздить 24 милі, розвозячи почту ріжним фармерам. Такий поважний вік не перешкаджає їй виконувати такий доволі тяжкий обовязок.

—o—

ГОСПОДАРСЬКІ ПОРАДИ

Як якась страва має перепалений смак, то треба додати до неї шкірку з хліба, або цибулю, а неприємний запах уступить.

Як юшка є пересолена, то можна додати до неї платки сирої бульби, а вони втягнуть у себе сіль. Очевидно ті платки перед поданням на стіл треба усунути.

Щоб душена бульба була сипка і пухка, добре є додати трохи порошку до печива.

Щоб ярина була довший час свіжа, треба її вложити до глиняної миски і накрити вогкою стиркою.

Щоб запах припаленого молока усунути, треба горщок з молоком вставити в начиня з зимною водою, додаючи до молока дрібку кухонної соли і притім потрясти горщком кількакратно. Немилий запах уступить.

Кухонні приписи

КОМПОТ ЗІ СЛИВОК НА ЗИМУ

5 кг. сливок, 1. кг. цукру, 2—3 горнятка води, пів склянки спірту (бонгу), 1 ложка порошку „саліцилю". Цукор наливаємо зимною водою, мішаємо. Ставимо на кухню, як завариться — збираємо шуму чистенькою ложкою. Всипаємо частину сливок на кипячий соковик (вода з цукром), як спариться вибираємо ложкою на тарілку. Як усі готові — заварюємо соковик через 5 хвилин. Всипаємо саліцил, вливаємо спірт. Сливки ложкою складаємо до бутлі. Заливаємо холодним соковиком. Вкриваємо папером. Як зовсім вихолоне, завязуємо докладно пергамінновим папером і ставимо на холод. — В зимі вибираємо все дуже чистою сухою ложкою і знова щільно завязуємо бутлю.

САЛАТА З ОГІРКІВ НА ЗИМУ

Здорові, ясні огірки обираємо з лушпини, краємо на пластинки і насолюємо на мисці. По кількох годинах витискаємо легко з ропи і наливаємо холодним цтом, завареним з водою (на половину). На другий день оцет зливаємо. Заварюємо другий оцет вже сильніший з бібковим листям, гірким і англійським перцем і заливаємо огірки вже складені до слоїка. Оцет має прикрити зовсім салату, бо огірки втягають його в себе. Можна розпустити 1 пастильку на 1 літру оцту „бензоесу", тоді ще ліпше держаться. Зверху можемо дати трошки дуже доброї оливи. Таку мізерію можемо вживати цілу зиму. Хто хоче, додає до неї краяної цибулі й сметани. (Не пити по ній води, бо це шкодить на шлунок).

Варення (конфітури) з помідорів. Зелені та дрібні помідори не викидається, а готовиться з них варення чи джеми. Робимо це так: обмиті, тверді зелені помідори покраємо і заливаємо гарячою водою і проціджуємо через сито. Уложені в мисці помідори посипаємо цукром (половину того, що треба до варення), витискаємо з одної цитрини сік і залишаємо їх так до слідуючого дня. Другу половину цукру переварюємо на сироп, додаємо пів палочки ванілії, вливаємо до помідорів і варимо в горнятку доти, доки помідори не стануть прозорі і густі. (На 1 кг. помідорів: 1 кг. цукру, чверть літра води і цитрина).

Повило з помідорів. Дозрілі, чисті помідори порізати, переварити, розтерти на ситі, щоб вибрати зернятка і шкірки. Мязгу дати до горшка і досипати цукру (на 1 кг. помідорів пів кг. цукру) і варити доти — доки не загусне. Мішати, щоб не пригоріло. Потім зложити до слоїків, обвязати пергаміном і переховувати в сухому місці.

—o—

Наше оповідання

Через дурничку

(Правдива подія)

Грицько посварився з рідним братом Василем. Через дурну куркy. Василева курка перелетіла пліт, залізла в Грицькові грядки і порпала. Грицько махнув ломакою і курку вбив. Коби хоч був віддав убиту курку, але він казав обскубати і зварити. І слово по слові, прийшло до бійки. Ну, і справа опинилася в суді. Грицько програв і в серці своїм постановив відплату. Відсидівши в криміналі, вернувся додому. Врізав з горіха два куснички губки, запалив їх і пустився підложити у стріху Василевої хати. Але виходячи поволі, осторожно зі своєї обори, навіть не запримітив, що одна губка впала з його рук у солому на його власній оборі. Заки дійшов з другим кусником під Василеву стріху, оглянувся і... його власна хата вже горіла. А від хати занялося ціле господарство...

Огонь бухав в гору багряно-золотою гривою. Небо гей би запалилося, плахти диму зависли над селом. Дощ багряно-золотих звізд почав загрожувати іншим стріхам. Великий дзвін видавав жалібний крик: Бам... бам... бам...

Люди в розпуці кричали, з путнями бігли, але вода малощо помагала. Страх огорнув усіх. Здавалося, що небо і земля горить. А огонь гудів, якби тисячі воздушних труб. Ясність і пекучий жар роздерли ніч до решти. Здавалося, що сонце впало на землю, і розприскалося в міліони маленьких частинок-іскрів...

Згоріло 30 хат. Противний вітер охоронив Василеву хату. Рано знайшли Грицька мертвого. Ратуючи свій дорібок, згорів. Лежав навзнак з розкиненими руками. На грудях застигла нитка крови...

о. В. Попадюк.

Біжучі рахунки
безготівкові розплати (чеки й перекази)
вклади (звичайні, вінкульовані, à vista в золоті)
дрібна ощадність
скуповування цінних паперів

ПРОМ-БАНК
Львів, Гродзіцьких 1/1. тел. 292-15 і 200-15.

ІНКАСО, Доміціль, есконт векслів
інкасо рат, післяплат,
оборотовий кредит,
організовання промислових підприємств

З наших парохій

ПОЗІР ЛИЧАКІВ! Дня 24. вересня в год. 6. веч. розпічнеться в церкві св. ап. Петра і Павла на Личакові триденне Богослуженя аж до Воздвиження Чесного Хреста. Богослуженя з відповідними проповідями будуть правитися рано в год. 5. і вечір теж в год. 6. Про це триденне Богослуженя з нагоди Ювилею Хрещення України повідомляється личаківських парохіян.

ПОВІТОВЕ СВЯТО ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ В КОПИЧИНЦЯХ. Це Свято попередили реколєкції під проводом Редемпториста зі Станиславова о. В. Величковського, — які зачалися в середу 31. VIII. В суботу 3. IX. вечором многотисячна маса вірних відбула величавий процесійний похід. В неділю о. декан Малиновський відправив торжественну Службу Божу на церковній площі. По Службі Божій посвятив о. декан хрест, а о. місіонар виголосив під хрестом науку. Академію відкрив о. дек. Малиновський. Були хори, деклямації, реферати.

ОКРУЖНЕ ЮВИЛЕЙНЕ СВЯТО ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ В ГЛИНЯНАХ. Дня 11. вересня відбулося величаве свято із нагоди ювилею 950-ліття Хрещення України. Службу Божу відправив о. дек. Терещук в сослуженні оо. Костишина, Кмицикевича, Масюка і Галища. Проповідь виголосив о. дек. В. Плашовецький. О год. 2-ій похід перейшов до заставської церкви, де при гарно убраній керниці відправили всі приявні священики торжественне водосвяття. Пополудні відбулася академія. Учасники свята вислали на руки Ексцелєнції Митрополита Кир Андрея телєґраму, де витають Його та висказують синівську любов.

ЯБЛОНІВ, пов. Копичинці. Діловий Комітет С. Х. У. занявся уладженням Ювилею. Дня 14. VIII. о. парох Вол. Величковський відспівав торжественну Службу Божу, виголосив науку та освятив воду. Вечором відбулася академія в читальняній салі. Програма мала 23 точки. Хор під упр. Ф. Щебиволоки відспівав кілька псальмів, пісню „Боже Великий Єдиний", пісню до св. Ольги і до св. Володимира, кілька пісень до Пр. Діви Марії і католицький гимн. Гимном „Ще не вмерла Україна" закінчилася академія. В неділю 21. VIII. повторено академію з тою самою програмою при дуже великім числі слухачів.

ЮВИЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ В ЧОРНОКІНЦЯХ МАЛИХ. Дня 21. VIII. ц. р. торжество почалося Службою Божою та масовим св. Причастям. Пополудні о. парох П. Кришталович відправив молебен до Св. Володимира. По молебні люди заповнили обширну салю чит. „Просвіти". Академія розпочалася піснею „Боже Великий Єдиний". Вступне слово виголосив о. Кришталович. Жіночий хор відспівав пісню до Св. Володимира. Хори та інсценізацію підготовляв п. Е. Мищій, студ. Богослов. Академії. Велике враженя зробила деклямація: „При шелесті стягів та лент", яку виголосив п. М. Лукіянець. Хор виконав кілька пісень. Деклямацію „Не хиляйте вділ прапора" виголосив п. П. Вербицький. Академію закінчено інсценізацією „Над Україною хрест запалав". По відспіванні „Ще не вмерла Україна", піднесені на дусі верталися додому учасники академії.

ПАРОХІЯНИ КАЛУША зазначили гідно 950-ліття Хрещення України. Від травня до вересня ц. р. зложили 10.000 зл. на мальованя церкви. Богу хай буде слава, а нашим парохіянам честь, що всі разом, і інтеліґенція, і міщани, і робітники приложили рук до цего діла.

БЗОВИЦЯ, ПОВ. ЗБОРІВ. В днях 27-29. м. м. відбулася ювилейна Місія в роковини 950-ліття Хрещення України. В день Храмового Празника Усп. Пр. Діви Марії зійшлися великі маси народу з дооколишніх сіл. Торжественну Службу Божу відправив о. дек. І. Костельний в сослуженні о. м. д. М. Гулея і о. Т. Були. Місійні проповіди виголошували о. Л. Білоскірка і о. Ст. Град. Приступило коло 350 осіб до св. Причастя. Св. Місію покінчено в понеділок в день Попразену поминальною Службою Божою і панахидою за всіх померших у парохії. Слідував акафист до Пр. Діви Марії та проповідь про почитання Божої Матери. Вкінці весь нарід заніс мо-

литви до Всевишнього за поневолений український нарід за Збручем.

Учасник

ГУМНИСЬКА, пов. Камінка. Дня 12. ц.м. заходом Кружка Сільського Господаря відбулися обжинки. Після Служби Божої рушив похід на вигін. Грала орхестра з Соколівки. Були вправи і нац. танці та відповідні промови.

ПОБУЖАНИ, п. БУСЬК. Цього року засновано перший раз дитячий садок. Вела його п. І. Чипаківна. Спочатку фреквенція була мала. Зчасом відбувся День Матери, який щойно вплинув додатньо на побільшення числа дітей садку. Садок ведено 3 місяці. За той час діти навчилися дуже багато. Спеціяльно врочисто відбулося закінчення. 31. VIII. ц. р. матері з дітьми вислухали торжественної Служби Божої, що її відправив місцевий о. парох та виголосив притім відповідну проповідь. 4. IX. ц. р. відбувся кінцевий попис дітей, на який зложилися співи, деклямації, танки та хороводи. Слід висловити подяку як п. провідниці садка, так зокрема о. парохові І. Курчабі, який не тільки дав

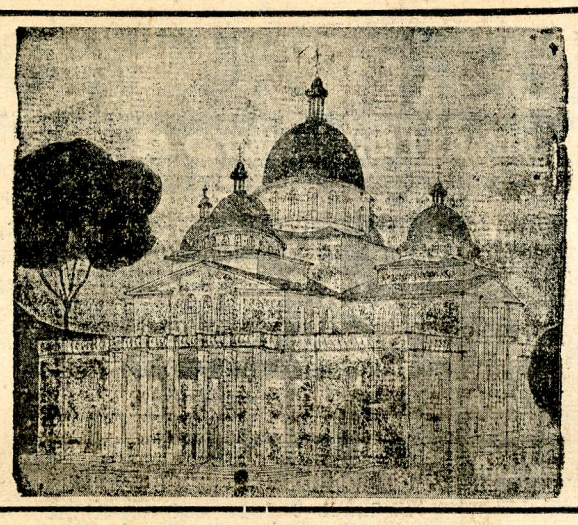

Інж.
Е. НАГІРНИЙ
ІНЖ.-АРХІТЕКТ
перенісся на вул.
Смульковського 4.
(давна вул. Окружна)
напроти фабрики
„КЕРОС"

почин до заснування садка, але й матеріяльно причинився до його зреалізування.

В. Л.

Цікаві дрібниці

АМАТОР БОКСЕРСЬКИХ КУЛАКІВ

Нюйорський дентист Джекобс є великим аматором боксерських кулаків. Має в своїм домі своєрідний музей — одиноку в світі збірку гіпсових відливів боксерських кулаків. Знайшлись крім него ще й інші диваки, які зачали досліджувати ті пястуки. І виявилось, що є між боксерами люди з дуже делікатними долонями й пальцями, подібними до пальців тих, що грають на фортепяні. От до чого доходить, коли люди не мають що робити. Лацно дуріти, як приступає, — каже одна українська приповідка.

140-ЛІТНИЙ СТАРЕЦЬ

Шкотський учений і подорожник Брум віднайшов у середущій Африці чорношкірого старця Рамонотване. Старець уже 20 літ темний. У малих муринських державах в Африці не ведуть метрикальних книг, тому Брум не міг докладно устійнити віку чорного старця. Тільки на основі численних зізнань його сусідів міг учений ствердити, що старець живе вже около 140 літ. Отже, можна сказати, що це найстарша людина на світі. Рамонотване був 14 разів жонатий і має стільки нащадків, що не счислив би їх за цілий день. Найстарший чоловік їсть тільки кашу, а потрохи й мясо, пе тільки воду, щодня купається в гарячій воді. Доглядає його 100-літня старушка, теж сліпа. Обоє вони дуже до себе привязані.

ГІПЕРМІКРОСКОП

Досі вживали вчені мікроскопів, що побільшували 1000 разів. Недавно два вчені збудували мікроскоп, який побільшує досліджуваний предмет кількадесять тисяч разів. Новий винахід улекшить працю вчених, бо дасть їм змогу бачити сотворіння тисячі разів менші, від бактерій.

БІБЛІЯ В ЦИГАНСЬКІЙ МОВІ

Недавно переложено Святе Письмо на циганську мову. Мова циганів подібна до мадярської. Коли циганам перший раз прочитали в одній їх церковці Св. Письмо в їх рідній мові, зробило це на них таке велике враження, що багато з них почало плакати.

МІСТ ТИСЯЧІ ОСТРОВІВ

Так називається міст, що побудований над рікою св. Лаврентія. Він лучить Канаду з Північною Америкою.

Міст довгий 13 і пів кільометра, високий 230 стіп. До публичного вжитку віддав його сам президент Рузвелт.

УКРАЇНА — ЧАРНІ 3:0 (1:0)

Вдатна перемога України над тамтогорічним мистцем. Окр. Ліги. В Україні заграв на середині помочі Нойман (з Р.К.С.) і поміч як така дуже вдоволяла. Атак незіграний, хоча крилові добрі. Суддя, як звичайно, стороничив на користь Чарних, але й це не помогло. Видців. около 4.000.

СЯН — ЮНАК (Дрогобич) 0:3

Сян мав дуже тяжкого противника і таки піддався. Велике завдання має Сян перед собою, щоби вдержатись у так тяжкому здобутій Окружній Лізі.

КАЛЄНДАР. — ВЕРЕСЕНЬ 1938.

25. Н. 15. ПО С. АВТОН.
26. П. Корнилія.
27. В. В. Ч. і Ж. Хр.
28. С. Никити вмч.
29. Ч. Евфимії.
30 П. Соф., В. Н., Л.
1. С. Евменія.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.

ГУМНИСЬКА. Я. Короляк. Катехизм купіть собі в Буську, бо то дешевше винесе. Календар пришлемо.

Хто хоче дістати в комісі до розпродажі наші молитвенники, книжки, календарі і т. п., мусить прислати поруку Парохіяльного Уряду, або місцевого українського Товариства.

ЗОЛОЧІВ. Апостолят поширення доброї преси в Зазулях; знимка піде пізніше.

Всякі дрібні оголошення, подяки, шукання праці і т. п., поміщуємо тільки за заплатою згори. Ціннник поданий при кінці часопису.

ВЕЛИКА НОВИНА...

Всі почитателі Пресв. Богородиці з великою радістю приймуть **Перший Марійський Ювилейний Календар-Альманах на 1939. р.** з пребагатим вартісним змістом. Це перший в нас того роду календар, що являється з Видавництва О. О. Редемптористів, стараннем Ґенерального Проводу Архибратства Божої Матери Неустанної Помочи. Ввесь дохід на будову Ювилейного Памятника першої на наших землях церкви Божої Матери Неустанної Помочи — Цариці України. Ціна тільки 75 сот. Замовляти: Манастир О. О. Редемптористів, Львів, Зибликевича 30, або в Станиславові, Ґолуховського 61. Можна набути теж стінний і кишеневий календар.

1—2

ЦЕРКВИ, **що бажали б увіковічнити памятний Ювілей Хрещення України — повинні з цеї нагоди набути у нас дзвони, як це вже зробили і роблять численні П. Т. Парохії, а востанне Парохія в СТРИЮ — з написом ось таким:**

За понтифікату Папи Пія XI., за володіння Князя Церкви і Народу Митрополита Андрея Шептицького

Р. Б. 988—1918—1938.

яко в памятний Ювілей Хрещення України, цей дзвін „ВОЛОДИМИР" фундували до церкви Успення Пр. Діви Марії в СТРИЮ парохіяни за пароха о. Іллі Гаврилишина, сотр. о. Василя Мармаша, Старшого брацтва церковного Павла Ґрубського і прочих, на вічну славу Пр. Тройці й Пр. Діви Марії.

з поважанням

Ліярня дзвонів БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ в Калуші і Ліярня дзвонів Л. ФЕЛЬЧИНСЬКОГО і Ски в Перемишлі

5960 2—5

Аж серце радіє!

коли вберемось в одинокій українській крамниці (гуртівні) готових одягів і матеріялів

„ОМА" — ЛЬВІВ, площа Краківська 12. філія вул. Кентшинського 18.

студентські убрання; великий вибір вже осінних, зимових одягів... ДЕШЕВШЕ ВЖЕ НІДЕ НЕ ДІСТАНЕТЕ! РІДНУ ҐОРГОВЛЮ ПОПИРАЄТЕ!

КАВА:
„ПРАЖІНЬ"
це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл"
ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188.

НАУКА

У Товмачі з днем 15. жовтня ц. р. розпічнеться шестимісячний курс диригентів. Наука гри на скрипці, дутих інструментах, дяківство, фортепян і освітна праця.

Зголошення з пошт. маркою до: Музичний Виділ, Tłumacz, Szaszkiewicza 2. 1—2

ПОШУКУЮ ДІВЧИНИ від 14—16 літ до півторарічної дитини. Зголоситись до Адміністрації під „Мало праці". 1-3

ПАНТОФЛІ хатні, шкільні
ПАПУЧІ фільцові — тепле взуття
поручає і виконує
одинока українська взуттєва фабрика
„ІБІС" Львів, вул. Галицька 5. І. п. тел. 240-51.

КВАЛІФІКОВАНИЙ МЕЛЬНИК пошукує праці в більшім, або меншім млині в Тернопільщині. Зголошення слати до Адміністрації під „Мельник". 1—3

О. Левицька і С-ка, Львів, Кордецького 51.

ДЕРЕВЦЯ, кущі овочеві, садженці винограду поручають шкілки Р. Коцик, Хмелева, п. Дрогічувка. Цінники даром. 1—3

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 доляр. — Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Японська 7. II. пов. — Тел. 294-56. — Видає „Мета" Видавнича Кооператива з відпов. уділами у Львові. — Редаґує Колеґія. — Відпов. ред. Петро Козіцький.
Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора. Львів, вул. Бляхарська 9 — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.